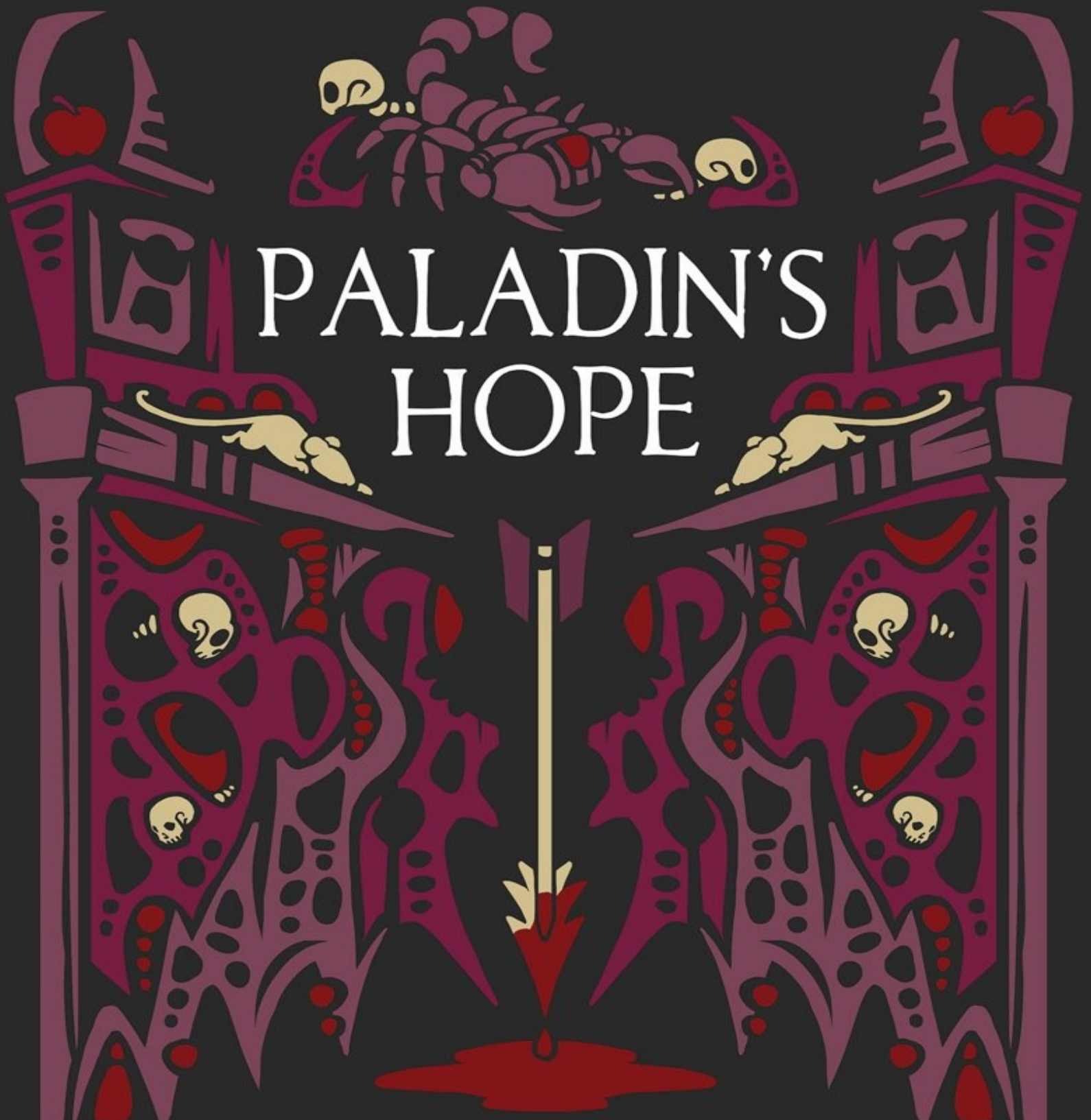
BOOK THREE OF THE SAINT OF STEEL

PALADIN'S HOPE

HUGO AWARD WINNING AUTHOR

T. KINGFISHER

The Other Shelf Kitap Kanalı

The Other Shelf Sohbet Kanalı

İremucka Favorites Kanalı

T. KINGFISHER İÇİN ÖVGÜ

"Eğer büyülenmek ve keyif almak istiyorsanız, dalın bu kitaba."

LOCUS

"... Renkli, akılda kalıcı karakterler ve hayranlık ve şaşkınlık uyandıran insanüstü yaratıklar yaratma becerisi."

NPR BOOKS

"Yazım. Mükemmel. T. Kingfisher, hayatım boyunca neredeydin?"

THE BOOK SMUGGLERS

PALADIN'İN UMUDU

ÇELİKTEN AZİZİN ÜÇÜNCÜ KİTABI

T. KINGFISHER

Telif hakkı © 2021 T. Kingfisher Red
Wombat Studio tarafından
yayınlanmıştır. Tüm hakları saklıdır.
Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Vellum ile oluşturulmuştur

Kuzen Amy için

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34

Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37 Epilog
Yazar Hakkında T. Kingfisher'ın Diğer Eserleri

BİR

Elkinslough Nehri kıyısında sabahın erken saatleriydi. Kahverengi suyun üzerinde yoğun bir sis vardı, suyu kısa bir süreliğine soluklaştırarak akıntının çamurlu olduğunu gizliyordu. Beş adam şehir tarafındaki kıyıda durmuş bir cesede bakıyordu.

Dört adam insandı, biri değildi. Grubun bu üyesi, kısa boylu, çizgili yüzlü porsuk insanlardan biri olan bir gnole idi. Türleri ve boylarındaki neredeyse bir metre farkına rağmen, gnole ile adamlardan biri arasında onları benzer kılan bir şey vardı. İkisi de şehir muhafızlarının üyesi olduklarını gösteren aynı rozetleri takıyorlardı, ama daha da önemlisi, aynı şekilde duruyorlardı ve aynı dikkatli, şüpheci havaları vardı.

Kalan adamlardan ikisi de aynı tanımlanamaz şekilde birbirine benziyordu. Kusursuz bir askeri duruşları vardı ve zincir zırh ve tabard giyiyorlardı. Pelerinleri, onları ölü bir tanrının hizmetkarları olarak gösteriyordu. Biri ortalama boyda, koyu saçlıydı, diğeri ise biraz daha kısaydı ve sisin içinde taze kan gibi göze çarpan kızıl saçlıydı.

Beş kişinin sonuncusu, belirli bir askeri özelliği paylaşmayan tek kişiydi. İnce ve bakımlıydı ve yakışıklı sayılabilirdi, ama aynı zamanda olağanüstü solgundu, sanki hayatını yeraltında geçirmiş gibi.

Beşinci adam, botunun burnuyla cesedi dürttü ve "Profesyonel görüşümü sorarsan, göğsündeki bu büyük delik muhtemelen onu öldüren şeydir" dedi.

DOKTOR PIPER cesetlerle uğraşıyordu ve çoğu zaman onları yaşayan insanlara tercih ediyordu. Yaşayan insanları sevmiyor değildi, onlarla tanışmaktan, konuşmaktan ve hatta birlikte çalışmaktan çok memnundu, ama cesetler asla aptalca sorular sormazlardı. İnsanların neden ve nasıl öldüğünü bütün gün analiz ederek geçirdiğinizde bunu takdir etmeyi öğreniyordunuz. Ölüler, adamın kafası yarısı kopmuşken "Öldüğünden emin misin?" ya da birinin ona kılıç sapladığı apaçık ortadayken "Tanrım, ne oldu?" gibi şeyler söylemezlerdi. Ölüler sadece orada yatıp ölü olmaya devam ederlerdi.

O, şehir muhafızlarına göre kesinlikle onları tercih ediyordu. Piper, güce, özellikle de adaletin hakemi olduğunu düşünen güce şüpheyle yaklaşıyordu. Yüzbaşı Mallory'yi, onun en nadir bulunan yaratıklardan biri olan dürüst bir polis olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu, ama bu sadece onun nefretinin acıma ile hafifletildiği anlamına geliyordu. Mallory rüşvet veya haraç almıyordu ve bu günahından dolayı, şehrin en fakir ve suç oranının en yüksek olduğu mahalleye atanmıştı. Burada, üstleri suçlayacak birini bulmaya karar verene kadar kolayca unutulabilirdi.

İki paladin farklıydı. Paladinler tanrıların dokunduğu kişilerdi ve bu nedenle adaletin hakemi olmak için çok daha iyi bir gerekçeye sahiptiler, çünkü muhtemelen asıl hakemlik işini daha yüksek bir güç yapıyordu. Bu ikisi Beyaz Sıçan Tapınağı için çalışıyordu. Uzun boylu olan Stephen'ı daha önce tanışmıştı. Yakışıklı kızıl saçlı adam yeniydi, ama Stephen ile aynı hamurdan yapılmıştı, yani bir kasabayı yerle bir edecek bir savaş çılgınlığına kapılabilir, ama sonra bunun için aşırı suçluluk duyabilirdi.

Ceset, cesetti. Çok büyük bir şey adamın vücudunu önden arkaya delmiş, kaburgalarını dışarıya doğru patlatmıştı. Muhtemelen bağırsakları da dışarıya doğru patlamıştı, ama nehirde bir iki gün geçtikten sonra, bunların çoğu kaybolmuştu. Balıklar orada iyi bir yemek yemişti. Onun

gözlerini de yemişti. Oldukça korkunçtu, ama bu tür şeylere alışmıştınız. Normalde cesetler, Archon'un sarayının yakınındaki serin bir yeraltı depo odasında bulunan Piper'ın çalışma odasına getirilirdi, ama bu cesedi taşımak onu parçalara ayıracağı oldukça açıktı, bu yüzden onu nehre çağırmak için bir koşucu göndermişlerdi.

"Ona ne olduğu hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu Yüzbaşı Mallory.

Piper omuz silkti. "Biri onu kalbinden bıçaklayıp göğsünü deşmişse, ben bilemem." Çömeldi. Boğulma her zaman çok tatsızdı. Her şey ıslak ve şişkin olurdu. Ölü adam, gerçekten iğrenç bir hale gelene kadar suda kalmamış ve su, çürümeyi en aza indirecek kadar soğuktu, ama yine de hoş bir manzara değildi. "Sana söyleyebilirim ki, suda bir gün, belki bir buçuk gün kalmış. Bundan fazla değil."

"Nereden biliyorsun?"

Piper, botuyla adama tekrar hafifçe vurdu. "Kedi balıkları onu tamamen kemirmemiş. Eğer iki gündür orada olsaydı, ağırlığının çoğu kedi balığı olurdu."

"Bir insan şaka yapmaz," dedi gnole polis memuru, Piper'a başını sallayarak. "Bir gnole, yayın balığının yediğini görmüştür." Paladin Stephen elini yüzüne sürdü.

"Bizim kedibalığı gerçekten çok oburdur," dedi kızıl saçlı adam, anlaşılabilir bir yurtseverlik gururuyla.

"Böyle bir yarayı ne yapmış olabilir?" diye sordu Mallory, yerel balık bilimi konusuna saplanıp kalmayı reddederek.

Piper yarayı inceledi. Yerel balık popülasyonunun bu yarayı açtığını varsaysak bile, başlangıçta büyük bir travma yaşanmıştı. Adamın göğsü dışarıya doğru patlamış gibi görünüyordu. "Büyük bir şey," dedi. "Biri onu çevirmeme yardım eder mi?"

İki paladin hemen bir ucunu tutup cesedi ters çevirdi.

Mallory kaşlarını çattı ama itiraz etmedi.

Cesedin sırtı parçalanmış, başı ezilmiş ve şekli bozulmuştu. Sırtını parçalayan şey, bir açıyla girmiş, omurgayı kıl payı ıskalamış ve Piper'ın yumrukları kadar büyük bir delik bırakmıştı. "Bunların çoğu, öldükten sonra darp edilmesinden kaynaklanıyor," dedi Piper, cesedin yanına çömelerek. Kokuyordu, ama cesetler hep kokardı. Burnunu sildi.

"Bir savaş çekici göğsün dışa doğru kırılmasına neden olabilir," dedi Stephen, "ama sırtta böyle bir delik açmaz. Belki de ucu keskin bir tür balta olabilir?"

"Boğa tarafından boynuzlanmış olabilir mi?" diye sordu kızıl saçlı adam.

"Olabilir." Piper ona başını salladı. "Adını almadım?" "Galen. Eskiden Çelik Aziz'deydim, şimdi Tapınak'a hizmet ediyorum."

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm." Piper ona kısa bir gülümseme attı. Gerçekten çok yakışıklıydı. Peynir kesilebilecek kadar belirgin elmacık kemikleri vardı.

"O kadar büyük bir delik açmak için olağanüstü bir boğa olmalı," dedi Mallory.

"Yukarıdaki ormanda hala bazı aurochs var," dedi Stephen. "Ya da bir iblis normal bir ineği ele geçirmiş olabilir. Hayvanlara sahip olmayı severler." Mallory homurdandı.

Piper cesede baktı. Bu numarayı yapmak istemiyordu. Yapabilirdi, ama bu hoş bir şey değildi ve bu adamların hiçbiri aptal değildi ve neden çıplak elleriyle bir cesede dokunduğunu ve neden belirsiz bir ifade takındığını sorgulayabilirdi.

Her neyse, ölüm nedeni o kadar da gizemli değildi. Piper, adamın son hissettiği şeyin sırtına çok sert bir darbe aldığını oldukça emindi. Acı hissetmeye bile vakti olmamış olabilir.

Hançerini çıkardı ve öne eğilerek yarayı inceledi. İçinde bir şey vardı, çok kızgın bir yayın balığı olabilir, ama önemli bir şey de olabilir. "Hmmm..." Yara hançerle ulaşılamayacak kadar derindi. Eldivenli iki parmağını içeri soktu ve ne olursa olsun onu kavramaya çalıştı. "Aha!"

Başını kaldırdığında, Stephen kasıtlı olarak ona bakmıyordu. Paladin hafifçe yeşilleşmişti.

"Neden mide bulandırıcı davranıyorsun?" diye sordu Piper. "Cesetler gördün. Cesetler *yaptın*."

"Evet, ama sonra onları kurcalamadım." "Feh." Piper ödülünü çıkardı. "Kemik parçası. Kahretsin."

"Bir bakayım." Mallory yanına çömeldi. "Öyle görünüyor, evet."

Piper, doktor olan kendisinin zaten tespit ettiği şeyi muhafız kaptanının doğrulamasına minnettar olduğunu belirten alaycı bir yorum yapmadı. Bunu büyük bir irade zaferi olarak gördü.

"Silahla vurulmuş mu?" diye sordu Galen.

"Öyle görünüyor. Açıkçası, tahta parçaları olmasını umuyordum, o zaman size keskinleştirilmiş bir kazık veya mızrak olduğunu söyleyebilirdim." Parmaklarıyla kemik parçasını çevirerek kaşlarını çattı. "Ama bu uzun bir parçacık. Keskinleştirilmiş bir kemiğe saplanmadığını kesin olarak söyleyemem."

"Yani kaza olabilir mi?" diye umutla sordu Mallory. "Belki." Piper omuz silkti. "Sanırım son derece sivri bir ağaçla kötü bir kaza olabilir. Ama ben çok iyi cilalanmış bir tahta parçası olduğunu düşünürüm, çünkü ağaçlar yaralarda kabuk parçaları bırakma eğilimindedir."

"Sadece yıkanmış olabilirler mi?" diye sordu Mallory.

"Her şey mümkün," dedi Piper, umut dolu bir ses tonuyla, "Hiç şansı yok." Yakışıklı kızıl saçlı paladin gülümsemesini sakladı.

"Neden biri ona cilalı bir kazık saplasın ki?" diye sordu Mallory, tuzağa düşmeden.

"Belki de onun vampir olduğunu düşündüler."

"Ama bir insanın uyluğunun büyüklüğünde bir kazık mı?" Stephen şüpheci bir ses tonuyla konuştu. "Belki de işini tam yapmaya çalışmışlardır."

Mallory homurdandı. Polisin paladinlere göre tek avantajı, muhafızların birinin rastgele başkalarının içine sivri kütükler saplayabileceğine inanmakta hiçbir sorun yaşamamasıydı. Paladinler genellikle bu noktaya varmak için biraz daha uzun zaman alırdı. Piper, onların masumiyet duygusunun ve ahlaki öfkesinin, muhtemelen ilahi yollarla, sürekli yeniden canlandığını düşünüyordu.

"Bir gnole bunun cesetlerden biri olduğunu düşünüyor," dedi gnole polis memuru. Piper şaşkın bir şekilde gnole'ye baktı, ama Mallory yine homurdandı,

anlamış gibi görünüyordu. "Diğer ikisi kafaları kesilmişti," dedi.

Her iki paladin de öfkelendi. Piper midesinin düğümlendiğini hissetti. "Yani pürüzsüz adamlar mı?"

"Hayır, hayır." Mallory elini salladı. "Farklı bir tür kafası kesilme. Üzgünüm. Hepimizin bu konuda hala biraz hassas olduğumuzu biliyorum."

"Oh, ne güzel, sıradan bir kafa kesme olayı," dedi Galen kuru bir şekilde.

"Diğer kasabalarda bazen haftalarca kimse rastgele kafası kesilmeden geçiyor diye duydum," dedi Piper.

Mallory kaşlarını çattı ve Piper, muhafız kaptanının bunu bir hakaret olarak algıladığını çok geç fark etti. "Adamlarınıza saygısızlık etmek istemem," diye ekledi aceleyle. "O kasabalar çok daha küçük."

"Alınmadım," dedi Mallory, Piper'ın "*Her şey mümkün"* dediği tonla. "Bazen o yerlerden birine taşınmayı düşünüyorum. Ama diğer ikisi buradan gelmedi. Tıpkı bu adam gibi kıyıya vurmuşlardı. Onu öldüren şey nehir yukarısındaydı."

"Ceset de aynı süre suda kalmıştı," dedi gnole polis memuru. Elini uzattı ve ölü adamın ayağına pençesiyle dokundu. "Ceset de aynı tür botlar giyiyordu."

Hepsi botları dikkatle inceledi. Sıradan deri botlardı, özellikle ayırt edici bir özelliği yoktu, dikişlerin sızdırmaması için ters dikilmişti.

"Herkes deri bot giyer," dedi Mallory.

Gnole bir elini kaldırıp bıyıklarını düzeltti. Bir insanda bu, telaşlı küçük bir hareket olurdu. Piper, bir gnole için bunun, bağırmamak için derin bir nefes almakla eşdeğer olduğunu düşündü. "İşçi insanlar tahta tabanlı ayakkabılar giyer. Hurda toplayıcı insanlar tahta tabanlı ayakkabılar giyer. Kılıçlı insanlar bile..." İki paladine başını salladı. "...tahta tabanlı ayakkabılar giyer."

Dört insan da kendi ayaklarına baktı. Hepsi tahta tabanlı deri botlar giyiyordu. Stephen ayağıyla yere vurdu ve karakteristik bir tıklama sesi çıktı.

"Tezgahtarlar deri taban giyer," dedi Galen düşünceli bir şekilde. "Avukatlar. Dışarıya pek çıkmayan rahipler. İçerideyseniz ve paranız varsa, ayakkabılarınızı değiştirirsiniz. Bunlar iç mekan ayakkabıları mı o zaman?"

"Yani biri onu iç mekanda kazıkla deldi..." diye mırıldandı Stephen.

"Ya da dışarıya çıkarken uzun süre kalacağını düşünmemişti," dedi Mallory. "Ya da daha iyisini alamadı... Hayır, bu mantıklı değil, tahta tabanlar daha ucuz ve daha uzun ömürlüdür, deri ayakkabılar ise ayağa göre ayarlanması gerekir." Yüzünü ovuşturdu. "Tamam, Earstripe, beni ikna ettin. Ayakkabılar önemli olabilir."

"İç mekanda insanları boynuzlayan boğa pek yoktur," dedi Galen.

"Bu son derece yararlı gözlem için teşekkürler, Paladin Galen."

"Hizmet etmek için yaşıyorum."

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler, doktor," dedi Mallory, açıkça veda edercesine. "Ve teşekkürler, beyler, Doktor Piper'ı bize getirdiğiniz için çok naziksiniz. Sizi daha fazla alıkoymayacağız."

"Hizmet etmek bizim için bir onurdur," dedi Stephen, yumruğunu kalbinin üzerine koyarak. Galen'in aksine, o gerçekten ciddi görünüyordu. Piper, ikinci el bir utanç dalgası hissetti.

Ayağa kalkarken biraz daha zaman harcadı, önce eldivenlerini temizledi ve cesedi birkaç kez daha dürttü, yeni bir şey öğrenmeyi umduğu için değil

, çünkü bu reddetme onu rahatsız etmişti. Yine de, yapabileceği başka bir şey yoktu.

"Geri dönüşte eşlik etmemizi ister misiniz, doktor?" diye sordu Stephen.

"Hayır," dedi Piper. "Madem buradayım, akşam yemeği için bir şeyler alayım bari."

"Akşam yemeğini düşünebilmen beni şaşırtıyor," diye mırıldandı Galen. "Ya da balığı."

"Ölüler öldü," dedi Piper, kesinlikle balık yemeyeceğini söylemeye tenezzül etmeden. "Yaşayanlar hala yemek yemeli." Paladinlere ve muhafızlara başını salladı ve arkasını döndü, hala kemik parçaları, deri tabanlar ve birbiriyle pek uyuşmayan şeyler hakkında belirsiz düşüncelerle.

İKİ

"Sadece bana mı öyle geliyor," diye sordu Galen, iki paladin birlikte rıhtımdan ayrılırken, "yoksa Mallory az önce bana karşı açıkça soğuk mu davrandı?"

Stephen ona düşünceli bir bakış attı. "Bir süredir yoktun," dedi.

"Oh, fark ettin mi?"

Stephen gözlerini devirdi. Galen trajik bir poz verdi. "Aylarca kuzeyde, donmuş cehennem manzarası, berbat yemekler, gerçek şekil değiştirenler ve tek aldığım cevap 'oh, uzun süredir yoktun'. Bilmeni isterim ki, *birçok* kez neredeyse ölüyordum."

"Peki bu normalden ne farkı var?" "*Rahibeler*

vardı.″

"Mmm."

"On iki tane. Onları manastırlarına geri götürmek zorunda kaldım, sonra bir ay boyunca taş taşıyarak manastırı yeniden inşa etmelerine yardım ettim. Istvhan da hiç yardımcı olmadı. O ve sevgilisi, beş dakikada bir kaçıp saklambaç oynamadıkları zamanlarda, sürekli birbirlerine aşk dolu bakışlar atıyorlardı."

"Mutlu olması güzel."

"İğrenç derecede." Galen pes etti. Stephen, diğer eski paladinlerin aksine mizah anlayışına sahipti, ama açıkça şaka yapma havasında değildi. "Ben donarken neler oldu?"

"Piskopos," dedi Stephen.

Galen sırıttı. Piskopos Beartongue, Archenhold'daki Beyaz Sıçan Tapınağı'nın lideriydi. Hoş, yumuşak sesli, yaşlı bir kadındı ve zamanının çoğunu idari sorunları çözmeye adıyordu. Aynı zamanda keskin bir zekaya ve kiralık katil gibi acımasızlığa sahipti. Galen, tereddüt etmeden onun için canını feda ederdi.

"Peki, Piskopos Mallory'yi kızdırmak için ne yaptı?"

"Sadece Mallory değil. Onun soğuk olduğunu düşünüyorsan, diğer muhafız kaptanları sana donma hissi yaşatır. Muhafızların kayıt tutma işini daha iyi yapması için baskı yapıyordu. Her muhafız karakolunda birinin tutuklamaları kaydetmesini, kopyalarını almasını ve merkezi bir kayıt tutmasını istiyordu. Görünüşe göre, muhafızlar onların ne kadar süredir orada olduklarını 'unuttukları' için çok fazla insan hücrelerde kalmış." Stephen acı bir gülümsemeyle gülümsedi. "Shane, Archon'a tüm argümanlarını sunduğu gün şeref muhafızlığı görevindeydi. Görünüşe göre muhafızların başı —şu anda Komutan Tamsin, Komutan Burge kuzeydeyken emekli oldu— bunu seve seve yapacağını, endişelerini tamamen anlayabildiğini söyledi, ama tabii ki muhafızların çoğu okuma yazma bilmiyordu ve bütçe çok kısıtlıydı, bu yüzden her muhafız karakoluna eğitimli katipler için para ödemek istemediği sürece, bunu nasıl yapabileceğini bilemediğini söyledi."

Galen heyecanla ellerini ovuşturdu. "Ve?"

"Shane, o bakışı gördüğünü söyledi — bilirsin, 'endişelerini çok ciddiye alıyorum' bakışı —"

"O bakış beni korkutuyor."

"—ve *tabii ki* kimsenin muhafızların bunun masrafını karşılamasını bekleyemeyeceğini, ama neyse ki onun ve diğer tapınakların kayıt tutucuları hazır olduğunu ve onun onayını verdiği için ertesi gün işe başlayacaklarını söyledi."

Galen düşük bir ıslık çaldı. Sonra kafasında hesap yapmaya çalıştı ve birkaç büyük rakama ulaştı. "Bekle, ama parayı nereden buldu?

Yazmanlar ucuz değildir ve sanırım... ne kadar, bir düzine nöbetçi var mı?

"On bir," dedi Stephen. "Otuz altı yazman, sekiz saatlik vardiyalar ve birinin yokluğunda yerini dolduracak bir yedek varsayarsak. Ve o, insanların tüm kayıtları merkezi bir günlüğe de kaydetmesini istiyordu, yani kırk." tüm kayıtları merkezi bir deftere de kaydetmelerini istedi, yani kırk kişi."

"Kırk yazıcıyı nereden bulacak? Şehirde kırk tane eğitimli yazıcı var mı ki?"

"Kızıl Loncadan."

"Fahişeler mi?"

Stephen güldü. "*Ben* de öyle dedim. Ama bu, oldukça genç yaşta yaşlanılan bir alan ve Lonca, resmi olarak çalışmayan üyelerine, başka bir yerde ruhsatsız iş yapmaya karar vermeleri ihtimaline karşı, kazançlı işler bulmak konusunda çok endişeli. Scarlet Guild'in lisanssız rekabete nasıl baktığını bilirsin. Ve Beartongue'un dediği gibi, isimleri, yüzleri ve ilgili sapkın eylemleri hatırlayabilen bir grup insan varsa..." Ellerini açtı. "Aydınlatılmış el yazmalarını kopyalamak gibi bir şey yapmaları gerekmiyor, sadece temel kayıt tutma işini yapıyorlar ve çoğu bu konuda muhafızlardan çok daha iyi. Ve muhafız karakolunda gördükleri hiçbir şeye dehşete kapılmayacaklar. Bu yüzden Scarlet Guild, bir kâtip kadar ücret almayan bu hanımları sağlıyor."

"Beartongue bir dahi. Korkutucu bir dahi. Masrafları kim karşılıyor?"

"Sıçan, Demirci Tanrısı ve Çimlerin Hanımı. Ve Rüya Tanrı, *son derece* okuryazar olan rahibelerinden bazılarını sağladı ve onlar da bunu diğer işlere atlama tahtası olarak kullanabilmeleri için kayıt tutmanın inceliklerini öğrenmek isteyen bayanları eğitiyorlar." Stephen başını salladı. "Ve Scarlet Guild bunu *çok* onayladı, bu yüzden rahibelere komisyon ödemeyi teklif ettiler, çünkü biliyorsun, kadınların bedavaya çalışmasına inanmıyorlar, bu yüzden rahibeler bu parayı projeye geri yatırdılar. Rat Tapınağı'nın üç kadını hukuk memuru olarak işe aldığını ve Scarlet Guild'de kayıtçı kızlardan biri olmak için bekleme listesi olduğunu duydum."

"Azizlerin dişleri." Galen güldü. "Rahibeler ve fahişeler, birlikte iyi işler yapıyorlar. Sadece Rat bunu harika bir fikir olarak görebilir. Tamam. Dur da tahmin edeyim... muhafızlar, kayıtlarını dışarıdan gelenlerin kontrol etmesinden hoşlanmıyorlar mı?"

"Oh, durum bundan çok daha kötü. Kayıtlar düzensiz olduğunda, mahkumları ve ailelerini zorlamak çok daha kolaydı." Stephen'ın yüzü ciddileşti. "Elbette bunun bir kısmının olduğunu biliyordum - büyük şehirde, belli bir miktar yolsuzluk olması normaldir - ama Beartongue'un bile bu kadar yolsuzluğun olduğunu bilmediğini düşünüyorum. İnsanların sarhoş oldukları için gözaltına alındıkları, rüşvet ödeyemedikleri ve hakim karşısına çıktıklarında hırsızlık ve saldırı suçlamasıyla yargılandıkları vakalar duyuyoruz. Kayıtlardan sorumlu olanlar gardiyanlarsa, kayıtların değiştirildiğini nasıl kanıtlayabilirsiniz?"

"*Hay aksi."*

"Şimdi bir sürü gardiyan önemli bir gelir kaynağından mahrum kaldı. Birçoğu işten ayrıldı. Mallory gibi nispeten dürüst olanlar bile, işlerin böyle yürüdüğünü ve hapisteki insanların şüphesiz *bir suç* işlediklerini kendilerine telkin etmeye alışmışlardı."

"Gazeteler bayram etmiş olmalı," diye mırıldandı Galen.

"Evet. Ezilenlerin üzerinde duran, gardiyanları yelpaze ve kamçılarıyla geri tutan rahibeler ve fahişelerin karikatürleri. Açıkçası, Mallory'nin bizimle daha fazla konuşmasına şaşırıyorum."

"Sence neden konuşuyor?"

Stephen, Beyaz Sıçan Tapınağı'nın girişinin bulunduğu sokağa dönerken kaşlarını kaldırdı. "O Piper'ı istiyordu, bizi değil. Piper, yaptığı işte tartışmasız en iyisidir. Ve haber geldiğinde Piper tesadüfen Tapınağı ziyaret ediyordu."

"Peki," diye mırıldandı Galen, solgun, düşünceli gözlü adamı hatırlayarak. Sinirli hali altında klasik bir yakışıklılığa sahipti ve elleri

hızlı ve emin çalışıyordu. "Ne ilginç..."

ÜÇ

İKİ GÜN SONRA, Piper bir cesedin içinde dirseklerine kadar batmıştı.

Bu onun için alışılmadık bir durum değildi. Ellerini cesetlerin içinde çok fazla zaman geçiriyordu. Bundan hoşlanmıyordu. Hoşlanmıyor da değildi. Sadece yaptığı iş buydu. Birinin neden öldüğünü zihninde parçaları bir araya getirmeyi seviyordu ve ailelere kesin bir cevap verebilmeyi seviyordu, ama en çok işinde iyi olmayı seviyordu.

Ve Piper, kendine sakladığı nedenlerden dolayı, işinde çok, *çok* iyiydi.

Bu ceset, çözmesi zor bir sorun değildi. Aradığını buldu ve dikkatlice eti geri çekerek onu ortaya çıkardı. Adamın karaciğeri korkunç bir manzaraydı, yumrulu ve buruşuktu, etli bir karnabahar gibi görünen bir büyüme vardı. Adamın karısı onun zehirlendiğine emindi ve muhtemelen öyle de olmuştu, ama zehir uzun bir süre boyunca kendi kendine uygulanmıştı ve kahverengi cam şişelerde geliyordu. Piper iç geçirdi. Zaten öyle olduğunu tahmin etmişti, ama titiz olmak zorundaydı.

Köşedeki küçük lavaboda aletlerini temizledi. Lavabo, çatıdaki bir su deposuna bağlıydı ve suyu Elkinslough'daki çamurdan daha temizdi. Ellerini dirseklerine kadar ovuşturdu. Canlı hastaları hiç tedavi etmediği için belki de çok önemli değildi, ama işin izlerini eve taşımamak onu daha iyi hissettiriyordu.

Neredeyse bitirmişken kapı çalındı.

"Bir dakika!" *Kim olabilir ki...?* Normalde insanlar randevu alırlardı. Yaslı aileler, kulenin bodrumundaki çalışma odasını bulabilseler bile, kapı bekçisini geçemezlerdi. Kimseyi beklemiyordu ve lich doktorları pek sosyal ziyaret almazlardı. Bir başkası, daha yüksek bir Tanrı lanet olsun anlayamadı bekleyemediler bekleyemezler miydi? Yok acil acil bir durum muydu? Hayır, bu saçmalıktı: Piper hastaya ulaştığında, aciliyet çoktan geçmiş olmuştu. Kapıyı itip açtığında, nehrin diğer tarafında duran, yumruğunu kaldırmış, kızıl saçlı bir şövalye gördü. Piper bir adım geri attı ve savunma amaçlı ellerini kaldırdı. Paladinin gözleri çok genişledi. Kusurlu yeşim taşı gibi, koyu yeşil gözlerinde soluk lekel

Piper bir adım geri çekildi ve savunma amaçlı ellerini kaldırdı. Paladinin gözleri çok genişledi. Koyu yeşil gözlerinde, kusurlu yeşim taşı gibi soluk lekeler vardı. Endişeli ifadesi dışında çok güzel gözlerdi. Piper adamın kaldırdığı eline baktı — *ah, doğru, kapıyı çalıyordu* — ve sonra kendi eline baktı. Hâlâ kemik testeresini taşıyordu.

"Şey," dedi paladin, gözleri testereye kilitlenmiş halde.

Genelde yakışıklı erkeklerin önünde kendimi rezil etmek daha uzun sürer. Gittikçe daha verimli oluyorum.

"Özür dilerim," dedi Piper, kemik testeresini indirerek. "Ben, şey... ziyaretçi beklemiyordum."

Aşağı baktı ve iki ziyaretçisi olduğunu fark etti. Gnole Earstripe şaşkın bir ifadeyle ona bakıyordu, ancak gnole'lerin neredeyse her zaman insanlara şaşkın bir ifadeyle baktığını söylemek gerekir, bu yüzden bunun bir anlamı olmayabilir.

"Doktor Piper?" dedi paladin.

"Evet." Maskesini taktığını hatırladı ve maskeyi indirdi. "Özür dilerim. Sizin için ne yapabilirim?" İçgüdüsel olarak odayı onların görüşünden engellemeye çalıştı, ancak polis memuru şüphesiz daha önce ceset görmüştü ve paladin de şüphesiz birçok ceset yaratmıştı. Garip bir nedenden dolayı, masadaki bir cesette farklı bir şey vardı. Canlı bir insana kılıç saplamayı hiç önemsemeyen adamlar, ölü bir insana küçük bir neşter sapladığınızda yüzleri yeşile dönüyordu.

"Mümkünse sizinle konuşmak istiyoruz."

Galen, adamın adı buydu. Piper unutmamıştı. Öyle bir yüzü ya da öyle bir saçı unutmak çok zor olurdu, ama tabii ki yüzün bir adı da vardı. "Evet, tabii ki. Ofisime geçelim mi?" Serbest eliyle koridoru işaret etti, çoğunlukla temizlenmiş olduğu için memnun oldu.

Paladin, bıyıklarını öne doğru kıvıran gnole'ye baktı. İlginç. Görünüşe göre bu ziyareti başlatan gnole'ydi ve Galen ona saygı gösteriyordu. Gnole'nin tek başına gelmekten rahatsız olup olmadığını merak etti. *Öte yandan, bu gün ve çağda bile, gnole'leri hayvan ya da şeytan ya da başka bir tür aptalca şey olarak gören insanlar hala var. Sanırım ben de tanımadığım biriyle konuşmak için bir refakatçi isteyebilirdim.*

"Güzel, güzel. Bakın, orada bekleyin, bulaşıkları bitirmem lazım." Önlüğünde ne kadar kan vardı? Ya maskesinde? *Oh hayır...*

Piper kapıyı kapattı ve aceleyle iş kıyafetlerini çıkarıp elinde tuttuğu temiz kıyafetleri giydi. Lavabonun üzerinde cilalı teneke bir ayna parçası vardı ve düşünmeden bileğini alnına sürerek leke bırakmadığından emin olmak için kontrol etti. *Temiz görünüyor. Tamam. Panik yapma. Bu bir randevu değil, paladin ne kadar yakışıklı olursa olsun. Bu bir gnole ile görüşme. Muhtemelen o cesetle ilgili.* Elbette, Piper'ın flört geçmişi pek geniş değildi ve diğer erkekleri etkilemekte her zaman berbat olmuştu, ama yine de morgun başlangıç için uygun bir yer olmadığına emindi.

Ofisinde iki sandalye ve masasının arkasında bir sandalye vardı. Gnole oturuyordu. Paladin, şeref kıtası gibi arkasında duruyordu. Piper, paladinin daha önce polis memuruna gösterdiği saygıyı zihninde kaydetti. Galen'in yanından geçip masadaki yerine otururken, gözleri kısa bir süre buluştu. Yeşil gözler hafifçe kısıldı, düşmanca değil ama kesinlikle

değerlendiriyordu. *Benimle konuşmak için uygun kişi olup olmadığımı mı merak ediyor? Bu... her neyse, bu konuda yardım edip etmeyeceğimi mi merak ediyor? Genelde insanlara kemik testeresi sallayarak koşturup durduğumu mu merak ediyor?*

Masanın arkasına oturdu ve bir yığın kağıdı kenara itti. "Özür dilerim. Genelde elinde kanlı bir testereyle ziyaretçileri karşılamam."

"Bir gnole daha kötüsünü görmüştür."

"Elbette. Bir polis memuru olarak görmüşsündür."

"O zaman değil." Earstripe ona ağzı açık bir gnole gülümsemesi attı. "Bir gnole daha önce bir insan yuvasında çalışmıştı. Oradaki yaşlı insan her zaman kırmızı boyalı bir balta ile yürürdü. Yaşlı insan, 'Yaşlı bir kadını soymak isteyen kötü adamlar, Betsy'yi gördüklerinde iki kez düşünecekler' derdi. Bunu birçok kez söyledi."

Odadaki iki insan da bunu sindirdi. "Çok... etkileyici birine benziyor," dedi Galen.

"Gnole, onun hiç soyulmadığını düşünüyor."

"Anlıyorum." Piper, Earstripe'e odaklandı. "Tamam. Peki. Nasıl yardımcı olabilirim?"

Gnole bıyıklarını öne doğru eğdi, sonra insan tarzında başını salladı. "Bir kemik doktoru nehir kıyısında ölen bir insanı hatırlıyor mu?"

Kemik doktoru. Eh, ona söylenen pek çok şeyden daha iyiydi. "Evet, tabii ki, tahta kazığa saplanan adam."

Gnole pençelerinin uçlarını birbirine vurdu. Piper, kelimelerini dikkatlice seçtiği izlenimini edindi. "Mallory kaptan kötü bir insan değil," dedi, biraz savunmacı bir ses tonuyla. "Bir gnole şikayet etmiyor."

Piper'ın şehir muhafızları hakkında kendi görüşleri vardı, ama bunun uygun bir zaman olmadığını düşündü. "Kaptan Mallory'nin dürüst olduğunu ve hizmet ettiği insanlar için elinden geleni yaptığını hep düşünmüşümdür."

Earstripe biraz rahatladı. "Evet. Bir gnole, Mallory kaptanın altında hizmet etme şansına sahipti. Bir gnole hizmet etmeye devam etmek isterdi. Ama bir

gnole nehir kıyısındaki cesetleri düşünüyor. Bir kemik doktoru diğer cesetleri bulabilir mi? Kafası olmayanları?"

Piper geriye yaslandı ve nefes verdi. "Oof. Ne kadar zaman önce bulundular?" "Dokuz gün. Yedi gün."

Piper başını salladı. "Kimse sahiplenmediyse, şimdiye kadar fakir mezarlığına gömülmüşlerdir. Ve o kadar eski cesetlerden, özellikle de suya batmış olanlardan ne kadar bilgi edinebileceğimi bilmiyorum. Her neyse, bu vakalarda ölüm nedeni oldukça açık görünüyor, bu yüzden cesetleri bana getirmezlerdi."

Gnole tekrar başını salladı. "Bir gnole de öyle tahmin etmişti." Başını çevirip Galen'e baktı.

"Haklıydın," dedi paladin. "Yine de denemeye değer olduğunu düşündüm."

"Hâlâ bu üçüncü cesetle bağlantılı olduklarını mı düşünüyorsun?" dedi Piper. Kendine rağmen ilgilenmişti. Bu bir bilmeceydi ve o bilmeceye karşı hiç direnememişti. Bu, cesetlerin içinde cevaplar bulmaya çalışırken onu araştırmaya devam ettiren şeydi.

"Bir gnole kokusunu alıyor."

"Koku mu var?" Piper bunu ilginç buldu. Pürüzsüz adamlar kurbanlarının üzerinde çok belirgin bir koku bırakmışlardı ve Beyaz Sıçan Tapınağı, slewhoundları yönlendirmek için bu kokunun bir kopyasını hazırlayacak bir parfümcü bulmuştu. Duyduğuna göre, bu koku Anuket Şehrinde iki kişiyi ve Dowager'ın topraklarına giden bir kişiyi bulmaya yardımcı olmuştu.

"Ah. Hayır." Earstripe ellerini salladı. "Gerçek bir koku değil. Bir gnole *bunu hissedebilir* ama bir gnole algılayamaz..." Sesi kesildi. "Mecazi bir koku," dedi Galen.

"İnsanlar kokuyu alamaz," dedi Earstripe, felsefi bir ses tonuyla.

"Yani onların bağlantılı olduğuna dair bir önseziniz var," dedi Piper. "Önsezi. Evet. Bir gnole'nin önsezisi vardır."

"Peki tüm bu olaylarda senin rolün ne?" Piper, Galen'e bakarak sordu.

Galen omuz silkti. "Earstripe, etrafta bir insan olması işlerin daha sorunsuz yürümesini sağlayacağını düşündü. Tapınağa geldi ve beni buldu. Elimden geleni yapmayı kabul ettim."

"Bir insan, diğer insanlarla konuşmakta iyidir," dedi Earstripe. Abartılı bir insan tarzı omuz silkme hareketi yaptı, avuç içleri yukarı bakıyordu. "Bir insan her zaman bir gnole'yi dinlemez. Ve bir gnole kemik doktorunu nerede bulacağını bilmiyordu, bu yüzden bir kılıç insanı yardım etti."

"Sana daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm," dedi Piper. "Maalesef, cesetleri uzun süre soğuk tutacak morg alanımız yok." Burada, kulenin altındaki serin taş odalarda, cesetler hemen getirildikleri sürece üç veya dört gün, kışın bazen daha fazla süre saklayabilirdi. Dokuz gün önce nehirden çıkarılan bir ceset... Hayır, o kişinin son hissettiklerini anlatmak dışında yapabileceği hiçbir şey yoktu ve Piper, bunun ani ve şaşırtıcı bir boyun ağrısı olduğunu tahmin edebiliyordu. *Şey, şimdi, varsayımda bulunma. Ölümünden sonra kafası kesilmiş olabilir. Bilemezsin.*

Peki bunu tam olarak nasıl açıklayacaksın? Gnole umursamayabilir, ama paladinler geleneksel olarak mucizevi güçlere sahip kişilere, benimki gibi marjinal yeteneklere bile, biraz şüpheyle yaklaşırlar.

En azından Galen, Çelik Aziz'in tarikatından geliyordu. Asılı Anne'nin rahipleri, genel prensip olarak Piper'ı bir kazığa bağlayıp ateşe verirlerdi. Yine de, bu tür şeylerden mümkün olduğunca uzak durmak en iyisiydi. Lich doktorlarının mesleği Archenhold'da sadece birkaç on yıllık bir geçmişe sahipti ve mahkemelerde sözleri kanun sayılsa da, dini tarikatlar geleneksel olarak ölüleri kesip biçerek geçimini sağlayan insanlara şüpheyle yaklaşırlardı.

Yine de kendini şöyle derken buldu: "Başka bir ceset olursa, mümkün olduğunca çabuk beni çağırın, belki yardımcı olabilirim."

DÖRT

ARAMA BEKLEDİĞİNDEN DAHA ÇABUK GELDİ. Tam iki gün sonra kapı çalındı ve Piper yataktan kalkıp yine Galen ile karşı karşıya geldi.

Gömleksiz. Hafifçe akşamdan kalma. En azından bu sefer kemik testeresi taşımıyorum. Bu da bir şey sayılır.

"Ah," dedi paladin, gözleri Piper'ın gövdesine kaydı ve tekrar yukarı çıktı. "Seni uyandırdım mı?"

Adamın gözlerinde onay, ilgi ya da en azından farkındalık olsaydı, Piper kapıyı açmanın değerli bir şey olduğunu düşünebilirdi, ama Galen'in yüzü dikkatlice ifadesizdi. *Onu suçlayamam. En son bu kadar soluk bir ten gördüğünde, muhtemelen ölü bir balıktı.*

Piper'ın şakaklarında ağrı zonkluyordu. Sarhoş olmamalıydı. İlk birkaç kadehten sonra durmalıydı, ya da en azından daha fazla su içmeliydi. Yine de, şartlar göz önüne alındığında...

"Evet, ama endişelenme." Kapıdan uzaklaştı. "Başka bir ceset mi?"

Paladin onu dairesine kadar takip etti. "Evet. Earstripe, gruptan bir başkası olduğunu söylüyor."

"Mallory ne diyor?"

"Mallory'ye söylemedi. Aynen alıntı yapıyorum, 'Bir gnole kendi bıyıklarını bükmek istemez.

Piper homurdandı. "Mantıklı." Sandalyenin arkasına asılı olan gömlek, cesedi parçalamak için giyilmemiş olduğu için temizdi. Onu giydi. "Bana bir dakika ver."

"Arkadaşımızın daha fazla öleceğini sanmıyorum." Paladinin gözleri sandalyenin yanındaki şişe ve tek bardağa takıldı, ama hiçbir şey söylemedi.

Aslında, o kadar açık bir şekilde bir şey söylemiyordu ki Piper kendini sinirlenmiş buldu. "Bunu alışkanlık haline getirmedim," diye homurdandı. "Ama dün gece boynu kırık bir bebek getirdiler. Baba, kızın düştüğünü söylüyor; anne ise babasının onu salladığını söylüyor. Sen de içerdin."

"İçerdim," dedi Galen. Gözlerinde kasvetli bir sempati vardı, yüzeysel değil, orada olmuş ve hatırlanmış türden bir sempati. "Hangisiydi?"

Son hatırası, yukarı bakarken, gözlerinin bebeklerin geçirdiği o garip kilitlenme ve bakma aşamasından geçmesi ve yüzünden uzaklaşamaması, her şeyin çok daha büyük olması, ağzının açık olması, kulaklarında gürültü ve anlamadığı hareketler ve sonra bir patlama hissi ve... hiçbir şey.

Kendi çaresizliği onu rahatsız etti. Artık çocuğa bir faydası yoktu. "Eğer düşmüş olsaydı, içki içmezdim," dedi Piper. Lavaboya gitti, ılık suyu döktü ve yüzüne sıçrattı. Galen yüzünü buruşturdu.

"Suçlamayı kabul ettirebilirler mi?"

"Benim sözümle mi? Evet. Mahkemeler açısından, bir lich doktoru ölüm nedeni konusunda son sözü söyler. Beyaz Sıçan her iki tarafı da temsil etmeye devam edecek, ama onlar buna alışkındır." Piper ellerini saçlarına geçirerek, kuş yuvası gibi görünmemesi için düzeltmeye çalıştı. "Neyse ki ben dürüst bir adamım, ya da ona benzer bir şey." Aynanın parçasına yüzünü buruşturdu. Saçları için yapılacak bir şey yoktu. Parlak teneke hafifçe eğrilmişti ve başını bir yandan diğer yana çevirerek yansımasının bozulmasını izledi. Arkasında paladini seçebiliyordu, soluk

oval bir yüzü, rengi... *Hayır, bu kırmızı tonunun hangi organın hangi aşamadaki çürüme sürecinde ortaya çıktığını düşünmeye başlamayın. Başka bir şey seçin. Korkunç olmayan bir şey.* Piper, bir benzetme bulmak için kafasını yordu ve sonunda füme kırmızı biberde karar kıldı. Füme kırmızı biberi severdi. Pazardaki baharat tezgahlarını gezmeyi, sıralar halinde dizilmiş kavanozları, turuncu, koyu kahverengi ve kırmızı tonlarındaki saf renkleri görmeyi severdi. *Evet. Çok daha iyi.*

Paladinlerin zihin okuma yeteneği olmadığı için iyi olmuştu.

"Tamam," dedi, saçını bırakıp bir şapka taktı. Omuzlarına muşamba bir pelerin attı. "Bu son cesedi görelim."

GALEN, nehre doğru yürürken Piper'ın biraz arkasında yürüdü. Bu saatte bu mahallede pek kimse yoktu ve kaldırımları dikkatle izlemesine gerek yoktu. Bunun yerine, doktorun ensesini inceledi ve onu nasıl değerlendireceğini düşündü.

Doktor Piper kesinlikle çekici biriydi. Paladin, ilk tanıştıklarında bunu fark etmişti. Koyu renkli, çok kısa kesilmiş saçları ve gözlerine bakana kadar genç görünen bir yüzü vardı. Gözlerinin çevresinde, gülmekten kaynaklanmayan çizgiler vardı.

Yarı çıplak bir şekilde kapıyı açtığı o ilk an, çok daha genç olan Galen'i saçma sapan konuşan bir aptala dönüştürecek türden bir şoktu. Piper güçlüden çok zayıftı, ama her kas tam da olması gereken yerdeydi, kollarının hatları düzgün bir şekilde belirgindi, parmakları uzun ve çevikti. Gençliğinden beri diğer erkeklerde bu özelliği hep takdir etmişti. Galen'in bir tipi varsa, o da "iyi elleri olan erkek"ti. İlk büyük aşkı, Saint of Steel tapınağındaki başka bir gençti. Geleneksel anlamda çekici değildi, ama oldukça zarif elleri vardı.

Piper, geleneksel anlamda kesinlikle çekici biriydi. *Ama çok solgundu. Azizlerin dişleri gibi.* Galen, şairlerin alabaster teninden bahsettiğini duymuştu, ama buna bu kadar benzeyen birini hiç görmemişti. Piper'ın boğazındaki ve köprücük kemiğindeki çukurlar neredeyse neredeyse maviydi. Anlaşılabilir anlaşılabilir bu çalışıyordu her saat yeraltında çalıştığı düşünülürse, ama yine de. Kızıl saçlı olan Galen, herhangi bir odada otomatik olarak en solgun kişi olmaya alışmıştı, ama Piper onu kızıl ve bronz tenli göstermişti. Cildindeki tek karanlık, karnından aşağıya doğru uzanan ve pantolonunun bel kısmının altında kaybolan ince siyah saç çizgisiydi.

Galen'in ifadesini kontrol etme konusunda çok deneyimli olması iyi bir şeydi.

Aralarında geçen birkaç konuşmaya dayanarak, Galen doktorun da bu konuda biraz deneyimi olduğunu tahmin ediyordu. Yarı uyanık ve akşamdan kalma haldeyken, Piper'ın ifadesinin ilk kez soğukkanlı, alaycı ve profesyonel olmaktan uzak olduğunu gördü.

Sonra ölü çocuğu bahsetmiş ve gözlerinin etrafındaki çizgiler gergin ve sertleşmişti. Sesindeki acı da orada bitmemişti. *Neyse ki ben dürüst bir adamım, ya da ona benzer bir şey.* Galen*,* o acının kaynağının ne olduğunu merak etti.

Piper başını çevirip omzunun üzerinden baktı. "Hangi yöne?" "Nehir yukarısı," dedi Galen, eliyle işaret ederek. Piper başını salladı ve bir sonraki sokağa döndü.

sokağa döndü. Hızlı adımlarla yürüdü ve sık sık arkasına bakmadı. Galen, yalnız yürümeye alışkın bir adam olduğunu tahmin etti.

Yaralanmış gibi görünen, yakışıklı bir adam. *Paladin catnip,* arkadaşı Clara gülerek söylerdi. *Hayır, hayır. Kimsenin yaralarını iyileştirecek durumda değilsin.* Dünya ıstırapla doluydu ve sonunda hepsini düzeltmenin senin işin olmadığını öğrenmek zorundaydın. Çekici bir pakette gelse bile.

Nehre vardılar. Galen önden gitti, kıyıdaki balık ağları ve dağınık enkaz yığınlarının arasından geçerek. Elkinslough nehri ara sıra taşardı ve çekildiğinde arkasında her türlü şeyi bırakırdı.

Çamur kuşları değerli bir şey bulmak için bunları karıştırdılar, ama en fakir ruhların bile istemeyeceği pek çok şey vardı. Ve orada, sonunda, ayaklarının dibinde bir ceset olan küçük, çizgili bir figür vardı.

Earstripe, onlar yaklaşırken başını kaldırdı ve açıkça rahatlamış bir şekilde bıyıklarını öne doğru uzattı. "Bir kemik doktoru geldi," dedi. "Bir gnole minnettar."

"Henüz bana teşekkür etme," dedi Piper, diz çökerek. "Ama bakalım ne görebileceğiz."

BEŞ

PIPER CESEDİN ÜZERİNE ÇÖKKÜLDÜ. Ölüm nedenini belirlemek kolaydı. Adamın pantolonunun büyük bir kısmı ve sol bacağı tamamen yoktu. Sağ bacağında, aynı yükseklikte, artık kanamayan derin bir çapraz kesik vardı. *Bir şey burayı kesmişti, ama adamın bir bacağı diğerinin önünde olmalıydı.* Balıklar kütüğü yemişti, bu yüzden Piper kesiklerin ne kadar temiz olduğunu henüz anlayamıyordu. Adamın cinsel organlarını da yemişlerdi. *Ne hoş. Tam da akşamdan kalma birinin görmek isteyeceği bir manzara.* Elbette mide bulandırıcı şeylerden hoşlanmazdı, ama her şeyin uygun bir ruh hali vardı.

O içini çekip nehrin yukarısına baktı. Burada şehrin kenarına yakındılar ve bulundukları yer ile ötesindeki arazi arasında sadece birkaç rıhtım ve istiflenmiş kazıklar vardı. Su kenarında yolunu bulan çamurkuşunu izledi, kirli suyu umursamayan birkaç kuştan biriydi. Gagasıyla taşların arasına soktu, birkaç adım yürüdü, tekrar soktu, yiyecek arıyordu. Karnı parlak beyazdı ve çevresine kıyasla absürt derecede temiz görünüyordu.

Odaklan, Piper. Seni buraya kuş gözlemcisi olarak getirmediler. Gözlerini tekrar cesede indirdi.

"Diğerleri gibi mi?" diye sordu Earstripe. "Evet?"

"Olabilir," dedi Piper. "Sanırım bu da diğerleri kadar uzun süredir suda kalmış."

"Aynı tür bir ölüm," dedi Galen.

"Diğeri kazığa saplanmıştı."

"Yine de ona çarpan büyük bir şey. Sadece bu seferki keskinmiş."

"Mmm." Piper eldiven giydiği için memnundu. Sağ bacağındaki yaranın kenarlarını ayırdı ve kemiği inceledi. Kemikte bir çentik ve bazı küçük parçalanmalar vardı. "Evet. Ona çarpan şey kemiği kesecek kadar keskindi ve çok ağırdı."

Galen ve gnole birbirlerine baktılar. "Bir gnole, böyle şeylerin çok fazla olmadığını düşünür."

"Baltalar," dedi Galen. "Ama kim bir baltayı sallayıp bir bacağı ve bir sonraki bacağın çoğunu böyle kesebilir? Ve kemiğe takılmadan?"

"Kim değil, domates adam. Ne."

Bu çok dramatik bir ifade olabilirdi, ama Piper sadece bir kısmıyla ilgileniyordu. "Affedersin. Domates adam mı?"

Galen inledi. "Saçım yüzünden," diye mırıldandı. "Geçen yıl bir gnole bana bu ismi taktı ve ben kimseye söylememiştir umuyordum, ama..."

*"*Bir iş gnole *herkese* söyledi*,"* dedi Earstripe. Galen elini saçlarının arasından geçirdi ve... evet, Piper benzetmeyi anlayabilirdi.

"Daha çok füme kırmızı biber rengi," dedi dalgın dalgın. "Ama bunun da dilimden pek kolay çıkmadığını anlıyorum." *Ve şimdi Galen, onun saçlarını düşündüğümü biliyor. Ah, evet. Ne harika bir sabah geçiriyorum.*

"Kemik doktoru anlar," dedi Earstripe, bıyıklarını öne doğru eğerek.

"O kemik doktoru oluyor, ama ben domates adam mı olmak zorundayım?"

"Domates adam bir iş insanıdır," dedi Earstripe. "Kemik doktoru ise bizim rahip insanımızdır."

"Ben rahip değilim," dedi Piper, şaşkın bir şekilde.

Earstripe kulaklarını çırptı. "Hayır, *rahip."* Piper, Galen'e açıklama için baktı.

"Gnoller arasında rahipler ve şifacılar aynı kasttandır," dedi Galen. "Ayrıca, sen..." Earstripe'e döndü ve ellerini kulaklarının üzerine koyarak

Earstripe'i taklit ederek ellerini öne doğru uzattı. "O? Onun mu?"

"Yaklaşık öyle. İnsanların bıyıkları yoktur." Earstripe son kelimede sesini alçaltmıştı, sanki korkunç bir deformiteden bahsediyormuş gibi. "Bir gnole, kemik doktoru rahatsız olmazsa rahatsız olmaz."

Piper bu noktada tamamen kafası karışmıştı. "Bıyıkların bununla ne ilgisi var?"

"Eğer bir gnole isen, kastın sana erkek mi, kadın mı, yoksa o mu denileceğini belirler..." Galen ellerini açtı. "Tüm iş gnole'leri *erkektir.* Şifacılar, rahipler ve gnole toplumunda özellikle saygı gören diğerleri, *bizim* veya *bizimkiler* anlamına gelen bir kelime kullanırlar."

"Bizim, tüm gnollara aittir," diye araya girdi Earstripe.

"Bir rahip kastından insan olarak, sen *'o'* ve *'bizim'* arasında bir yerdesin, ama bunu gnole dilinde doğru bir şekilde söylemek için bıyık ve hareketli kulaklara gerçekten ihtiyacın olduğu için, gnole'ler genellikle hangisini kullanırsak kullanmamıza izin veriyorlar."

"İnsanlar ellerinden geleni yapıyorlar," dedi Earstripe, Piper'ın genellikle sınıfın en yavaş öğrencilerini mazur göstermeye çalışan küçük çocukların öğretmenlerinde duyduğu bir tonla. Galen kıkırdadı.

"Gururum okşandı," dedi Piper, dikkatini cesede geri çevirerek. "Ve soruna cevap olarak, Earstripe, bence evet, bunun diğerleriyle bağlantılı olduğunu iyi bir şekilde kanıtlayabilirsin."

Earstripe, tüm mizahı kaybolmuş bir şekilde başını salladı. "Bir gnole de öyle düşünüyordu."

"Ama nereden geliyorlar?" diye sordu Galen, parmaklarını saçlarına gömerek. "Nehir yukarısından, ama *nereden?* Nehrin yukarısında iki balıkçı köyü var, sonra da sadece zenginlerin şatoları var, ama bu mevsimde boşlar. Soyluların hepsi sosyal sezon için şehirde."

"Muhtemelen şatolarda bile farelerin girmesini önlemek için personel vardır," dedi Piper dalgın dalgın. Eksik göz çukurlarına baktı. *Bunu yapman gerektiğini biliyorsun. Kullanabileceğin bir şey olabilir. Sonuncusu kaza olabilir, ama bu değil. Bunu yapmalısın.*

Yüzünü buruşturdu ve eldivenlerinden birini çıkardı, diğer eliyle yarayı açık tuttu.

"Bir kemik doktoru orada bir şey olabileceğini düşünüyor mu?"

Hayır, ama bu iyi bir açıklama. "Kontrol etmeye değer." Piper dizlerinin sağlam bir şekilde yere basmasını sağladı. Yüzüstü bir cesedin üzerine düşmek istemezdin. Yaraya dokundu.

Mum ışığıyla aydınlatılmış koridor. Uzun, soluk duvarlı. Duvarlarda kazınmış bir şey, çizgiler, bir şekil... İleri adım attı. Bir çıt *sesi, ardından bir hava akımı ve sonra bir şey uyluklarına sertçe çarptı ve dünya etrafında dönmeye başladı, omuzu duvara çarptı ve yere düştü, kalbi güm güm atıyordu ama bir şeyler ters gidiyordu ve başının üstünde bir hava akımı daha oldu, sonra bir tane daha ama kalbi o kadar hızlı atıyordu ki duyamıyordu ve...*

Piper elini çekti ve derin bir nefes aldı. Mum ışığıyla aydınlatılmış soluk bir koridor. Bir balıkçı köyünde görmeyi beklediği bir yer gibi görünmüyordu. Yaptığını açığa vurmadan bunu nasıl ifade edebilirdi?

"Bunun nedenini tam olarak söyleyemem, ama küçük bir balıkçı köyünde, su kenarında sıkışık bir yerde böyle cinayetler işlemek, kimsenin kalmadığı bir şatoda işlemekten daha zor olduğunu biliyorum," dedi. "Zehirleme, boğma, hatta bıçaklama gibi cinayetleri dar bir alanda anlayabilirim, ama bu, kopmuş uzuvlarla dolu büyük ve dramatik bir olay."

Galen ve Earstripe ikisi de başlarını salladılar. "Bir gnole dar alanlarda yapılan şeyleri görmüştür," dedi Earstripe, "ama yine de aynı fikirde."

"Şehir muhafızlarının şatolar üzerinde herhangi bir yetkisi yok," dedi Galen. "Orada bir suç işlenirse, buraya rapor edilir ve paladinler veya Archon'un adamları bununla ilgilenir."

Earstripe kendi bıyıklarını yakaladı ve vahşice çevirdi. Acı verici görünüyordu. Galen, gnole'yi durdurmak istercesine elini uzattı, ama yapmadı.

"Bir gnole gider," diye mırıldandı Earstripe. "Bir gnole kalır. Bir gnole Mallory kaptanına söyler. Bir gnole söylemez." Bıyıklarını bir kez daha bükdü.

"Mallory'nin dinlemediğini söyledin," dedi Piper. Nehir kıyısına bakındı ve aniden burada başka hiçbir muhafızın olmadığını, sadece Earstripe'in olduğunu fark etti. Gnole henüz üstlerine ceset hakkında bilgi vermemiş miydi?

Daha fazla bükme. Bir dizi sinirli gnole konuşması.

"Hey," dedi Galen. Bu sefer Earstripe'in elinin sırtına nazikçe dokundu. "Kendine zarar verme. Sana yardım edeceğim."

Earstripe bıyıklarını bırakmıştı. "Vig-il-an-ti-ism, domates adam," dedi, her heceyi bir kelime değil de bir cümleymiş gibi telaffuz ederek. "Bir gnole şehri terk ederse, kimseyi tutuklayamaz."

"Hayır, ama ben yapabilirim," dedi Galen. "Ve Mallory'nin bilmediği şey ona zarar vermez." Bir süre durdu. "Ama adını saklarsak, tutuklamadan övgü almayacaksın."

Gnole başını salladı. "Bir gnole zaten övgü almaz. Bir insan ve bir gnole aynı odadaysa, düşünen insandır." Dudaklarını kıvırdı. "Bir gnole sadece konuşan bir av köpeğidir."

Piper, Galen'in yanında gerildiğini hissetti. *Zırhının tıkırdamamasına şaşırdım.* "Bunu sana biri mi söyledi?" diye sordu paladin yumuşak bir sesle. "Bana ismini ver, bir daha söylemesinler."

Earstripe ağzını açtı, sonra gözleri Piper'ın arkasındaki bir şeye odaklandı ve dikleşti. Piper, gürleyen bir sesin "*Constable Earstripe!* Ne yapıyorsun?" diye bağırdığını duymadan önce sadece bu kadar uyarı aldı.

"Yüzbaşı Mallory," dedi Galen. "Sizi görmek ne güzel."

"Paladin Galen. Ve... Doktor Piper." Kaptanın gözleri kısıldı. "Earstripe sizi bu saçma teorisini araştırmak için buraya mı sürükledi? Size söylemiştim, polis memuru, lich doktorları böyle zaman kaybetmek için çok meşguller."

Piper ellerini silip eldivenlerini giydi. Ayağa kalkmadan önce eldivenlerini düzeltmek için biraz zaman harcadı. "Aksine, Kaptan," dedi, cümleyi nasıl bitireceğini bilmeden, ama oraya varmadan önce ilham gelmesini umarak. "Aksine. Polis memurundan bana herhangi bir ceset bulursa haber vermesini istemiştim..." *Tamam, şimdi karar anı, fikrin ne?* Cesede baktı, gözleri şişmiş deriyi ve balığın adamın cinsel organını yediği yeri taradı. Bu korkunç manzara ilhamını ateşledi. "...uzun süre suda kalmış cesetler. Bir monografi üzerinde çalışıyorum." Mallory'nin gözlerine doğrudan baktı.

"...bir monografi," dedi Mallory, gözleri Piper'dan gnole'ye ve tekrar Piper'a kaydı. Onu yalancı olarak nitelendirmedi. Henüz.

"Gerçekten," dedi Piper. "Çoğu doktor, cesedin sertleşmesine dayanarak bir kişinin ne kadar süredir ölü olduğunu tahmin edebilir, ancak belirli bir süre geçtikten sonra bu tahmin daha zor hale gelir. Hava koşulları, böcekler, giysilerin sıkılığı... Her şey görünümü değiştirebilir. Biz bilgili bir tahminde bulunuruz. Bu konuda birçok monografi var ve bunlar yardımcı oluyor, ama bugüne kadar hepsi karada bırakılmış cesetlerle ilgili. Şu anda, kendi deneyimlerimiz dışında, bir cesedin ne kadar süredir su altında olduğunu anlamanın bir yolu yok. Yeterli örnekle, bir cesedin su altında kalma aşamalarını çizelgeye döküp, boğulma kurbanları konusunda daha az deneyimi olanlara yardımcı olabileceğimi umuyorum."

Bunu söylerken Mallory'nin gözlerine baktı. *Sen bir muhafız olabilirsin ve bunun sana insan doğası hakkında sihirli bir içgörü sağladığını düşünebilirsin, ama ben yıllardır yalan söylüyorum ve sen, şampiyonlarımı kızdırmaktan korktuğun için bana karşı çıkmaya cesaret edemiyorsun. Beartongue gibi. Ve muhafızlar olmasa da, mahkemeler söz konusu olduğunda ben senden üstünüm.*

Mallory, omuz silken Earstripe'e baktı. "Peki
paladin neden burada...?"

Galen öksürdü. "Sevgili yüzbaşı, belki de bu saatte iyi doktor ve benim neden birlikte olduğumuzu bilmenize gerek yoktur?"

Kaptan Mallory kolay kolay telaşlanmazdı. Piper ise telaşlandı. *Tanrım... neden böyle bir şey söyledi ki? Yani, bu harika bir bahane, ama şimdi o düşünecek... düşünmesi gereken şey...* Yüzünün kızardığını hissedebiliyordu, bu da muhtemelen yalanını daha inandırıcı hale getiriyordu, ama *yine de.*

"Anlıyorum," dedi Mallory.

Galen kolunu Piper'ın omuzlarına attı. Piper boynunda kasların ve zırhın ağırlığını hissedebiliyordu. Galen'e bakamıyordu. Bakamıyordu. Bakmayacaktı. Yüzündeki kızarıklık tamamen kontrolden çıkmıştı.

Mallory'nin erkekleri tercih ettiğini bilmesini umursamıyordu. Bu tam olarak bir sır değildi ve Archenhold'da çok az kişi bunu umursayacaktı. Geçmişte birkaç Archon erkek eşler almıştı ve en az biri kocasıyla evlenmişti, ve halkın çok daha büyük endişeleri olduğu için - nehrin karşısındaki şehir devletinin yayılmacı eğilimleri gibi - bu konu hızla önemsiz hale gelmişti.

Sadece *çok* uzun zaman olmuştu ve Galen *çok* yakışıklıydı ve... şey...

"Bana bu konuda bilgi verilmedi," dedi Mallory.

"Bunun seni ilgilendirdiğini düşünmedim," dedi Galen neşeyle.

"*Demek* istediğim," dedi kaptan buz gibi bir netlikle, "Earstripe'in doktor için ceset temin edeceği idi."

"Bir gnole temin etmiyor," dedi Earstripe, sesini yükselterek. "Bir doktor bakmak istedi, hepsi bu. Bir gnole önce nöbetçi kulübesine bir koşucu gönderdi ve cesedin yanında kaldı."

"Yine de. Bana bilgi verilmedi."

"Dürüst olmak gerekirse," dedi Piper ve boğazını temizlemek zorunda kaldı, çünkü Galen çok yakındaydı ve kolu nehrin soğuk havasına karşı sıcaktı ve nefes aldığında

nefes aldığında, Piper diğer adamın zırhlı göğüs kafesini yan tarafında hissedebiliyordu, "dürüst olmak gerekirse, senin umursayacağın aklıma gelmemişti."

Earstripe'e kızmak için bir neden aramıyor olsaydın, umursamazdın. Kendi başına bu olayı araştırmasını mı sevmiyorsun, yoksa onun bir gnole olmasını mı? White Rat'ın bu işe karışmasını mı sevmiyorsun?

Belki de ikincisidir. White Rat'ın uysal paladinleri bazen yardımcı oluyordu. Biri, pürüzsüz adamlar sorununu çözmede önemli rol oynamıştı. Ama onlar aynı zamanda Çelik Aziz olarak bilinen tanrıya da hizmet ediyorlardı ve tanrıları öldüğünde çıldırmışlardı. Hatta şimdi bile, insanlar onları aniden dönüp ısırabilecek, tam olarak uysal olmayan hayvanlar gibi görüyordu. Tanrının neden öldüğünü kimsenin bilmemesi de durumu kolaylaştırmıyordu.

Tabii ki, bana bir ceset getirirseniz, onun son anlarında neler hissettiğini muhtemelen öğrenebilirim...

Piper hiç böyle bir şey söylememişti. Yaşayanlardan çok ölülerle vakit geçiriyor olabilirdi, ama tamamen nezaketsiz biri değildi. Ayrıca, tanrıların bedenleri var mıydı ki?

Mallory homurdandı ve Piper'a bu sorunun çok daha az karmaşık olabileceği geldi. Rat'ın sosyal hizmet görevlileri, muhafızın koruması gereken insanlar için kesinlikle çok iyi işler yapıyordu. Ama Rat'ın başlıca görevlerinden biri hukuki danışmanlık sağlamaktı ve muhafızlar bunu hiç umursamıyordu. Rüzgârın hangi yönden estiğine bağlı olarak, muhafız kaptanı Rat'a ve Piper dahil onunla ilişkili herkese kızgın olabilirdi.

"Eğer işin bittiyse..." dedi Mallory, görünüşe göre işleri ilerletmeye karar vermiş gibi.

"Aslında bitirmedim. Pala... Galen, cesedi benim için çevirir misin?"

"Elbette, canım." Galen onu bıraktı ve cesedi çevirmek için eğildi.

Piper, bu *sevginin* sadece eylemi daha iyi göstermek için olduğunu biliyordu, ama yine de yüzünün kızardığını hissetti. Asla kimseye kamu önünde *"sevgilim"* demezdi.

Bu onun doğasında yoktu. *Ayrıca, bu sahte bir şeydi. Ayrıca, o gerçekten çok yakışıklıydı.*

O saçlar. Gerçekten koyu kırmızı, çoğu insanın sahip olduğu vahşi havuç rengi değil. Gözleri muhtemelen aslında ela rengiydi, ama o kadar kırmızı, gözlerindeki yeşili gerçekten ortaya çıkarmıştı. Ve çilleri vardı - çilsiz bir kızıl saçlı var mıydı ki? - ama cildinde sadece birkaç tane vardı ve bu, ortalama bir kızıl saçlının uğraşmak zorunda olduğu şeyleri düşünürsek, çok adaletsizdi. Cildinin başka yerlerinde de çiller var mıydı? Nerede? Ne kadar aşağıya iniyorlardı?

Piper yerde yatan cesede bakarak, birinin cinsel organını yiyen balıklar hakkında düşünmeye daldı.

Ceset arkadan da pek iyi görünmüyordu, ama zaten hiçbiri iyi görünmezdi. Piper, Mallory'den daha uzun süre dayanıp dayanamayacağını görmek için, bir monografi yazıyor olsa bile kullanmayacağı kadar çok not aldı. Earstripe ciddi bir sessizlik içinde duruyordu. Galen de öyle.

Sonunda, Kaptan Mallory'nin Earstripe'i azarlamak için oldukça uzun bir süre beklemeye razı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Not defterini kaldırdı ve gnole'ye başını salladı. "Beni bilgilendirdiğin için çok teşekkür ederim. Bu çok değerli olacak."

Earstripe başını salladı. Piper Galen'e döndü. *İkna edici bir şey söyle.*

"Beni eğlendirdiğin için teşekkür ederim. Beni eve kadar geçirmek ister misin?" "Tabii ki," dedi Galen. "Bana söz verdiğin kahvaltıyı yiyebiliriz." Göz kırptı. Kollarını birbirlerine dolayarak nehirden uzaklaştılar ve Mallory'nin sesini arkalarında duyana kadar neredeyse caddeye varmışlardı.

ALT

"EARSTRIPE İYİ OLACAK MI?" diye sordu Piper yürürken. Hâlâ kol kola yürüyorlardı, Piper bunu unutmuş gibiydi, ama Galen unutmamıştı. Doktorun ön kollarında beklediğinden daha fazla kas vardı. *Eh, o göğüs kafeslerini kesiyor. Bunun için belli bir güç gerekir.*

"Umarım öyledir." Galen yüzünü buruşturdu. "Mallory'nin arkasından iş çevirdiğini biliyorum ve hiçbir komutan bunu hoş karşılamaz."

"Sence bize inandı mı?"

"Ne, deli gibi sevişiyoruz diye mi?"

Piper yine kızardı. Galen suçluluk mu duymalıydı, yoksa zaferle övünmeli miydi? *Dur. Bu çok kaba. Belki de diğer erkeklerle ilgilenmiyordur.* Galen bunun böyle olmadığına emin olabilirdi, ama bazı erkekler, sebebi ne olursa olsun, bunu itiraf etmezlerdi. *Gerçekten, yetişkin bir erkeğin bir kız gibi kızardığını ne sıklıkla görürsün ki? Bu çok sevimli.*

"*Demek* istediğim*,"* dedi Piper, kolunu Galen'in kolundan çekerek, "Earstripe bizi çağırdı çünkü ben bir monografi yazıyorum."

"Oh, kesinlikle yalan söylediğimizi düşünüyor, ama yalan söylememiş olma ihtimalimiz de var ve Earstripe yeterince adil bir adam, en kötüsünden kurtulacaktır. Yine de, cesetleri görmek istediğini ona bildirmediğin için Earstripe'e kızgınmış gibi davranacaktır."

"Bu nasıl adil olabilir?"

"Bir polis için, bu en iyisi." Doktor kaşlarını çattı.

"Polisleri sevmem."

Galen kaşlarını kaldırdı. "Onlarla çok çalıştığını sanıyordum." "Onları sevmemek için onları bu kadar iyi tanımam için başka ne yapabilirdim ki?" Piper başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse, senin halkınla çalışmayı tercih ederim." "Paladinler mi?"

"Beyaz Sıçan. Ama paladinleri de severim. En azından kafanızda, insanlara sert davranmaya karar verirseniz sizi durduracak bir tanrı var."

Galen hiçbir şey söylemedi. Beş yıl önceki yaz gündönümünde Çelik Aziz öldüğünden beri böyle bir tanrısı yoktu. Konuyu değiştirmek için iyi bir zaman gibi görünüyordu. "Kahvaltı etmek ister misin?"

Piper ona hızlıca, şaşkın bir bakış attı. Galen ellerini açarak çekici ve zararsız görünmeye çalıştı, ki bu, karşındakinin uyluğundan daha uzun bir kılıç taşırken biraz zordu.

"Ölümün eşiğindeymişim gibi hissediyorum," dedi doktor, "ve yemek düşüncesi midemi bulandırıyor. Bu muhtemelen yemek yemem ya da en azından alkolsüz bir şeyler içmem gerektiğinin işaretidir. Ne önerirsiniz?"

"Tam da uygun bir yer biliyorum."

Galen öncülük etmeye başladı, ama Piper elini kaldırdı. "Önce ellerimi yıkayayım," dedi. "Ellerim cesetle temas etti ve bu, tostla pek uyumlu değil."

Bir kamu pompasının yanına saptılar. Orada temizlik için çoğunlukla temiz kumdan oluşan bir kova vardı, ama Piper onu görmezden geldi, bir kalıp sabun çıkardı ve onunla yıkandı. Galen, ona yıkaması için su vermek için pompa kolunu birkaç kez çalıştırdı. Eldivenlerini ters çevirdi ve üzerlerindeki kumu kullandı, sonra ıslak eldivenleri çantasına koydu. Bu oldukça ayrıntılı yıkama işini bitirdiğinde, "Tamam," dedi. "Bu kadar yeter." "Mmm," dedi Galen. Aziz'in haykırışları, adamın elleri de son derece solgundu. Raşitizm olmaması şaşırtıcıydı. *Daha fazla zaman harcaması gerekiyordu. dışarıda, o bodrumda değil.*

Buna rağmen Piper iyi durumda görünüyordu. Asker değildi, ama uzun parmaklı güzel elleri ve pürüzsüz kaslı kolları vardı. Galen, cesetleri taşımak için ne kadar kas gücü gerektiğini merak etti. *Muhtemelen oldukça fazla. Şimdiye kadar uğraştığım tüm cesetler çok ağırdı ve ona yardım eden bir asistanı yok gibi görünüyordu.*

"Cesetleri atölyene nasıl indiriyorsun?" diye sordu aniden.

Konunun değişmesi Piper'ı şaşırttıysa da, bunu belli etmedi. "Dışarıdan duvarın altından geçen eski bir şaft var. Oldukça dik, ama tekerlekli bir araba ile aşağı inilebilir. Cesetleri oradan getiriyoruz."

Galen kafasında bazı hesaplamalar yaptı. "Bir şaft için tuhaf bir yer."

"Gerçekten öyle. Söylenene göre, birkaç yüz yıl önce bir savaş sırasında istihkamcılar tarafından kazılmış bir tünelin kalıntılarıymış, ama ben buna çok, çok şüpheliyim."

Galen'in seçtiği duvar deliği gibi bir meyhaneye ulaşmışlardı. Kapıyı açık tuttu. "Oh?"

"Duvarın altından geçmek için gerekenden çok daha derin ve her şey düzeltilmiş. Şimdi, kabul ediyorum, muhtemelen eski bir şarap mahzeninde çalışıyorum ve varilleri içeri getirdiklerini iddia edebilirsin, ama tünel orada bitmiyor."

Galen durakladı. "Değil mi?"

"Hayır." Piper duvardaki menüye gözlerini kısarak baktı. "Ne tavsiye edersiniz?"

"Tost, yumurta ve domuz eti parçaları. Çay da bir öküzü öldürecek kadar sert."

"Kulağa korkunç geliyor. Domuz eti hariç, onu alacağım."

"Emin misin? Kulağa geldiğinden daha iyidirler."

"Bu saatte et yiyebileceğimi sanmıyorum."

Galen siparişi verdi ve iki fincan çay aldı, sonra Piper'ı masalardan birine yönlendirdi. Saat henüz erkendi, diğer müşterilerin çoğu

ya geç saatlere kadar çalışanlar ya da önceki geceden kalma eğlence severlerdi. "Peki tünel nerede bitiyor?"

Piper bir yudum çay içti ve yüzünü buruşturdu, sonra bardağı masaya koydu. "Fildişi bir kapı."

"Ne?"

"Hiç mucizevi bir motor gördün mü?"

"Eskilerin geride bıraktığı büyük heykeller mi? Hayır, ama eskiden çok sayıda saat-kentaur görmüştüm."

"Aynı malzemeden yapılmış. Fildişi gibi görünüyor, ama çok daha sert."

Galen yüzünü buruşturdu. Clocktaurlar ortaya çıktığında yirmi yaşındaydı ve Anuket Şehrinin canavarca mekanik ordularına karşı savaşmak onun ilk savaş deneyimi olmuştu. Aynı zamanda savaşın akışını ilk kez tatması da olmuştu. Çelik Aziz, savaş başladıktan bir ay sonra onu yanına almıştı. Sonra Archenhold teslim olmuştu ve o ve Aziz'in seçtiği diğerleri, boş boş durmakla güneydeki Dowager Şehrine gidip clocktaurlara karşı savunma hattını korumak arasında seçim yapmak zorunda kalmışlardı.

Ve sonra, başladığı kadar ani bir şekilde sona erdi. Clocktaurlar kontrolden çıktı ve içlerinde hapsolmuş iblisler birbirlerine saldırdı. O, Rüya Tanrısı'nın şövalyelerine hayatta kalan birkaç kaçakçıyı temizlemelerinde yardım etti. Onlar hala devasa boyuttaydılar ve garip kemik dişlilerden oluşuyorlardı, ama onlara yeterince uzun süre çekiçle vurursanız, yere düşüyorlardı.

Ancak dişlilerin dönmesini durdurmak için parçaları kaynatmak gerekiyordu. Bu mide bulandırıcı bir işti.

Şehrin altında o korkunç fildişinden yapılmış bir kapı olduğu düşüncesi çok rahatsız ediciydi. "Ve o kapı sadece aşağıda mı? Diğer tarafında ne var?"

"Hiçbir fikrim yok. Kapıyı açamıyorum. O malzemenin nasıl olduğunu bilirsin." Piper, ilaç içen bir adamın somurtkan ifadesiyle çayını içti. "Selefim her şeyi denediğini söyledi, ama bu daha çok bir mucize motoru gibi.

bir clocktaurdan daha fazla. Onu çizmek bile imkansız. Ateş yeterince ısınırsa işe yarayabilir, ama kapalı bir koridorda bu pek mümkün değil. Galen başını salladı. Clocktaurlar çeliği sertleştirmek için kullanılan sıcaklıkta yanardı, ama savaş alanında ateşi yeterince ısıtmak neredeyse imkansızdı. Demirci Tanrısı'nın halkı taşınabilir körüklerle bir şeyler yapmaya çalışmıştı, ama bunun işe yaramasının tek yolu, demirci rahiplerinden birinin neredeyse clocktaur'un kafasının üzerinde durmasıydı. Demirci Tanrısı'nın nadir paladinleri ile daha şanslıydılar, onlar Galen gibi bir çılgın savaşçı bile durmak zorunda kaldığında bile çekiçlerini uzun süre sallayabiliyorlardı. daha sonra bile çekiç sallayabilen nadir paladinleri ile daha iyi şansları olmuştu.

"Her neyse," dedi Piper, "savaş başladığında, Archon diğer tarafta bir şey olması ihtimaline karşı birkaç yeri tuğla ile ördürdü. Görünüşe göre bir şey yoktu. Sonunda uzak tarafı tekrar açtılar, çünkü insanların idari alanlardan geçen ceset arabalarını görmek onları rahatsız ediyordu." Çayın tortusuna bakarak düşündü. "Ya da mezar gnolleri görmek rahatsız ediyordu, sen seç."

Galen, mizahsız bir kahkaha attı. Gnoleklerin en alt kastı olan mezar gnolleri, baştan ayağa eski kefenlerle sarılmışlardı ve hem insanları hem de diğer gnolleri tedirgin etme eğilimindeydiler. Tabii ki bu, her iki türün de onları mezar kazmak ve ölüleri taşımak için kullanmasını engellemiyordu.

"Kapıyı gördün mü?" diye sordu Galen.

Piper onun gözlerine bakmadı.

"Gördün, değil mi?"

Piper suçlu suçlu etrafına baktı. "Bak, tuğlaların arkasında ne olduğunu öğrendikten sonra, en azından bakmak zorundaydım. Zaten harç işini de pek iyi yapmamışlardı. Tekrar tuğlaları ördüğümde, bulduğumdan daha iyi bir hale getirdim."

Galen öne eğildi. "Ve?"

Piper iç geçirdi. "Ve evet, bir kapı. Duvara düz bir şekilde yerleştirilmiş. Dikişleri görebiliyorsun, ama neredeyse bir kıl kalınlığında. Bıçak sırtı bile sığmıyor. İki neşter kırdıktan sonra vazgeçtim. Boş bir merak için harcamak için çok pahalılar."

"Sence arkasında ne var?"

"Su," dedi Piper beklenmedik bir şekilde. Somurtkan yüzlü bir hizmetçi masaya iki yığın tost bıraktığında başını kaldırdı. Tostlar yumurta sarısı ve Galen'in tostunda ise kömürleşmiş et parçalarıyla kaplıydı. "Ah, teşekkürler."

"Su mu?" diye sordu Galen, tostunu alırken.

"Nehir seviyesinin çok altında. Duvarlarda yüksek su izleri var ve aşağıda yaklaşık on beş santimlik su birikintisi var. Tünelin suyla dolmamış olmasına şaşırdım, ama kapının arkasındaki yapı en kötüsünü engelliyor olabilir." Piper omuz silkti.

"Ve kimse hazine aramak için kapıyı kırmamış," diye mırıldandı Galen. "Şaşırtıcı."

"Eskilerin çok fazla hazine bıraktığını sanmıyorum." Piper, idam sehpasına yaklaşan bir adam gibi tostlara baktı. "Elbette, hurda yığını olan herkes sana bir tane satmaya çalışır, ama hiç gerçek bir tane duydun mu? Harika bir makine ya da gizemli bir duvar parçası olmayan bir şey?"

"Bir kez."

Piper tostundan başını kaldırdı, şaşkın bir ifadeyle.

"Çok Kollu Tanrı'nın iki adanmışını kazı yaptıkları yerden tapınaklarına kadar eşlik ettik. Buldukları şey, tek gözü beyaz olan oyulmuş bir kertenkeleye benziyordu. Başparmağın kadar uzun. Ağzı açılıyordu ve göze bastırdığında küçük bir alev çıkıyordu." Ellerini açtı. "Adanmışlar, oyma heykelden çok, onun sarıldığı kumaş parçalarına daha çok heyecanlandılar. Biri, bizim yapabileceğimiz her şeyden daha ince bir dokuma olduğunu söyledi. Ve sana bununla ilgili tuhaf bir şey söyleyeceğim..."

Bu kez Piper öne eğildi. Galen, neredeyse farkına varmadan bir dilim tostun çoğunu yediğini görmekten memnun oldu.

"Bir kısmı erimişti."

"Erimiş mi?"

"Kumaş. Bir köşesi yanmıştı, ama yanmamış, balmumu gibi erimişti."

"...Huh."

"Değil mi? Ama itiraf etmeliyim ki, bu gördüğüm tek gerçek hazineydi. Tapınaktaki insanlar, aynı yerden çıkan çöp parçaları gibi görünen şeylere çok heyecanlandılar. Onlar için para ödeyeceklerine inanabilirdim, ama bu, hızlı para kazanmak isteyen birinin fark edeceği türden bir şey değil."

Piper başını salladı. "Kapının çevresinde çöp varsa, çoktan gitmiştir, özellikle de tünel daha önce su basmışsa. Şehrin etrafında yerleşim kurulmadan önce bu daha olasıydı. Şimdi girişin yanında düzgün bir mahalle var ve gerçek yağmur suyu kanalları var. Kapının tarihinin çoğunda su altında olduğunu ve kuruduktan sonra bunu bilen veya umursayan tek kişilerin benim öncülüm ve Archon'un adamları olduğunu düşün. Muhtemelen her yerde böyle şeyler vardır. Anuket Şehri, biri lanet olası mucize motorunu kazıp çıkarmadan önce ne kadar süre var olmuştu?"

"Haklısın." Galen son dilim tostu alıp bitirdi. Piper sonunda onun tostunu yediğini fark etti ve dehşetle ona baktı.

"Daha iyi hissettiğine sevindim," dedi Galen. "Bir an, o yarayı yoklarken bayılacağını sandım."

Piper homurdandı ve tostuna bakarak, "Sadece akşamdan kalma," dedi bir süre sonra. "Başım çok ağrıyordu."

"Mmm." Galen, taze demlenmiş bir fincan çayı ona doğru itti ve Piper'ın Mallory'ye yalan söylediğini izlemenin ilginç yanı, onun şu anda yalan söylediğini anlamanın ne kadar kolay olduğuydu.

YEDİ

Sadece bir gün sonra kapı çalındı. Kapının altından gelen ses, bunu yarı yarıya bekleyen Piper'ın kapıyı açarken aşağıya bakması gerektiğini anlamasını sağladı.

Earstripe yorgun görünüyordu. Eskisine göre çok daha az paçavra giyiyordu ve hala iyice örtülü olmasına rağmen daha küçük ve zayıf görünüyordu. "Bir gnole artık bir muhafız gnole değildir," dedi, önsöz yapmadan.

"Üzgünüm," dedi Piper. *Kahretsin, şimdi ne diyeceğim? Bu, bir insanla bile yeterince zor.* Galen'in burada olmasını, gnoleleri biraz daha iyi anlayan birinin olmasını diledi. Earstripe'i gücendirecek veya uzaklaştıracak kadar tamamen yanlış bir şey söylemek istemiyordu. Kapıyı açık tuttu. "İçeri girmek ister misin?"

Gnole başını salladı. Piper onu içeriye davet etti. "Gnoller... ah... alkol içerler mi?"

"Sadece tatlı olanları."

"Kahretsin." Piper her zaman daha dumanlı viskileri tercih etmişti. Dolapta uygun bir şey olup olmadığını hatırlamaya çalıştı, bal likörü, meyve brendisi gibi bir şey. "Üzgünüm Earstripe, sanırım elimde bir şey yok."

Earstripe elini salladı. "Gnole'lar umursamaz. Gnole'lar bunun için gelmez, kemik doktoru."

Piper onun karşısına oturdu. "Devam et."

Earstripe, Piper'ın gözlerine doğrudan baktı. "Yardımına ihtiyacım var," dedi. Piper gözlerini kırptı.

"Çok fazla ceset var. Çok fazla. Nehri yukarı doğru gidip bakacağım. Mallory-kaptan ne derse desin, bir şeyler döndüğünü biliyorum."

Her kelime özenle seçilmişti, ama Piper bunların altında yatan çaresizliği duyabiliyordu. Earstripe'in cümle yapısındaki değişiklik, itiraf etmek istediğinden daha fazla onu şaşırttı. *Daha önceki konuşma tarzından dolayı onun zeki olmadığını mı düşünmüştüm? Her şeyi bilmeme rağmen mi?*

Belki. Ama şimdi ne kadar endişeli ki, bir insanın onu yanlış anlaması riskini göze alamıyor?

"Katili bulabileceğini düşünüyor musun?" diye sordu. "A... Denemeliyim."

"Nehir yukarısına gitmek tehlikeli olabilir," dedi Piper.

"Evet." Earstripe, bıyıklarını kıvırmaya başlayacakmış gibi ellerini kaldırdı, sonra yerine düzeltti. "Domates adam yardım etmeyi teklif etti," diye ekledi. "Galen-Paladin. Fare rahipler, bir paladini dinlerler. Seni de dinliyorlar, değil mi? Kemik doktoru?"

"Bazen," dedi Piper. Bunun nereye varacağını artık biliyordu. *Evet, tabii ki. Benden onlarla gelmemi isteyecek. Ve bunun için tek bir şansı olduğunu düşünüyor, bu yüzden elinden geldiğince en resmi insan dilini kullanıyor ve bunu yapmaktan hoşlanmadığını bilsem de gözlerimin içine bakıyor.*

İlk tepkisi reddetmekti. O, tehlikeli uzak yolculuklarda değil, yeraltındaki küçük bir taş odada çalışıyordu. *Ben bunun için donanımlı değilim. Savaşamam ve konuşma becerilerim "Sinek yumurtalarının bir günde kurtçuklara dönüştüğünü biliyor muydun?" gibi şeylerle sınırlıdır. Bu tür şeyler için uygun değilim.*

Galen gidiyordu. Kolay gülümseyen ve gözlerinde bir sır barındıran Galen. Piper, o gözleri ve Galen'in omuzlarına attığı kolu, kaslarının ve tendonlarının gücünü ve verdiği güven duygusunu düşünerek uyanık kalmıştı.

Galen gidiyor. Ve Earstripe'in yardımına ihtiyacı var.

Derin bir nefes aldı. Belki de bu kaçınılmazdı. Belki de nehir kıyısında, göğsünde kocaman bir yara olan bir cesedi gördüğü ilk sabahtan beri böyleydi. "Benim de seninle gelmemi istiyorsun," dedi.

"Bir gnole'ye yardım edersin, kemik doktoru. Ölüleri yardım edersin."

"Ölüleri yardım etmek mümkün değil," dedi Piper yorgun bir sesle, "ama yine de geleceğim

. Belki birkaç canlıya daha yardım edebiliriz."

Şehri terk ettiklerinde henüz şafak sökmemişti. Piper, bu yolculuğun gizli bir yanı olduğu hissini bir türlü atamıyordu. *Yasadışı bir şey yapmıyoruz. Şehri terk ediyoruz. Bir süreliğine yerine birini ayarladım, işimi bırakmıyorum. Earstripe muhafızlıktan ayrıldı, bu onu bir mahkum yapmaz.*

Earstripe onun yanında yürüyordu. Omzuna yeni bir kumaş parçası asılıydı. Parlak turkuaz rengindeydi. Piper bunun bir anlamı olup olmadığını merak etti. *Muhafızlıktan ayrıldığı için tebrik mi? Muhafızlıktan ayrıldığı için utanması mı?*

Belki de sadece gnole'nin alışverişe çıktığı anlamına geliyordu. Piper, soyluların kıyafet kurallarının ayrıntılarını anlamış gibi davranmadı, onlar başka insanlardı. Gnole modasını anlamaya çalışmak muhtemelen boşuna bir çabaydı. *Bildiğim kadarıyla, gözleri burunları kadar farklı ve benim göremediğim işaretler var.*

Günün bu saatinde trafik hala yoğundu, ancak trafiğin çoğu Archon's Glory şehrine doğru akıyordu, şehir dışına değil. Arabalar yanlarından geçiyordu, muhtemelen şehrin iştahını doyurmak için yumurta ve sütle doluydu. Piper, sebze sepetleri ve canlı tavuk kafesleri taşıyan kadınları fark etti. Bir balıkçı, omzunda bir sopaya dizilmiş yılan balıklarıyla yanlarından geçti. Neredeyse hiç kimse ters yönde gitmiyordu.

Kapıda görevli insan muhafızların yanından geçtiler, muhafızlar üçlüye ifadesiz bir şekilde baktılar.

Earstripe'i tanıyorlar mı? Onun şehir dışında bir şeyi araştırmaya gittiğini biliyorlar mı? Onu durdurmaya çalışacaklar mı?

Hayır. Hayır, bu yasadışı değil. Ve ben Archon's Glory'de bir mahkum değilim.

Paladinler araştırma yapabilirler ve bizimle bir paladin var.

Omzunun üzerinden söz konusu paladine baktı. Galen, bir elini kılıcının kabzasına koymuş, biraz geride ve solda yürüyordu. Muhafızlara bakmıyordu, ama gözleri sürekli hareket ediyor, bir kişiden diğerine geçerek, açıkça tehditleri arıyordu.

Birinin bize saldıracağını mı düşünüyor? Muhafızlar Earstripe'e misilleme yapar mı? Onu kovmak yetmedi mi?

"Sorun çıkmasını mı bekliyorsun?" diye sordu sessizce, kapının duyma mesafesinin dışında kaldıklarında.

"Ben her zaman sorun beklerim," dedi Galen rahat bir şekilde. "Ama hayır, aslında hayır.

Beklemeli miyim?"

"Bilmiyorum. Bakışlarından öyle düşündüm." "Gerçek

sorunların bir süre daha başlamayacağını düşünüyorum."

"Bir gnole, bir gnole'nin zaten yeterince sorun yaşadığını

düşünür." "Üzgünüm, Earstripe."

"Eh. İnsanlar koku alamazlar."

Hiçbir sorunla karşılaşmadılar. Şehri geride bıraktılar, ardından şehir dışındaki küçük tüccar ve ahır köyünü ve sonra da çevredeki çiftlikleri. Hava soğuktu ve yol hala tozluydu. Sonunda Galen çantasına uzanıp bir damla iğini çıkardı ve yürürken avuç dolusu yünü iplik haline getirmeye başladı, bir paladin için şaşırtıcı derecede evcil bir faaliyet.

Piper sırt çantasını diğer omzuna geçirdi ve sadece çeşitli malikanelere kadar yürüyeceklerini ve oraya vardıklarında ne yapacaklarını merak etti.

Üçüncü kez mola vermek zorunda kaldığında, "Üzgünüm," dedi. "Zorunlu yürüyüşlere alışkın değilim." Zayıf bir gülümsemeyle, Galen'in onu yumuşak bir şehirli olduğu için ne kadar hor gördüğünü düşünmemeye çalıştı.

Galen'in onu yumuşak bir şehirli olduğu için ne kadar hor gördüğünü düşünmemeye çalıştı. *Tabii ki o da şehirde yaşıyor, sadece ben her gün saatlerce yürüyüş yapıp kılıçla bir şeyler vurarak geçirmiyorum. Düşünsenize, bundan önce gerçekten formda olduğumu sanıyordum...*

"Merak etme," dedi Galen, bu erken saat ve hızlı yürüyüş için fazla neşeli bir ses tonuyla. "Birkaç mil ilerideki bir handa bizi bekleyen bir araç var."

"Araba mı?"

Galen sırıttı. "Eski bir arkadaşım. Onu seveceksin."

Öğlen vakti hanın kapısına vardılar. Galen vardıklarına sevindi. Piper'ın yürüyüşten hoşlanmadığını anlayabiliyordu. *Bunun sebebi, diğer her şey kadar ekipmanlardı. Sırt çantasının kayışlarını optimize etmek zorunda kalmamıştı, bu yüzden üçüncü milden sonra tamamen rahat hale gelmişlerdi ve ayakkabıları saatlerce ayakta durmak için muhtemelen iyiydi, ancak engebeli yollarda yürümek için pek uygun değildi.*

Doktor, diğer ikisinin hızına yetişemediği için açıkça utanıyordu ve Galen, bu konuda bir şey söylerse küçümseyici olacağından şüpheleniyordu. Neyse ki, sorunu fark etmeden önce bir çözüm bulmuştu.

Hanın dışında bekleyen gnole, Earstripe'den daha yaşlıydı ve yüzündeki koyu çizgiler kahverengi, gri ve siyah lekelerle kaplıydı. "Brindle!" diye seslendi Galen, el sallayarak.

"Domates adam," dedi Brindle, elini kaldırarak. "Gelmişsin." Earstripe'e ağzı açık bir gnole gülümsemesi attı ve akıcı gnole dilinde bir şeyler söyledi. Earstripe cevap verdi ve ikisi de bıyıklarını öne doğru eğdiler.

"Siz ikiniz tanışıyor musunuz?" diye sordu Galen.

"Bir muhafız gnole aileden sayılır," dedi Brindle gururla.

Earstripe çöktü ve bir şeyler mırıldandı. Brindle keskin bir soru sordu ve kulakları geriye gitti. Galen ve Piper endişeli bakışlar değiştirdiler. Earstripe ayağıyla yeri kazıdı.

Brindle doğruldu. "Bir *gnole* aileden sayılır," dedi, sonra eğilip Earstripe'in gözlerinin arasını yaladı. Galen'e döndü. "Bir araba getirdim," dedi. ″Ve bir *öküz.″*

"Katır değil mi?" Galen, önceki sonbaharda Brindle ile haftalarca seyahat etmişti ve bu süre boyunca gnole, katırların çektiği bir vagonla yük taşımıştı. Brindle, katırlar ve onların asil öküzlere göre aşağılık oldukları konusunda çok kesin görüşlere sahipti.

"Domates adam kendini komik sanıyor." Brindle gözlerini devirdi ve Piper'a döndü. "Bir insanın adı mı var?"

"Bir insan kemik doktoru," dedi Earstripe, Piper cevap veremeden. "Oho!"

Brindle kulaklarını çırptı ve Piper'ı büyük bir ilgiyle inceledi. "
insan bizim mi o zaman?"

"Şey..." Piper, karmaşık gnole zamirlerinin nasıl çalıştığını hatırlamaya çalıştı.

Galen eğlenmiş görünüyordu. Brindle'a, "Doktor Piper, insanlar arasında *o*. Çünkü biz koku alamıyoruz." dedi.

Brindle şüpheci görünüyordu. Earstripe, birçok el hareketi ve kulak pozisyonu kullanarak bir şeyler açıkladı. Brindle sonunda başını salladı ve Piper'a, "Bir gnole, kemik doktoruna istediği adı verir, ama kemik doktoru gnole'lerin saygısını kazanır," dedi.

Bu, herkes için konuyu kapatmış gibi görünüyordu. Piper, insanlar için gnole diliyle ilgili bir kitap olup olmadığını merak etti ve şehre döndüğünde bu konuyu araştırmak için not aldı.

Geri döneceğimizi ve vahşi doğada insanları kazığa oturtan ya da bacaklarını kesen bir katil tarafından öldürülmeyeceğimizi varsayarsak.

"Bu, Morstone'da kurtardığın öküz mü?" diye sordu Galen.

"Öküz evet." Brindle gururla hayvanın yanına vurdu. "Öküzün adı *Wise-nose.″* Arabaya tırmandı ve sopasıyla hayvanın yanına vurdu, sonra yola çıktılar.

Öküzün azami hızı saatte yaklaşık üç mil idi, bu da Piper'a çok uyguntu. Artık grubu yavaşlattığını hissetmiyordu. İki insan arabaya eşlik etti ya da arkasına oturdu. Earstripe, Brindle'ın yanında, önde oturdu, ikisi başlarını birbirine yaklaştırarak sohbet ettiler.

"Sence Earstripe iyi mi?" diye sordu Piper yumuşak bir sesle. "Yani o ve Brindle? Muhafız gnole olmak önemli gibi görünüyordu."

"Bilmiyorum. Ama Brindle'ı tanıyorum ve bir keresinde 'Gnole ailemdir' demişti, onun için konu *kapanmıştı*. Earstripe ise bu konuda biraz farklı düşünebilir."

"Keşke yardım edebilsek," dedi Piper. "Ama onlar hakkında çok az şey biliyoruz ve durumu daha da kötüleştirebiliriz." Earstripe'in Piper'dan yardım istediğinde aniden dilini değiştirmesi ve bunun ne kadar şaşırtıcı olduğu tekrar aklına geldi. "Ya da en azından onu aptal insanları sakinleştirmekle uğraştırma, şu anda buna ihtiyacı olduğunu sanmıyorum."

Galen güldü. "Orada bulunmuş biri gibi konuşuyorsun."

"Bence her doktor bir noktada bunu yaşamıştır. Birine kötü haber veriyorsun, sonra o kişinin yanındaki kişi panikliyor ve hasta, hasta bile olmayan kişiyi sakinleştirmek zorunda kalıyor. Bu, ölülerle çalışmayı tercih etmemin nedenlerinden biri."

"Ah..." Galen başını salladı. "Önce canlılarla mı çalıştın?"

"Evet. Ama ölülerle çok daha iyi anlaşırım." Piper bu konu hakkında söylemek istediği tek şey buydu. Onun özel yeteneği, ölüm nedenini belirlerken ona büyük bir avantaj sağlıyordu. İlk başta bundan nefret etmiş ve kullanmaktan kaçınmaya çalışmıştı. Daha sonra ise bu avantaj için minnettar olmuştu. Canlılarla çalışmayı bırakmak için her şeyi yapardı. *Çok fazla şey hissederler ve senin de onları hissetmeni isterler. Ve çoğu zaman, ne yaparsan yap, onları kurtaramazsın, ama bunu onlara söyleyemezsin.*

Ve sanki sen bir aptal ya da tanrıymışsın gibi davranırlar ve dürüst olmak gerekirse, bazen ikisi gibi hissedersin.

Her şey çok fazlaydı. Çok fazla duygu. Çok fazla his. Artık hiçbir şey hissetmeyen sadece ölülerin olduğu bir görev için mücadele etmiş ve kazanmıştı, ve her şey çok daha kolay hale gelmişti.

"Şiddetle ölenler bile mi?" diye sordu Galen, kusurlu yeşim gözleriyle ona bakarak.

"Onlar bile. Bazen biraz adalet sağlamaya yardımcı olabilirim. Ve yapamasam bile, artık acı çekmiyorlar."

SEKİZ

VAGON büyük ve neredeyse boştu, Piper'ın öküzler için yiyecekle dolu olduğunu tahmin ettiği birkaç sandık dışında. Uzanmak için bolca yer vardı. Tapınak, iki kalın yatak örtüsü de eklemişti. Piper, bir şekilde hanlarda kalacaklarını düşünmüş ve yanına almayı akıl edememişti, bu yüzden akşam olduğunda bu öngörüye minnettar oldu. Sırt çantasından küçük lambayı çıkardı ve yaktı.

"Ah!" dedi Galen, vagonun arkasına çıkarak. "Lamba mı getirdin?"

Piper başını salladı ve lambayı erzak sandığının üzerine koydu. "Benim işimde her zaman ışığa ihtiyaç vardır ve neredeyse hiç yeterli olmaz."

"Zekice bir tasarım." Galen onun yanından geçip tavana çarpmamak için eğildi ve lambayı inceledi. Kısa bir baca, cam bir kapak ve devrilmesini önlemek için son derece geniş bir taban.

"Gemilerde kullanıyorlar," dedi Piper, "güverte altında haritaları okumak için." Vagonun bir tarafına yatak takımını serdi, diğer tarafta Galen için bolca yer bırakarak. *Sanırım bu, birlikte uyuyacağımız anlamına geliyor. Bir bakıma.*

Tamamen platonik bir anlamda.

Evet. Tamamen platonik, elbette.

Yatak rulosunun üzerine bağdaş kurup oturdu ve soyunmaya başlaması mı gerektiğini yoksa yolda kamp yaparken başka bir şey mi yapması gerektiğini merak etti. Sonunda botlarını çıkarmaya karar verdi.

"Bu yolculuğa senin de katılmana şaşırdım," dedi Galen, onu şaşırtarak.

Piper başını kaldırdı. "Neden, şehir çocuğu olduğum için mi?"

Başını kaldırmak bir hataydı. Lamba ışığı Galen'in saçlarında ateşli vurgular uyandırdı ve keskin yüz hatlarına nazikçe düştü, endişe çizgilerini yumuşattı. Üst dudağının ortasında keskin bir çukur vardı ve Piper parmağını oraya sürmek için deli gibi bir dürtü hissetti.

Dikkatini başka yöne çekmek için, "Hanlarda kalmak yerine yolda kalmaya alışkın olmayabilirim, ama çabuk öğrenirim. Bir uçurumdan düşmek üzereysem ya da kendimi ateşe atmak üzereysem bana söyle yeter," dedi.

Galen başını salladı. "Öyle değil," dedi. "Bu tehlikeli olabilir.
Bir katilimiz olabilir, hatta birden fazla.

"Cinayetlerin hiç olmadığı bilinen bu şehirden farklı olarak mı?"

Paladin kısa bir kahkaha attı. "Tamam, bu doğru." Galen'in kendisi hakkında bu kadar az düşünmesinden biraz kırılan Piper, eldivenlerini çıkarmaya başladı. "Ben bir savaşçı ya da muhafız gnole olmayabilirim, ama tamamen çaresiz de değilim. Daha önce de morga girenler oldu."

Galen bir süre sessiz kaldı, bunu sindirmeye çalıştı. Sonra: "Neden biri morga girmeye çalışsın ki?"

"Ölüm nedenini gizlemek için. Ya da bu durumda, yazdığım kağıtları çalmak için." Piper omuz silkti. "Onlara kemik testeresi salladığında geri çekilme eğilimindedirler." Anısı ağzını kurutsa da, sesi hafif ve eğlenceli kalmaya çalıştı. Hırsız kafasına vurmaya çalışmıştı ve Piper, çoğu insan bilmesede, kafaya alınan bir darbenin ne kadar zarar verebileceğini çok iyi biliyordu. Zamanında duyup yana kaçmış, sonra kemik testeresini alıp bağırmaya başlamıştı ve hırsız panikleyip kaçmıştı.

Eldivenlerini lambanın yanındaki sandığın üzerine katladı ve gömleğinin düğmelerini çözdü. Galen onu sessizce izliyordu ve Piper adamın ne düşündüğünü hiç bilmiyordu. Yüzünün kızardığını hissedebiliyordu. *Onun için soyunacağımı mı düşünüyordu?*

Onun için soyunuyor muyum? Hırsızla övündüğümü mü düşündü? Fazla mı düşünüyorum?

"İnan bana," dedi, garip sessizliği doldurmak için konuşarak, "Ben kavgaya karışmayacağım. Kılıç olan sensin. Ben geride durup ellerimi ovuşturup enfeksiyonlar hakkında endişelenirken, senin onu kullanmana izin vermekten çok mutluyum."

Galen güldü. "Merak etme. Çelik Aziz hepimizi öldürülmesi çok zor hale getirdi. Kılıçla önde olan kişi olmayı tercih ederim."

"Bunu aklımda tutacağım." Gömleğini başından çıkardı. *Pantolonunu çıkarmadı. Sanırım pantolonumla uyuyacağım.*

"Neyse," dedi Galen, "iyi uykular. Sabah görüşürüz." Yorganını aldı ve vagonun arkasına doğru döndü.

"Dışarıda mı uyuyacaksın?" dedi Piper. "Ama ben sanıyordum ki... Yani, bolca yer var..."

Galen ona hızlıca bir gülümseme attı, ama gülümseme gözlerine ulaşmadı. "Ben iyiyim. Buna alışkınım. Vagonun altında uyumak donmayı önlüyor."

"Ama yine de soğuk..." Piper, Galen kumaş kapıyı kenara itip vagonun arkasına atlayarak karanlığa karıştığında sözünü yarım bıraktı.

Bir an için örtüye baktı, sonra sessizce gömleğini katlamayı bitirdi. Piper lambayı söndürdü ve battaniyesine uzandı, sanki teklif bile etmediği bir şey için reddedilmiş gibi hissetmemeye çalışarak.

GALEN vagonun altında yatarken kendini tam bir pislik gibi hissetti.

Ayrılırken Piper'ın gözlerinde bir anlık acı gördü. Zavallı adam muhtemelen Galen'i bir şekilde uzaklaştırdığını düşünmüştü. Gerçekten daha uzak bir şey olamazdı.

Doktor eldiveninin işaret parmağını ısırarak çıkardığında, Galen bir anlığına konuşma yeteneğini kaybetmişti. Derinin deri üzerinde kayması, neredeyse duyulmayacak kadar hafif bir ses çıkardı, ama Galen bir köpek gibi ulumak istedi. Bu, büyük bir çaba gerektirmişti.

Piper'ın morgda birinin ona saldırdığını söylediği şeye odaklanmaya karar verdi ve sonra bu insanları bulup sokaklarda avlamak için odaklanabildi.

Sonra adam gömleği çıkarmaya başladı ve Saint'in siyah ve kanlı dili... Galen taştan yapılmış değildi. Piper'ı uyandırdığında onu gömleksiz görmüştü ve koyu saçlı, pürüzsüz kaslı adamın hatırası hâlâ tazeydi, ama onu soyunurken izlemekle aynı şey değildi. Gömleğinin düğmelerini açan o uzun parmaklarda kasıtlı olarak baştan çıkarıcı hiçbir şey yoktu, ama Galen ilk düğmeyi açmadan önce bile hala sertleşmişti.

Ama Galen kalamazdı. Bir yabancının yanında uyuyamazdı, uyurken bağırmaya başlarsa Piper'ın ona dokunmaması, hatta çok yaklaşmaması gerektiğini açıklamadan yapamazdı. Ve bu, yapmak istemediği bir konuşmaydı. Şu anda değil. Belki de hiç. Potansiyel yatak arkadaşları, uyurken korkunç şiddet uygulayabileceğini öğrendiklerinde çok endişelenirlerdi.

Merhaba, çok seksisin, bu arada ben bir çılgın savaşçıyım ve kabus görürken bana dokunursan kolunu kırarım, sevişmek ister misin?

Dudakları büküldü. Hayır, bu nadiren iyi sonuç verirdi.

Ayrıca, bu olmayabilirdi. Son kabustan bu yana bir aydan fazla zaman geçmişti. Brindle her şeyi biliyordu ve böyle bir şey olursa hallederdi, ama Piper'a, tesadüfen, bazen çılgın bir deli olduğunu açıklamak zorunda kalmazsa, çok daha iyi olurdu.

Kimsenin sana delilik konusunda uyarmadığı şey, bunun ne kadar inanılmaz derecede *sıkıcı* olduğuydu. Sürekli kendini açıklamak ve özür dilemek zorunda kalıyordun ve deli olmaktan çok yoruluyordun. En azından Galen her zaman aynı şekilde deliydi, bu yüzden aynı açıklamayı tekrar tekrar yapıyordu.

Deliliğimin heyecan verici yeni belirtiler göstermesini özellikle istediğimden değil, ama kahretsin, bu çok yorucu.

Her neyse, o daha iyi olmuştu. Çoğunlukla daha iyi. Tanrı öldükten hemen sonra, onu kabus sırasında uyandırmak onu çılgına çevirirdi. Neyse ki, Rat Tapınağı, komadan uyanana kadar kırık paladinleri bağlamayı göze almıştı, bu da provansal bir karar olmuştu. Ondan sonra Galen kendini bağlamaya başladı, ama şifacılar buna çok kızdılar ve ona ellerindeki sinir hasarı hakkında nutuk attılar. Ancak kabuslar zamanla azaldı ve her gece görülürken, birkaç gecede bir, sonra da birkaç haftada bir görülmeye başladı. Birisi onu çığlık atarken uyandırırsa, muhtemelen yine gözü morarırdı, ama durum daha da kötüye gitmedi ve orada durdu. Bu... idare edilebilir bir durumdu. Rat, Istvhan'ı pürüzsüz adamların peşine gönderdiğinde, Galen onunla birlikte gitmiş ve tek başına bir çadırda uyumuştu ve garip bir şekilde, bu daha da yardımcı olmuştu.

Ama yine de bunu Piper'a açıklamak istemiyordu. Bu gece değil. Doktorun eldivenlerini çıkardığı görüntü hala zihninde tazeyken olmazdı. *Ona ne olacaksa olacak. Ama sırf onunla yatmak istediğim için birini tehlikeye atmak vicdansızlık olurdu.*

Doğru şeyi yapıyordu ve bunun farkındaydı. Uzun parmakları canlı detaylarla hayal ederken, bunu kendine dört beş kez söyledi. Sonra kalktı ve yürüyüşe çıktı, çünkü ölümlü bedenin dayanabileceği bir sınır vardı.

Ertesi gün öğleden sonra balıkçı köyüne vardılar. Piper, köyü görmeden çok önce kokusunu aldı, bu da balıkçı köyleri ile ilgili sınırlı deneyimiyle örtüşüyordu. Soğuk hava sayesinde kokunun yazın olduğundan biraz daha az yayıldığını fark etti ve Beyaz Sıçan'a şükretti.

"Peki bu nasıl işliyor?" diye sordu, köy görünür hale geldiğinde. Archon's Glory'den çıkan ana yoldan yaklaşık yarım mil uzakta, nehrin hemen kıyısındaydılar. Nehir burada kıvrılıyor ve ikiye ayrılıyordu, dar bir kanal kıvrımın bir kısmını keserek, bir şehir bloğundan çok da büyük olmayan bir ada bırakıyordu

. Balıkçı köyü, kanalı geçen kazıklar üzerine inşa edilmişti ve bazı yerlerde iki veya üç kat yüksekliğindeydi. "Öylece yürüyüp 'Affedersiniz, son zamanlarda herhangi bir ceset çıkardınız mı?' diye mi soracağız?"

"Kibarca soracağız," dedi Galen.

Piper kaşlarını kaldırdı. Paladinlerle olan deneyimi kuşkusuz biraz sınırlıydı, ama aklına gelen ilk kelime *"incelik"* değildi.

"Gnoller gnollere sorar," dedi Earstripe. "Gnoller, insanların insanlara söylemeyeceği şeyleri gnollere söyler. Eğer burada bir katil varsa, bir gnole diğer gnolleri uyarır."

"Katilin bir insan olduğunu varsayarsak," dedi Piper.

Brindle ve Earstripe ona keskin bir bakış attı. Sonra Earstripe hafifçe başını salladı. "Evet. Bir gnole öyle varsayıyordu." Brindle pençelerini inceledi.

"Kötü bir niyetim yok," dedi Piper aceleyle. "Sadece..."

"Hayır," dedi Earstripe. "Hayır, kemik doktoru haklı. Olabilir. Bir gnole varsayımda bulunmamalı."

Galen parmaklarını şıklattı. "Aslında, evet. Kemik doktoru doğru." Piper'a bir gülümseme attı ve önceki geceki reddedilmesine rağmen, Piper midesinin bulandığını hissetti. "İçeri girip 'Affedersiniz, son zamanlarda herhangi bir ceset çıkardınız mı?' diye soracağız. En azından ben soracağım, sen ise arkamda gözlerini devirip tüm bunların zaman kaybı olduğunu düşünüyormuş gibi davranacaksın, ben de üstleri tarafından uydurma bir işe gönderilmiş, parmak ucu kadar beyni olan bir memur gibi davranacağım."

"Bir paladin yalan mı söylüyor? Şok oldum, efendim. *Şok oldum*."

"Yalan nerede?" Galen'in gülümsemesi genişledi. "Earstripe bizim küçük gezintimizin sorumlusu ve beni bu göreve soru sormam için gönderdi. Ben de tam olarak bunu söyleyeceğim, diğer insanların ne düşündüğü onların sorunu, benim değil."

"Ve bir parmak ucu kadar zeka mı?"

"Oh, o kısım doğru. Paladinler çok zeki olamazlar, bilirsin. Aksi takdirde yaptığımız şeyleri fazla düşünmeye başlar ve kendimizi sapkınlığa sürükleriz."

Piper bunu geçiştirdi. "İşe yarayabilir. Katil buradaysa ve onu bulamayacağımızı düşünüyorsa, dikkatsiz davranabilir. Ve eğer *cesetler varsa*..."

"O zaman, birini yakaladıkları için anlaşılır bir şekilde telaşlanan insanlar, bize bunu anlatmak için can atacaklardır," dedi Galen. "Halk, şikayet edecek birileri olduğunda her zaman daha iyi hisseder." Earstripe'e başını salladı. "İzninle?"

Earstripe, paladini düşünceli bir şekilde kokladı, burun delikleri çalışıyordu. "Bir gnole izin veriyor," dedi. "Bir gnole kabul ediyor."

"Bir gnole ne olacağını merak ediyor..." diye mırıldandı Brindle ve öküzü köye doğru çevirdi.

DOKUZ

GALEN Piper'ı izledi ve karanlık düşünceler kurdu. Karanlık, çoğunlukla şehvetli düşünceler.

Cinsel arzular sorun değildi. Galen yıllar boyunca pek çok sevgiliye sahip olmuştu ve genel olarak seksin, onu karmaşık hale getirmeyi seçtiğiniz kadar karmaşık olduğunu düşünüyordu. Ellerini Piper'ın göğsünde gezdirmek ve o koyu renkli saç çizgisini takip ederek vaat edilen topraklara ulaşmak istiyordu. O uzun, zeki parmakların onun penisini kavradığında neler yapabileceğini görmek istiyordu. O... şey, pek çok şey istiyordu ve dışarıda gnoller varken, muhtemelen her şeyi duyup insan çiftleşmesinin aptallığına gözlerini devirirken, bu biraz garip olabilirdi, ama Galen daha kötü durumlarda da çalışmıştı.

Sorun, Piper'ı biraz fazla sevmesi ve onun için endişelenmeye başlamasıydı.

Dışarıdan bakıldığında hiçbir sorun yoktu. Adam şakalar yaptı, güldü, gnolleri dinledi ve akıllıca sorular sordu. Galen ve Earstripe'in soruşturmayı yönetmesine izin verdi ve balıkçı köyünde çok ezik bir ifade takınarak rolünü mükemmel bir şekilde oynadı. Galen, onun yaşlı bir kadına "Cesetler, buradaki beyefendinin düşündüğünün aksine, benim gücümün ötesinde. Ama yaptığınız bu merhem ilgimi çekti..." dediğini duydu. Ve flounder b a l ı ğ ı n ı n içi gibi kokan bir karışımı kaynatan kadın, ona gülümsedi ve

oturmasını söyledi ve kısa süre sonra balık yağının çeşitli kullanımları hakkında teknik bir tartışmaya daldılar.

Köyden ayrıldıklarında, Piper balık yağının tıbbi amaçlarla nasıl kullanılacağı konusunda muhtemelen balıklardan daha fazla bilgi sahibi olmuştu. Ancak ertesi sabah ayrılmaya hazır olduklarında, doktor ortadan kaybolmuştu.

Galen sonunda onu küçük, eski püskü bir odada buldu. Doktor, ters çevrilmiş bir sandığı masa olarak kullanarak öfkeyle bir şeyler yazıyordu. Odada onunla birlikte iki kadın vardı, biri yaşlı, diğeri genç ve yüzü açıkça utançtan başka yöne dönmüştü.

Paladin kapı eşiğini doldurunca doktor, "Tamam," dedi. Mürekkebi kurutmak için üzerine üfledi. "Bunu Pope Caddesi'ndeki Doktor Lizbet'e götür. Hatırlayabilir misin?"

Yaşlı kadın bunu ona tekrar etti. "Yardımcı olabilir, öyle mi?" "Eğer biri yardımcı olabilirse."

Genç kadın zorlukla yutkundu. "Paramız yok," diye fısıldadı.

"Size hiçbir maliyeti olmayacak," dedi Piper. "Ona bu notu verin. Ve bir hanı karşılayamıyorsanız, Beyaz Sıçan Tapınağı'na gidin ve Piper'ın sizi gönderdiğini söyleyin. Sizi birkaç gün dilekçe sahiplerinin konaklama yerinde misafir edeceklerdir."

Yaşlı kadın ona çok parlak gözlerle baktı. "Tanrılar sana göz kulak olsun, evlat."

Piper'ın dudakları yukarı kıvrıldı. "Umarım öyle olur," dedi, "ama o zamana kadar birbirimize bakmalıyız."

"O da neydi öyle?" diye sordu Galen, Earstripe ile buluşup köyden ayrılırken alçak sesle.

"Lanet olası bir karışıklık. Doğumdan sonra, bazı kadınlar aşağıda yırtık veya delik oluşur ve bu, temiz bir şekilde iyileşmesi en zor yerdir. Fistüle dönüşür. Bu... iyi bir şey değil."

"Tedavi edilebilecek bir şey değil, anladığım kadarıyla."

Piper burnunu çektirdi. "Onu uyuşturmak için yeterli miktarda haşhaş sütü, ne yaptığımı görebilmek için özel ekipman ve üç çift el daha olsaydı... O zaman bile Lizbet daha iyi yapardı. Çok daha iyi. Bir kez yaptım, ama o da bir ceset üzerindeydi."

Galen buna nasıl cevap vereceğini bilemedi. "İyi olacak mı?"

"Bilmiyorum," dedi Piper dürüstçe. "Dünyadaki en iyi bakımla bile, şansı çok az. Belki de o kadar bile değil. Ama denemeye hazır, çünkü alternatif daha kötü."

"Daha mı kötü?"

"Çok fazla koku, çok fazla akıntı, çok fazla acı, çok fazla pislik. Sonsuza kadar. Eğer daha fazla çocuk istiyorsa, artık çocuk sahibi olamayacak. Muhtemelen, istese de istemese de, artık kocası olmayacak." Piper ellerini kaldırdı, sonra tekrar indirdi.

"Zavallı kız."

"Gerçekten." Sesinde öfke vardı. "Eğer doğumdan hemen sonra daha iyi bakım alsalardı... ama hayır, herkes doğumun doğal bir şey olduğunu ve herhangi bir aptalın yapabileceğini düşünüyor. İnekler doğum yapıyor, neden insanlar yapamasın? Ve bu yüzden daha fazla yeni anne ya da yıllardır böyle bir şeyle yaşayan yaşlı kadınlar görüyorum..." Başını salladı, dudağı kıvrıldı. "Üzgünüm, susacağım. Kimse benim bu konuda atıp tutmamı duymak istemiyor, en azından ben istemiyorum."

Galen'i rahatsız eden de buydu. Piper bu konuda açıkça tutkulu bir tavır sergiliyordu, ama kendi tutkusu onu rahatsız ediyor gibiydi. Sanki kendi duyguları bir yükmüş gibi. *Öte yandan, çoğu insanın fistüller hakkında ani tiradlar duymaktan pek hoşnut olmadığı konusunda muhtemelen haklıydı. Yine de.*

"Rat'ın şifacıları böyle şeyleri tedavi edemiyor mu?" diye sordu, doktoru biraz konuşturmak umuduyla.

"Rat'ın şifacıları çok az." Piper kaşlarını çattı. "Belki diğer yerlerdeki kadar az değiller, ama son derece uzmanlık gerektiren ameliyatlar için yine de zor."

"Ve bu doktor onu ücretsiz tedavi edebilir mi?" Galen bir şüpheye kapıldı, ama bunu doğrulamadan edemedi.

"Tam olarak değil, ama bana bir iyilik borcu var." Piper, onun nasıl tepki vereceğinden emin olamıyormuş gibi ona yan gözle baktı. "Yani..."

"Bana söyleyebilirsin," dedi Galen. "Muhtemelen daha kötüsünü duymuşumdur." "Tekniğini uygulaması için ona kadavralar buldum."

Galen kaşlarını çattı. "Sen bir mezar soyguncusu olamazsın. Beartongue seni parçalar." Beyaz Sıçan bazen oldukça esnek davranabilse de, doktorlara kadavra sağlamak için mezar soygunu gibi yasadışı ticareti onaylayan rahip pek fazla değildi.

*"*Kesinlikle *değilim,"* dedi Piper. "Ama eğer fistülü olan birini bulursam... Lizbet'e gizlice haber veririm. Aile, görünürde hiçbir değişiklik olmadan cesedi geri alır ve o da pratik yapar. En azından pratik yapar. Sadece birkaç tane yeter. Ve bu sayede, yardım edebileceği birçok kadın var."

"Bu adil görünüyor," dedi Galen. "Sanki organlarını karaborsa büyücülere satmıyorsun ya."

"Evet, doğru. Bu etik *değil*, bunu biliyorum ve Tanrı yardımcım olsun, bu gerçekten kaygan bir zemin. İyi bir amaç uğruna insanların bedenlerine bir şeyler yapma hakkın olduğunu düşünmeye başlarsan, cehenneme giden yolun yarısını kat etmiş olursun ve hızla ilerlemeye başlarsın. Ama başka ne yapabilirdim, bilmiyorum." Omuzlarını düşürdü. "Piskoposa bunu nasıl yapabileceğimizi, karşılığında maddi tazminat sunup sunamayacağımızı sordum, ama bu, yoksul ailelerin sevdiklerinin cesetlerini satmasına veya daha da fazlasının para için cesetleri çalmasına yol açar ve bu... gerçekten iyi bir fikir değil."

Bunu sessizce dinleyen Earstripe başını salladı. "Bir gnole, insanların ölüler hakkında çok fazla endişelendiğini, yaşayanlar hakkında ise yeterince endişelenmediğini düşünür."

"Bu konuda haklısın," dedi Piper. "Bu da bizim tuhaflıklarımızdan biri. Ölen insanları bulma konusunda bir gelişme var mı?"

Gnole başını salladı. "Ceset yok. Garip davranan insan yok." Bir süre durakladı, sonra ekledi, "İnsanlar için normalden fazla bir şey yok." Brindle burnunu çektirdi.

"Eh, bu sadece ilk durak," dedi Galen. "Ve bu tür cinayetler genellikle izole bir şekilde işlenir."

"Balıkçıların çoğu her yerde ağır botlar giyiyor," dedi Piper. "Deri taban yok." *İç* ve *dış* mekanların tanımı da oldukça belirsizdi ve Piper'ın standartlarına göre, çok soğuktu.

Earstripe ona başını salladı. "Bir gnole de bunu fark etti."

"O halde cesetlerin muhtemelen oradan gelmediğine karar verdik, değil mi?"

Herkes başını salladı. Brindle kulaklarını onlara doğru çevirdi, ama yorum yapmadı.

"Şatolar muhtemelen her zaman daha olasıydı," dedi Galen. "Halıları korumak için ayakkabılarını değiştirdiğin türden bir yer."

Earstripe, Brindle ona homurdanan bir ses çıkarana kadar bıyıklarını kıvırdı ve sonra durdu. "Bir gnole, şatoların daha zor olacağını düşünüyor," dedi. "Bir insan gelip bir uşak insana cesetleri sorar, uşak insan çok..." Uygun bir kelime ararken durakladı. ″Mallory kaptan, *sinirli* diyor.″

Bu Galen'in de aklına gelmişti ve ne yapacağına emin değildi. "Sanırım yukarı çıkıp... hmm... onlara bölgede şüpheli bir faaliyet bildirildiğini söyleyip olağan dışı bir şey görüp görmediklerini sorabilir miyiz? İsterlerse cesetlerden bahsetmeleri için onlara bir fırsat verebiliriz?"

"Bunu çok fazla yurttaşlık görevi ve 'sadece insanları kontrol ediyoruz' şeklinde ifade edersen," dedi Piper, "sanırım işe yarayabilir?"

"İçeri girip hizmetçilerle konuşabilirsek," dedi Galen, "bir şeyler öğrenebiliriz. Ya da en azından bir şeylerin alarm zillerini çaldırıp çaldırmadığını görebiliriz. Ama bu tamamen kapıyı kimin açacağına bağlı."

"Lüks evler gnol çalıştırmaz," dedi Brindle. Bunu yakıcı bir adaletsizlikten çok, kötü bir zevk meselesi olarak görüyor gibiydi. "Gnollere

Gnollere soramayız. Belki ahırı ziyaret edip kokuyu takip edebiliriz, ama bunun yardımcı olup olmayacağını bilmiyorum."

ON

DAHA İYİ OLABİLİRDİ. İlk evde, soğuk bir ses tonuyla, kapıya gelen şüpheli tipler hariç, herhangi bir şüpheli faaliyet olmadığını söyleyen bir uşak vardı. Yüzündeki ifade, kimi kastettiği konusunda hiç şüphe bırakmıyordu. İkinci evde, Galen'in koruma şantajı yapmaya çalıştığını düşünen ve şüpheli olayların başına gelmemesi için para talep eden bir bekçi vardı. Üçüncü evde, görebildikleri kadarıyla hiç kimse yoktu.

Dördüncü evde şansları yaver gitti. Bekçi geveze ve son derece sıkılmıştı. "Ah, şu anda sadece asgari sayıda personel var," dedi. "Girin, girin! Bir şeyler atıştırın. Şehirdeki tüm haberleri anlatın bana." İnsanları ve gnolleri de kapsayan geniş bir hareket yaptı, ancak Brindle öküzün yanında kalmayı tercih etti.

Ne yazık ki, mutfaktan bir dizi soğuk yemek çıkarırken ve bahçede çalışan iki bahçıvanı çağırırken, aslında yararlı hiçbir şey bilmiyordu. Galen, onun herhangi bir bilgi sakladığını hissetmedi. En fazla, ara sıra tarlalardan bir inek kaçıp bahçelere geldiğini ve fırıncının oğlu, durmasını söylediklerinde bile inatla tam teslimat yapmaya devam ettiğini söyleyebildi. "Bütün evin ekmeğini ödeyemeyeceğimi söyledim," dedi, bir somun ekmeğin ucuyla işaret ederek, "ama ona eksik para vermek istemiyorum, çünkü lordun aşçısı sade ekmek yapmıyor.

Kesinlikle reddediyor. Birkaç somun ekmeği yanına al, olur mu? Yoksa boşa gidecek. Tavuklar bile bundan bıkmaya başladı."

"Şey, bunun yararlı olduğunu söyleyemem, ama kesinlikle karlı oldu," dedi Piper, yuvarlak somunlarla dolu bir çuvalı arabaya koyarken. "Şanslıysak, belki bir sonraki ev peynirciyle kavgalıdır."

Bir sonraki güzel ev terk edilmişti. Sonrakinde de durum aynıydı. "Bu kadar çok yerin bu kadar kötü durumda olduğunu bilmiyordum," diye mırıldandı Piper.

"Büyük evler pahalıdır," dedi Brindle. "Belki de çok pahalıdır."

Galen başını salladı. "Ve eğer bir unvana bağlılarsa, onları satamayabilirsin, bakımlarını yapamasan bile."

Sonraki ev de umut verici görünmüyordu. Çatısı tehlikeli bir şekilde eğimliydi ve pencerelerin birçoğu tahta ile kapatılmıştı. Piper bu evi zihninde çoktan elemişti ki Earstripe durmalarını söyledi. "Bacadan duman çıkıyor," dedi, işaret ederek.

"Öyle." Brindle ve öküzü yolun kenarında bırakıp, şatoya giden uzun yolu yürüdüler. Yakından bakınca daha da umut verici görünmüyordu, ancak biri ön girişi otlardan temizlemek için çaba sarf etmişti.

Galen yüksek sesle kapıyı çaldı, birkaç saniye bekledi, sonra tekrar çaldı. Üçüncü kez yumruğunu kaldırdığı anda kapı açıldı ve bir adam şaşkınlıkla onlara baktı.

"Sen memur musun?" diye sordu. Bakışları aşağıya kaydı, kılıcı ve zırhın üzerindeki cüppeyi gördü. Sonra Galen'in omzunun arkasındaki Piper'ı fark etti. "*Sen* memur musun? Yolların o kadar kötü olduğunu, bir koruma tutman gerektiğini düşünmemiştim..." Adamların anlamsız bakışları karşısında sözünü yarım bıraktı. "Şey... ilan için mi geldiniz?"

"Hayır," dedi Galen. "Bu bölgede şüpheli bir faaliyet araştırıyoruz ve bir şey gördünüz mü diye sormak istedik."

"Şüpheli mi?" Yine gözlerini kırptı. Piper, onun belli bir baykuş benzeri özelliği olduğunu düşündü; oldukça kısa ve sağlam yapılıydı, büyük, sulu gözleri vardı. "Aman Tanrım! İçeri gelin, içeri gelin." Koridora geri adım attı. "Özür dilerim, ben Thomas. Yani, Thomas olduğum için özür dilemiyorum, burada olduğunuzu sandığım için özür dilerim, çünkü bir memur ilanı vermiştim."

"Mülkü yönetmek için birine mi ihtiyacınız vardı?" diye sordu Piper kibarca. İçinden, bu adamın daha çok bir marangoza, hatta belki de bir marangoz ekibine ihtiyacı olduğunu düşündü.

"Oh, evet. Bu korkunç şato, anlarsınız ya." Binanın içini ve dışını kapsayan bir hareketle elini salladı. "Parçalanıyor ve önceki nesil satamayan korkunç mobilyalarla dolu, ama şimdi antika oldular, belki birisi satın almak ister. Ama burada ne olduğunu hiç bilmiyorum, bu yüzden birinin hepsini belgelemesi gerekiyor ve muhtemelen bir yerlerde evraklar vardır ve şanslıysam, sevgili merhum aileden biri yıkılmayan bir miktar para veya mülk bırakmıştır. Ama elbette kimseyi burada kalmaya ikna edemiyorsunuz, bu yüzden ilan veriyorum..."

Herkes salona doluşmuştu. Thomas, Earstripe'e göz kırptı ama yorum yapmadı. İçeri girince, çürüme daha da belirgin hale geldi. Burası, duvarlarında duvar kağıtları olan, uzak geçmişte çok etkileyici bir bina olduğu belliydi, ama yıkılmış ya da gelişigüzel parçalara ayrılmıştı.

Piper, Thomas'ın omzunun üzerinden bir hareket gördü. Arkasında, kapının eşiğinde iri yarı bir kadın duruyordu. Kadının yüzünde tuhaf bir boşluk vardı, ama Piper'ın gözlerine bakarak bir şeyler söyledi. Thomas hareket ettiği için ilk kelimenin bir kısmını kaçırdı, ama ikinci kelime "git" gibi görünüyordu.

Uzaklaşmak mı? Gitmek mi?

Bu oldukça tuhaf görünüyordu. Yüzünde şaşkınlığı belli olmuş olmalıydı, çünkü Thomas dönüp onun bakışını takip etti ve "Bayan Hardy? Bir sorun mu var?" dedi.

"Misafirleriniz çay ister mi diye bakmak istedim," dedi Bayan Hardy, düz, tonlamasız, monoton bir sesle.

"Çay çok iyi olur." Thomas üçlüye gülümsedi. "Lütfen, salona buyurun. Ee... mobilyaların durumunu bağışlayın. Ve duvarları. Aslında, bütün evin durumunu bağışlayın. Burayı büyükbabamdan miras aldım ve o hiç bakım yapmamış, şimdi her şey dökülüyor. Zeminler hala sağlam ama doğu kanadına girerseniz hayatınızı tehlikeye atarsınız."

Piper, Galen'in ardından salona girdi. Burada duvar kağıtları biraz daha iyi durumdaydı, ama çok da değil, ve mobilyaların üzerine, döşemenin durumunu gizlemek için battaniyeler atılmıştı. İki insan uzun bir kanepeye oturdu, Earstripe ise kulakları gergin bir şekilde aralarında dik oturdu. Hala konuşmamıştı. Piper onun ne düşündüğünü merak etti.

"Yani şüpheli olaylar olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu Thomas, öne eğilerek. "Ne tür olaylar? Kundaklama değil, değil mi?"

"Hayır, kundaklama değil." Galen hazırladığı konuşmaya başladı. Thomas görünürde ilgiyle dinledi ve küçük alarm sesleri çıkardı.

"Peki," dedi sonunda, "bu çok korkunç. Ama korkarım size yardımcı olamam. Hizmetçim ve malzeme teslimatı yapan çocuk dışında düzenli olarak kimseyi görmüyorum. Ve bulabilirsem katipler." İçini çekti. "Korkarım uzun süre kalmıyorlar. Fazla maaş veremiyorum ve burası kırsalda, pek sosyal bir ortam sayılmaz."

Bayan Hardy bir tepsi çay ile içeri girdi ve masaya koydu. Kısa, duraksayan adımlarla hareket ediyordu ve yüzünde hiçbir değişiklik yoktu. Başka bir şey isteyip istemediklerini sormadan tekrar çıktı. Çay fincanları birbirine uymuyordu ve çaydanlığın büyük bir parçası kırılmıştı, bu da Thomas'ın çayı dökmesini oldukça zorlaştırıyordu.

"Neden özellikle kundakçılıkla ilgileniyorsunuz?" diye sordu Earstripe, en dikkatli üslubuyla.

Thomas o kadar şaşırdı ki, çaydanlığı neredeyse düşürüyordu. "Affedersiniz!" diye nefes nefese, çayı silerek dedi. "Beklemiyordum... yani... oh hayır. Özür dilerim! Beni korkuttunuz."

Earstripe'in konuşabildiğini fark etmemiş, diye düşündü Piper. *Ya gnoller Archenhold'a gelmeden önce buraya gelmiş ya da başka bir yerden gelmiş. Hangisi acaba, yoksa bu insanlar gnollerle o kadar az temas kuruyorlar ki onlar hakkında hiçbir şey bilmiyorlar mı?*

"Kundaklama," diye tekrarladı Earstripe, adamın gevezelik eden özürlerini keserek.

"Oh. Evet. Peki." Thomas tekrar evi işaret etti. "Belli ki yangın tehlikesi var. Tabii ki çatı akıyor, bu durumda diye etrafta bolca su kovası bulunduruyoruz, ama..." Sesi kesildi, gözleri Piper'a kaydı. "Doktor olduğunuzu mu söylediniz?"

"Bir nevi, evet," dedi Piper, adama hemoroidleri veya benzer bir konuda tavsiye vermek zorunda kalmayacağını umarak.

Adamın gözleri aniden heyecanla parladı ve başını sallayarak her zamankinden daha çok baykuşa benzedi. "Ama eğitimli bir adam, değil mi? Eskileri biliyorsunuz, değil mi?"

"Biraz," dedi Piper, konuşmanın yönünün değişmesine şaşırarak. "İnsanların eski çağlara ait olduğunu iddia ettiği birçok şey gördüm, ve gerçekten öyle olan birkaç tane de." *Galen bu insanları konuşturmaya çalışmamı söyledi, o yüzden başlayalım...* "Şehrin bir geçidinde yakından incelediğim bir kapı var, ama sıkıca kapatılmış. Ama mucize motorla aynı malzemeden yapılmış."

"Evet. Evet! Size göstereyim!" Thomas ayağa fırladı. "Beni takip edin."

Üçlüyü mutfağa götürdü, orada Bayan Hardy ocak başında eğilmiş, aşağıya inen bir merdivene bakıyordu. "Bu çok heyecan verici! Keşfimi hiç kimseye gösteremedim."

keşfimi kimseye gösterememiştim."

Piper ve Galen birbirlerine baktılar. Earstripe ikisine de baktı ve insanlar hakkında bir şeyler mırıldandı.

Merdivenler, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bir mahzene çıkıyordu. Burası karanlıktı ve nehir bu kadar yakın olduğu için taşlar nemden kaygandı. Earstripe'in burnu deli gibi çalışıyordu. Galen, muhtemelen saldırganları aramak için gölgelere bakıyordu.

Thomas merdivenlerin dibinden bir yağ lambası aldı ve parlaklaşana kadar düğmelerle oynadı. "İşte, biriniz bunu alsa daha kolay olur..." Piper, kavgada en işe yaramaz kişi olduğunun tam olarak farkında olarak lambayı aldı. *Sanırım bu garip adam bize saldırırsa, en azından üzerine yanan yağı atabilirim...*

Thomas hakkında ne düşüneceğini bilmiyordu. Adam açıkça biraz tuhaftı, ama "tuhaf" ile "insanları öldürüp cesetlerini nehre atmak" arasında büyük bir fark vardı. *Ve devasa, yıkık bir evde, kasvetli bir hizmetçi eşliğinde yalnız yaşıyorsanız, siz de biraz tuhaflaşabilirsiniz.*

Hizmetçi Bayan Hardy hâlâ onu rahatsız ediyordu. Konuklara *gitmelerini* söyleyen kimdi? Onları uyarmak mı, yoksa korkutup kaçırmak mı istiyordu?

Thomas ikinci fenerin ayarını tamamladı ve başı dik bir şekilde uzaklaştı. "Dağınıklığı boş verin," dedi omzunun üzerinden. "Eskiden burada çok güzel bir şarap mahzeni vardı, ama yaklaşık elli yıl önce dedemin alacaklıları burayı talan etti. Düzeltmek için vaktim olmadı."

"Eh, sadece elli yıl oldu..." diye mırıldandı Galen.

Kırık rafların ve dağınık mobilyaların arasından geçtiler. Yağ lambaları taş duvarlardaki karanlık açıklıkları aydınlatıyordu ama ötesindeki odalara ışık tutmuyordu.

"Burası çok geniş," dedi Galen.

"Oh, evet." Thomas güldü, ama daha çok kıkırdama gibi bir ses çıktı. "Evet, gerçekten."

Piper kıkırdamayı sevmezdi. Bu neredeyse her zaman kötü bir işaretti. Eğer bir cinayet kurbanı masanın üzerinde yatıyorsa ve ailenin bir üyesi kıkırdayan biriyse, on vakadan dokuzunda bıçağı saplayan kişi oydu. O,

Sıçan Tapınağı'na anlatmıştı ve o zamanlar sadece bir diyakoz olan Piskopos Beartongue gözlerini devirip, insanların gülüşlerini beğenmediği için onları önceden yargılamaya hakkı olmadığını söylemişti. *Adil olmak gerekirse, onun diş koleksiyonunu bulduğumuzda özür dilemişti.*

Yine de. Muhtemelen ceset olmadığı halde kıkırdayan birçok insan da vardı. Piper sadece onlarla karşılaşmamıştı. *Örneğiniz çarpık, hepsi bu.*

"Bir gnole nehrin kokusunu alıyor."

"Oh evet." Thomas uzaktaki duvarlardan birine doğru el salladı. "Orada bir su merdiveni var. Büyükbabamın zamanında kaçakçılar tarafından kullanılırdı. Büyükbabam tüm parasını bu şekilde kaybetti, anlarsın ya. Korkarım ki çok kötü bir kaçakçıydı. Brendi olması gereken şey için bir servet ödedi, ama meğer turşu yılan balığıymış. Yılan balıklarını sattı ve Delta'ya kaçmak için yeterli parayı kazandı, ama bir daha Archenhold'a ayak basmadı."

Cesetler su merdiveninin yanına atılmış olabilir. Tabii ki, malikâne de nehrin hemen yanında, yani erişim sorunu yok.

"İşte geldik," dedi Thomas. "Buradan merdivenlerden aşağı inin. Adımlarınıza dikkat edin, çok kaygan." Thomas, kaba bir şekilde harçla örülmüş tuğla merdivenlerden aşağı doğru yol gösterdi. Piper, yakın zamanda tuğla duvar örmeyi öğrenmek zorunda kaldığı için, bu işçiliğin bir amatörün eseri olduğundan oldukça emindi. Duvardaki iki demir halkadan geçirilmiş ip, basit bir korkuluk görevi görüyordu.

Merdivenler yaklaşık iki metre kadar indikten sonra sona eriyordu. Zemin nemliydi ve çuval bezi ve gevşek tahtalarla kaplıydı. Tüm alan yosun ve çürüme kokuyordu.

Thomas lambasını kaldırdı ve ışığı koridora tuttu. Galen durdu ve Piper neredeyse onun sırtına çarpıyordu. Paladin düşük bir ıslık çaldı.

"Benim araştırdığım şey buydu," dedi ev sahibi gururla.

Piper, Galen'in arkasını görmek için boynunu uzatmak zorunda kaldı. Kısa bir koridordur, belki de üç metre uzunluğundadır, ancak tavanı çok yüksektir. Ama herkesin dikkatini çeken

koridorun sonundaki kapıydı. Earstripe'in kulakları o kadar öne doğru gerilmişti ki, acı verici görünüyordu.

Piper kapıyı hemen tanıdı. Daha önce, çalışma odasının yanındaki tüneldeki tuğla duvarın diğer tarafında benzerini görmüştü.

O kapının aksine, bu kapı açıktı.

ON BİR

"Bu, eskiler tarafından yapılmış bir şey," dedi Piper. "Mucizevi bir makine gibi."

"Evet, aynen öyle!" Thomas ona gülümsedi. "Tanıdın mı?"

"Bir keresinde bir mucize makine görmüştüm," dedi Piper. "Moldoban'daki." Galen, Archon's Glory'deki kapı hakkında daha fazla bilgi vermediğini fark etti.

"Oh, evet," dedi Thomas. "Oraya gitmedim, ama duydum. Ama bu mucizevi bir makine değil. Bir dizi koridordan ibaret." Kapıyı işaret etti. "İki yüzyıl önce inşaatçılar hemen yanına bir şarap mahzeni yapmışlar. Üç adım daha sola gitmiş olsalardı, onu bulurlardı. Ya da daha doğrusu, bir duvar bulurlardı ve duvarı yeterince takip ederseniz kapıya ulaşırsınız. Ama gelin, içeri girin!"

Kapının ötesindeki koridor, öncekine yaklaşık aynı büyüklükteydi, zemini taşa benzeyen bir malzemeden yapılmıştı, duvarlar kapı ile aynı soluk fildişi rengindeydi. Sol tarafta başka bir kapalı kapı, en uçta ise açık bir kapı vardı.

Duvar boyunca sıralanmış yarım düzine kadar tamamen normal varil de vardı.

"Lamba yağı, su ve yiyecek," dedi Thomas. "Kapı üzerime kapanırsa diye."

"Kapı kapanıyor mu?" diye sordu Galen ihtiyatla.

"Henüz kapanmadı. Ama tedbirli olmakta fayda var." Thomas, üzerinde yanmamış mumların bulunduğu bir fıçıyı hafifçe vurdu. "Her neyse, bodrumda aramak yerine burada olması daha kolay. Fenerinizi burada bırakır mısınız, Doktor? Bundan sonraki kısım fazla ışık olmadan daha etkileyici. Bay Earstripe, bir mum alır mısınız? Fenerimi düşüreceğimi sanmıyorum, ama burası tamamen karanlıkta kalmak isteyeceğiniz türden bir yer değil." Earstripe homurdandı, ama feneriyle mumu yaktı. Piper fenerini yere koydu.

"Neden kundakçılık konusunda endişelendiğimi anlıyorsunuz," dedi Thomas. "Eğer evin üstüne bir de yangın çıkarsa..."

Piper ve Galen başlarını salladılar. Fildişi malzemeyi yok edebilecek tek şey ateş gibi görünüyordu, hem de sadece güçlü, sıcak bir ateş. Yanan bir bina bunu başarabilirdi. "O kapı nereye açılıyor?" diye sordu Piper, duvardaki kapıyı işaret ederek. Kapalı kapı, onun bildiği kapıya neredeyse tıpatıp benziyordu.

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti Thomas. "Açılmıyor. Bütün yeri yakmaktan başka bir yolunu bulamadım. Belki diğer tünelleri keşfettikten sonra buraya geri dönerim, ama görülecek ve yapılacak çok şey var..." Serbest eliyle saçlarını okşadı, çocuksu bir neşeyle gülümsedi. "Size göstermek için sabırsızlanıyorum! Antik çağları neredeyse kimse anlamıyor!"

Uzak uçtaki kapıdan içeri girdi ve diğerleri de onu takip etti.
Piper aniden durdu ve fısıldadı, "Oh, tanrılarım..."

Galen, doktoru etkileyen şeyin ne olduğunu anlaması bir dakika sürdü. Bu koridor çok daha aydınlıktı, ancak zeminde gölgelerin olmadığını fark edene kadar bunun nedenini anlayamadı.

Duvarlar aydınlanıyordu. Tavanda, yaklaşık her 30 santimetrede bir, yumuşak, dağınık, neredeyse sulu bir ışıkla parlayan üçgen şekilli yamalar vardı. Işık, o izledikçe büyüdü, giderek daha parlak hale geldi, ta ki Earstripe'in mumunu gölgede bırakana kadar.

"Çalışıyor," diye fısıldadı Piper. "Çok uzun zaman önce yapılmış, ama hala çalışıyor.

Parlaklık yayıyor."

"Evet!" Thomas o kadar heyecanla döndü ki, lamba yağını sıçratmak üzereydi. "Hala çalışıyor! Anlıyor musun!"

"Mucize motorlar hala çalışıyor," dedi Piper, "ama böyle bir şey... Böyle bir şeyi hiç duymadım."

"Oh, dahası var!" Thomas neredeyse yerinde titriyordu. "Görene kadar bekle!" Kısa koridordan aceleyle duvarın içindeki başka bir kapıya doğru koştu. Bu kapı kapalıydı, ama yanında duvarda yaklaşık yarım inç dışarı çıkıntı yapan büyük bir blok vardı.

"Kapıyı açtığımda, içeri girmek için yaklaşık otuz saniyeniz olacak," dedi Thomas neşeyle. "Gecikmenizi önermiyorum. Ve içeri girdikten sonra, hiçbir koşulda duvardan uzaklaşmayın."

Galen, Piper'a baktı. Piper, Galen'a baktı. Earstripe'in kulakları geriye doğru eğildi.

"Bu tehlikeli mi?" diye sordu Galen.

"Uçurumun kenarından daha tehlikeli değil," dedi Thomas. "Ben önden gideceğim. Sakın oyalanmayın ve odanın ortasından uzak durun." Elini bloğun üzerine koydu ve itti. Blok bir klik sesiyle içeri doğru hareket etti ve kapı açıldı. Thomas içeri adım attı. Diğer üçü birbirlerine çaresiz bakışlar attılar ve onu takip ettiler.

İçerideki oda koridorun belki iki katı genişliğindeydi ve başka bir açık fildişi kapıya açılıyordu. Duvarlar, zemin ve tavan aynı tanıdık fildişi malzemeden yapılmıştı. Daha da endişe verici olanı, zeminde kocaman bir kan lekesi ve girdikleri kapıya uzanan bir dizi sürükleme izi vardı.

"... şey," dedi Piper. "Uh. Tamam, bu kaba gelebilir Thomas, ama burada zeminde devasa bir kan lekesi olduğunu fark etmeden edemiyorum."

"Evet," dedi Thomas dalgın bir şekilde. Tavana bakıyordu. "Merak etme, domuzdan."

Kapı aniden arkalarından kapandı. Earstripe kapıya atladı, ama pençelerini kapıya geçiremedi. Odanın karşısındaki kapı da aniden kapandı. Earstripe kapıya doğru döndü, ama Thomas kolunu önüne uzattı. "Hayır, ileri gitme. Altı dakika bekle."

Tavanın yanında duvarlar parlamaya başladı.

"Kapı yirmi sekiz dakika kapalı kalacak," dedi Thomas. "Zamanını ölçtüm."

"Ve altı dakika sonra bir şey olacak," dedi Piper. "Onu da zamanladın mı?"

"Evet. Gerçekten çok şaşırtıcı. Ancak açıklamaktan ziyade gösterilmesi daha iyi."

"Gnole bunu sevmez," diye mırıldandı Earstripe. Galen de aynı fikirdeydi.

Galen duvarları dikkatle incelediğinde, duvarların pek düzgün olmadığını fark etti.

İnsan saçı kalınlığından biraz daha geniş, ince çizgiler kemik rengi yüzeyi çaprazlamasına kesiyordu. Çoğu tavan ve duvarlarda düzgün bir şekilde uzanıyordu, ama ara sıra dik açılarla kesiliyordu. *Dekorasyon mu? Dikişler mi? Eskiden orada bulunan mobilya veya ekipmanların izleri mi?* Gözleri uzak kapıdan birini takip etti, köşeyi düzgün bir kare şeklinde kesip, kan lekeleri altında kaybolduğu yere kadar uzandı.

"Burada bir domuzu kestiniz diyorsunuz," dedi Galen, bunun başkasına tamamen saçma gelip gelmediğini merak ederek.

"Kesmedim, hayır. Onu yukarıya sürükleyip orada yaptım. Bu odada bir şeyi kesmeyi hayal et!" Thomas kıkırdadı, bu da Galen'in sinirlerini yatıştırmaya hiç yardımcı olmadı. Kıkırdamadan her zaman nefret etmişti.

Bu adam tamamen delirmiş mi? Burada neler oluyor? Tehlikeli bir şey olursa diye bir adım geri çekildi ve vücudunu Thomas ile Piper'ın arasına yerleştirdi.

Belki de bu hareket Thomas'ın korkularını uyandırdı, çünkü adam özür dilercesine gülümsedi. "Özür dilerim, gizemli davranmak istememiştim. Bu gerçekten olağanüstü bir şey ve sizin de benim yaşadığım gibi yaşamanızı istiyorum. O zaman belki

nasıl bir şey olduğunu anlarsınız. Sadece birkaç dakika daha, söz veriyorum. Ama
odayı geçmeyin."

Earstripe'in kulakları şimdi kafatasına yapışmıştı. Galen onu hiç suçlamadı. *Ne olmasını bekliyordu ki?*

"Her an olabilir..."

Tık.

Vın.

Fildişi bir duvar tavandan düşerek yere çarptı ve odayı ikiye böldü. Piper şaşkınlıkla bağırdı. Earstripe havladı. Galen geri adım attı, Piper'ı köşeye sıkıştırdı ve bir eliyle kılıcına uzandı.

"İşte!" dedi Thomas, memnuniyetle. "Gördün mü?"

"Bu da ne böyle?" diye bağırdı Galen.

"Bilmiyorum!" diye bağırdı Thomas. "Harika değil mi? Eskiler yapmış. Binlerce yıllık, tıpkı ışıklar gibi, ve hala çalışıyor."

"Çalışıyor mu?" dedi Piper, Galen'in sol omzunun arkasından.

"Mekanizma. Kapı hala açılıyor, bıçak hala düşüyor. Oh, şimdi oldukça güvenli. Birisi diğer taraftan giriş kapısını açana kadar sıfırlanmayacak." Söylediklerine inandığını kanıtlamak için Thomas odaya doğru büyük adımlarla ilerledi.

Kimse kıpırdamadı. Galen, adamın devasa duvara doğru yürüyüp neredeyse sevgiyle okşamasını izledi. "Bakın!" dedi. "Birkaç dakika sonra tekrar yukarı çekilecek, o yüzden şimdi bakın."

Piper arkasında kıpırdadı. Galen, doktoru köşenin nispeten güvenli ortamından çıkarmak istemiyordu, ama... şey... *Tavandan düşen böyle bir şeye karşı gerçekten ne yapabilirsin ki? Kılıcınla onu engelleyeceğini mi sanıyorsun*? Kenara çekildi.

Doktor, Thomas'ın yanına geldi. Galen, sinirleri çığlık atmasına rağmen, somurtarak onu takip etti. Earstripe kapının yanında durdu, kulakları hala düz duruyordu.

Fildişi duvar yere tam olarak değmemişti. Alt kısmı bir kama gibi sivrilerek, balta bıçağı kadar keskin bir kenara dönüşüyordu. *İşte bu, dünyanın en büyük balta bıçağı. Düşerken altında duruyor olsaydın...* Gözleri, duvar tarafından düzgünce ikiye bölünmüş kan lekesine takıldı. *Ah. Evet.*

"Büyüleyici," dedi Piper. Eldivenli parmak uçlarıyla yüzeye dokundu. Galen'in sinirleri gerildi, ama hiçbir şey olmadı.

Yakından bakıldığında, duvarın üzerinde birçok küçük delik vardı, karmaşık bir telkari işçiliği. Yüzey pürüzsüz değildi, kıvrımlı bir dokuya sahipti, şekiller düzinelerce varyasyonla tekrarlanıyordu, baklava desenleri, yumuşak kenarlı altıgenler ve sarkık çok kollu spirallerle doluydu.

"Bunu biri mi oydu?" dedi Piper, yarı kendine.

"Ben de karar veremiyorum," dedi Thomas, heyecanını başkalarıyla paylaşmaktan açıkça keyif alarak. "Özverili zanaatkarlar daha garip şeyler oydu. Ama bu oyulmuş gibi görünmüyor, değil mi?"

Piper başını salladı. "Sanki... *büyümüş*

gibi." "Aynen öyle!"

"Saatçılar da öyleydi," dedi Galen. "Binlerce küçük dişliyle kaplıydılar. Ama kimse bu dişlileri oyup yapmamıştı, öylece büyümüşlerdi. İçleri gerçekten çalışan dişlilerle doluydu, ama dışları da dişlilerle kaplıydı. Sanki mucizevi motor dişliler hakkında bir fikir edinmiş ve durmadan dışa doğru inşa etmeye devam etmiş gibi."

Piper ona hayranlık dolu bir bakış attı ve Galen'in gerginliğine rağmen bu bakış onun kalbini ısıttı. Ve başka yerlerini de.

"Evet," dedi doktor. "Evet, elbette. Eskiler bazen bir şeyi bir şekle sokmak için büyütürlerdi. Bir mucize makinesinden bir duvar yapmasını isteseydin ve nasıl göründüğünü umursamasaydın, belki de böyle bir şey elde ederdin."

"Bir gnole'yi arıları hatırlatıyor," dedi Earstripe. İstemeden kapı eşiğinden ayrıldı ve yanlarına geldi. Bir pençesini fildişine vurdu ve yumuşak bir *tok!* sesi çıktı.

"Arılar mı?"

"Burrow arı yetiştirir." Earstripe garip duvara baktı. "Bir... bir..." Gnole dilinde bir kelime söyledi, kulakları titredi. "Bir gnole insan dilini bilmez. Arılar bal yapar, daha fazla arı yapar, tabakalar halinde mi?"

"Kovan mı?" diye tahminde bulundu Galen.

"Kovan arıların evi, değil mi?" Earstripe yüzünü buruşturdu. "Arılar ağaçta kovan yapar ya da gnole kovan için kutu yapar. Ama kovanın içinde? Bal tabakaları. Balmumu. Tabakalar kutunun içindeyse, tabakalar kutunun şekline göre şekillenir. Tabakalar ağaçtaysa, tabakalar ağacın şekline göre şekillenir. Hala küçük arı hücreleri, tekrar tekrar aynı, ama farklı bir şekle uyuyor."

Piper zaten başını sallıyordu. "Bal peteği tabakaları gibi. Aynı tekrarlanan desenler." Parmak uçlarını baklava deseninin üzerinde gezdirdi. "Sadece balmumu yerine, kullandıkları şey fildişi yaptı. Sadece bir çerçeve yapıp... fildişi arıların... onu doldurmasına izin vermeleri gerekti."

"Ne tür bir böcek balmumu yerine fildişi yapar?" diye sordu Galen, şaşkın bir şekilde.

"Bildiğimiz hiçbir böcek. Ve bunların hepsi sadece bir varsayım." Piper ona gülümsedi ve Galen, doktorun aslında bundan zevk aldığını fark etti. *Birinin zevk almasına sevindim, sanırım.* "Ama öyle bir şey olduğunu hayal edin. Ya da belki böcek değil, belki... belki..." Boş eliyle, sanki havadan bir düşünce koparmaya çalışır gibi, kavrama hareketleri yaptı.

Duvar titredi. Thomas hariç herkes aceleyle geri çekildi. Onlar izlerken, devasa bıçak sadece hafif bir hava ıslığıyla tavana düzgünce geri çekildi. Kenara itilmiş iki dar kanat yerine geri oturdu ve tavanda, duvardaki diğer izlerle uyumlu dar bir çizgi izi kaldı.

Uzak kapı açıldı.

"İşte oldu," dedi Thomas. Açık kapıya doğru yürüdü.

"Bu odalardan başka var mı?" diye sordu Galen, sesinin yükselmesini engellemeye çalışarak. Ayaklarının etrafında siyah bir dalga hissediyordu, onu çekiyordu

tehlike olduğunu fısıldıyordu ve o buna karşı koydu. *Tehlike var, ama kılıçla savaşabileceğin bir şey değil. Bu, dar bir köprüyü geçmek ya da bir uçurumun kenarından dolaşmak gibi bir şey. Kılıçla deli gibi koşmak kimseye fayda sağlamaz ve muhtemelen seni öldürür.* Dalga isteksizce geri çekildi.

"Evet," dedi Thomas. "En az altı taneye ulaşabildim. Merak etme, hepsi oldukça güvenli. Tabii, doğru yerde durduğunuz sürece. Ve tuzaklar geri dönerken size hiç sorun çıkarmayacak. Sadece kapıların açılmasını beklememiz gerekecek. Aslında, duyduğun o tıklama sesi var ya? Çok dikkatli dinlersen, tıklamadan hemen önce bir tür yumuşak vızıltı duyabilirsin. Sanırım bu, mekanizmanın çalışmaya başladığının işaretidir."

Bıçağın çizgisinin altına adım atmak son derece sinir bozucuydu. Galen nefes almaya odaklandı. *Daha önce sadece bir bıçakla düşmanlarla dolu bir odaya dalmıştın*, dedi kendine. *O daha tehlikeliydi.*

Evet, ama o düşmanları öldürme şansın vardı. Bildiğin en sert malzemeden yapılmış bir duvarı nasıl öldürürsün?

Clocktaur Savaşı sırasında, clocktaurları yok etmek için birçok yol denediler. Yeterli sayıda adam ve balyoz varsa balyozlar işe yarıyordu, ama bunu yaparken her zaman düzinelerce balyoz kırılıyordu ve bu balyozları kullanan adamlar omuzlarının bir daha eskisi gibi olmadığını söylüyorlardı. Forge God'ın ilahi demircileri en sonunda en etkili olduklarını kanıtladılar, muhtemelen tanrılarının seçtiği kişilerin eklemlerine karşı belirli bir sempati duyması nedeniyle.

Sonunda, toprağı kazabiliyorsanız, en iyi yöntemin devasa bir çukur kazıp, devasa taşları clocktaurların üzerine yuvarlamak olduğu ortaya çıktı. Kuşatma kuleleri hızla çukurların kenarına sürüklenebilen rampalara dönüştürüldü. Çok, çok fazla taş gerekti.

Rüya Tanrısı'nın şövalyeleri, sonraki yıllarda kalan saat-centaurları temizlerken, Çelik Aziz'in şövalyeleri ve Demirci Tanrısı'nın birkaç adamıyla birlikte yola çıktılar. Galen ve kardeşleri, saat-centaurların üzerine

saat boğaşlarına devasa ağırlıklı ağlar attılar ve demirciler bacaklarına saldırdı. Onları, Rüya Tanrısı'nın şövalyeleri yakalayana ve içlerindeki iblisi çıkarana kadar yeterince uzun süre yerde tutmak gerekiyordu.

"Tamam!" dedi Thomas. Kapıdan geçip, varillerin olmaması dışında ilk koridorla aynı olan başka bir koridora girdiler. "Şimdi, bir sonraki oda..."

"Daha fazla odaya mı gireceğiz?" Galen bundan hiç memnun değildi. "Bunun bir anlamı var mı?"

Thomas bir an şaşkın göründü. "Onları görmek istemiyor musun?"

"*Devasa bıçakların kafama düştüğü* odalarda durmak isteyip *istemediğimi* mi soruyorsun*?"*

"Öyle söyleyince kulağa tuhaf geliyor," dedi Piper. "Ama bu çok ilginç değil mi?"

"Ve korkunç derecede tehlikeli!"

"Hayır, göründüğü kadar tehlikeli değil," dedi Thomas aceleyle. "Odanın ortasına koşmak gibi aptalca bir şey yapmadığın sürece. Bu, tüm tuzakları anında tetikler. Şimdi, örneğin bir sonraki oda? Bu sefer köşelerde durursan tamamen güvenli. Gel, sana göstereyim." Kapının yanındaki düğmeye dokundu ve kapı kayarak açıldı. "Hadi, beni takip et, altı dakikan var..."

Galen çığlık atmak istedi. Aklı başında, bunun göründüğü kadar tehlikeli olmadığını biliyordu, ama sinirleri kilise çanları gibi çalıyordu ve savaş hırsı yükseliyordu, ama saldıracak bir şey yoktu.

"Köşeye geçin, çabuk, çabuk," dedi Thomas, kovma hareketleri yaparak. Galen, Piper'ı köşeye sürükledi. Thomas odanın diğer tarafında duruyordu, hala gururlu bir baba gibi gülümsüyordu ve Earstripe'ı çağırıyordu.

"Bir gnole, eskilerin deli olduğunu düşünüyor," diye mırıldandı Earstripe, köşeye doğru ilerlerken.

"Onların bunu ne için kullandıklarını bilseydik, bunun çok mantıklı olduğunu anlardık," diye seslendi Piper. "Yani, tahıl öğütmeyi bilmiyorsan, değirmen korkunç bir işkence aleti gibi görünür."

"Bir gnole, kemik doktorumuzun da deli olabileceğini düşünüyor."

"Aynen öyle!" dedi Thomas, gnole'yi görmezden gelerek. "Sadece ne için olduğunu bilmiyoruz. Şimdi, benim kişisel teorim - ve bu sadece bir teori - bunun bir tür dini hac için olduğu yönünde."

"Keskin Düşen Nesneler Kilisesi mi?" diye sordu Galen.

"Tam olarak öyle değil, dostum. Eskilerden bize kalan hiçbir yazı yok, bu yüzden kutsal kitaplarını bilmiyoruz, ama bir tür sınav alanı düşün, burada yardımcı rahip kutsal metinleri okumuş ve nerede durması gerektiğini biliyor. İnanç eylemini düşün, etrafında bıçaklar düşerken doğru yerde diz çökmek."

"Metni doğru hatırlamazsanız, ortaya çıkacak karışıklığı bir düşünün."

"Bu sadece bir teori," dedi Thomas, biraz incinmiş gibi. "Tabii ki tamamen yanılıyor olabilirim. Ama böyle bir hac yolculuğunu hayal edin, birçok odadan geçerek, her yerde dua etmek için durarak, sonunda vardıkları yere ulaşana kadar... şey, vardıkları yere."

"Bilmiyor musun?" diye sordu Piper.

"Hayır... oh, bekle, neredeyse zamanı geldi. Lütfen köşede durduğundan emin ol."

Galen ayaklarını yere koydu, Piper yine onun arkasındaki köşeye sıkıştı. "Bunu sürekli yapıyoruz galiba," dedi doktor.

"Çünkü bu odalara girip duruyoruz."

Tık. Tık. Duvarlar yine indi. Bu seferki üç fit uzağa, eğik bir açıyla indi. Teknik olarak bolca yer vardı, ama Galen yine de adrenalinle ürperdi. Parmakları kılıcının kabzasına kilitlenmişti. Daha da geriye doğru itildi, sırtı Piper'ın göğsüne dayandı. Piper dengesini kaybetti ve onu tuttu, bir eli kolunda, diğeri belindeydi.

Eski bir ölüm tuzağında olmasaydık, bu kısmı gerçekten keyifle izleyebilirdim.

"Diğeriyle aynı," dedi Piper, boynunu Galen'in omzunun üzerinden uzatarak.

"Evet, ve bundan nefret ediyorum. Geri dönüyoruz."

Piper kıvrılarak köşeden çıkmaya çalıştı ve Galen gözlerini kapatmak zorunda kaldı. Adrenalin çok kolay bir şekilde tahrik haline dönüştü ve sırtına yaslanan çok çekici bir adam vardı ve bu *hiç de* uygun bir zaman değildi, *hiç de uygun* bir zaman değildi...

Piper o kadar ani bir şekilde hareketsiz kaldı ki Galen bayıldığını sandı. *Onu o kadar zorlamamış olmalıyım. Hayır, nefes alıyor.* Yarı dönünce Piper'ın nefesi kulağında sıcak bir şekilde hissedildi ve gölgeler çok fazla olduğu için adamın gözlerini okuyamazdı, ama irislerin etrafında beyaz bir çizgi görebiliyordu.

O korkmuş. Galen, adamı kollarına alıp onu korkutan şeyden korumak için ani ve çılgın bir dürtü hissetti. *Evet, tavandan dev bıçaklar düşerken bu kesinlikle işe yarayacaktır.*

"Buradan ayrılamayız," dedi doktor, çok yumuşak bir sesle.

Galen bu sözlerin anlamını kavramak için bir an bekledi. "Ne?"

Thomas ve Earstripe'in taşıdığı ışıklar, duvarlardaki deliklerden ışık huzmeleri yayarak duvarlara kesik gölgeler bırakıyordu. Piper'ın dudakları neredeyse yanağına değiyordu. "Gidemeyiz," diye fısıldadı, "çünkü bu adamlar burada öldü."

ON İKİ

"EMİN MİSİN?" diye sordu Galen, aynı yumuşaklıkla. Piper başını salladı. "Nereden biliyorsun?"

Piper'ın nefesi kesildi. "Sonra açıklarım," diye fısıldadı. "Ama bu odanın aynısı bir odadaydı."

"O bunun bir domuz olduğunu söyledi."

"Öyle olmadığını bilmiyoruz. Şşş, normal davran. Duvar açılmak üzere."

Galen'in en son yapmak istediği şey normal davranmaktı, ama Piper haklıysa, muhtemelen bir katil olan biriyle birlikte bir labirentin içindeydiler. *Ama bunu bilemezsin,* diye düşündü. *Onlar onun yardımcıları olabilirlerdi. Ya da hırsızlar.*

Ama o cesetler kendiliğinden nehre atılmadılar, değil mi?

Her halükarda, normal davran. Şüphelendiğini düşünmesine izin verme. Piper ile konuşmaktan açıkça heyecan duyuyor, ama neler olduğunu bildiğin izlenimini edinirse, sana düşman olabilir. Ve burası onun zindanı olduğu için, bu bizim en son istediğimiz şey.

Duvar yukarı kaydı. Thomas köşeden çıktı. "Sadece bir tane daha!" diye söz verdi. "Bu kolay."

"Kolay mı?" dedi Galen, sahte bir samimiyetle. "Nasıl kolay?"

"Hiçbir şey olmadığı için kolay. Sanırım zehirli gazla doldurulması gerekiyordu." Thomas bu olasılıktan çok heyecanlanmış gibiydi. "Ama

yüzyıllar boyunca bozulmuş olmalı, çünkü şimdi pek bir şey olmuyor. Bazı nozullardan hafif bir tıslama geliyor ve sonra kapı açılıyor."

"Hiçbir şey olmuyorsa, gerçekten görmemiz gerekiyor mu?" diye sordu Galen.

"Oh, ama görmelisiniz! Teknoloji gerçekten çok zekice. Nozullar deniz kabuğuna benziyor. Gelin, gelin, çok güvenli. O odaya yüzlerce kez girdim."

Galen ve Earstripe birbirlerine baktılar. Galen, gnollerin insanlardan çok daha iyi beden dili okuduklarını biliyordu — onların dili buna dayanıyordu — ama bu kadar karmaşık bir kavramı nasıl ifade edeceğini bilmiyordu. Thomas'ın sırtına çenesini doğruca sallayıp Earstripe'a çok yoğun bir bakış atmakla yetindi.

Gnole omuz silkti. "Arka kapı zaten kapalı, domates adam. Olur mu ne olur."

Galen duvardan uzaklaştı, bir elini Piper'ın koluna koydu. "İyi misin?"

"Daha iyiydim." Piper'ın zaten solgun olan teni alışılmadık bir şekilde küllü bir renk almıştı. Birkaç kez başını salladı ve ellerini saçlarının arasına geçirdi. Earstripe'in elindeki mum, altından gölgeler düşürüyor ve göz çukurlarını bir kafatası kadar karanlık ve gölgeli bırakıyordu.

Thomas koridorda onları bekliyordu. Bu koridor doksan derece dönmüştü ve her iki ucunda birer kapı vardı. Piper boğazını temizledi ve eski coşkusuna yakın bir şekilde, "Bu iki farklı odaya mı çıkıyor?" dedi.

"Evet! Ama gaz odası çok daha ilginç. Diğer oda ise tavandan bıçakların düştüğü başka bir oda, ancak bıçaklar uzunlamasına üç parçaya ayrılıyor." Sol kapıya doğru yürümeye başladı.

Earstripe elini kaldırdı. "Ölüm kokuyor," dedi.

Galen gerginleşti ve Thomas'ın tepki vermesini bekledi, ama adam sadece iç geçirdi. "Ah canım. Evet, domuzdan geliyor herhalde."

"Başka bir domuz mu?"

"Bu gerçekten en verimli yol," dedi Thomas. "Yerel çiftçilerden birkaç domuz yavrusu alıyorum, onları odaya koyup kapıyı kapatıyorum. Kapı tekrar açıldığında, tuzak sıfırlanmış olsa da, genellikle ne olduğunu az çok anlayabiliyorum. Tabii domuz hala hayatta değilse, ama o zaman kapıyı tekrar kapatıp bekliyorum. Ne olduğunu anladıktan sonra, tuzağın etkisini beklemek ve sonra ölü domuzu çıkarmak oldukça kolay. Ama bu kapının ötesindeki kapılardan birinin ortasında bir çukur var ve domuz çukura düştü, sonra çukur kapandı... Altı dakika, yerdeki bir çukurdan ölü bir domuzu çıkarmak için çok uzun bir süre değil. O yüzden domuz hala orada. İnanın bana, birkaç hafta önce koku çok daha kötüydü."

"Bu... verimli, evet," dedi Galen, sesini tamamen tarafsız tutmaya çalışarak. Orada gerçekten bir domuz mu vardı, yoksa nehir kıyısına vurmuş olanlar gibi başka bir kurban mı vardı, merak etti. *Earstripe çürüyen bir domuz ile çürüyen bir insan arasındaki farkı koklayabilir mi?* Thomas'ı uyandırmadan bunu sormanın bir yolu olmasını diledi.

"Neyse, bu son oda," dedi Thomas. Kapı düğmesine bastı ve içeri girdi. "Bu odada ayakta durmanıza gerek yok."

Bu oda diğerlerinden biraz farklı görünüyordu, duvarlar salyangoz kabuğuna benzeyen yuvarlak şekillerle kaplıydı ve her birinin ortasında dairesel bir delik vardı. Thomas'ın güven verici sözlerine rağmen Galen kendini köşeye çekilirken buldu. *Köşe mutlaka güvenli olduğu için değil, tabii ki.* Earstripe omuzlarını kamburlaştırmış ve burnunu sürekli ovuşturuyordu, ancak Galen henüz hiçbir koku alamıyordu. Piper yuvarlak açıklıklardan birine gidip içine baktı, bu rahatsız edici bir manzaraydı. *Orada yaylı bir ok ya da yüzüne yapışacak bir yılan balığı olması pek olası değildi, ama deliklere bakmanın bir tuhaflığı vardı...*

"İlginçler, değil mi? İçindeki mekanizmayı görebilmeyi isterdim." Thomas fenerini kaldırdı ve yağ bir yandan diğer yana sıçrayınca küfretti. "Oh, lanet olsun!" Çömeldi ve fenerini yanına koydu. "Hayır, merak etmeyin, sadece ben sakarım... fitili daha önce halletmeliydim, ama insanlara odaları göstermek için çok heyecanlıydım..."

Kapının eşiğinde çömeldi, hâlâ kendi kendine mırıldanıyordu ve feneri sökmeye başladı. Galen'in sinirleri yine gerildi. "O şey tıklamaya başladığında gözünü ona dayamasan olur mu?" dedi sinirli bir şekilde.

"Gözümü ona dayamıyordum," dedi Piper. "Thomas, bu deliklere bir sonda soktun mu? Ne kadar derinlikliler?"

"Yaklaşık bir buçuk inç," dedi Thomas ve hiç duraksamadan kapıdan geriye doğru atladı.

Galen içgüdüsel olarak öne atıldı, Thomas'ı düşmeden yakalayabileceğinden mi, yoksa kaçmadan yakalayabileceğinden mi emin değildi. Kapı çoktan kapanmaya başlamıştı ve zar zor kenarına elini uzatabildi, sonra parmaklarını kaybetmemek için geri çekmek zorunda kaldı. Oda, Earstripe'ın mumu dışında karanlığa gömüldü.

Tık.

Tık.

Duvarlardan ışık sızmaya başladı.

"Thomas!" diye bağırdı Galen, kapıyı yumruklayarak. "Bizi dışarı çıkar!" *Aptal. Aptal. Onu daha yakından izlemeliydim, onun bir katil olduğunu biliyordum, ama onun şüphelendiğimizi düşünmemesi için o kadar meşguldüm ki, yeterince hızlı hareket edemedim*.

"Sorun yok!" Thomas'ın sesi kapıdan boğuk geliyordu. "Yirmi sekiz dakika sonra açılacak, merak etmeyin. Ve gaz gerçekten çalışmıyor."

"Neden bizi buraya kapattın?"

"Domuzlar asla çukur tuzağını geçemezler," dedi Thomas. Sanki bu çok mantıklıymış gibi konuşuyordu. "Oradan sonra insanları kullanmam gerekiyor. Bu arada,

tuzağı sağdaki bir sonraki kapı. Ama iki aşamalı. İlk aşama bu tarafta, sonra da uzak kapıda. Odanın tam ortasında sıraya girip panik yapmazsanız, bir şey olmaz."

"Ne?!"

"Odanın ortası! Bak, yerde bir dizi üçgen var. Herkes üçgen şeklinde dururs a, sorun olmaz. Ama sağdaki odayı seçtiğinizden emin olun. Soldaki oda sivri uçlarla dolu ve kimse oradan geçemez. O şekilde daha fazla domuz kaybettim..."

Galen yumruğunu tekrar kapıya vurdu.

Piper ona katıldı. "Senin sınavına girmeyeceğiz Thomas," diye bağırdı. "Bu kapılar açılıp dışarı çıkana kadar bekleyeceğiz."

"Bunu deneyeceğinizi biliyorum, bu yüzden sizi buraya kapatacağım," dedi Thomas, özür diler gibi. "Üzgünüm, Doktor Piper. Siz gizemi anlayabilecek biri gibi görünüyorsunuz ve bu taktikleri kullanmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Ama diğerlerinden çok daha fazla geçme şansınız var! Kesinlikle domuzlardan daha fazla! Ve öğreneceklerimizi bir düşünün!"

Hisssss.... Nozullardan hava püskürdü. Galen nefesini tuttu. Piper kolunu burnunun üzerine koydu.

"Merak etme," diye seslendi boğuk ses, "gerçekten hiçbir şey olmaz. Oraya birçok kez girdim. Muhtemelen gaz havadan daha hafifti, bu yüzden tövbe eden kişi gazdan kaçmak için yere yatmak zorunda kalırdı."

"Bir gnole hiçbir şey koklamaz," dedi Earstripe. Galen yine dikkatlice nefesini verdi, sonra çaresiz bir öfkeyle yumruğunu kapıya vurmaya başladı. "Bundan kurtulabileceğini sanma! İnsanlar bizi aramaya gelecek!"

"Evet," dedi Thomas. "Bu işimize yarayacak. Eğer sonuna ulaşamazsanız, daha fazla denek kullanabilirim. Aslında sonunun nerede *olduğunu* bilmiyorum, ama benim teorim, sonunda kutsal odaya ulaşacağınız ve çıkışın girişin yanındaki kapı olduğu, yani

tekrar mahzene geri dönersin. Bu da senin geçmeye çalışman için iyi bir neden, değil mi? Suyun veya ışığın bitmeden geçmek için. Karanlıkta denemek istemezdim." Yine kıkırdadı.

Galen hırladı. Savaş hırsı yükseliyordu, ama bir hedefi yoktu. İlahi bir savaşçı bile kırılmaz bir kapıyla nasıl savaşılacağını bilmiyordu. "Buradan çıktığımda, boynunu kıracağım!"

"Umarım olmaz, ama her ihtimale karşı ben gidiyorum. İyi şanslar! Gerçekten senin için tezahürat yapıyorum. Unutma, üçgenlerin içinde dur!"

Bundan sonra, Galen'in bağırışları ve Piper'ın yalvarışlarına rağmen, kapının diğer tarafından başka cevap gelmedi.

GALEN sırtını duvara dayadı, aşağı kaydı ve "Ben bir aptalım" dedi.

"Benden daha aptal değilsin" dedi Piper, ona katılarak.

"Evet, ama insanları katillerden korumak benim işim. Ve onun silahı olup olmadığını görmekle o kadar meşguldüm ki, bu tuzağa kuzu gibi düştüm."

"Bir gnole de öyle yaptı, domates adam." Earstripe'in kulakları kafatasına yapışmıştı. "Bir gnole koklamaya devam etti, ama bir insan sadece heyecanlı kokuyordu, suçlu değil."

"Oh, iyi," dedi Galen, "o vicdansız bir katil. Bu beni daha iyi hissettiriyor."

Piper, suçlamalar daha da ileri gitmeden önce onları durdurmaya çalıştı. "Bakın, ne yapabilirdik ki? Daha ileri gitmeyi reddettiğimiz anda bizi tuzağa düşürürdü. Orayı biliyor. Biz bilmiyoruz."

"Onun boğazına kılıç dayayabilirdim."

"O zaman bizi bıçakla bir odaya götürüp yanlış yerde durmamızı söyleyebilirdi, böylece sen ikiye bölünürken o bölünmezdi."

"Mmmm."

Piper pes etti. Paladinler, meditasyon egzersizi olarak suçluluk duygusuna kapıldılar. Yapabileceğiniz çok fazla bir şey yoktu. "Kapı yirmi dakika sonra

"Öyle dedi."

"Peki. Öyle de olabilir. Ama gerçekten bizim onun için tuzakları bulmamızı istiyorsa, muhtemelen bize mümkün olduğunca fazla bilgi verirdi."

"Ya da sadece eski ölüm makineleriyle insanların parçalanmasını izlemekten zevk alan sıradan bir katil olabilir."

"Nasıl oluyor da bütün gün cesetlerle çalışıyorum ve yine de iyimser olan *benim*?"

Bu sözleri ona sinirli bir gülümseme kazandırdı. Sonra Galen'in yeşil gözleri aniden kısıldı. "Ama sen biliyordun. O adamların burada öldüğünü nasıl bildin?"

"Oh. O mu." Piper başka yere baktı ve başını duvara yasladı. "Sanırım bir açıklama hak ediyorsun." Yalan söylemeyi düşündü, sonra bu fikri reddetti. Bilgi saklamak tehlikeli olabilirdi. Ve onlar bir ölüm tuzağındaydılar. *Ve eğer paladin benim bir mucize yaratıcı olduğum için tedirgin olursa... sanırım onu Piskopos Beartongue'a yönlendireceğim.*

Dindar tiplerin, onun itiraf ettiği gibi önemsiz sihirli yeteneğine nasıl tepki vereceklerini kestirmek imkansızdı. Çok etkileyici bir yetenek değildi, ama ölülerle ilgiliydi ve insanlar nekromansi kokan her şeye karşı çok endişeli davranırlardı. Lich doktoru olmak zaten yeterince zordu.

Hanged Motherhood gibi bazı rahipler, onu büyücülükten dolayı kazıkta yakmak isteyeceklerdi, ancak bu pek bir fark yaratmazdı, çünkü yeterince odun ve yeterince büyük bir kazık bulabilselerdi dünyayı yakarlardı. Öte yandan, Beyaz Sıçan'ın adamları vardı, onların tek endişesi böyle bir yeteneği sorunları çözmek için nasıl kullanabileceğiydi. *Galen, eskiden kime hizmet etmiş olursa olsun, artık Sıçan için çalışıyor. Onlar yakıcı bir tarikat değiller. Belki de her şey yoluna girecektir.*

"Ben bir mucize yaratıcıyım," itiraf etti. "Fazla da değil. Bir cesede dokunduğumda, o kişinin ölürken gördüklerini görebiliyorum."

Arkadaşlarına bakmadı. Hava nozulları tıslamayı kesmişti ve o izlerken, uzaktaki kapı açıldı.

"Onların ölümünü izleyebiliyor musun?" dedi Galen, sesi kararlı bir şekilde tarafsızdı. "İzlemiyorum. Ben içerdeyim, onların gördüklerini görüyor ve hissettiklerini hissediyorum
duyduklarını hissediyorum. Genelde sadece son birkaç saniyeyi." Neredeyse şikayetçi bir sesle ekledi, "Piskopos biliyor."

Uzun, çok uzun bir sessizlik oldu, sonra Galen, "Kıyıdaki cesedin başında yaptığın şey buydu. Eldivenlerini çıkardığında." dedi. Piper başını kaldırıp başını salladı. Paladinin gözlerinde ani bir anlayış parladı ve yumuşak bir sesle, "Ve bebek." dedi. Piper başka yere bakmak zorunda kaldı.

Galen elini uzattı ve omzunu tuttu. Canlı et, üzerinde ölüm yoktu.
Bu, Piper'ı itiraf etmek istediğinden daha fazla ısıttı.

Earstripe kulaklarını keskin bir şekilde çırptı. "Kemik doktoru et yiyebilir mi?"

Piper başını salladı. "Çoğunlukla hayır. Yumurtalar sorun değil, neredeyse hiç döllenmezler. Ne kadar işlenmişse, beni rahatsız etme olasılığı o kadar azdır. Yağ beni rahatsız etmez. Domuz yağıyla pişirilmiş kek ya da başlangıçta toynak olan jöle yiyebilirim. Kabuklu deniz ürünleri de sorun değil. İstiridye ve midyelerin öldüklerini bilecek kadar akıllı olduklarını sanmıyorum." Eldivenli parmaklarını birbirine vurdu. "Tabaklanmış deri de hiçbir şey hatırlamaz."

"Peki ya bir kemik doktoru biftek ısırırsa...?"

"Birçok ineğin son anlarını yakından tanıyorum," dedi Piper somurtkan bir şekilde. "Birisi siparişi karıştırdığında. Güzel bir akşamı mahvedecek hiçbir şey yoktur, aniden bir mezbahada bulup gözlerinin arasına bir çekiç indiğini görmek gibi." Bir süre durdu, sonra ekledi, "Çoğu pek umursamıyor, söylemeliyim. Tanıdıkları bir yerde olmadıkları için kafaları karışıyor, ama bizim gibi ölmekten korkmuyorlar. Ama ben ne olduğunu biliyorum."

Köyde birkaç kurutulmuş balıkla da karşılaşmıştı — onları görmemek neredeyse imkansızdı, her yerdeydiler — ve kuru topraklarda boğulmayı yeniden yaşarken her seferinde öksürmeye başlamıştı. Balıkçılardan en az birinin onun verem olduğunu düşündüğünden emindi.

Galen ve Earstripe birkaç dakika sessizce oturdular, sonra Galen sonunda, "Azizlerin *hayaları,* ne korkunç bir yetenek olmalı," dedi.

Piper burnunu çektikten sonra nihayet paladine tekrar bakmaya cesaret etti. Yeşil gözlerinde hiçbir kınama yoktu, bu da onu rahatlattı. "Hayır, harika bir şey değil. Ama benim işimde bazen yararlı oluyor."

"Bir gnole şimdi bunun yararlı olduğunu düşünüyor, kemik doktoru."

Piper burnunu çektirdi. "Buradan çıkmamız için o yeri yeterince çabuk fark edemedim."

"O değil." Earstripe bir eliyle kısa bir kesme hareketi yaptı. "Ceset kokusu, değil mi? İleride ölü bir şey var. Bir ceset bulursun, cesede dokunursun, belki onu neyin öldürdüğünü anlarsın. Belki nerede durman gerektiğini bilirsin, değil mi?"

Piper keskin bir nefes aldı. "Önümüzde bir domuz olduğunu söyledi."

"Bizi ölüm tuzağına da kilitledi," dedi Galen, "bu yüzden onun dürüstlüğü sorgulanabilir." Ayağa kalktı. "Hadi. Ön kapının kilitli olduğundan eminim, ama yine de kontrol etsek iyi olur."

ON ÜÇ

İLK KAPI gerçekten kapalı ve kilitliydi. Tuzaklara karşı dikkatli bir şekilde odaları geçtiler, ama görünüşe göre Thomas doğruyu söylemişti ve tuzaklar sadece ön kapıdan girildiğinde çalışıyordu. Sonundaki kısa koridor karanlıktı ve kapı cennetin kapıları kadar sıkı bir şekilde kapatılmıştı. Muhtemelen daha da sıkı. Galen, muhtemelen cennete gidecek birkaç kişi tanıyordu, ama o kapıdan geçecek kimseyi tanımıyordu.

Ev sahibi onlara düzgünce istiflenmiş su tulumları, bir kutu kibrit, diğer fener ve şu notu bırakmıştı: *Unutmayın, sağdaki kapı. Üçgenlerin üzerine basın. İyi şanslar!* Not, Galen'in hırlamak isteyeceği kadar neşeli bir el yazısıyla yazılmıştı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı. Kapıyı açmak için birkaç deneme yaptı, omzuyla kapıya vurdu, yemek bıçağının ucunu dar aralığa sapladı. Kapı milim bile kıpırdamadı ve bıçağının ucu kırıldı. Daha fazlasını ummuyordu, ama yine de sanki karnına yumruk yemiş gibi hissetti. "Peki," dedi, kırık ucu inceleyerek. "Şimdi ne yapacağız? Labirenti geçmeye mi çalışacağız labirenti geçmeye mi çalışalım, yoksa kapıyı kırmaya mı?"

Piper başını salladı. "Daha önce bu tür bir kapıyı kırmayı denedim ve bir levye, çekiç ve aklıma gelen her şeyi denedim."

"Brindle bizim çıkmadığımızı fark edecek," dedi Galen. "Bir insan bir gnole'yi öldürmeye çalışmazsa."

Galen yüzünü buruşturdu. "O tanıdığım en sert insanlardan biri," dedi. "Ve şüphelenir. Muhtemelen kaçıp yardım çağırmaya çalışacaktır."

"Belki," dedi Piper, "ama buraya geldiklerinde bizi bulmaya yardım edebilirler mi?" Kapıyı vurdu. "Thomas kapının açılmadığını söyleyebilir. Kimse onun yalan söylediğini düşünmez."

Sessizlik daha da derinleşti ve kasvetli hale geldi. Piper sessizliği bozdu. "Bence devam edelim ve dışarı çıkmaya çalışalım. Akıllıyız, biraz tecrübemiz var ve... şey... alternatif pek de iyi değil."

"Açlıktan ölmekten iyidir," dedi Earstripe. Varillerden birini açtı ve samanla sarılmış elmaları ortaya çıkardı. Yanındaki varilde su vardı.

Hiçbiri, muhtemelen hepsinin düşündüğü şeyi söylemedi: belki de bir çıkış yolu bile *yoktur*, burası sonu olmayan bir labirenttir. Eskilerin neden böyle bir şey yaptığını kim bilebilirdi? Neden bu tuzakları dikkatsizleri beklemek için bırakmışlardı? Galen bu düşünceyi bir kenara itti. *Tek yapabileceğimiz umut etmek.* Yıllar önce dua edebilirdi, ama Aziz gitmişti ve umut, hepsinin elinde kalan tek şeydi. "O zaman oybirliği var. Tamam. Herkes içsin ve bir miktar lamba yağı ve mum alsın, bakalım ne kadar uzağa gidebileceğiz."

Geri dönüş yolu, ne bekleyeceklerini bildikleri için oldukça kolaydı. Düşen bıçaklar hala Galen'i irkliyordu. Piper elini omzuna koydu ve paladin ona üzgün bir gülümseme gösterdi, ama Piper bunun zor olduğunu anlayabilirdi. Parmaklarının altındaki kaslar yay teli kadar gergindi.

Benim durumum da pek iyi değil, unutma.

Son kapıya ulaştılar ve üçü de kapıya baktılar.

Piper pürüzsüz yüzeye elini koydu. "Üçgenlerin üzerine bas, dedi."

"Öyle *dedi*," dedi Galen. "Söylediklerinin doğru olduğuna inanmalı mıyız?"

Piper alt dudağını ısırdı. "Bence o bizim mümkün olduğunca uzun yaşamamızı istiyor," dedi yavaşça. "Eğer bizi bu labirentte koşturarak tuzakları test ediyorsa

bizi hemen öldürecek bir şey söylemesinin bir anlamı yok."

"Tabii o, insanların ölmesini zevk alan bir katil değilse."

"...o da var." Piper başını salladı. "Belki de hepimiz gitmemeliyiz?"

Çukur tuzak odasına kimin gireceği konusunda birkaç dakika tartıştılar. Her birinin kendini feda etmeye hazır olması, muhtemelen hepsinin bireysel olarak övgüyü hak ettiği bir şeydi, ama bu kararı vermeyi kolaylaştırmıyordu.

"Thomas'ın tuzakların nasıl çalıştığını bilmek istediğine güvenen benim."

"Bir gnole, kuyruksuz yılan avına insanları getirdi." (Piper, *"kuyruksuz yılan avı"*nı daha sonra sormak üzere aklına kaydetti.)

"Ben bir paladinim."

Sonunda, sonuncusu galip geldi. "Gerçekten," dedi Galen, dudaklarında küçük bir gülümsemeyle, "birisi aptalca riskleri almalı. *Benim görevim* bu*."*

"Sen bundan daha fazlasını yaparsın," dedi Piper keskin bir sesle.

"Hayır, değil. Tanrım hayattayken bile, bizim görevimiz buydu."

Piper, Galen'i tutup sarsarak, onun bir tuzağın yemi olmaktan daha değerli olduğunu haykırmak istedi, ama bunun uygun bir zaman olmadığı gibi, merhum Çelik Aziz'i aşağılamadan bunu nasıl yapacağını da bilmiyordu. Bu yüzden dişlerini sıktı ve sinirleri ona onu takip etmesini haykırırken Galen'in kapıdan geçmesine izin verdi.

"Burada koku çok daha kötü," diye seslendi Galen. "Ama ceset görmüyorum. Kan lekesi de yok."

"Yerde üçgenler var mı?"

"Muhtemelen. Diğer her şey var."

Otuz saniye sonra kapı kapandı. *Tık.* Earstripe derin bir nefes aldı. Piper alnını duvara dayadı, midesi bulanıyordu.

Hasta olabileceğini düşündü. Cildine değen serin fildişi yardımcı oldu, ama çok da değil.

Yirmi sekiz dakika.

Thomas yalan söylemişse, Galen altı dakika içinde ölebilirdi. Olay gerçekleşene kadar bunu bilemeyeceklerdi.

Kapıdan belirsiz sözler geliyordu. Galen üçgenleri bulduğunu mu söylüyordu? Bu sefer zehirli gazın işe yaradığını ve öleceğini mi haykırıyordu? Piper ellerini yumruk yapıp kapıyı yumruklamak için duyduğu dürtüye direndi. Bunun bir faydası olmazdı, ya Galen sorunu öğrenmek için geri gelip kapıda sıkışırsa?

Earstripe oturdu. Piper ona saygısızlık etmemesi için neredeyse bağırıyordu, ki bu hiç mantıklı değildi. *Sakin ol. Ayakta durmak ya da oturmak fark etmez. Yirmi sekiz dakika boyunca başının üstünde durabilirsin, bu odada olanları değiştirmez.*

Bunu bir hasta başı nöbeti gibi düşün, hastanın iyileşip iyileşmeyeceğini bekliyorsun. Bu konuda iyisin.

O da oturdu. Nöbet. Evet. Onları anlıyordu. İçeri girip her şeyi alkolle ıslatır, bir damarı kesmemiş olmayı diler, iğneni ve bağırsağını çıkarır, biraz daha dua ederdin ve işin bittiğinde, elinden geldiğince her şeyi kapatır, üzerine biraz daha alkol döker ve sonra yaşayıp yaşamadıklarını görmek için beklerdin.

Ölülerle çok daha kolaydı. Ölüleri incitemezdin. Kendini sorgulamak zorunda kalmazdın. Yaptığın ya da yapmadığın hiçbir şey durumu daha da kötüleştiremezdi.

(Ancak insanlara ölmek istediğini söylersen, intihar eğilimli olduğunu düşünürlerdi. Hayatta olmaktan memnun olduğunu, sadece ölülerin sakinliğini kıskandığını açıklamak çok zordu.)

"Ne kadar oldu?" diye sordu. Earstripe omuz silkti.

On dakika mı? Kesinlikle altı dakikadan fazla. Kesinlikle Galen şimdiye kadar ölmüş ya da ölmemişti.

Biri kapıyı yumrukladı. Piper rahatlamaktan bayılmak üzereydi, sonra kapıyı yumrukladı. "O yaşıyor!"

"Öyle görünüyor," dedi Earstripe.

Ondan sonra her şey çok daha kolay oldu. Piper duvara yaslandı, paladinin yanıtını duymak için kapıyı yumruklamaya devam etme isteğine direndi. Dakikalar uzadı. Earstripe oturdu ve iyice kaşındı. Piper volta atmayı düşündü, ama vazgeçti.

Kısa bir sonsuzluktan sonra kapı açıldı. Galen kapıda duruyordu. Piper öne atladı ve paladinin boynuna sarıldı. "Hayattasın!"

"Ah... evet. Evet, hayattayım." Piper, diğer adamın göğsünden gelen kahkahayı hissetti. "Hayattayım. Hatta ölü bir domuz bile vardı."

Piper, Galen'in kollarına kendini uzun zamandır görmediği bir sevgili gibi atladığını, dostane bir tanıdık ve seyahat arkadaşı gibi değil, fark etti. Geri adım attı, boynuna kızarıklıkların yayılmaya başladığını hissetti. "Ben... şey..."

"Hayır, hayır, yakışıklı erkeklerin ölmediğim için bana sarılmasını seviyorum." Galen durakladı ve Piper'a sırıttı. "Ama domuzu da kucaklamak istersen, bu biraz daha zor olacak."

"Domuzu es geçeceğim," dedi Piper, bu durumda elinden geldiğince vakur bir şekilde. Kulakları yanıyordu. *Neden böyle yaptım ki? Onun ölmüş olamayacağını biliyordum, kapıyı yumruklamıştı, o halde benim neyim var böyle?*

Galen umursamamış gibiydi.

"Tamam," dedi paladin. "Zemin, birbirine geçmeli fayanslardan yapılmış gibi görünüyor. Çoğu bu taraftan başlayarak yerine oturuyor. Bazıları ise oturmuyor. İnanılmaz derecede sinir bozucu, ama fayansların boyutu yaklaşık

45 cm kare, yani üzerinde rahatlıkla durabilirsin. Domuzların neden paniklediğini anlıyorum ama."

Piper ve Earstripe başlarını salladılar. "Bir gnole bu işi bir an önce bitirmek istiyor," diye mırıldandı Earstripe.

Kapıdan geçtiler. Galen, fenerini kaldırıp güvenli karoları göstererek onları doğru yere götürdü. "Orada, orada ve orada. Şimdi bekleyin."

Piper kapının mekanik tıklamasını dinledi. Işıklar yandı. Tıklama tekrar başladı, ama bu sefer *aralıklıydı—klik-a klik-a-klik-a-klik!* Zemin arkasından kayboldu. Piper, çukur ayaklarının dibine doğru hızla yaklaşırken öne atılma dürtüsüyle mücadele etti.

"Sakin ol," dedi yanındaki Galen. Piper gözlerini kapattı.

Tıklama sesi durdu. Gözlerini tekrar açtığında, arkasındaki zemin tamamen yok olmuştu.

"Geri kalanı da bir dakika içinde gidecek," dedi Galen. Piper başını salladı. Earstripe, bir gnole'nin mermer heykeli gibi duruyordu.

Tık-tık-tık-tık...

"Bir gnole bunu izlemekten hoşlanmaz," dedi Earstripe.

Piper de pek hoşlanmamıştı, ama kalbi göğsünde çarpmaya devam etse de kendini bakmaya zorladı. Tasarımın dahice olduğunu kabul etmek zorundaydı. Her bir karo aşağı doğru katlanarak, yukarıya doğru dar ve keskin bir kenar bırakıyordu. Yanlış karonun üzerine basan herkes ya çukura düşecek ya da kelimenin tam anlamıyla jilet kenarında bulacaktı.

"…ve işte domuz da orada," dedi Galen, işaret ederek.

"Neden domuzu çukurun üzerinden taşımadığını merak ediyordum," dedi Piper, "ama sanırım panikleyen bir domuzla burada beş dakika boyunca dengede durmak pek mümkün olmazdı, değil mi?"

"Ben istemezdim."

Piper'ın bakışları tekrar karanlığa yöneldi. "Şuraya bak," dedi, çömelerek.

Galen küçük bir alarm sesi çıkardı. "Düşme."

"Ben iyiyim. Ama bak, fildişi parçaları. Ve bunlar dişliler mi?" "Bu tarafta da var. Birkaç tane."

Galen kendi karesine dikkatlice çöktü. "Ben... bekle, evet. Bu tanıdık geliyor." Kaşlarını çattı. "Lanet olası bir saat-aygırın parçası gibi görünüyor."

"Saat oturu kapıdan geçmez, domates adam."

"Hayır, tabii ki sığmaz. Ama birini öldürecek olsan, o dev düşen bıçaklar muhtemelen çok işe yarardı." Kaşlarını çattı. "Bu bir tür saat-aygır öldürme cihazı olamaz. Yeterince büyük değil. Ama iki kat daha büyük olsaydı..."

"Belki eskiden küçük clocktaurlar vardı," dedi Piper düşünceli bir şekilde. "Sanırım kılıç yapma kapasiten varsa, hançeri de aynı kolaylıkla yapabilirsin."

"Ama onları öldürmek için neden bütün bu labirente ihtiyaç duysunlar ki? Bıçaklarla dolu bir oda yeterli olurdu."

"Bu *harika* bir soru." Piper elini uzattı ve jiletlerden birine dokundu. Parmak ucundaki derinin kesildiğini hissetti ve elini hızla geri çekti. "İnanılmaz derecede keskin. Bu şey her neyse, zamanla körelmiyor. Büyüleyici. Malzemenin bir özelliği olmalı. Oksitlenmiyor, bu yüzden hava düzenli olarak yenileniyor olsa da paslanmıyor. Odalar kötü hava ile dolu olmadığına göre, hala çalışan bir tür havalandırma sistemi olmalı. Bunu nasıl başardılar acaba?"

"Bundan *zevk* alıyorsun," dedi Galen suçlayıcı bir tonla.

"*Değilim.* Sadece çok ilginç, hepsi bu." Piper homurdandı. "Tabii ki, kolay bir çıkış yolu ve daha az ölü domuzla bunu gözlemlemeyi tercih ederim." Atölyesinin altındaki kapının, tahmin ettiği gibi suya değil, böyle bir şeye açılıp açılmadığını merak etti.

Sudan bahsetmişken, aniden sıvı sesi duyuldu. Piper baktı ve Earstripe'in kiremitinin kenarından çukura işediğini gördü.

"Ne?" dedi gnole. "Bir gnole'nin işemesi gerekiyordu." "Eski bir teknolojiye işiyorsun!"

"Eski insanlar gnole'ler için tuvalet sağlamamışlardı."

"Evet, ama..."

"Bir gnole, insanları rahatlatacaksa, ölü domuzu hedef alır." "Ayrıca," dedi Galen, "eğer bunlar clocktaur parçalarıysa, idrar onlara zarar vermez. zarar vermez. Bana güven." "Bir clocktaur'a işedin mi?" "Ne diyebilirim ki? Savaş cehennemdir."

Piper durakladı. "Clocktaurlara bir şey oldu mu?"

"Onları biraz ıslattı mı? Onları boğamazsın zaten, hendeklerin dibinde yürüyorlar."

Piper başını salladı. "İnanılmaz. Ve paladinler, onların iblisler tarafından güçlendirildiğini söylüyorlar. Yani, farklı paladinler."

"Rüya Tanrısı'nın halkı," dedi Galen. "Onlar bilir." Kıkırdadı. "Bizim düşük standartlarımıza göre bile pek zeki sayılmazlar, ama iblisler hakkında bilmedikleri hiçbir şey bilmeye değer değildir. Ve tanrım, ne kadar güzeller."

"Çok güzeller," dedi Piper, neredeyse istemeden. Galen ona geniş bir gülümseme attı, ama ne söylemek üzere olduğu, çukur fayansları tekrar dikleşince kayboldu. Uzak kapı açıldı.

Koridorlar şimdiye kadar tamamen güvenli olmasına rağmen, gergin bir şekilde koridora yığıldılar. Üçgen ışıklar yandı. Bu sefer sadece sol duvarda tek bir kapı vardı.

"Dönüyor muyuz?" diye sordu Galen. "Bu yolun yarısı mı?"

"Muhtemelen," dedi Piper. "Ya da zikzaklar olabilir. Buranın gerçekte nasıl bir düzeni olduğunu bilmiyoruz. Merkez bir nokta etrafında spiral şeklinde olabilir."

"Sevimli ev sahibimiz, dış duvardaki kapalı kapının çıkış olduğunu sanıyordu," dedi Galen.

"Bir gnole, insanların yılanlarla dans ettiğini düşünür." "Bu ne anlama geliyor?"

"Biliyorsun...?" Earstripe elleriyle dalış hareketi yaptı ve bıyıklarını oynattı.

Piper ve Galen birbirlerine baktılar, sonra tekrar Earstripe'e döndüler. Gnole iç geçirdi. "İnsanlar koku alamazlar." Elini uzattı ve kapının yanındaki panele dokundu.

Panel kayarak karanlığa açıldı.

ON DÖRT

Çürüme kokusu yayıldı. "Orada bir ceset var," dedi Galen, fenerini kaldırarak. Earstripe burnunu tutarak bir şeyler mırıldandı.

Piper derin bir nefes aldı ve onun yanından geçip içeri daldı. Galen küfrederek onu tutmaya çalıştı, ama doktor, "Geri döneceğim!" dedi.

"Ama yarı yolda kalırsan...!" "Kalmazım!"

Ceset odanın sadece üçte birindeydi. Cesedin başı ise oldukça uzaktaydı. Galen, gerekirse onu kaldırıp kapıdan dışarı atmaya hazır olarak Piper'ı takip etti. Ama doktor sadece eğilip cesede dokundu. Donakaldı, keskin bir nefes aldı - Galen küfretti ve ona uzandı - ama sonra doğruldu ve geri döndü, neredeyse Galen'e çarpacaktı.

"Üzgünüm, ben..."

"Git, git! Özür dilemeyi sonra yap!"

Piper kapıya doğru koştu. Kapıdan geçtiler ve kapının kapanması en az on saniye sürdü, bu da Galen'e mantıksız davrandığını hissettirdi ve bu da onu daha da sinirlendirdi.

"Böyle riskler alma," dedi, dişlerini sıkarak. "Benim hileyi yapacağımı kararlaştırmıştık..."

"Cesedi senin için geri getireceğim!" diye bağırdı Galen. "Sadece... artık ölüm tuzaklarına koşma." Bu, istediğinden çok daha öfkeli bir şekilde çıktı. Derin bir nefes aldı ve olabildiğince hoş bir ses tonuyla ekledi

"Özür dilerim. Bağırmak istemedim. Senin yetenekli olmadığını düşündüğümden değil. Sadece..."

Piper yetişkin bir adam. Senin emrindeki bir asker değil. Ona emir verme hakkın varmış gibi davranmayı bırak.

Galen bir yandan adama acemi bir askermiş gibi azarlamak istiyordu, diğer yandan onu içi boş bir yumurta gibi pamuklara sarmak istiyordu. "Peki, ceset," dedi, konuyu değiştirmeye çalışarak.

Piper'ın gözlerinin etrafında çizgiler belirdi ve Galen yine kendine lanet etti. *Bir adamın ölümünü izlemişken ona bağırıyorsun. Neyin var senin?*

"Sanırım daha fazla bıçak duvarı var," dedi Piper. "İkisi yatay olarak, tam boyun hizasında birleşiyor. Tam olarak ne kadar yüksek olduğunu bilmiyorum, ama çömelirsek sorun olmaz."

"Ben girerim," dedi Galen.

"Ama daha fazla bıçak olup olmadığını bilmiyoruz. Başka bir set daha olabilir." "Ceset başka bir yönde kesilmiş mi?" diye sordu Earstripe.

"Hayır, ama ilk bıçaktan sonra düşmüş olmalılar. Başka bir bıçak varsa, mesela kalça hizasında, onu göremezdi."

"Bir insan düz yatıyor," dedi Earstripe. "Cesedin yanında. O zaman anlarız." "Donmuş kanın içinde düz yatmayı seviyorum," diye mırıldandı Galen. "Gerçekten. En
en sevdiğim şeylerden biri."

"Sorun değil," dedi Piper. "Çok kan gördüm. Gidebilirim." "Ve o adamın ölümünü altı dakika boyunca yeniden yaşamak mı?" diye sordu Galen. "Ona dokunmayı bıraktığımda durur."

Galen başını salladı. "Sen feda edilemezsin," dedi. "Ben ölürsem, cesedime dokunarak tuzaktan kurtulma şansın hala var. *Sen* ölürsen, yine şansımıza kalırız."

Piper tartışmak istiyor gibi görünüyordu, ama yapamadı. "Peki," diye mırıldandı. "Sadece... ölme."

"Ölmemek için elimden geleni yapacağım."

Ne yazık ki, kapının tekrar açılmasına hala yirmi sekiz dakika vardı, bu da Garip bir durumdu, çünkü Galen hala kendini otoriter bir pislik gibi davrandığı için suçluyordu.

"Hiç... ah... o numarayı... pürüzsüz adamlardan birine yaptın mı?" diye sordu Galen, sessizlik neredeyse hissedilir hale geldiğinde ve onu bozmak zorunda kaldığında.

Piper başını salladı. "Vücutlar sadece boyunlarında korkunç bir acı olduğunu biliyorlardı. Kil kafalar, bir kez çıkardığında, hiçbir şey yapmıyorlardı." Yutkundu ve aniden solgunlaştı. Galen onun neyi hatırladığını merak etti. *Muhtemelen ödü kopmuştu. Onun yerinde olsam ben de öyle olurdum.*

"Hiç bir beden içinde olanla denedin mi?"

"Teklif ettim," diye itiraf etti. "Piskoposuna. Beartongue. O bu numarayı biliyor. Bu yüzden muhtemelen işimden asla kovulamayacağım. İnsanlar denemedi değil. Bir lich doktorunun sözü mahkemede neredeyse kanundur ve birkaç kez çeşitli taraflar için... politik olarak uygun olmayan şeyler hakkında tanıklık ettim. Beni tekrar sefalete geri göndermek, diş çekip çiçek hastalığını tedavi etmek için bir muayenehane açmak isterlerdi. Ama Tapınak beni korudu ve o sorunları ortadan kaldırdı."

"Bu, Rat'ın yaptığı şeydir," dedi Galen, kasvetli bir eğlenceyle. "Onlar sorunları çözerler." O da bu sorunlardan biriydi ve Rat, onun gibi birinin çözülebileceği kadarını çözmüştü. Onun gece korkuları için hiçbir şey yapamazlardı, ama ona bir iş vermişlerdi ve ona ve kardeşlerine, hala sahip oldukları akıl sağlığının parçalarını geri kazanabilecekleri bir yer vermişlerdi. Bazıları kendilerini toparlayıp sevip sevilebilecek hale bile gelmişti. *Unutma, bazılarımız 'sikişip sikilmeyi' başardığı için şanslı. Ben kendimi bundan daha öteye geçebileceğimi sanmıyorum...*

Piper hala konuşuyordu. "Neyse. Canlı birine dokunmayı teklif ettim. Beartongue hayır dedi. Böyle bir bağlantıdan atlayabilecekleri bir ihtimal olduğunu ve en sevdiği lich doktorunu bir ihtimal için feda etmeyeceğini söyledi. Rahatlamadığımı söyleyemem."

"Ah. Demek bu yüzden Beyaz Sıçan ile çalışıyorsun."

"Evet, dolaylı olarak. Teknik olarak, mahkeme sisteminde mahkeme danışmanı olarak çalışıyorum. Lich doktoru sayısı fazla değil ve bu pozisyonlar için oldukça fazla rekabet var, insanlar mesleğinizi öğrendiklerinde sizden uzak duracaklarını bilmelerine rağmen. Ama insanların birinin nasıl öldüğünü bilmediği zorlu vakalar gelir ve ben, yeteneğim sayesinde, bu az sayıdaki pozisyonlardan birini alacak kadar iyiydim. Sonra herkesin cinayet olduğunu düşündüğü bir vaka oldu ve ben bunun cinayet olmadığını söyleyebildim. Şüpheli cesedin başında dururken bulunmuştu ve kafasına darbe almıştı, ama ben onun kalp krizi geçirdiğini *hissettim*. Kimse beni dinlemek istemedi. O zamanlar sadece bir çıraktım ve açıklamaları benim öncülüm yapıyordu. O, ölüm nedeninin kafa yaralanması olduğunu düşünüyordu, ama adam vurulmadan önce zaten ölmek üzereydi. Ama Rat sanığı temsil ediyordu ve Beartongue avukattı - o sadece kutsal bir avukattı, henüz piskopos yapmamışlardı. Mahkeme salonunun dışında ona saldırmayı başardım ve tüm hikayeyi anlattım. Onun şerefine, beni deli bir manyak olarak görmedi. Yeteneklerimi test etmekte ısrar etti, ama onu tatmin edecek şekilde kanıtladıktan sonra bana destek oldu. Yeteneklerimi mahkemede ifşa etmeden bunu başardım, bunun için minnettarım. Şüpheli meşru müdafaa içinde hareket etmişti ve serbest bırakıldı. O zamandan beri gayri resmi olarak birlikte çalışıyoruz.

"Mantıklı." Galen, Beartongue'un ellerini ovuşturduğunu hayal edebiliyordu

piper'ın korkunç yeteneğini keşfettiği için sınırsız bir sevinçle ellerini ovuşturduğunu hayal edebiliyordu.

“Demek böyle lich doktoru olunuyor. Peki paladin nasıl olunur?” diye sordu Piper.

Ah, bunu tahmin etmeliydim. Eh, adil olan budur.

"Paladine bağlı. Hangi tanrıyı istiyorsun?"

"Birini seç." Piper gülümsedi ve Galen minnettar oldu, çünkü bu, bir süreliğine onun hakkında konuşmadıklarını varsayabileceği anlamına geliyordu.

"Ah, peki. Eğer Rüya Tanrısı'nın yanındaysan, güzel ve iblislerin cazibesine kapılmayacak biri olmalısın. Ayrıca... *aptal* demiyorum, çünkü aslında aptal değiller, ama çok, *çok* basitler. Onlar bir tür. Yakışıklı bir tür, ama yine de bir tür."

"Onları gördüm," dedi Piper. "Şimdi sen söyleyince, hepsi çok güzeldi."

"Biliyorum. Bu haksızlık. Tanıdığım biri, Jorges, iyi bir adam, bunun nedeninin, onları güzelleştirmeyi teklif eden iblislerin cazibesine kapılmamaları için olduğunu söylüyor. Ancak iblislerin büyük çoğunluğu çiftlik hayvanlarını ele geçiriyor ve onlar akıllı değiller, bu yüzden Rüya Tanrısı'nın da bu kadar sığ olduğunu düşünüyorum."

Piper güldü. "Eğer sen bir tanrıysan..."

"Aynen öyle. Bu arada, Eğer Demirci Tanrısı'nın yanındaysan, demirci-rahip olarak eğitim alırsın. Eğitimin sonunda çoğu demirci olarak kalır, ama bazen tanrı içlerinden birini paladin olarak seçer. Kriterlerin ne olduğunu onların bile bilmediğini sanıyorum. Bildiğim kadarıyla çoğu aslında paladin olmak *istemiyor*." *Kim ister ki? Tanrı için ya da kendin yaşamaya devam edebilmek için öldürürsün, öldürürsün ve öldürmeye devam edersin. Biri geri gelip bana hiç berserker olmamam için bir şans verse...* Piper'ın düşüncesini bitirmesini beklediğini fark etti ve öksürdü.

"Demirci Tanrısı'nın halkı genellikle çok adanmış demirciler olur ve etrafta dolaşıp insanlarla savaşmak ve diğer paladinlere destek olmak zorunda olmaları, bunun için fazla zamanları olmadığı anlamına gelir. Tanıdıklarım sürekli ellerini kullanarak meşguldüler. Taşınabilir hobiler edinmek zorundaydılar. Biri tığ işi yapıyordu." Kıkırdadı. "Stephen, onu tanırsın, silah arkadaşım, o örgü örüyor. İkisi, iplikle ne yapmanın daha iyi olduğu konusunda eski güzel kavgalar ederlerdi."

"Paladinlerin örgü ördüğünü düşünmek tuhaf," dedi Piper.

"Özellikle de çılgın savaşçılar. Ama seyahat ederken yapmak kolay bir şey. Beni iğ kullanırken gördün, değil mi? Ona tüm ipliği veriyorum."

"Paladinlerin iplik yaptığını düşünmek de tuhaf, bu arada."

"Ah, ama sen benim ailemde büyümedin." Galen gülümsedi. "Büyükannem dokumacıydı. Çocuklar ellerinde bir şey tutabildikleri anda iğ iğneleri alırlardı. Ben yürümeye başlamadan önce iplik eğiriyordum. Hala da eğiriyorum. Öylece oturmak israf gibi geliyor."

"Dokumacı bir aileden geliyorsun, ha? Paladin olmak için uzun bir yol."

"Aslında değil. Annem azizin rahibesiydi.
Gerçekten tanrıça dokunmuş bir rahibe. Babam ise, korkarım ki, annemin hayatında ikinci sırada olmaya dayanamadı ve ben küçükken bizi terk etti."

Piper'ın yüzünde sempati vardı ama acıma yoktu, Galen bunu takdir etti. "Bir insanın tanrıyla rekabet etmesi zor."

Bu sözler, doktorun tahmin edebileceğinden çok daha fazla etkisini gösterdi. Bir keresinde Stephen'a saldırmış ve utanç verici bir duruma düşmüştü. "Kaybettiğimiz şeyi yerine koymaya çalışıyorsun, değil mi? Bunu bir kadının bacaklarının arasında bulmaya çalışacağını düşünmemiştim."

"Öyle değil," demişti Stephen. "Bir kadından bir tanrı ile rekabet etmesini isteyemezsin. Ama yine de birini sevebilir ve sevilebiliriz. Ne kadar kırık olsak da."

Bu anı hala onu utançla dolduruyordu, ancak Stephen'ın onu affettiğini biliyordu, muhtemelen yankılar sönmeden önce. Kırık kalpli paladin arkadaşı, tüm zorluklara rağmen aşkı bulmuştu. Galen bunu ona kıskanmıyordu, tam olarak. Stephen, aşkı hak eden biriydi. Hayır, bu... kıskançlıktı. Kıskançlık, çünkü Stephen Hallowbind'de değildi. Kıskançlık, çünkü Stephen bunu hak ediyordu ve Hallowbind'den sonra Galen bir daha asla hak edemeyecekti.

Çelik Aziz'in ölüm sancıları sırasında, tanrıların dokunduğu rahipler ya anında öldüler, ya kendilerini öldürdüler ya da uyanamadıkları ölümcül komaya girdiler. Galen, annesinin hangisini yaptığını bilmiyordu. Tapınağının baş rahibi, tanrıya yakışır bir ateşten bahsederek tapınağı yakıp kül etti. Ancak paladinler, etraflarındaki herkese saldırmış, her biri savaşın akıntısına kapılmış, tanrılarını ellerinden alan dünyayla savaşmaya çalışmıştı.

Stephen şanslıydı. O, Shane ve Istvhan, onları savuşturan Rüya Tanrısı'nın iki paladiniyle birlikte seyahat ediyorlardı. Galen ve Marcus ise o kadar şanslı değildi. Hallowbind kasabası yakınlarında bir düzine paladin yerel adamlarla karşılaşmıştı. Kimse kaç yerel adam olduğunu bilmiyordu. Sadece iki sol el bulmuşlardı. Yenilmiş paladinler onları paramparça etmişler ve başka düşman bulamadıklarında birbirlerine saldırmışlardı. Hayatta kalanlar artık savaşamayacak hale geldiklerinde komaya girmişlerdi, ancak sadece Marcus ve Galen tekrar uyanmıştı.

Hallowbind hakkında neredeyse hiçbir şey hatırlamıyordu, ama hatırladığı az şey bile rüyalarını çığlıklarla dolu bir kabusa dönüştürmeye yetmişti.

"Ve sen seçildin?"

"Evet. Genç bir delikanlı olarak asker olmak için gittim ve bir ay sonra tanrı beni aldı. Neyse ki, berserker fit'in ne olduğunu biliyordum, bu yüzden sadece arkanı dönüp eve gittim."

"Tamam, doktorlar ve şövalyeler tamam," dedi Piper.

"Earstripe?" Earstripe iç geçirdi. "Sor."

"Neden şehir muhafızlarına katıldın?"

Gnole omuz silkti. "Burrow katılmamı söyledi. Muhafızlar gnole'lere her zaman iyi davranmaz. Her şeyin suçunu gnole'lere atarlar. Muhafız gnole ise, o muhafız sesini çıkarabilir." Paçavralarından birinin üzerindeki gevşek ipliği kopardı. "Bir gnole paçavra ve kemik toplayıcı bir gnoll'du, ama insan dili konuşmada iyiydi." Konuşma tarzı belirgin bir şekilde değişti, daha kesin hale geldi, her heceye özen gösterdi. "Burrow muhafız gnole ol dedi. *İş gnole* ol*."*

"Ah." Galen, gnole kast sistemini yeterince biliyordu ve bunun Earstripe için bir adım yukarı olacağını biliyordu. "Eğer muhafız olursan, terfi edersin."

"Öyle olmalı," dedi Earstripe. "Bazı gnoller paçavra ve kemik gnolleri dinlemez. İş gnolleri dinler." Anlamak her zaman zordu, ama Galen onun eğlencesinde kasvetli bir yan olduğunu düşündü. "Artık gnoller

, ama gardiyan insanlar her zaman dinlemiyor. Mallory kaptanı şu anda dinlemiyor."

"Yani bunu çözmek için kendi başına harekete geçtin," dedi Piper. "Muhafızlar seni dinlemediğinde bu insanları kurtarmak için. Ama neden?"

"Tanrı aşkına." Earstripe inanamıyormuş gibi başını salladı. "Kemik doktoru bir gnole'yi kurtarırdı, değil mi? Bir gnole yaralanmış olsaydı?"

"Elbette," dedi Piper. "Eğer yapabilirsem."

"Peki domates adam da gnole'leri kurtarır mıydı?" Galen'e doğru burnunu salladı. "Gnole'lerin kılıçlı büyük bir insana ihtiyacı olsaydı?"

"Evet, elbette."

Earstripe ellerini açtı, pençeleri parladı. "Bir gnole bir insanı kurtarır. Aynı şey." Derin bir nefes aldı, kelimelerini dikkatlice seçtiği belliydi. "Bir gnole'nin merhameti *kürk* gerektirmez."

"Doğru," dedi Piper, ardından gelen korkunç derecede rahatsız edici sessizliğe. "Az önce ağzımdan kaçırdım. Earstripe, özür dilerim. İnsanlara neden yardım ettiğini sorgulamamalıydım. Sen iyi birisin."

Earstripe omuz silkti. "Eh. İnsanlar koku alamazlar,"

dedi. Piper Galen'e baktı.

"Gnoller bizim cahil olduğumuzu ve bu yüzden onlara hakaret edemeyeceğimizi söylüyorlar," dedi Galen, hafifçe gülümseyerek. Brindle bunu sık sık söylerdi. Galen'in anladığı kadarıyla, gnoller insanlığı cahil, güçlü çocuklar olarak görüyorlardı; bazıları sevimli olsalar da, hiçbiri özellikle zeki değildi.

"Bir insan, insan olarak iyi olduğu şeylerde iyidir," dedi Earstripe uzlaştırıcı bir tavırla. "Yüksek duvarlar inşa etmek, kılıçla canavarlara vurmak, kağıda kelimeler yazmak. Bir gnole, bir insanın gnole dilinde iyi olmasını beklemez."

Kapının içinden bir tıklama sesi geldi ve duvardaki panel bir santim dışarı çıktı.

"Gitme zamanı," dedi Galen. "Mümkün olduğunda kapıyı çalacağım. Ama yanlış yaparsam çığlıkları duyarsınız herhalde."

Piper yüzünü buruşturdu. Galen omuzlarını dikleştirdi ve kaderine karşı koymak için içeri girdi.

ON BEŞ

Daha önce de ölü bedenlerin yanında bulunmuştu. Çoğu zaman onları öldüren de kendisiydi. Ama savaşmakla, başsız bir cesedin yanında yerde yatmak arasında bir fark vardı, özellikle de birkaç haftadır çürümüş bir cesedin yanında.

En azından sinek yoktu. Bu da bir şeydi. Ve burası serindi, bu yüzden koku dayanılmaz değil, sadece korkunçtu.

Burada kaç kişi öldü acaba, odalara ne kadar ilerlediler? Bir bakalım, Thomas cesetleri çekip nehre attıysa, başsız olanı, muhtemelen bacağı kesilmiş olanı, açıya bağlı olarak, ve... hmm, evet, çivilerle dolu bir odadan bahsetmişti, bu da boynuzlanmış olanı açıklıyor... bunu çıkarmak istememiş olmalı. Nasıl öldüğünü tam olarak anlayamamış ve riske girmek istememişti.

Işıklar yandı. Cesedi daha iyi görebiliyordu. Başını diğer tarafa çevirdi. Ölecekse, son gördüğü şeyin çürümüş bir boyun kalıntısı olmasını istemiyordu.

Aniden günahlarını itiraf edip affedilmek için yoğun bir istek duydu. Bir rahip olsaydı iyi olurdu. Başka bir şövalye olsaydı daha da iyi olurdu. Ne yazık ki yanında bir gnole ve bir doktor vardı, biri muhtemelen günahlarından etkilenmeyecek, diğeri ise günahlarında çok önemli bir rol oynuyordu.

Piper, öldüğünde ne düşündüğünü anlayabilecek miydi? Bir mesaj olarak bir şey düşünmeli miydi? Ne tür bir şey? *Senin suçun değil mi? Çok seksisin ve sana atlamadığım için pişman mıyım?*

Hayır, saçmalama. Düşünebileceğin en iyi şey muhtemelen "Burada başka bir bıçak var" olurdu.

Burnu kaşınıyordu. Kaşımak istedi, ama bunu yaparsa elini kaybedebileceğine dair korkunç bir his vardı.

Tık.

Piper'ın gördüğü gibi, başının üstünden iki bıçak geldi. Başının üstünde neredeyse algılanamayacak kadar küçük *bir çıt sesi* ile birbirlerine çarptılar.

Belki otuz saniye sonra, çömelmiş biri rahatlamış ve belki biraz doğrulmuş olacağı sırada, ikinci bir bıçak çenesi gibi kapandı, yüzünden yaklaşık on sekiz inç uzakta.

"Zekice," dedi Galen, çünkü alternatifini yaparsa altına işeyecekti. "Çok zekice."

Bıçaklardaki deliklerden gelen ışık, yağ lambasının titremesiyle karışıyordu. Sanki son derece ölümcül bir peynirin içinden yukarıya bakmak gibiydi.

Paladin olman iyi bir şey, çünkü şair olarak asla başarılı olamazdın. Ölümcül bir peynir mi? Gerçekten mi?

Altı dakika, burnunu kaşımak için beklemek için sonsuz uzun bir süreydi. Saatler gibi geldi. Sonunda elini yukarı kaydırdı ve kaşındı, çünkü burnunun yanmasıyla bir dakika daha geçirmek, muhtemelen elini kaybetmekten daha iyiydi.

Bıçaklar geri çekildiğinde rahatlamış bir şekilde gevşemişti. Galen, diğerlerinin üzerinde üçüncü bir bıçak seti gördü. *Ah. Birisi ilk bıçak setinin üzerine atlayacak kadar hızlı olursa diye. Daha da akıllıca.*

Emin olmak için bir dakika daha bekledi, sonra oturdu. Kapının çalındığını duydu ve ayağa fırlayarak arkadaşlarına hala hayatta olduğunu haber vermek için koştu.

"Haklıydın!" diye kapının arkasından bağırdı. "Başka bir bıçak daha vardı."

"Yaralandın mı?" diye bağırdı Piper.

"Hayır!"

"İyi!"

Odanın uzak tarafındaki açık kapıya doğru yürüdü, ancak henüz geçmeye niyetli değildi. Kapı arkasından kapanmayabilirdi, ancak kuralları tam olarak anlamamıştı ve riske girmek istemiyordu. Dışarıya eğilip iki tarafa da bakmakla yetindi.

Karşı duvarda sadece bir kapı vardı. Diğerleriyle aynıydı. Aslında başka bir şey beklemiyordu.

Cesedi, iğrenç durumuna rağmen elinden geldiğince aramakla meşgul oldu. Erkek, saçlarında hiç gri olmayan, genç biriydi. Piper şüphesiz çok daha fazla şey söyleyebilirdi. Deri ayakkabılar. Ceplerinde tek şey bir kalem ucu vardı. Para yoktu, kimliğini belirleyecek hiçbir şey yoktu.

Kapı nihayet açıldığında tüm bunları diğerlerine aktardı. "Bir yer seçin ve uzanın," dedi. "Oldukça kolay, sadece rahatsız edici."

Birer yer seçtiler. Galen, ceset kadar hareketsiz duran Piper'ı izledi ve elini uzatıp diğer adamın elini tutmanın güvenli olup olmadığını merak etti. *Bıçaklardan güvenli olabilir, belki. Bundan daha fazlasından da güvenli olabilir mi?*

Yine de yaptı. Piper ona şaşkın ama memnun bir bakış attı, sonra ilk bıçaklar kapanırken sıçradı. "Bir tane daha geliyor," dedi Galen. "Kalkma."

"Bu sorun olmaz," dedi Piper. "Tamamen felç olmuş gibiyim." Galen, onu sakinleştirmek için parmaklarını sıktı.

"Yine de bazı gnole yuvalarından daha geniş," dedi Earstripe. İkinci bıçak kapandı. Piper yine sıçradı, eldivenli parmakları Galen'in parmaklarını kasılma halinde sıktı. "Şimdi gnole yuvalarından biraz daha az," dedi Earstripe.

"Şu anda klostrofobik olduğumu keşfetmek için çok kötü bir zaman," dedi Piper.

"Öyle misin?"

"Kesinlikle hayır. Ben yeraltında, cesetlerle dolu bir taş kutuda çalışıyorum. Klostrofobi kariyerim için çok kötü olur."

"Anlıyorum."

"Sorun dar alanlar değil, alanları bu kadar dar yapan devasa ölümcül bıçaklar."

"Bu çok mantıklı görünüyor." Galen, Piper'ın parmak eklemlerini başparmağıyla okşadı. Çocuk derisi çok inceydi ve diğer adamın elinin kemiklerini hissedebiliyordu.

Bıçaklar geri çekildi ve Galen isteksizce doktorun elini bıraktı. (Hayal mi etmişti, yoksa Piper da biraz yavaş mıydı?) Gnole ve paladin başsız cesedin etrafında toplandılar, Piper ise köşedeki kafayı inceledi.

"Erkek. Yirmili yaşlarda diyebilirim. Beslenmesi iyi, muhtemelen makul derecede varlıklı bir aileden."

"Bunu nasıl anladın?"

"Hâlâ tüm dişleri yerinde," dedi Piper. "Yetersiz beslenmenin olağan belirtileri yok. Boyu da uzun sayılır."

"Tabii, bir insanın kafası hala yerinde olsaydı," diye mırıldandı Earstripe.

"Mesleki itibarımı ortaya koyarak, bunun yakın zamanda
gelişme olduğunu söyleyebilirim."

Gnole burnunu çektirdi. "Diğerleri gibi deri ayakkabılar," dedi Galen, işaret ederek. "Ve cebinde sadece bir kalem vardı."

Earstripe, ölen adamın ellerinden birini kaldırdı. El sert bir şekilde hareket ediyordu, ancak kurumuş kan lekeleri olmasına rağmen Galen, adamın parmaklarındaki mürekkep lekelerini görebiliyordu. "Bir gnole, belki bir katipleri düşünüyor."

"Burada notlar alıyordu?" diye tahminde bulundu Piper. "Thomas bir kâtip işe almaktan bahsetmişti. Belki de bunu işe aldı, sonra da bizim gibi onu buraya kapattı?" Earstripe ona başını salladı.

"Diğer insanlar da aynı olabilir," dedi gnole. "Ama parmaklarından anlayamadım."

"Hayır, su hasarı çok fazlaydı," diye mırıldandı Piper. "Mantıklı olurdu. İnsanları entelektüel meraklarını kullanarak buraya çekiyor." Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı.

"Sadece sen değildin," dedi Galen. "İkimiz de seninle birlikte buradayız, unuttun mu?"

Doktoru ikna edemediğini anlayabilirdi, ama Piper sertçe başını salladı ve uzak kapıya doğru gitti. Üçü de koridora çıktılar, buradaki kuralların değişeceği için gerildiler, ama duvarda yeşilimsi ışıkların yanıp sönmesi dışında hiçbir şey olmadı.

"O zaman bir sonraki kapıyı deneyelim mi?" diye sordu Piper.

"Hayır," dedi Earstripe. "Dinlenelim." Duvara yaslanarak oturdu. "Bir gnole ve insanlar bugün çok şey yaptı, çok koştu, çok alarm verdi. Uyumamız lazım, yoksa hata yapmaya başlarız, değil mi?"

"Uyumak mı?" dedi Piper, şaşkın bir sesle.

"Haklı," dedi Galen.

"Eminim haklıdır, ama tüm bunlardan sonra uyumak çok garip geliyor."

"Alışırsın." Galen de oturdu ve bacaklarını önüne uzattı. "Bazen saldırıya geçmeden önce saatlerce vaktimiz olurdu ve en akıllıca şey kısa bir şekerleme yapmaktı. Ama ilk başta bunu öğrenmek zordu."

"Tahmin edebiliyorum."

"Yine de henüz uyuyabileceğimi sanmıyorum."

"Hayır, ben de." Piper yanına oturdu ve iç geçirdi. "Beynim beni suçluluk duygusuyla boğacak ya da bunu engelleyebileceğim tüm yolları tekrar tekrar düşünecek."

"Bilemezdin."

"Bah." Piper omuz silkti. "Bu beni ikna etmeye yönelik bir çağrı değildi. Her zamanki aptallık, başka bir şey değil."

"Neden böyle yapıyorsun?" diye
sordu Galen. "Neyi?"
"Kendi duygularını öylece bir kenara at. Sanki onlar birer rahatsızlık
kaynağıymış gibi." "Çoğunlukla öyle oldukları için." Piper fildişi kapıya
elini salladı.
"Ve gerçekten, tuhaf bir ölüm labirentinde sıkışıp kaldık, burada ölülerin neden öldüğünü anlamaya çalışırken, bu bizim de ölümümüze yol açmadan önce yolumuzu bulmaya çalışıyoruz. Bu, duygularımı araştırmak için pek de uygun bir zaman değil, değil mi?"

Galen hafifçe güldü. "Evet, haklısın. Ama aceleyle bir yere gitmiyoruz, yani bolca vaktimiz var."

"Dünyadaki son saatlerimde yapmak istediğim çok daha iyi şeyler var."

Galen, doktorun bunu flörtöz bir şekilde mi söylediğini merak etti. Bu anlamlı bir bakış mıydı? Eğer öyle değilse, dünyadaki son saatlerini korkunç bir utanç içinde geçirmek değer miydi?

Elbette, düşmana çıplak elle ve tereddüt etmeden bağırarak saldırabilirim, ama yakışıklı bir adama soğuk terler dökmeden onu öpebilir miyim diye sorabilir miyim? Görünüşe göre hayır.

"İnsanlar *uyumayı* deneyebilirler.*"*

"Üzgünüm, Earstripe..." Gnole, onların yönüne doğru bir şeyler mırıldandı ve yuvarlandı.

"Her neyse," dedi Piper, daha sessizce, "sanki üzerinde oturduğum derin, karanlık bir ıstırap ve eziyet kuyusu yokmuş gibi. Sadece her şeyden çok yoruldum. Başkasının duygularından sorumlu olmak arkadaşlar ve sevgililer için iyi ve güzel olabilir, ama iş olarak? Her gün, ya o kadar korkmuş ki semptomlarını ortaya çıkarmak için uğraşman gereken ya da o kadar öfkeli ki kafana tekme atmasını beklediğin insanlar? Bu çok yorucu. Bazı insanlar bunu yapabilir. Ben ise sadece yıprandım."

"Sevgililer" kelimesi Galen'in omurgasını ürpertti ve kendini silkelemek zorunda kaldı. "Demek ölülerle çalışmaya karar verdin."

"Bu ve benim küçük numaram arasında, en uygun olanı bu gibi görünüyordu. Başa çıkmam gereken tek duygu benimkiler ve ara sıra ölen kişinin ailesi, ve bana geldiklerinde genellikle ilk şoku atlatmış oluyorlar ve biz de nezakete sığınıyoruz." O içini çekti. "Arada sırada, kendilerine anlattıklarından farklı bir hikaye anlattığım için bana bağırmak istiyorlar, ama genellikle Rat'tan biri orada olup durumu hallediyor. Rat iyi insanlarla dolu."

"Peki ya seninki?"

"Neyim?"

"Duyguların?"

*"*Ah, *onlar mı."* Piper, sanki bir sivrisineği kovuyormuş gibi elini salladı. "Elbette var. Ben Anuket Şehrinden çıkmış bir saat mekanizması yaratığı değilim. Ama ideal olarak, hayatımı kontrolden çıkmayacak şekilde düzenliyorum."

"Mutluluk bile mi? Neşe bile mi?"

Piper başını Galen'e doğru eğdi, koyu renkli gözleri eğlenceyle parladı. "Kaç erkek hayatında gerçekten dizginlenemeyen neşe fazlalığından muzdarip ki?"

"Umarım bir yerlerde böyle birileri vardır," dedi Galen. "Bizim gibi sadece idare edenlerin eksikliğini gidermek için, anlarsın ya?"

Piper güldü. Kahretsin, güldüğünde çok çekiciydi. Duyguları hakkında ne hissettiği bir yana... gülmekte hiçbir sorunu yoktu ve Galen, doktorun dilinin alt dişlerine değişini izlerken kendini bir sürü şey hissederken buldu.

"Bu yerin ne için yapıldığını daha çok merak ediyorum," dedi Piper, açıkça konuyu değiştirmek için hazırdı. Elini sallayarak fildişi duvarları gösterdi. "Neden burayı inşa ettiler? Ne için yapılmıştı?"

"Çılgın insanlar çılgın şeyler yapıyorlar," diye mırıldandı Earstripe. Galen, deneyimlerinden gnollerin yaklaşık elli kelimeyle "*çılgın"* anlamına gelen kelimeler kullandıklarını biliyordu*,* ancak bunların hiçbiri akıl hastalığını ifade etmiyordu. Onlar buna

kafa hastalığı olarak adlandırdıkları. Gnollerin antik insanları hangi *delilik* türüne dahil ettiklerini ve bunun diğerlerinden nasıl farklı olduğunu merak etti.

"Muhtemelen, ama tüm mucizevi makinelerin bir amacı var gibi görünüyor, her zaman nedenini bilmesek de." Piper başını duvara yaslayıp çenesini yukarı kaldırdı. Galen'in gözleri, uzun boynuzunu, kesilmiş sakalının kenarlarında beliren koyu renkli sakalları izledi. Dudaklarının bu deriye dokunduğunda nasıl hissedeceğini, boynunun aşağısında pürüzlülüğün yumuşaklığa dönüştüğünü hayal edebiliyordu. "Bir tür işkence odası mı?"

İşkence odası, Galen'in hayal gücünü kesip attı. Gözlerini kaçırdı. "Öyle bir şey için uygun gelmiyor," dedi.

"Öyle mi?"

Galen iç geçirdi. "İkinizden biri hiç gördü mü?"

"İşkence odası mı?" Piper başını salladı. "Oldukça kötü muamele görmüş cesetler geldi," dedi. "Ama ben o tür işlere karışmam." Sesinde Galen'in çok iyi bildiği bir boşluk vardı.

Earstripe uyuyormuş gibi yapmayı bırakıp oturdu. "Bir gnole, bir insanın yaşadığı bir sığınak gördü," dedi. "Kendini doktor olarak tanıtan bir insan. Kimsenin iyileşmesini istemeyen bir insan." Bir süre durdu, sonra isteksizce, "Doktor olmayan adamın sığınağı, kemik doktorunun sığınağına benziyordu," dedi.

Piper yüzünü buruşturdu. "Durduruldu mu?"

"Evet. Bir insan kaçtı, gnolları buldu. Gnoller insanı sakladı, muhafız gnol çağırdı, muhafız gnol diğerlerini getirdi. Doktor olmayan adam pencereden dışarı çıktı, düştü." Earstripe pençelerine baktı.

Galen, adamın gerçekten düştüğünü merak etti. Gnoller bazı açılardan insanlardan çok daha pratikti.

"Kaçan kişi iyi miydi?" diye sordu Piper yumuşak bir sesle.

Earstripe omuz silkti. "Ondan sonra herhangi bir insanın *iyi* olacağını sanmıyorum. Bir insan iyileşti. Bir insan uzun süre gnol yuvasında kaldı.

Diğer insanlara bakamıyordu. Bir gnole, insanı şehir dışındaki başka bir yuvaya götürdü, orada insan yoktu, sadece gnoller vardı. Sonrasını bilmiyorum."

Galen iç geçirdi. Bunu anlayabilirdi. "Bir tane görmüştüm," dedi. "Açıkçası, bir... karışıklığı temizlemek için çağrılmıştık. Bir haydut grubu kült haline gelmişti, ya da bir kült yağmalamaya başlamıştı, hangisini isterseniz. Lideri gerçek bir işkence odası tutuyordu. Burası farklıydı." Başını kaldırdı ve soluk çizgilerle süslenmiş düz fildişi duvarları inceledi. "Sanki bekliyor gibiydi." Şimdi bile demir makineleri, çivileri, vidaları, lekeli deri kayışları hatırlayabiliyordu. Kullanım amaçlarını hemen anladığı şeyler ve hiç öğrenmediği, bilmek de istemediği diğer şeyler. Tüm aletler kötülük yayıyordu, ama daha da kötüsü, sanki zamanlarının tekrar geleceğini biliyorlarmış gibi, bir tür korkunç cansız sabırları vardı.

Paladinler oradaki her şeyi yakıp yıkmışlardı, ama bu bile yeterli gelmemişti. Çelik Azizler kutsamalara pek meraklı değillerdi, ama yanlarında Forge Tanrısı'nın bir rahibesi vardı ve o, bir gün boyunca o yer için dua etmişti. Galen, o kadını hiç bu kadar bitkin görmemişti. Savaş bile onu bu kadar etkilememişti.

Istvhan sorduğunda, "Bu dövme işçiliği," demişti. Istvhan her zaman sorardı. "Biri bu makineleri dövmüş, onları var etmiş. Sadece bedenden acı çekmek için var olan cihazlar. Bir şey bir kez yapıldığında, dünyanın zihninde var olur. Bir sonraki daha kolay yapılır, ondan sonraki de."

"Bu makinelerin bazıları uzun zamandır var," dedi Judith, geçmişinden hiç bahsetmeyen kadın. Galen, o zamana kadar neredeyse on yıldır diğer paladinle birlikte hizmet etmişti, ama hala onun nereden geldiğini bilmiyordu.

Demirci Tanrısı'nın rahibesi iç çekmişti. "Biliyorum," demişti. O gece hep birlikte ateşin etrafında oturuyorlardı ve turuncu ışık, kadının gözlerinin derin çukurlarını aydınlatamıyor gibiydi. "İlki, çarpık bir deha gerektirir. Yüzüncüsü ise herhangi bir demirci tarafından yapılabilir. Bu yüzden ilk dersimiz her zaman yaptıklarına dikkat etmektir."

O anıyı kafasından silip, Demirci Tanrısı'nın rahibinin söylediklerini açıklamaya çalıştı, ama Piper ve Earstripe'e ne kadarını aktarabildiğini bilmiyordu. "Bu öyle hissettirmiyor," dedi. ″Burası seni öldürecek ve sonra öleceksin gibi hissettiriyor. Sadece öleceksin. Seni küçük parçalara ayırmaya çalışmıyor. Paniklemek ya da sana ne olduğunu görmek için zamanın yok. *Kötü* değil. Sadece *burada."*

"Haklısın," dedi Piper. "Tam olarak doğruyu söyledin. Bu tam olarak zalimce gelmiyor. Bir sınav gibi geliyor."

"Kötü insan bunun dini bir şey olduğunu söyledi."

"Öyle olmadığını söyleyemem," dedi Piper. "Ama bu oldukça tuhaf olurdu, değil mi? Genellikle sadece bir maske takıp dizlerinin üzerinde bazı mağaralardan sürünerek geçmen gerekir."

"Biraz kendini kırbaçlama, bolca mum," diye onayladı Galen.

"İnsanların dini çılgınca," dedi Earstripe kesin bir şekilde. "Bir gnole uyumak ister. İnsanlar da uyur. Bir gnole, insanların uyanık kalıp sohbet ettikleri için ölmelerini istemez."

"Evet, anne," dedi Galen.

"Hmmph! Pençeleri de sil."

Piper kıkırdadı. Dış tunikasını çıkardı ve yastık yapmak için top haline getirdi. Galen nöbet tutmanın bir anlamı olmadığını biliyordu, ama yine de gözlerini kapatması zordu.

Ancak gözlerini kapattığı anda, karanlık ve boğucu rüyalara dalarak anında uykuya daldı.

ON ALTI

PIPER, biri kulağına çığlık attığı için uyandı.

Hemen doğruldu, saldırıya uğradıklarına ya da binanın yandığına ya da belki de kurtların geldiğine ya da üçünün birden olduğuna ikna olmuştu. Bir an için nerede olduğunu hatırlayamadı, ama fildişi duvarların üzerindeki sulu ışık onu gerçeğe geri döndürdü. *Kurt yok, yangın yok... Thomas mı? Bizi öldürmek için mi geri geldi?* Çılgınca etrafına baktı. Earstripe ayaktaydı, dişlerini göstermişti. Ve Galen...

Galen yan yatmış, gözleri sıkıca kapalı, yüzü korkudan buruşmuştu. Bir eli pürüzsüz zeminde kazınıyor, tırnakları tutunmaya çalışıyordu. "Hayır," mırıldandı. "*Hayır.* Nerede..." Sesi anlaşılmaz bir şekilde kesildi ve sonra yine yürek parçalayan bir çığlık attı. Elleri kasılırken göğsü inip kalkıyor, tırnakları zemine vuruyordu.

"Tanrım," dedi Piper. Galen ne görüyorsa, açıkça korkunç bir şeydi. Paladine doğru uzandı. "Galen, kabus görüyorsun
..."

"Dur!" Earstripe ona doğru koştu. "Bir insan dokunmaz!
Dur!"

"Ne?"

"Nerede?" diye sızlandı Galen. "Nereye gitti?"

"Bir insan ona dokunamaz. Bir insanın kötü rüyası sırasında olmaz. Güvenli değil." Piper iniltiyi bastırdı. Pek çok insan, uyurgezer birini uyandırırsanız veya birini kabusundan uyandırırsanız, onlara

korkunç bir zarar vereceğine inanıyordu. Bu tamamen saçma ve hiçbir şekilde bilimsel temeli olmayan bir inançtı. Bildiği kadarıyla, uyurgezerleri uyandırmama yasağı, ruhlarının bedenlerinden ayrılabileceği ve yerine dolaşan bir hayalet girebileceği şeklindeki bir batıl inançtan kaynaklanıyordu. *Görünüşe göre gnoller de aynı şeyi düşünüyordu. Ne hoş*. "Sorun yok. Ona zarar vermez."

"Benim endişelendiğim o değil, kemik doktoru."

Galen uykusunda hıçkırarak ağladı. "Bir şeyler yapmalıyım," dedi Piper kararlı bir sesle. "O acı çekiyor."

Earstripe ona uzanmaya çalıştı, ama çok geçti. Piper Galen'in elini tuttu ve yatıştırıcı bir sesle, "Galen. Galen, her şey yolunda," dedi.

Galen'in gözleri birden açıldı. Koyu yeşil gözler, kahverengi gözlere tanıma izi olmadan baktı.

"Galen, kabus görüyorsun..."

Cümlesini tamamlayamadı, çünkü paladin onu odanın diğer ucuna fırlattığında dünya birdenbire tersine döndü.

Oh hmm, diye düşündü Piper, ki bu pek de yararlı bir düşünce değildi. Sonra yere çarptı, kötü bir şekilde düştü ve omuzu şiddetli bir acı ile patladı. Dünya dönmekten kenarları grileşmeye başladı.

Dünya tekrar düzeldiğinde, oturup kolunu yokladı. *Yerinden çıkmamıştı. Şanslıydım. Doğru. Galen kabus görürken ona dokunma. Earstripe'i kesinlikle dinlemeliydim.*

Earstripe, aslında, onun üzerinde duruyordu. Gnole'nin sırtı Piper'a dönüktü ve çömelmiş, sırtındaki tüyleri diken diken olmuştu. Boğazından düşük bir hırıltı çıktı.

"Sorun yok," dedi Piper, acı içinde ama aynı zamanda çok utanmış bir şekilde. Galen bir dakika sonra kendini çok suçlu hissedecekti. İnsanlar, nöbet sırasında kazara birine vurdukları veya uyurgezerlik yaparken talihsiz bir yere gittiklerinde hep böyle hissederlerdi. Önemli olan, bunun onların suçu olmadığını bildiğini onlara güvence vermekti. "Gerçekten, ben iyiyim."

Earstripe'in hırıltısı daha da alçaldı. Kulakları başının arkasına yapışmıştı.

Kılıç çekilme sesi fildişi odada yankılandı.

Galen ayağa kalkmıştı. Gözleri odaklanmamıştı ve elleri çıplak çelikle doluydu.

"Galen?" dedi Piper.

Paladin çığlık attı.

Earstripe, Piper'ın tahmin ettiğinden çok daha güçlüydü, doktoru ayağa kaldırdı ve "Koş!" diye bağırdı. Piper'a iki kez söylemesine gerek yoktu. Galen'in çığlığı insan çığlığı gibi gelmemişti. Piper'ın hiç görmediği ve görmek de istemediği bir hayvanın uzun bir inlemesi gibiydi.

Koştular.

ELBETTE, seni aptal, Çelik Aziz'in paladinleri çılgın savaşçılardı, yaptıkları *şey buydu*, *bunu* biliyordun*, neden bu kadar aptaldın?*

Paladinleri tanıdığı için aptalca davranmıştı. Onlarla tanışmıştı. Efsanevi çılgın öfkelerini hiç görmemişti ve tanıdığı nazik, görevine sadık adamlarla gerçekliği birleştirmek zorunda kalmamıştı.

Dahası, o bir doktordu ve tabii ki bu, doktor olmayan herkesten daha iyi bildiği anlamına geliyordu. Tabii ki *Earstripe'in endişelendiği şey batıl inanç olmalıydı, kabusun ortasında çığlık atan bir çılgın savaşçı değil. Ama sen çok daha iyi biliyordun, değil mi?*

"Onu öldürdün mü?" diye sordu Galen, sesi peltek çıkıyordu. "Kapı!" diye soluk soluğa Earstripe.

"Hemen!"

"Ama tuzaklar..."

"Kapıyı açarsak, *belki* ölürüz!"

Cümleyi bitirmesine gerek yoktu. Galen'in içine düştüğü kabus her neyse, onu bırakmıyordu. Piper kapı düğmesine bastı ve kapıdan atladı, bir sonraki odanın zehirli gazla dolu olmaması için dua ederek,

Galen'in yavaş ilerleyişinin kapının kapanmasına kalan otuz saniye içinde kapıya ulaşmayacağını umdu.

Birkaç uzun nefes boyunca, başaracaklarını düşündü. Yirmi sekiz dakika, Galen'in öfkesinden kurtulması için yeterli olacaktı ve Earstripe ile tek yapmaları gereken, bıçağın nereye düşeceğini veya sivri uçların nereye düşeceğini bulmak ve hayatta kalmaktı. Sonra dışarı çıkabilirlerdi ve her şey tekrar normale dönebilirdi ve...

Galen kapıyı doldurdu. Kardeşlerinin çoğuna kıyasla iri bir adam değildi, ama etrafındaki hava titriyor gibiydi. Gözleri hâlâ o korkunç odaklanmamış bakışla bakıyordu, sanki rüyadan henüz uyanmamış gibi.

"Galen," dedi Piper, geri çekilirken. "Galen, uyan. Lütfen uyan. Kabus görüyorsun. Biziz. Piper ve Earstripe. Gördüğün her neyse, gerçekte orada değil."

Paladin öne çıktı, başını ileri geri sallayarak, gözleri insan ile gnole arasında gidip geliyordu. Piper, onun hangisine önce saldıracağına karar verdiğini neredeyse görebiliyordu, ama bu bir önemi yoktu, çünkü Galen'in bir kılıcı vardı ve Earstripe'ın sahip olduğu tek şey dişleri ve pençeleriydi, Piper'ın sahip olduğu tek şey ise bir metre uzunluğundaki çeliğe karşı hiçbir işe yaramayacak mide bulandırıcı bir suçluluk duygusuydu.

Tık. Kapı arkasından kapandı.

Galen sesin yönüne doğru döndü ve kılıcının kabzasıyla kapıya iki kez vurdu, sonra bunun sadece bir kapı olduğunu fark etti. Onlara doğru döndü ve bir adım daha attı. Piper ve Earstripe birden geri çekildiler.

Bir adım daha ileri. Bir adım daha geri. "Yarıya geldik mi?" diye fısıldadı Piper. "Patlatmak üzere miyiz?"

"Bir gnole bir insandan gözlerini ayırmaz."

Galen'in bakışları onunla buluştu. Piper istemeden bir adım daha geri çekildi. Diğer adamın gözlerinde gördüğü duygunun ne olduğunu bilmiyordu.

Belki de adı yoktu. Öfkeden daha derindi, nefretten daha boştu. Kendini av gibi hissettiriyordu.

Piper'ın cesareti kırıldı ve kaçtı.

Tık.

Bir an için Piper bayılacağını sandı. Tavan çöküyor gibiydi. Sonra tavanın aynı yerde olduğunu, zeminin eğildiğini fark etti. Hızla.

Birkaç saniye içinde, odanın uzak tarafı birkaç metre aşağıya düşmüştü. Piper, başka bir uçurumun kenarını gördü... Earstripe ile birlikte içine kaymakta oldukları bir uçurum.

Sırt üstü uzandı ve inişini yavaşlatmaya çalıştı, topuklarının kaygan fildişi yüzeyde kaydığını hissetti. Earstripe, zemindeki minik oluklara pençelerini geçirmeye çalışırken, sağından kazıma sesleri ve gnoll'ların küfürleri geliyordu.

Kollarını açarak, ayaklarını eğimli zemine düz bir şekilde basarak birkaç saniye kendini durdurmayı başardı. Bir an için rahatladı, ama sonra topuklarından biri kaydı ve birkaç santim daha aşağı kaydı. *Daha iyi ayakkabılarım olmadığı için gerçekten ölecek miyim?*

Muhtemelen avuç içleri o kadar terliydi ki, vantuz gibi zemine yapıştılar ve bir şekilde kendini birkaç santim yukarı itmeyi başardı. Arkasına bakıp Galen'in ne yaptığını göremezdi. Bu senin için bir ironiydi. Kaçıyordu ve şimdi geldiği yoldan geriye doğru, muhtemelen paladinin kılıcına doğru çaresizce tırmanmaya çalışıyordu. Çukurda parçalara ayrılmak mı, yoksa hoşlandığın bir adam tarafından parçalara ayrılmak mı daha iyiydi? *Tamam, bu durumda çukur daha iyi bir seçim olabilir...*

Bir şey çınladı. Başka bir şey saçını yakaladı. Piper çığlık attı. Saçları kökünden çekiliyormuş gibi hissetti, muhtemelen öyleydi. Galen'in kılıcı, kınından çekilirken çıkardığı uzun metalik sesle, sonsuza kadar uzayan bir sesle yanından kayarken, o neredeyse anlayamadan izledi ve sonra

dibe çarptı ve çukura düştü. Saçlarının tek tek koparıldığını hissedebiliyordu.

Sonra bir el yakasına takıldı, yukarı doğru çekti ve gömleğinin bağları çenesinin altına sıkıştı ve nefes alamadı ve belki de bu şekilde ölecekti, çekici bulduğu bir adam tarafından boğularak, belki de sonuçta bir seçeneği olmayacaktı. Görüşü yine grileşmeye başlamıştı. Baskıyı durdurmak için elini boğazına götürdü, odaklanmamış yeşil gözleri ve o korkunç boş ifadesiyle Galen'in yüzünü hayal etti, kendi boğulduğunu duydu. Diğer elini kaldırmaya cesaret edemedi ama bir saniye sonra bunu yapmak zorunda kalacaktı ve sonra bıçakların üzerine kayacaktı, işte bu kadar, her şey böyle sona erecekti, çünkü acı çeken bir adam görmüştü ve yardım edebileceğini düşünecek kadar lanet olasıca kibirliydi, ya da belki hala balıkçı köyündeydi ve kuru topraklarda boğulan bir balıktı ve bir dakika sonra görüşü bulanıklaşacak ve her şey normale dönecekti, belki de buaslında hiç de böyle bir şey olmuyordu, belki de kendi hayatının son saniyelerini değil, başka birinin hayatının son saniyelerini izliyordu...

Boğazındaki baskı azaldı. Galen'in eli kaldırdığı kolunun altına kaydı ve sıkıca tuttu.

"Kıpırdama," dedi paladin kulağına. Sesi neredeyse ürkütücü derecede sakindi. "Seni tutuyorum, ama direnirsen ikimiz de düşeceğiz."

Tanrım, geri döndü. Geri döndü. Bitti. Piper boynunda asılı durup kesin bir ölüme doğru gitmeseydi, sevinç çığlığı atardı. Ama şu anda, düzgün konuşacak kadar nefes alamıyordu. Onayladığını umduğu bir şey mırıldanmayı başardı.

"Earstripe," dedi Galen, hala o sakin ses tonuyla, "Muhtemelen bir ayağımı sana yakın bir yere koyabilirim. Eğer ona tutunursan, ikinizi de tutabileceğimi düşünüyorum."

"Çabuk bir şeyler yapmalısın," dedi Earstripe, sesi gergin çıkıyordu. "Pençelerim daha fazla dayanmayacak."

Piper pek bir şey göremiyordu, ama anladığı kadarıyla paladin zeminin en üstünde yatıyordu. *Kenarlarında bir çıkıntı olmalıydı,*

düşündü, *ya da belki zeminin kenarının yukarı doğru eğimli olduğu küçük bir çıkıntı. Ama ikimizi gerçekten altı dakika boyunca tutabilir mi? Ne kadar sürerse sürsün?*

"Hareket edeceğim," dedi Galen. "Seni bırakmayacağım, ama dengemiz değişecek. Direnme, yoksa ikimiz de düşeriz."

"Evet..." Piper başını sallayamadan nefes aldı.

Boynundaki baskı değişti. Yutkundu. Gözünün ucuyla Galen'in botunun aşağı kayduğunu gördü. Earstripe'den imkansız derecede uzak görünüyordu. Gnole ona ulaşabilir miydi?

Earstripe'in arka ayaklarından biri kaydı. Gnole'nin pençeleri onu tırmalarken Ivory çığlık attı. Piper, boğuk bir korku içinde inlediğini duydu.

Gnole yukarı doğru atıldı, Galen'in ayağını yakalamaya çalıştı ama ıskaladı.

Galen küfretti. Piper, boynundaki kavramanın acı verecek kadar sıkılaştığını hissetti. Paladin'in ayağı boşluğa doğru tekmeledi.

Piper'ın bilmediği bir çeviklikle Earstripe yukarı doğru fırladı ve dişlerini Galen'in botuna geçirdi. Piper diğer adamın acı içinde tısladığını duydu. Galen'in tutuşunun bir an için gevşediğini hissetti, kaymaya başladığını hissetti ve sonra kolu tekrar sıkılaştı.

"Şimdi," dedi Galen sakin bir sesle, "kimsenin kıpırdamaması *en* iyisi olur.″

"Evet," diye nefes nefese Piper.

"Auungh," dedi Earstripe, ağzı ayakla dolu halde.

Bu, Piper'ın hayatındaki en uzun altı dakikaydı. Sanki altı yıl gibi gelmişti. Hava eksikliğinden dolayı görüşü kenarlardan grileşmeye başladı ve bilinçli kalmak için mücadele etti, çünkü eğer gevşerse, Galen'in mantıklı davranıp onu bırakacağına güvenemediği için üçü de düşecekti.

Ama sonunda bir tıklama ve bir gıcırtı duyuldu ve Galen'in vücudu yana doğru sarsıldı. Paladin ona doğru yuvarlandı. Piper bir an mide bulandırıcı bir korku yaşadı, ama eğim hızla azalıyordu ve zemin tekrar düzleşmeden önce sadece birkaç santim kaydı. Earstripe, Galen'in ayakkabısını bıraktı ve üçü de yere düz bir şekilde uzanarak nefes nefese kaldılar, hayatta oldukları için minnettardılar.

Galen'in ayakkabısını bıraktı ve üçü de yere uzanarak nefes nefese, hayatta oldukları için minnettar bir şekilde yatakaldılar.

ON YEDİ

"ÜZGÜNÜM," dedi Galen.

"Hayır, benim hatam." Piper çaresizce ellerini salladı. "Earstripe bana yapmamamı söyledi, ama ben aptaldım... Sen bağırıyordun ve ben düşündüm ki... Üzgünüm!"

—Earstripe yapmamamı söylemişti, ama ben aptaldım—sen bağırıyordun ve ben düşündüm ki—özür dilerim!"

"Hayır. Hayır. Ben böyle olmasaydım... Üzgünüm. Yıllar oldu." Yutkundu. Yüzündeki ıstırap Piper'ın kalbini parçaladı. "Uyandığımda savaş dalgasına girmeyi bıraktım. Bunun bittiğini sanmıştım. Kimse bana dokunmamalı, ama genellikle kazara birini yere sermekten daha kötüsünü yapmam. *Yıllar* oldu*!"* Son kelimede sesi yükseldi, adaletsizliğe karşı ağlayan bir çocuk gibi.

"Ama ben yapmamalıydım..."

"İki insan da yapmamalıydı," diye araya girdi Earstripe, tartışmalarından bıkmış olduğu belliydi. "İki insan da hatalı, iki insan da gnole'yi dinlemiyor, iki insan da solucanlarla dolu gnole yavrusu gibi davranıyor."

Buna karşı çıkmanın bir yolu yok gibiydi. Piper başını eğdi. "Haklısın," dedi. "Suçluluk duygusuna kapılmak işleri kolaylaştırmıyor." *En azından halkın içinde*, diye ekledi kendi kendine. *Gösterişli suçluluk duygusu kimseye fayda sağlamaz ve ilk on iki hasta odasından sonra bunu öğrenmiş olmam gerekirdi.*

Ardından gelen sessizlik korkunç derecede garipti, ta ki Piper Galen'in cüppesindeki yırtığı ve altındaki koyu lekeyi fark edene kadar. "Kanaman var!"

"Muhtemelen," dedi Galen. "Ayağım da, sanırım."

"Gnole ısırdığı için özür dileyemez, domates adam, ama bir gnole insanın botunun daha kalın olmasını dilerdim." Ağzını açarak geniş dilini gösterdi. "Ayrıca insanın botunun *daha temiz* olmasını da dilerdim.″

"Bir dahaki sefere ölüm tuzaklarıyla dolu bir labirente girdiğimizde, daha iyi ayakkabılar giyeceğim." "Gömleğini çıkar," dedi Piper hızlıca.

"Ve otur. Ne oldu?"

"Zemin eğildiğinde, kenar duvara çarptı. Yaklaşık on beş santim genişliğinde sivri bir çıkıntı oluştu. Bir ayağım ve bir elim sıkıştı. Zemin yerine oturduğunda ikisini de zamanında çıkardım, ama ceketimin bir kısmı sıkıştı ve kaburgalarım boyunca zırhımı sıkıştırdı."

"Kırık hissediyor musun? Nefes alırken bir şey batıyor mu?"

"Hayır."

Piper yüzünü buruşturdu. Asker tiplerini asla anlayamazsın. Ya bacakları kopsa bile şikayet etmezler ya da her tırnak batmasında sızlanırlar. Galen'in daha çok bacağı kopan tiplerden olduğunu düşündü, ama karşına çıkana kadar bunu bilemezsin. "Bir bakayım."

Galen iç geçirdi ve cüppesini ve altındaki hafif zincir zırhını çıkardı. Altındaki yastıklı gömlek kanla lekelenmişti. "Sanırım etkileyici bir çürük olacak, hepsi bu. Zincir zırhla uyuduğum için başıma gelen bu, sanırım."

"Domuz gibi kanıyorsun."

"Evet, şey..." Gömleği başından çıkardı ve kumaş yaraya yapışınca yüzünü buruşturdu. Earstripe dişlerinin arasından sempatiyle tısladı. Adamın cildi uzun, çirkin bir morlukla koyulaşmıştı ve cilt ortadan ikiye ayrılmış gibi görünüyordu. Galen'in kaburgalarında daha az kas olsaydı, Piper korkunç bir hisle kemiklerin ortaya çıkacağını düşünürdü.

"Tanrı yardımcımız olsun," diye mırıldandı. "Ve ben de ilk yardım çantam yanımda değil." "Sorun yok. Daha kötüsünü de gördüm."

"Sessiz ol da bir bakayım. Nefes almanı engelliyormuş gibi hissettiğim bir yer varsa söyle." Adamın kaburgalarını parmaklarıyla yoklayarak olası yaralanmalara odaklanmaya çalıştı. Ne yazık ki, bu, kemiklerin üzerindeki pürüzsüz kasların hissine çok fazla odaklanması anlamına geliyordu ve bu da işi hiç kolaylaştırmıyordu. *Aman Tanrım...* diye düşündü ve sonra, *Tanrı aşkına, adam yaralı ve tamamen senin hatan olan son derece üzücü bir olay yaşadı. Bu kadar aptal olma.*

Galen keskin bir nefes aldı. "Canını acıttım mı?" diye

sordu Piper. "Hayır." Paladinin sesi kesikti.

Doğru. Bu, sohbet etmek için mükemmel bir zaman olabilir. Hastayı rahatlatmak için. Doğru. Şey hakkında konuşabiliriz... şey... burada hava durumu yok, o yüzden... ah... nedense, "Eski ölüm tuzağı sana nasıl davranıyor?" pek uygun gelmiyor...

Piper, yaşayan insanlarla olan iletişim becerisinin geliştirilmesi gerektiğini bildiği için ölü insanlarla çalışmaya başlamıştı. Bir konu bulmaya çalıştı. "Demek aşırı uyku bozukluklarına yatkınsın. Bunu bilmek faydalı."

Galen hiçbir şey söylemedi.

"Uyku bozukluğu ile ilgili literatür oldukça ilginç. Neredeyse bin yıl öncesine dayanan uyurgezerlerle ilgili yazılı kayıtlarımız var. Çocuklarda daha yaygın olsa da, her yaş ve cinsiyetten vakalar bildirilmiştir ve bazıları bunun stres, özellikle de alışılmadık uyku ortamlarından kaynaklandığını öne sürse de, kimse gerçek nedenini bilmiyor."

Galen daha yüksek sesle hiçbir şey söylemedi. Piper, bunun paladinin şu anda en az konuşmak istediği tek şey olabileceğini çok geç fark etti. Ne yazık ki, Piper bu yola çoktan girmişti ve konuşmayı durduramıyor gibiydi. "Siyasetçi Sang Mar'ın bir keresinde, derin uykuda, sadece çorapları giymiş halde büyük bir kalabalığa konuşma yaptığı bildiriliyor." Earstripe, Piper'ın emin olamadığı, ya eğlence ya da dehşet dolu küçük bir ses çıkardı. "O zamanlar, uyurgezerlikle ilgili kabul gören teori,

gece şeytanların ele geçirmesi olarak kabul ediliyordu. Şeytan, insan ruhuyla bedeni paylaşıyordu, ancak ruh uyurken bedeni kontrol edebiliyordu. Ancak Rüya Tanrısı'nın takipçileri bunun doğru olmadığını ve ele geçirilmiş bir uyurgezerle hiç karşılaşmadıklarını söylüyorlar. Ayrıca görünüşe göre şeytanlar uyumuyorlar. Aslında, uykusuzluk şeytanların ele geçirmesinin neden olduğu travmanın bir parçası... Oh, hmm, sanırım bu kaburga kemiğim kırılmış olabilir."

"Oh, şükürler olsun," dedi Galen.

"Bu iyi bir şey değil."

"Eğer bu, çağlar boyunca uyurgezerlik turumuzu durdurursa, kabul ederim." "Üzgünüm. Bazen kendimi kaybediyorum..." Geriye yaslandı.

"Dinlenme ve hareketsiz kalmanı önerirdim, ama bunun olacağını sanmıyorum. Yarayı temizleyeceğim ve kaburgalarını sargılayacağız. Umarım sadece kötü bir kemik zedelenmesidir." Kendi gömleğini ve altındaki fanilayı çıkardı, bir kenara attı, sonra gömleğini tekrar giydi. "Earstripe, bunu şeritler halinde yırtabilir misin? Su tulumun hâlâ duruyor mu?"

Earstripe başını salladı ve su tulumunu uzattı. Piper, Galen'in yanındaki kanı temizlemeye başladı. Paladin elini tuttu. "Dur, bunu yapma. Çok fazla suyumuz yok. Beni için boşa harcamayın."

"Bu israf *değil*," dedi Piper. "Ve bunu temizleyeceğim. Kasın içine kumaş girmiş ve bu, bırakılırsa gerçekten çok kötü bir durum yaratacaktır."

"Çelik Aziz'in seçilmişleri çabuk iyileşir," dedi Galen. "Benim için endişelenme."

"Birisi endişelenmeli." Piper, Çelik Aziz'in artık bunu yapmak için burada olmadığını eklemek üzereydi, ama bunun biraz diplomatik olmayacağını düşündü. "Kıpırdamayı kes."

"Bir gnole daha su almaya gidebilir," dedi Earstripe, küçük bir bıçakla kumaşı keserken. "Ve fener, ve insan çantaları."

"Ne?" Galen, Piper'ın yardımlarını engellemeye çalışmayı bıraktı. "Son odayı tekrar geçmen gerekecek."

Earstripe omuz silkti. "Artık bir gnole nasıl yapılacağını bildiği için endişelenmiyor. Bir gnole pençeleri için çıkıntıda yeterince yer bulursa, bir gnole sorun yaşamaz."

"Emin misin?" diye sordu Piper.

"Bir gnole emindir. Ayrıca, çukuru tekrar ziyaret edebilirim." Onlara ağzı açık bir gnole gülümsemesi attı. "Özel olarak."

"Peki, doğanın çağrısına engel olmayalım," dedi Galen. Piper paladinin yarasını temizlemeyi bitirdi ve su tulumunu gnole'ye geri verdi.

"Gnole geri dönecek," dedi Earstripe. Ayağa kalktı, ikisine de baktı ve başını salladı. "O zamana kadar birbirinizi özür dileyerek parçalamamaya çalışın, tamam mı?"

"Söz veremem," dedi Galen. "Bizim işimiz bu."

Gnole'nin kapıdan girmesini izlediler ve kapı arkasından kapanmasa da Piper kendini gergin hissetti.

"O iyi olacak," dedi Galen sessizce.

"Biliyorum," dedi Piper. Gnole, iki insandan da kesinlikle daha hazırlıklıydı. Galen uyandığında bir bıçak ve su tulumu almayı akıl etmişti, ya da bunları başından beri yanında taşıyordu. Belki de gnolların giydikleri karmaşık kumaş sargılarla tam teçhizatlı uyumaları daha kolaydı.

Galen sabırla bekliyordu. Piper düşüncelerinden sıyrıldı. "Seni sarmayı bitireyim."

Galen, Piper gövdesine yırtık gömlek parçalarını bağlarken kollarını kaldırdı. Göğsü, Piper'ın fark ettiğinden daha genişti. Adam bir dansçı gibi hareket ediyordu ve bu zarafetin arkasında ne kadar güç saklı olduğunu fark etmek kolay değildi.

"Boynun nasıl?" diye sordu Galen, ona bakmadan.

"Eh?"

"Boynun. Seni neredeyse boğduğum yer." "Oh,

o mu."

Galen tavana bakarak, muhtemelen bir tanrıdan güç diledi. "Evet. O."

"İnsan boynu kötü bir tutamak olur," dedi Piper, "anatomisi hocamın dediği gibi. Ama neyse ki nefes borumu ezmekten kaçındın, bunun için minnettarım. Bir süreliğine sol omzuma bakmamı isteme, hepsi bu." Ses tonunu hafif tutmaya çalıştı, çünkü yüzeyin hemen altında bir suçluluk duygusu kaynadığından emindi. "Ve beni çukura atmadın, bu da önemli olan şey. Kılıcın için üzgünüm. Bir adı var mıydı?"

Galen boş boş baktı. "Ne?" "Kılıcın."

"Neden bir adı olsun ki?" "Savaşçılar

kılıçlarına isim vermezler mi?"

Paladin ona baktı. "Bu bir euphemism mi?"

Piper yüzünün kızardığını hissetti. "Öyle olduğunu düşünmemiştim, hayır. Bilirsin, sivri metal şey?"

"...çağırdığında gelmediklerini biliyorsun, değil mi?"

"Kediler de gelmez, ama insanlar onlara isim verir." Yüzü kesinlikle kızarıyordu.

"Evet, ama bu, masadan bir şeyleri düşürdüklerinde bağırmak için bir şeyin olması içindir." Galen alnını ovuşturdu. "Hayır, kılıçlarıma isim vermiyorum. Birincisi, isimleri düşünmek zorunda kalırım. Kırılırlar, sonra ben homurdanırım ve elimde tutmaya uygun başka bir tane bulmaya çalışırım ve bu ayrıcalık için çok fazla para öderim."

"Peki ya Chainbreaker, Blood-drinker gibi isimleri olan sihirli kılıçları olan kahramanların hikâyeleri?" Bağlamayı bitirdi ve Galen gömleğini giydi.

"Sanırım sihirli bir kılıcın olsaydı, kurallar farklı olurdu. Ya da özellikle kaliteli bir kılıcın. Ama sen de fark etmiş olabileceğin gibi, ben bir berserkerim. Silahlara oldukça sert davranırız." Ayağa kalktı, bakışları karardı. "Ve diğer her şeye."

Lanet olsun. Piper bir an için adamın dikkatini dağıtmayı başardığını sandı. "Bu senin suçun değil," dedi.

"Bunu yapma," dedi Galen. "Bunu mazur görme. Sen, herkesten çok, bunu şimdiye kadar yeterince görmüş olmalısın. Bir adam sevdiklerini dövüyor ve onların tek söyleyebildiği şey, 'ama o beni seviyor, bunu kastetmiyor' oluyor. Sonra adam özür diliyor ve sonunda onlar senin masana geliyorlar, çünkü aşk bunu düzeltmiyor."

"Aynı şey değil," dedi Piper öfkeyle. "Senin bir *sağlık sorunun* var. Uyku bozuklukları yüzyıllardır tıpta bilinen bir şey. Şiddet de dahil. Uyurgezerler insanları öldürmüş ve hakimler onları *uyudukları* için sorumlu tutmamışlar.*"*

Çok geç fark etti ki, bu yanlış bir taktikti. Galen'in yüzü daha da kasvetli hale geldi. "Öldürdükleri insanlara ne faydası oldu ki? *Sana* ne faydası olacaktı *ki,* eğer ben..." Sözlerini bitiremedi. Piper'ın zar zor duyabileceği kadar yumuşak bir sesle ekledi: "Hallowbind'den sonra kendimi öldürmeliydim. Diğer insanların yanında yaşayamayacak kadar yıkılmış olduğumu bilmeliydim. Beni durduran Stephen ve Istvhan'ı lanetliyorum."

"Sen *çok kırılgan değilsin!* Yıllardır gayet iyi yaşadığını söyledin! Lanet olsun..." Piper öne doğru adım attı, Galen'in iki elini de tuttu ve boğazına götürdü. "İşte! Beni boğmaya mı başlamak istiyorsun? Şu anda beni öldürme dürtüsüyle mi mücadele ediyorsun?"

Galen'in burun delikleri genişledi ve bir adım geri attı. Piper, paladinin ellerine tutunarak onu takip etti. "Gördün mü? Beni incitmek için en ufak bir isteğin yok. Bu sadece uyurken başına gelen bir şey, tıpkı... tıpkı *horlamak gibi,* Tanrı aşkına!"

"Kimse senin horlamandan dolayı ölmez."

Piper'ın öfkesi, duygularını kontrol altında tutma yeteneğini aşıyordu. "Bugün kimse ölmedi. Kes şunu. Sen bir canavar *değilsin*."

"Benim ne olduğumu bilmiyorsun."

"Belki de yok. Ama öğrenmek istiyorum." Adamın ellerinden birini bırakarak, o köşeli çeneye dokunmak için uzandı.

Galen donakaldı.

Oh, hayır. Bunu yapmayı beklemiyordum. Adrenalin sonrası etkileri. Ne dersin? Paladinin cildi, bir tarafı pürüzsüz, diğer tarafı sert olan sakallarla kabarmaya başlamıştı. *Ya bu harika bir fikir ya da kendimi büyük bir aptal durumuna düşürüyorum. Sanırım, niyetini açıkladığında her zaman bu riski alırsın.* Piper başparmağını Galen'in dudaklarında nazikçe gezdirdi ve paladinin gözlerinde sıcak ve vahşi bir şey parladı.

"Benden korkmuyorsun." Nefesi Piper'ın parmaklarında sıcaktı. "Hayır,"

dedi Piper, ki bu çoğunlukla doğruydu, ancak diğer

biraz korku, çok da şehvet gibi bir şey uyandırıyordu. "Hayır, korkmuyorum."

Paladin hareket etti. İnanılmaz bir hızla Piper'ın kollarını yakaladı ve onu duvara yapıştırdı. Piper, Galen'in vücudunun tüm uzunluğuyla kendisine bastırmasının hızı ve hissi karşısında şaşkınlık içinde zorlukla yutkundu.

"Öyle olmalısın," dedi Galen ve onu öptü.

ON SEKİZ

PIPER, başlangıçta nazik olup sonra şiddetli hale gelen birçok öpücük yaşamıştı. Daha önce hiç tersi bir durum yaşamamıştı. Galen'in ağzı, dişleri ve diliyle sertçe Piper'ın ağzına bastırdı, ama Piper karşılık vermeye başlar başlamaz yumuşadı. Elleri Piper'ın kollarından aşağı kaydı. Doktorun zihninin bir kısmı özgür olduğunu fark etti, diğer kısmı ise özellikle özgür olmak istemediğini fark etti.

Çok güzeldi. Birkaç dakika önce görmezden gelmeye çalıştığı kasların sertliği, teknik olarak kas olmayan, aslında... *sevgili tatlı Rat, neden şu anda süngerimsi erektil dokuyu düşünüyorum... tamam, tabii ki bu yüzden düşünüyorum, ama...*

Öpücük sona erdi. Galen neredeyse özür dilercesine dudaklarını silip geri çekildi. "Lanet olsun," dedi paladin yumuşak bir sesle. "Lanet olsun, bunu yapmamalıydım." Elini saçlarının arasından geçirdi. "Senin yanında kendimi çok kötü davranırken buluyorum. Özür dilerim."

"Ben oldukça keyif aldım," dedi Piper, ki bu muhtemelen yüzyılın en hafif tabiri idi.

Hmm, bu "beni al, şimdi al, burada, hadi gidelim" demek için komik bir yol.

Kendine susmasını söyledi. İç sesiyle ona güldü.

Galen ona acı dolu bir bakış attı. Piper, onun kendini suçlayacak bir şey söylemek üzere olduğunu ve neredeyse kesin olarak Piper'ı bir daha asla öpmeyeceğine söz vereceğini biliyordu ve bunun olmasını istemediği için ağzını açtı ve aklına gelen ilk şeyi söyledi.

ADAM TAMAMEN AKILsızdı. Kendini koruma duygusu yoktu. Önce bir cesedi almak için tuzağa düşmüş bir odaya dalmıştı, sonra onu boğazlamaya ramak kalan bir katil için bahaneler uydurmuştu ve şimdi de o katil tarafından öpülmüş olmasına rağmen sanki bu normal ve hiç de kötü bir şey değilmiş gibi sakin sakin oturuyordu.

Şey. Belki de tamamen *sakin değildi.* Piper'ın yüzü kızarmıştı ve o öpücükten dolayı hala zor nefes alıyordu. O korkunç, aptalca, muhteşem öpücük.

Yukarıdaki ve aşağıdaki tanrılar, bunu yapmamalıydı. Neden yaptığını bile bilmiyordu. Galen asla öpüşmezdi. Her iki tarafın da ayrıldığı karşılaşmaları tercih ederdi — bazen tam olarak ne olduğuna bağlı olarak biraz gergin bir şekilde — ve şehvetin sıcak parıltısıyla günlerine devam ederlerdi, başka bir şey olmadan. Öpüşmek şehvet değil, samimiyet gibi geliyordu ve Galen gibi biriyle samimiyet çok tehlikeliydi.

Tanıdığı paladinlerin çoğu da aynıydı. Kahretsin, Rüya Tanrısı'nın halkının yarısına kıyasla, Galen neredeyse bekardı. Bu, ölüm oranının yüksek olduğu bir meslekti ve yarısından azı yaşlılığa ulaşıyordu. Neredeyse hiç kimse eşini ya da, tanrı korusun, çocuklarını geride bırakmak istemiyordu. Marcus'un, tanrının ölümünden sonra karısını kendi güvenliği için terk etmesinin yol açtığı yıkımı görmüştü. Istvhan'ın kuzeyde aşık olması onu bu kadar şaşırtmasının nedenlerinden biri de buydu.

Pekala. Piper'ın aklı yoksa, Galen ikisi için de akıllı olmak zorundaydı. Ona güvenilemezdi ve Piper bir doktordu ve muhtemelen Galen'in sorununu tedavi edebileceği gibi yanlış bir fikre sahipti, oysa sorun Galen'in bir sorunu olması değil, Galen'in *kendisinin* yanlış ve bozuk olmasıydı. Onun gibi biri için tek tedavi

keskin bir bıçaktı, ama Rat'ın ona ihtiyacı olduğunu ve bazen işleri düzeltebildiğini söylediği için sendeleyerek ilerlemeye devam ediyordu.

Bunu açıklayabileceğinden şüpheliydi ve Piper denerse tartışırdı, ama o bir şey söylemeden Piper*, "Süngerimsi erektil doku!"* dedi.

"Ee... ne?"

"Aman Tanrım." Piper elini yüzüne koydu. Galen, yakasından başlayan ve hızla yükselen kızarıklığı görebiliyordu. "Bunu demek istemedim."

"Tamam."

"Bu... senin penisin bununla yapılmış. Sadece seninki değil. Benimki de. Herkesinki." Çaresizce kasıklarına doğru bir hareket yaptı ve Galen, söz konusu dokunun neden olduğu belirgin bir şişkinlik olduğunu fark etti.

"Anlıyorum," dedi Galen. Hâlâ utanç içinde kıvranması gerektiğini biliyordu ve kesinlikle öyle de yapıyordu, ama bir yandan da öpücüğünün böyle bir tepki uyandırmış olmasından dolayı içten içe gurur duyuyordu. *Evet. Hâlâ etkisini gösteriyordu.*

Piper'ın kulak uçları kıpkırmızı olmuştu. "Burun içinde de var."

"Tanrım."

"Bu arada, gevezelik ettiğimi

biliyorum." "Birazcık, evet."

"Her şeye karşı tarafsız olmaya çalışmayı bıraktığımda bana olan budur. Kötü bir mizacım olduğu falan yok. Sadece gevezelik etmeye başlıyorum."

"Anlıyorum."

"İlişkilerde biraz sorun oluyor." "Öyle

olduğunu tahmin ediyorum."

"Ayrıca, bu konuyu konuşmaya devam edersem, belki de trajik ve şövalyece davranıp bir daha beni öpmeyeceğine yemin etmezsin. Öpmeni çok isterim. Yani, trajik ve şövalyece davranmanı değil. Öpme kısmını."

Yüzündeki kızarıklık geçmiyordu. Hatta, kırmızıdan morumsu bir renge doğru derinleşiyor gibiydi.

"*Neden* korkmuyorsun?" diye sordu Galen umutsuzca. "Korkman gerekirdi. Sana kılıçla saldırdım. Çoğu insan bunu beş dakikada atlatamaz."

Bu, Piper'ı bir an için susturdu. Yüzünün rengi yavaş yavaş normale dönmeye başladı. "Ölmedim," dedi sonunda. "Onlarca kez ölmek üzere hissettim. Buna alışıyorsun. Gerçekten ölmezsen, bununla uğraşmaya değmez gibi geliyor."

"Kendini *öldüreceksin!*" diye bağırdı Galen, sinirinden saçını yolmamaya çalışarak.

"Bu, yıllardır yaptığım en tehlikeli şey," dedi Piper. "Muhtemelen hayatım boyunca yaptığım en tehlikeli şey. *Benim* işim insanlarla kavga etmek değil ki." İlk kez biraz sinirli görünüyordu. "Bahsedebileceğim *bazı* insanların aksine."

Galen derin bir nefes aldı ve tekrar nefesini verdi. *Tamam. Muhtemelen bunu hak ettim. Ama yine de! Benim bir kılıcım ve çılgın öfkem var! Onun ise sadece beyni var... itiraf etmeliyim ki oldukça zeki bir beyni... ve bir kemik testeresi... ve muhteşem parmakları...*

"Her neyse," dedi Piper, "ölümcül tehlike altında olmak kötüdür, ama ölümcül tehlikeden *kurtulmak* bilinen bir afrodizyaktır. Ve burası ölümcül tehlikeden başka bir şey değil, değil mi?"

Yüzü yine kızarmaya başladı. Galen, adamın hala süngerimsi erektil dokuyu düşünüp düşünmediğini merak etti.

Tanrım, benim neyim var? Neden onu burada, şu anda becerip bu işi bitirmiyorum? Bunu birçok kişiyle defalarca yaptım. Onu neredeyse öldürmeden önce *de bunu yapmaya tamamen hazırdım. Neden kendime bunu bu kadar zorlaştırıyorum?*

Çünkü birini öldürmeye çalışmak önemli olmalı. Çünkü o Piper'ı *seviyordu*, lanet olsun. Onu seviyordu... hem de çok. Çünkü bu bir şey ifade ediyor olabilirdi

ve bu da seksin bir anlamı olabileceği anlamına gelir, ve bu, kendilerini içinde buldukları bu tuzaklar labirentinden çok daha tehlikeli olur.

Ama bu muhtemelen seni öldürecek. Ve gelecek hakkında endişelenmek yerine, sadece şu an *için endişelenebilirsin. Ve şu anda, genelev mi yoksa darağacı mı gideceğini bilmeyen bir ifadeyle sana doğru gelen çok çekici bir adam var.*

Piper onu çok dikkatli bir şekilde öptü. Dudaklarının hafif bir dokunuşu, daha fazlası değil, Galen'e geri çekilme zamanı verdi. Galen... geri çekilmiyor gibiydi. Galen önce kibarca karşılık veriyor gibiydi, sonra o ilk öpücüğün bastırılmış tüm hayal kırıklığıyla, elleri Piper'ın omuzlarında, doktorun kolunu kaldırırken kaslarının gerildiğini hissederek, eli Galen'in yüzüne gidip saçlarına kayarken, Galen'in penisi dikleşmişti ve ayrıca Galen'in şu anda adamın kıyafetlerini yırtıp atmadığı için tam bir aptal olduğunu düşündü. Çürük kaburgalar ya da çürük kaburgalar olmasa da, dizlerinin üzerindeyken kaburgalarını kullanmıyordun zaten ve eğer dizlerinin üzerindeyse, o zaman yapabilirdi...

Kapı açıldı.

Piper ve Galen, ellerini kurabiye kavanozunda yakalanan çocuklar gibi birbirlerinden uzaklaştılar. *Bu çok haksızlık, çünkü ben o kurabiye kavanozuna ellerimi bile yaklaştırmadım. Lanet olsun.*

Earstripe, omzunda yumrulu bir çuval tutarak ortaya çıktı. "İyi haberlerim var," dedi. "Bir gnole'nin bir fikri var."

ON DOKUZ

"GERİ DÖNDÜN," dedi Piper. "Şey... harika!"

Gnole iki insanı birbirine baktı, birkaç kez kokladı ve sonra iki kaşını da kaldırdı. "İnsanlar çiftleşiyorsa, bir gnole geri dönebilir," dedi.

"Çiftleşmiyoruz!" dedi Piper. Galen, Piper'ın yine kızardığını gördü. *En azından bu, vücudunun diğer bölgelerindeki kanı çekecektir, sanırım.*

"Gnole'nin umurunda değil." Earstripe açık kapıdan içeriye baktı. "Kapının açılmasına yirmi sekiz dakika var. Gnole diğer odaya girebilir mi?"

"Sorun değil," dedi Galen.

"Bir gnole bağırarak önerilerde bulunmayacağına söz verir."

Piper yüzünü ellerinin arasına aldı. Galen, bundan çok fazla zevk aldığını düşündüğü Earstripe'e sabit bir şekilde baktı.

Tartışarak zaman kaybetmenin sonucu budur. Yirmi sekiz dakika çok uzun bir süre olmayabilir, ama çeneni kapatıp işine bakarsan, her türlü şeyi yapmak için yeterince uzun bir süredir. *Kahretsin, ikimiz de şu anda o kadar heyecanlıyız ki, o parmaklar düşündüğüm kadar yetenekliyse, beş dakika bile bana yeter...*

Belki Earstripe'i daha sonra tekrar su almaya ikna edebilirim. "Bir gnole..."

"O an geçti," dedi Galen kararlı bir şekilde. "Neden bize fikrini anlatmıyorsun?"

"Ah." Earstripe çuvalı yumrukladı. "Bir gnole'nin fikri elmalardır." "Elmalar mı?" dedi Galen.

"Anlamadım," dedi Piper.

Earstripe parmağını kaldırdı ve soldaki bir sonraki kapıya gitti. Paneli vurdu ve kapı açıldığında çuvalın bir kısmını boşalttı. Elmalar zıpladı ve yerde yuvarlandı. Gnole eğildi, birkaç tane aldı ve onları odanın derinliklerine fırlatmaya başladı.

"Elmalar," dedi. "Bir elma ikiye bölündüğünde, orada bir bıçak olduğunu anlarız.
Bir elma kaybolursa, içinde çekirdek olduğunu biliriz. Değil mi?"

"Earstripe, sen bir dahisin," dedi Galen coşkuyla. Kapı kayarak kapandı.

"Yeterince elmamız var mı?" diye sordu Piper.

"Kaç oda olduğuna bağlı."

Yirmi sekiz dakika sonra, kapı tekrar açıldığında, elmalar odanın ortasında düzgünce sıralanmıştı ve her biri ezilmişti.

Üçü de ortaya çıkan meyve katliamına bakakaldı. Sonunda Galen, "Biliyor musun, belki de diğer kapıyı denemeliyiz," dedi.

Sağdaki koridora doğru yürüdüler. Earstripe çuvalın içindekileri yine boşalttı. Galen, bu parti de aynı şekilde talihsizlikle sonuçlanırsa ne olacağını düşünmemeye çalıştı.

"Şimdiye kadar yolun büyük bir kısmını kat etmiş olmalıyız," diye mırıldandı. "Odalar daha önce gördüğümüz kapalı kapıya kadar uzanıyorsa, o zaman
üç, belki dört oda olur," dedi Piper. "Koridorların hepsi aynı uzunlukta değil, bu yüzden kesin bir şey söyleyemem."

"Üç *o kadar da* kötü değil," dedi Earstripe, biraz şüpheyle.

"Ama bu, geri dönüşlerin olmadığını varsayıyor," dedi Piper, "ya da tekrar dönmediğini veya spiral şeklinde olmadığını."

"Belki şanslı oluruz ve daha fazlası bozulmuştur," dedi Galen. "Bana sorarsan, zaten inanılmaz derecede şanslıydık."

"Bir gnole, çılgın bir insan tarafından yakalanmamak daha şanslı olurdu diye düşünüyor."

Buna söylenecek pek bir şey yoktu.

Kapı sonunda açıldığında, zemin dilimlenmiş meyvelerle kaplıydı. Kapının önünde duran bir elma düzgünce ikiye bölünmüştü. Hepsi kapının önüne sıkışıp boyunlarını uzattılar. "Orada," dedi Piper, lambasını kaldırıp işaret ederek. "En sol köşedekiler hiç bozulmamış."

"O zaman oraya gideceğim," dedi Galen.

"Ama yarı yolu geçersen, tuzak devreye girecek."

"Oraya gitmenin bir yolu olmalı," dedi Galen. "Şimdiye kadar tüm odalardan geçmenin bir yolu vardı."

Piper ona göz kırptı. "Bu... ah..."

Yüzündeki ifade o kadar keskin ve aynı zamanda o kadar şaşkındı ki, sanki parlak ama kafa karıştırıcı bir fikir bulmuş gibiydi, Galen onu öpmek istedi. *Boş ver, muhtemelen öleceksin. Yap gitsin*. Öne eğildi, aceleyle doktorun alnına dudaklarını değdirdi, sonra odaya geri adım attı.

"Galen! Ne..."

Kapı kayarak kapandı. Işıklar yandı. Galen, odanın ortasındaki elmaların tamamen ezilmiş olduğunu gördü. *Hiç de iyiye işaret değildi. Hiçbir şey olmayacak.*

Öne doğru atıldı.

Bir bıçak düştüğünde uyarıcı bir klik sesi duyuldu. Galen bıçağın altından daldı, yuvarlandı ve ikinci bıçak da düştüğünde yuvarlanmaya devam etti, bıçak onu yarım santim farkla ıskaladı. Üçüncü bıçak güvenli köşeye giden yolu kesti. *Kahretsin. Kahretsin. Tamam, açık bir alan olmalı, zemini tamamen kaplayacak kadar elma yoktu, belki burada çömelirsem, hiçbir şey bana çarpmaz.*

En kötüsünden kurtulduğunu düşündüğü bir an vardı, ama sonra bir bıçak daha düştü, ilk ikisine dik olarak, tam kafasına doğru.

Galen, umduğu gibi bir çığlık attı, ama bunun bir ciyaklama olduğunu düşündü. Savaş öfkesi yükselmeye çalıştı, ama bunun için hiçbir neden yoktu. Bu, savaşabileceğiniz bir düşman değildi. Tek yapabileceğiniz şey kaçmaktı ve o yeterince hızlı olamazdı ve...

Bıçak saçlarına saplanınca kafa derisi acıdı. Birkaç santimlik kızıl saçını geride bırakarak kendini kurtardı. Başka bir dik bıçak daha olabileceği aklına geldi ve eğer diğerleri gibi aralıklıysa, bu demek oluyordu ki...

Dizlerini göğsüne doğru çekerek, sırt üstü yatmış bir kaplumbağa gibi hissetti.

Tık.

Bu seferki biraz daha uzaktaydı. Onu neredeyse on beş santim farkla ıskaladı.

Yuvarlandı. Yaklaşık bir metre kenar uzunluğunda bir kutuya hapsolmuştu. *Peki, bu şekilde kalacak mıydı, kalmayacak mıydı?*

Risk almaya cesaret edemedi. İlk bıçaklar şimdi tavana geri çekiliyordu, ama başka bir setin çalışmaya başladığını gösteren tıklamayı duyabiliyordu ve ayağa kalkacak hiç zamanı yoktu. Tek yapabileceği, dört ayak üstüne kendini öne atmaktı, arkasında yumuşak, ölümcül tıklamalarla bir şeylerin yere düştüğünü duyuyordu.

Eli kesilmiş bir elmanın üzerinde kaydı ve öne doğru düştü, çenesini fildişi zemine çarptı ve dilini kanayacak kadar sert bir şekilde ısırdı. Dizlerinden biri yere yanlış bir şekilde çarptı ve acı ile alevlendi, ama duramazdı. Yeterince hızlı olamayacaktı, ama hareket etmeye devam etmek zorundaydı...

Kafasını çarparak uzak köşeyi buldu. Başı dönerek ona baktı ve bir an için etrafına daha fazla bıçak düştüğünü düşündü, ama duvarlarda delik yoktu ve ellerinde bütün bir elma vardı. Muhtemelen hayatında gördüğü en güzel nesneydi.

Hayattayım, diye düşündü elmayı alırken. *Nasıl hayattayım?*

Arkasını dönerek köşeye sırtını dayadı. Dizi ağrıyordu. Bıçaklar tavandan birbiri ardına düşmeye devam ediyordu

bir sonraki bıçaktan biraz uzakta, bir şef sebze doğrar gibi.

Bunu izlemek sinir bozucuydu, ama Galen kendini buna zorladı. *Diğerlerini buradan güvenli bir şekilde geçirmeliyim. Bir düzen var. Aslında çok basit. İlk bıçak düşüyor, sonra bir sonraki, sonra bir sonraki. Sonra her biri geri çekiliyor ve tekrar düşüyorlar. Her geri çekildiğinde bir adım öne atarsan, sıradaki bıçağa ulaşırsın ve köşelere kadar yürüyebilirsin. Dikey bıçaklar da aynı, sadece düşmüş olan bıçağa olabildiğince yakın durmalısın, böylece bir sonraki bıçak seni ıskalar.*

Zor görünmüyordu. Demir gibi sinirlere sahip olmayı gerektirecek gibi görünüyordu. Paniklerseniz, kıyma olursunuz. O, koşarak geçmeye çalışarak olabilecek en kötü şeyi yapmıştı ve dizindeki zonklayan ağrı bunun kanıtıydı. Yine de, önceki tüm odalarda olduğu gibi, bir çıkış yolu vardı. Sadece bu sefer kapıya yakın köşelere güvenemezdiniz. Oda, insanların hayatta kalmak için zemini geçmeye zorlayacak şekilde tasarlanmıştı.

Bıçakların düşmesi durana kadar altı dakikadan çok daha uzun bir süre geçmiş gibi görünüyordu. Galen, hareketlerin zamanlamasını hesaplamaya çalışarak, sağlam kalan elmayı düşünceli bir şekilde yedi.

Sonunda tıklama sesi durduğunda, arkadaşlarına ölmediğini haber vermek için kapıyı yumrukladı ve elinde elma ile oturup düşünmeye başladı.

Çoğunlukla Piper'ı düşünüyordu. Adamın dizlerinin üzerine çökmüş, ağzı ve o zeki parmaklarıyla Galen'in penisini okşadığını ve sonuçları umursamadığını, çünkü muhtemelen hepsi öleceklerini düşünüyordu. *Azgın, hüsrana uğramış ve kendine kızgın olarak mı ölmek istersin, yoksa yüzünde bir gülümsemeyle mi?*

Her şey birdenbire çok basit göründü. Muhtemelen etrafına düşen bıçaklar yüzündendi. Saçını kesecek kadar yakınında devasa keskin nesnelerin çarpması, zihnini gerçekten şu ana odaklamanı sağlıyordu.

Bir evlilik teklifini düşünüyormuşsun gibi hissedersin, köşede birbirinizi tatmin ediyormuş gibi değil. Hem de sen, onca insan arasından! Piper, bundan daha fazlasını istediğine dair en ufak bir işaret bile vermedi ve sen de hayatında bundan daha fazlasını istemedin. Hızlı bir sevişmeyle zihnin berraklaşacak ve arkadaş olarak ayrılacaksınız. Her zaman böyle olur. Stephen gibi endişelenmeyi bırak ve o adamın sikine elini sür.

Kendi süngerimsi erektil dokusu tepki vermeye başladı ve... *Lanet olsun, şimdi beni de bu hale getirdi. Burnumun içindeki dokunun ne yaptığını düşünmeden bir daha asla sertleşemeyeceğim.*

İnsan burnunun içi, çok özel zevkleri olan birkaç kişi dışında, düşünülmesi seksi bir şey değildi. Galen onlardan biri değildi, bu yüzden kapı sonunda açıldığında düzgün yürüyebildi.

"Galen!" dedi Piper. "Galen, ben..."

Paladin elini kaldırdı. "Sen," dedi Earstripe'e, "bir dahisin." Sonra Piper'ı tutkuyla öptü. *Ve bu, botlarınızın içinde ayak parmaklarınızı kıvırmaya yetmiyorsa, ben işimi doğru yapmıyorum demektir.*

Öpücük bittiğinde Piper, muhtemelen Earstripe ayağıyla yere vuruyordu, "Uh" dedi. "Uh. Ben. Uh. Benim bir... şeyim vardı. Bir düşüncem. Düşünüyordum."

Galen kibarca bekledi.

"Hayır! Evet! Bu bir tuzak, işkence odası ya da dini bir şey değil! Ne olduğunu biliyorum!" Piper ellerini salladı, görünüşe göre düşüncelerini düzene sokmaya çalışıyordu. "Bu bir engel parkuru."

YİRMİ

"ENGEL PARKURU," dedi Galen. Alnına vurdu. "Evet, tabii ki. Ordudaki gibi. Biraz koşarsın, sonra bir duvarı aşarsın, sonra biraz daha koşarsın, sonra bir şeyin altından sürünürsün ve sonra savaşman gereken kılıçlı bir manken vardır."

"Evet! Aynen öyle!" Piper o kadar heyecanlanmıştı ki, neredeyse parmak uçlarında zıplıyordu. "Sadece bu, kadimlerin makineleri için bir engel parkuru. Clocktaurlar gibi, sadece daha küçük. İnsanlar muhtemelen buraya gelmemeliydi. Her şey, çukurda parçalanmış halde gördüğümüz makineler içindi."

"Ama makineler düşünme konusunda pek iyi değildir," dedi Earstripe. "Clocktaurlar biraz düşünebilirdi, ama çoğunlukla sadece büyüktüler. Clocktaurlar bunu çalıştıramazdı."

"Gördüğümüz clocktaurlar koşamazdı," dedi Galen. "Ama onlar iblisler tarafından kontrol ediliyordu ve çoğu iblis çok akıllı değildir. Rüya Tanrısı'nın halkının söylediğine göre, onlar insan ruhları tarafından kontrol edilmek üzere *tasarlanmışlardı*."

Piper yüzünü buruşturdu. "Belki bu küçük makineler de öyledir. Belki bu tuhaf bir eğitim alanıdır. Ya da engelli koşu gibi bir eğlencedir. Kim bilir, belki de eskiler mahkumları makinelere sokup ne kadar uzağa gideceklerine bahis oynuyorlardı."

"Bir gnole bunun *neden* önemli olduğunu sorgulamaz," dedi Earstripe. "Bir gnole sadece bunun iki insan ve bir gnole için iyi mi kötü mü olduğunu merak eder."

"İyi," dedi Galen. "Değil mi? Bu, her zaman bir çıkış yolu olduğu anlamına gelir."

"Bu*, makineler* için bir çıkış yolu olduğu anlamına gelir*,"* dedi Piper. "Bizim için olduğu anlamına gelmez. Örneğin zehirli gaz odası. Belki de aşındırıcı bir gazdı ve makine tavana tutunmak zorunda kalırdı."

"Bu küçük umut ışığı için teşekkürler," dedi Galen.

"Benim işim bu." *Yine şakalaşmaya başladık. Tanrıya şükür. Öpüşmeler, şakalaşmalar ve henüz kimse ölmedi.* Piper, imkansız bir şekilde kalbinin hafiflediğini hissetti. *Bunu atlatacağız.*

Galen, düzeni anladığından emin olmak için odayı iki kez daha dolaştı. "Zor değil," dedi. "Ya da daha doğrusu, zor ama sana yol gösterebilirim. İki kişi için zar zor yeterli alan var. Kim önce gitmek ister?"

"Bir gnole hizmet etmek ve korumak için yemin etti," dedi Earstripe. "Bir gnole artık bir muhafız gnole değil, ama bir gnole yemin etti."

"Bu yeminin, bir katilin bodrumundaki ölümcül engelli parkuru kapsadığından emin değilim," dedi Piper.

"Yemin yemindir," dedi Galen. "Ben de ettim. Sen de muhtemelen doktor olarak ettin."

"Evet, ama o yemin daha çok zarar vermemekle ilgiliydi, ölüm tuzaklarıyla pek ilgisi yoktu."

"Bir gnole, felsefi tartışmalardan çok tuzakları tercih eder."

"Doğru," dedi Galen. "Şimdi benim ayaklarımın üzerinde durup, ben söylediğimde hareket edeceksin..."

Kapı arkalarından kapandı. Piper, Galen'in becerilerine güvenmesine rağmen endişeliydi. *Ve Earstripe'in senden çok daha çevik olduğunu ve ikinizi de öldürme olasılığının çok daha az olduğunu çok iyi biliyorsun.*

Galen'in onu öptüğü an gibi daha hoş düşüncelerle dikkatini dağıtmaya çalıştı. Ne yazık ki, bu onu

"Süngerimsi erektil doku!" diye patlamasına yol açtı, ki bu muhtemelen hayatında söylediği en kaba şeydi.

Ama işe yaradı. Ne kadar kırık olduğunu ve bunun ne kadar yanlış olduğunu söylemeyi bıraktı ve tekrar öpüşmeye başladı. Ben buna zafer derim.

Bütün paladinler böyle mi, yoksa sadece bu mu? Elbette, onun deneyimi çoğunlukla White Rat'tan birkaç kişiyle sınırlıydı, ama hepsi oldukça ciddi ve düşünceli görünüyordu. Galen ciddi değildi ve düşünceli görünmüyordu, ama uzun zamandır kendi değersizliğini kemirip durduğu oldukça açıktı.

Bu tamamen saçmalıktı. Adamın oldukça ciddi bir uyku bozukluğu vardı, ne olmuş yani? Aynı zamanda cesur, sadık, kriz anlarında sakin ve esprili biriydi. Earstripe, gnole'nin insanlar adına konuşacak birine ihtiyaç duyduğunda ona başvurmuştu ve gnole'nin hala yetkili olduğunu açıkça belirtirken bunu yapmıştı. Piper, bunu nezaketle yapacak pek çok insan arkadaşı olduğunu düşünemiyordu.

Ayrıca, Piper'ı yere atıp orada tecavüz edecekmiş gibi öpüyordu. Kapı uygun bir anda açılmasaydı, muhtemelen öyle yapacaktı. Piper, bu anıyı hatırlayarak tekrar yarı sertleşmeye başladığını hissederek yutkundu.

Sonra beni tekrar öptü. Sanki pişman olmamış gibi. Elbette, bu adrenalin yüzünden olabilir, ama yine de...

Kes şunu. Yararlı bir şey düşün. Aksi takdirde burada durup sinirlenmeye devam edeceksin ya da bir şeyler yapmaya çalışıp zamanın nasıl geçtiğini fark etmeyeceksin ve kapıyı açtıklarında seni bir ergen gibi elinde penisinle dururken bulacaklar.

Uyku bozuklukları. Uyku bozuklukları seksi değildi, özellikle de çılgınca öfke nöbetlerine yol açtıklarında. Piper, çılgınlarla ilgili yeterince bilgi sahibi değildi, bu bağlantıyı tahmin bile edemiyordu ve bu Galen için hassas bir konu gibi görünüyordu. Belki de tüm bunlar bittiğinde Stephen'a sorabilirdi. Stephen, somurtkanlık derecesinde sakindi.

Uyku bozukluklarının olağan tedavileri, hastanın ayaklarını birbirine bağlamak veya onu bir çuvalda uyutmak gibi pratik yöntemlerden, gece yarısı bir kargaşa çıkarmak üzereymiş gibi görünüyorsa üzerine buz gibi su dökmek gibi zalim yöntemlere kadar uzanıyordu. Sonuncusu Galen için *çok* akıllıca görünmüyordu ve altta yatan nedeni tedavi etmek için de pek yararlı değildi.

Gerçek şu ki, uyku sorunlarını nasıl tedavi edeceğimizi aslında bilmiyoruz. Bazı insanların uyumadan önce laudanum aldığını biliyorum, ama bu, diğer her şeyin üstüne bir de laudanum bağımlılığı getirir.

Hayır, pratik olarak Galen durumuyla başa çıkmak zorundaydı. Piper ona bunu asla söylemese de, durum çok daha kötü olabilirdi. Başkalarını tehlikeye atabilecek uyurgezerlik yapmıyordu ve uykusunda kendine zarar verdiğinden bahsetmemişti. Sadece kabus gördüğünde güvenli bir şekilde uyandırılamıyordu.

Bu yüzden kimseyle aynı yatakta yatmıyordu. En azından, başka bir şey için değil... Kahretsin, bunu düşünmemen gerekiyordu.

Yine de, Galen'in bu durumdan herkesten çok daha fazla rahatsız olduğu açıktı. Piper'ın sevgililerinin yarısı — dürüst olmak gerekirse, dördü de ve birkaç kısa süreli ilişki — seks sonrası aynı yatakta yatmakla ilgilenmiyordu. Biri bunu bir tür garip nezaketten yapmıştı, ama açıkça bunu tercih etmiyordu ve bir iki geceden sonra Piper, kendi yatağına gitmek için izin istemeyi alışkanlık haline getirmişti.

Bu konuda Piper, bu günlerde başka bir insanın yanında uyumak istediğinden tam olarak emin değildi. Garip saatlerde uyuyordu ve kendi yastığı ve battaniyeleri vardı ve gece üç kez kalkıp lazımlığı kullanmak isterse kimseyi rahatsız etmiyordu.

Ama bir paladini buna nasıl ikna edersiniz?

Düşününce, ikna edilmek istiyor mu ki?

Sadece iki öpücük olmuştu. Hepsi bu kadar. Piper'ın bildiği kadarıyla, Galen bu tür hızlı karşılaşmalardan birini istiyordu ve sonra şehre geri döneceklerdi ve

Galen bir sonraki karşılaşmaya geçecek ve Piper ise...

Kendimi işime atıp üzülürdüm herhalde. Yatak direğine bir çentik atmak isteyen ve daha fazlasını istemeyen ilk çekici erkek o olmazdı.

Bu, Piper'ın coşkusunu önemli ölçüde azalttı. O, hiç bir zaman geçici ilişkilerde iyi olmamıştı. Her seferinde daha fazlasını istiyordu. Bu da onu çaresizce muhtaç hissettiriyor ve daha da mutsuz bırakıyordu. *Hayattan tek istediğim, seksi bir erkeğin benimle tutkulu bir şekilde sevişmesi, birlikte güzel bir yemek yememiz ve sonra benim cesetleri parçalamaya gitmem. Bu gerçekten çok mu fazla bir şey?*

Görünüşe göre öyleydi.

Ve şimdi depresyondayım. Bu, tahrik olmaktan daha mı iyi, daha mı kötü? Muhtemelen daha kötü. Bu saçma labirentin nasıl işlediğini anlamaya çalışmalıydım, tanıdığım tek gecelik ilişkiler hakkında düşünerek somurtmamalıydım.

Başını duvara yasladı. Makineler. Engel parkurunda koşan makineler. Küçük saat-kentaurlar gibi makineler. *Bir makineyi engel parkurunda koşturarak ne kazanırsınız?*

İnsan askerler için, daha iyi askerler olmaları gerekiyordu, ama hiçbir askeri engel parkuru sonsuz ölümcül tuzaklar içermezdi. *Öldüğünüzde gelişmek zor olur. Ama saat taurları tam olarak canlı değildi. Şeytanlar tarafından çalıştırılıyorlardı. Küçük makineler de aynı şekilde mi yapılmıştı?*

Hayır, eski clocktaurlar onları canlandıran insan ruhlarına sahipti. Eskiler, muhtemelen küçük makinelere de insan ruhu koyabilirdi, ama neden? Ölmek üzere olan bir asker, yok edilemez fildişi bir bedenin içinden düşmana saldırma şansı isteyebilirdi, ama kim engelli parkurda koşup ezilmeyi veya kazığa oturtulmayı isterdi ki?

Belki de bu konuyu yanlış bir yönden ele alıyorum. Ya mesele tek tek makineleri geliştirmek değilse? Ya bu bir tür tasarım süreciyse? Bir numaralı makine dikenlerle dolu odadan sağ çıkabilir mi? Hayır mı? Tamam, iki numaralı makineyi gönderin. Hayır, iki numaralı makine derin bir çukura düştü ve çıkamıyor. Üç numarayı gönderin. Üç numaralı makine dikenleri ve çukuru geçiyor, ama

yatay bıçaklar onu yakaladı. Dördüncü makineyi gönderin... Oh, dördüncü makine yine sivri uçlara takıldı. Başa dönelim.

Tabii ki, bu hala makineleri harekete geçiren şeyin ne olduğunu açıklamıyordu. Makine tasarımına tutkuyla bağlı birinin ruhları mı? Evcilleştirilmiş iblisler mi? Galen, Çelik Aziz yerine Rüya Tanrısı'na hizmet etseydi, bir bakışta anlayabilirdi. *Ayrıca o kadar yakışıklı olurdu ki, muhtemelen bana ikinci kez bakmazdı. Gerçi Galen de bundan çok uzak sayılmaz, doğrusu...* Piper, paladinin omuzlarının genişliğini, parmak uçlarıyla adamın kaburgalarını okşarken hissettiği pürüzsüz kasları hatırladı ve zorlukla yutkundu.

Ve yine buradayız. Bu düşünceyi, bir akvaryum balığı akvaryumun içinde dönüp durur gibi, kafamda dönüp duruyorum.

Kapı açıldı ve Galen içeri girdi. "Hazır mısın?" diye sordu.

Piper yutkundu. Artık bu ihtimal kapısına dayandığında, yakın gelecekte karşılaşacağı soyut bir sınav olduğundan çok daha endişe verici buldu. Terli avuçlarını pantolonuna sürdü. "Sanırım."

Paladin ona gülümsedi ve Piper'ın içi biraz eridi. "Ben de seninle birlikte olacağım," diye söz verdi. "Hadi. Aslında zor değil, sadece sakin kal ve kollarını vücuduna yakın tut."

Piper sakin hissetmiyordu. Birlikte odaya girdiklerinde ve Galen onu yerine çekip Piper'ın arkasına yakın bir yerde durup ellerini dirseklerine koyduğunda daha da az sakin hissetti. Paladin'in ayakları onun ayaklarının iki yanında sabitlenmişti. *Tanrım.*

"İşin sırrı acele etmemek," diye fısıldadı Galen kulağına. "Yavaş ve dikkatli ol. Acele etmek sadece başını belaya sokar."

Bunu bu kadar imalı söylemek mi istiyor?

Tık. Bir bıçak önlerine düştü ve Piper ciyaklayarak geri çekildi.

Galen onu yakaladı. "Sakin ol," dedi. "Seni tutuyorum."

Bir yandan, birkaç santim önünde fildişi rengi bir duvar vardı. Diğer yandan, Galen'in göğsü sırtına bastırıyordu ve Galen'in kalçaları aniden onun kalçalarına sıkıca yapışmıştı. *Tanrım, merhamet et.* Çığlık atmak istedi. Kaçmak istedi. Galen'in kucağına yaslanıp her şeyi hissetmek istedi.

Bıçak kalktı. Galen'in dizi, onun uyluğunun arkasını dürttü. "İleri yürü."

Piper bacaklarını hareket ettirmeye çalıştı. Bacakları istemiyordu. Sinirleri, bıçağın her an onu dikey olarak ikiye böleceğini haykırıyordu.

"Beni dinle, Piper. Ben buradayım. Bu işte birlikteyiz." Paladin onu itti ve Piper sendeleyerek bir adım, sonra bir adım daha attı. "Aferin. İyi gidiyorsun. Ve... burada dur."

Piper minnetle durdu. "Gözlerini kapat," dedi Galen. "Bu işini kolaylaştırabilir. Ne zaman hareket edeceğini sana söyleyeceğim."

Bu gerçekten işleri kolaylaştırdı, ancak mümkünse, paladinin vücudunun kendisine bastırdığını daha da fazla hissetmeye başladı. Galen tekrar konuştuğunda, kulağında Galen'in nefesini hissedebiliyordu. "Şimdi ileri. Hadi. Biraz daha ilerle, sonra tekrar duracağız."

Bunu kasten yapıyor olmalıydı. Ve işe yarıyordu da. Piper gözlerini sıkıca kapalı tuttu ama bir sonraki adım daha kolaydı. Galen ön kollarını hafifçe okşadı ve bu onu daha da dikkatini dağıttı.

Tık. Tık. Solunda bir nefes sesi duyuldu. Piper istemeden gözlerini açtı ve burnuna neredeyse değecek kadar yakın olan duvarı ve sol omzundan birkaç santim uzaklıkta olan başka bir duvarı gördü. Tabuttan biraz daha büyük olan minik bir fildişi kutunun içindeydiler. Nefesini içine çekti, göğsünün altında bir kabarcık gibi yükselen paniği hissetti ve gözlerini tekrar sıkıca kapattı.

Galen boynunun arkasını ısırdı.

Piper'ın çığlığı hızla iniltiye dönüştü. *Tanrım. Ey tatlı Çimlerin Leydisi.* Paladinin dudakları boynuna doğru inerken başını öne eğdi.

Sinirlerden mi titriyordu, yoksa adamın dokunuşundan mı? Emin olamıyordu.

"Gözlerini kapalı tut," diye mırıldandı Galen. "İşte böyle. İyi gidiyorsun. Bunun senin için zor olduğunu biliyorum. Benim için de zor."

Bunu kesinlikle *kasten yapıyor. Ayrıca, beni şimdi al.*

Daha fazla tıklama sesi duyuldu, ama o sesleri algılayamadan Galen yine boynunun arkasını ısırmaya başladı ve Piper, gözlerini kapalı tutarsa bunu saatlerce sürdürebileceğini, ya da en azından dönüp paladinin kıyafetlerini yırtıp atana kadar sürdürebileceğini düşünmeye başladı, ki bu muhtemelen saatler sürmeyecekti, bu hızla muhtemelen dakikalar bile sürmeyecekti...

"Sonuncusu."

—ve Piper bir adım daha attı, sonra bir adım daha ve Galen, "Tamam, bitti," dedi ve Piper gözlerini açtı ve köşeye bakıyordu ve oda dar ama imkansız derecede dar değildi. Arkasını döndü.

Sıcak yeşil gözler onun gözlerine baktı. Galen öne eğildi. "Şanslısın," dedi Piper'ın kulağına, ellerini doktorun kollarında yukarı kaydırarak. "Sana yapmak istediğim şey altı dakikadan çok daha uzun sürer, bu yüzden biraz daha kurtuldun."

"Bunun şans olduğunu sanmıyorum," diye boğuk bir sesle Piper. "Aslında bunun korkunç olduğunu düşünüyorum."

Galen ona sırıttı ve Piper, paladinin arkasındaki duvarın çarpmasını zar zor fark etti. "Peki," dedi. "O halde belki de Earstripe şanslı olan kişidir. Bizi yakalamak zorunda kalmadığı için."

Piper gülmeyi başardı. "Sadece gözlerini devirip yan odadan önerilerde bulunurdu."

"Eski bir ölüm tuzağından sikişerek geçebilirim," dedi Galen, "ama bunu gnole yorumlarıyla yapmak istemem."

"Siktir" kelimesi Piper'ın beyninde olağanüstü bir etki yarattı. Belki de altı dakika yeterli olacaktı. Yaklaşmaya başladı.

Bıçaklar geri çekildi. Kapı açıldı. Earstripe kafasını içeri soktu. "İnsanlar hala hayatta mı? Elma gibi doğranmamışlar mı?"

"Hala hayattalar," diye onayladı Galen, geri adım atarak.

Piper, bir süre daha süngerimsi erektil dokusuyla savaşmaya razı oldu. "Evet. Bunun arkasında ne var, Earstripe? Daha fazla kapı mı?"

"Kapı yok," dedi Earstripe, onu şaşırtarak. "Uzun bir koridor. Altı niş. Sonunda bir kapı var."

İki insan hemen kapıya yöneldi. Koridor, önceki koridorlardan çok daha uzundu ve her iki yanında üçer niş vardı. *Niş* demek belki de yetersiz kalırdı; her biri Piper'ın dairesindeki oturma odası kadar büyüktü. Sonundaki kapı düzinelerce çizgiyle çerçevelenmişti.

"Sence çıkış bu mu?" diye sordu Piper. "Bitti mi?" Galen başını salladı. "Hiçbir fikrim yok. Kafam çok karışık, sana söyleyemem."

"Bir gnole öyle düşünmüyor," dedi Earstripe. "Eğer bir gnole doğru hayal ediyorsa, son kapı düz ileride değil, sol duvarda olmalı. Ama başka bir koridora açılan bir kapı da olabilir. Eski insanlar koridorları severdi." Somurtarak baktı.

"Ya da başka bir tuzak olabilir," dedi Galen. Yüzünü ovuşturdu. "Sadece birkaç saat geçtiğini biliyorum, ama hiçbirimiz pek uyumadık, değil mi? Belki tekrar deneyebiliriz? Daha fazla bıçaktan kaçmadan önce?"

"Bir gnole bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyor."

Bir köşeye oturup birkaç elma ve su tulumlarını paylaştılar. "Biliyor musun, eskiden elmayı severdim," dedi Piper, yorgun bir şekilde ona bakarak.

"O elma hakkında şikayet etme," dedi Galen. "O elmanın kardeşi benim hayatımı kurtardı."

"Ondan özür dilemeli miyim?" "Bence en iyisi o olur."

Piper elini kalbinin üzerine koydu. "Sevgili elma, ailenin fedakarlığını küçümsemek istemedim. Lütfen beni affet."

"İnsanlar akıllarını kaçırmış," dedi Earstripe, başını sallayarak. "Bir gnole bunun sadece zaman meselesi olduğunu biliyordu."

Piper sırıttı ve elmadan bir ısırık aldı. Galen kıkırdadı. "Bu kadar uzun süre dayandığımız için etkilenmelisin."

"Bir gnole çok etkilendi, domates adam," dedi Earstripe ve paladinin kafasına attığı elmayı kaçırdı.

YİRMİ BİR

DAHA SONRA, dayanabildikleri kadar elma yedikten ve önceden tuzaklanmış odayı fiilen tuvalete dönüştürdükten sonra, üçü en uzak köşede birlikte oturdular. Galen ateş yakabilmeyi diledi. Fener çok az ısı yayıyordu ve Piper'ın ellerini ısıtmasını izledi. Earstripe kemiksiz bir şekilde uzanmış, karanlık gözleri dalgın dalgın bakıyordu. Galen, gnole'nin ne düşündüğünü merak etti. *Gelecek için planlar mı? Onun planları ne ki?*

"Peki bu iş bittiğinde ne yapacaksın?" diye sordu Galen. "Muhafızlığı sonsuza kadar bırakacak mısın? Cinayetleri çözdüğün ortaya çıktığında Mallory seni geri almak zorunda kalacak, ama bunun senin için kolay olacağını söyleyemem."

Earstripe iç geçirdi. "Muhtemelen bitti. Bir gnole çok uzun süre bıyıklarını kıvırdı. Bir gnole zaten neredeyse bitmişti. Muhafızlar, bir muhafız-gnole'yi dinlemeden önce her zaman bazı insanları dinler. Bir muhafız-gnole haklı olsa bile." Bıyıkları sarkmıştı. "Biraz yardımcı oldum," dedi. "Ama yeterince yardımcı olamadım."

"Ama yardım ettin," dedi Galen. "Halkın için bir fark yarattın. Başka hiçbir yerde yaratamayacağın bir fark. Fark yaratmaya devam edebilirsin." Piper'a destek için baktı.

"Tam bir paladin sözü," dedi Piper. Galen ona göz kırptı. "Asil bir duygu, ama insanlardan umursamadıkları ve düzeltilemeyecek bir şey için kendilerini feda etmelerini isteyemezsin, sonunda boş kalırlar ve hiçbir şey değişmez."

Galen bunun bir hata olduğunu düşündü ama yine de söyledi. "Ama kimse bir şeyleri değiştirmeye çalışmazsa, hiçbir şey değişmez. Başka nasıl değiştirebiliriz ki?"

Piper iç geçirdi. "Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Sadece Earstripe'in insan hatalarını düzeltmek için kendini öldürmesinin görevi olmadığını biliyorum."

"Bir gnole, düzeltecekse yapardı," dedi Earstripe, çok yorgun bir sesle. "Ama her zaman daha fazla sorun çıkar. Hiçbir şey düzelmez. Başka bir gnole deneyebilir, belki. Bu gnole bitti."

Ayağa kalktı. "Ve şimdi bu gnole yorgun. Bir gnole yan odada uyuyacak." Durdu ve Piper'a alaycı bir bakış attı. "Domates adam çığlık atarsa, bir gnole yardım etmeye çalışmamanı tercih eder."

Piper kahkaha attı. Konu bir öncekinden daha az gergin olmasa da, bu gerginliği kırdı. "İyi niyetimi kendime saklayacağıma söz veriyorum."

Earstripe başını salladı ve başka bir köşeye doğru kamburunu çökertip yürüdü. Piper duvara yaslandı. Galen onun profilini, uzun burnunu ve dolgun dudaklarını, çenesine yayılan sakallarını inceledi; eski ışıkta koyu mavi görünüyorlardı.

Sessizlik o kadar uzamıştı ki, Piper yanağını duvara dayayıp Galen'e baktığında neredeyse rahatsız edici olmaktan çıkmıştı. "Özür dilerim," dedi.

"Ne?"

"Az önce sana sert çıktığım için. Senin bir paladin olduğunu biliyorum ve dünyayı değiştirmek tam da senin yapman gereken şey. Sadece..." Serbest eliyle anlamsız bir hareket yaptı. "Geri kalanımız o kadar kahramanca bir kalıba uymuyoruz. Bir süre sonra bu bizi öldürüyor."

Galen, kahramanlık kalıbına uymak düşüncesine burun kıvırdı. "Bazılarımız kahraman olabilir." Bazıları şüphesiz şimdiye kadar doğmuş tüm kahramanlarla boy ölçüşebilecek olan paladin arkadaşlarını düşündü. "Ama ben onlardan biri değilim."

"Sen inanılmaz cesursun," dedi Piper. "Ölmeyi göze alarak o odalara ilk giren sensin."

"Evet, ama bu kahramanlık değil," dedi Galen. *"Benim işim bu.* Ve doğru koşullar altında işini yapmanın kahramanlık olduğunu söylemeye kalkma, çünkü ben de birçok savaş alanı sağlık görevlisi gördüm, yani sen de benim kadar suçlusun."

"Tanrı korusun." Bu kez Piper burun kıvırdı. "Sence neden yaşayanlarla çalışmayı bıraktım? Çok ağır geliyordu. Peki, tamam. Belki de kahraman, kendini yok etmeden önce durma mantığı olmayan kişi demektir."

"Orduda, tıraş olacak yaşta bile olmayan çocukları ön cepheye gönderirlerdi. Yüzde otuz, kırk veya daha fazla kayıp vereceklerini biliyorlardı. O çocuklara da kahraman oldukları söylenirdi." Galen içini çekerek bileklerini dizlerinin üzerine koydu ve ellerini sarkıtarak bıraktı. "Aziz'in seçtiği hiç kimsenin doğuştan kahraman olduğunu söyleyebileceğini sanmıyorum. Fazla seçeneğimiz yoktu, değil mi? Savaş dalgası uyanır ve biz oradayız. Yenilmez olmadığını unutursan, bu kahramanlık değildir. Ama yine de, gerçekten kahraman *olan* paladinler tanıyorum. Arkadaşım Istvhan, onunla tanıştın mı? Ve Shane. Shane, önce kafasını kıçından çıkarabilirse, bir tanrı ile başa baş mücadele edebilir. Birkaç tane Forge God'ın insanı. Dreaming God'ın insanları, *her ne* ise, kesinlikle katıdırlar.

Piper başını salladı. "Yine de," dedi sonunda. "Sana bağırmamalıydım. Ne düşünürsem düşüneyim, burada, bu durumda birbirimize sataşacak kadar önemli değil. Bu her ne ise."

Galen, onun yine aynı şeyi yaptığını düşündü. Duygularından sanki bir yükmüş gibi uzaklaşıyordu. Bunun, Galen'in adına o kadar tutkuyla tartışan ve bir an sonra da aynı tutkuyla onu öpen adamla aynı kişi olduğuna inanmak zordu.

O öpücüğün hatırası kanını kaynatıyordu. Tartışmak dışında yapacak çok şeyleri vardı. Bunu hatırlamak için etrafını kesen başka bir bıçak setine mi ihtiyacı vardı?

Piper başını çevirip başka bir şey söylemeye başladı — Galen ne söyleyeceğini hiç bilmiyordu — ve Galen öne eğilip onu öptü.

Bana ne oldu böyle? Öpüşmeyi hiç sevmezdi, ama şimdi doyamıyor gibiydi. Piper'ın dudaklarının dudaklarına değmesi, tadı, adamın gözlerindeki şaşkınlık ve zevk dolu bakış... Neredeyse sarhoş olmuştu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Çok daha fazlasına.

Sana seks yapman lazım. O bittiğinde, tüm bunlar geçecek ve tekrar düşünebileceksin.

Ne yazık ki, Piper'ın omuzlarına uzanmak için pozisyonunu değiştirdiğinde, dizi yere çarptı ve acıdan yüzünü buruşturup geri çekildi. Piper'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve geri çekildi. "Uh..."

"Senin yaptığın bir şey değil," diye Galen onu rahatlattı. "Daha önce dizimi çarptım ve bu bana onu hatırlattı, hepsi bu."

Doktor hemen soğukkanlı profesyonelliğini takındı. "Bir bakayım," dedi, itaatsizliğe izin vermeyen bir sesle.

Galen içini çekerek, havanın bozulduğunu hissetti. Pantolonunun paçasını sıyırdı ve Piper eldivenli elleriyle eklemi muayene etti. Kırmızı iz maviye dönmeye başlamıştı ve Galen yüzünü buruşturdu.

"Bük... güzel... ve bana doğru uzat... mmm. Ayağa kalk ve üzerine ağırlığını ver?"

Galen ayağa kalktı, sırtı köşeye dayandı. Piper bacağını dürtmeye ve kaldırmasına devam etti ve paladin, genellikle pek sevmediği atlara karşı ani bir sempati duydu. *En azından ayağına sıcak metal çivi çakmaya çalışmıyor.*

"İyi haber, tendona bir şey olmamış gibi görünüyor," dedi Piper, dürtme ve itme rutinini bitirerek. "Sadece diz kapağı incinmiş, ve dizlerin ne kadar orantısız bir şekilde acıttığını bilirsin."

"Tanrım, evet."

"Yine de sarmam gerek. Dizler, onlara tuhaf bir şekilde baksan bile şişer." Sırt çantasını karıştırdı ve Earstripe'in bandaj yapmak için kestiği gömleğin kalıntılarını çıkardı. Galen geriye yaslandı, üzerine eğilen koyu renkli kafayı izledi ve çoğunlukla cinsel düşüncelerle meşgul oldu.

İş bittiğinde, Piper geriye yaslandı ve ona baktı, kendinden emin tavrı birdenbire kayboldu. "Ben... şey..."

"Oh, beni takma," dedi Galen. "Günlerdir seni dizlerinin üzerine çökmeni istiyordum. Sadece dikkatini benim dizime vermeni umuyordum."

Doktor kıpkırmızı oldu. Galen, zekice ve flörtöz bir şey söylemek için ağzını açtı, ama Piper elini pantolonunun önüne uzattı ve düğmeleri açmaya başladı, Galen bir anlığına konuşma yeteneğini kaybetti.

Piper eldivenlerinden birinin parmak ucunu ısırıp çıkardığında, mantıklı düşünme yeteneği geri geldi. Deri, küçük bir sonsuzluk boyunca cilt üzerinde kaydı. İlk eldiveni yere bıraktı ve ikinciye uzandı. "Hayır," diye boğuk bir sesle söyledi Galen, "onu bırak."

Piper kaşlarını kaldırdı ve kızarıklığı henüz tam olarak geçmemiş olmasına rağmen küçük, şeytani bir gülümsemeyle gülümsedi. Galen parmaklarını adamın saçlarına geçirdi ve sonra Piper'ın ağzı ve son derece zeki parmakları onun üzerindeydi ve o kendini kaybetti.

Çok uzun sürmedi. Ne kadar kısa sürdüğü neredeyse utanç vericiydi. Cilt, deri ve Piper'ın dilinin verdiği his dayanılmazdı ve sonra diğer adamın ağzını görebilmek için gözlerini açma hatasına düştü. Piper'ın omuzlarını kavradı ve onun adı, Aziz'in adı ya da sadece genel bir küfür olabilecek bir şey mırıldandı. Dizleri titremeye başladı ve Piper onu bıraktığı anda duvara yaslandı.

"Tanrım," diye düşündü, tekrar düşünebildiğinde, "neden bu kadar uzun bekledik ki?"

Piper, su tulumundan uzun bir yudum alarak güldü. "Şey, aklımızda başka şeyler vardı. Ölüm tuzağı, cinayetler, o tür şeyler."

"Bunların nasıl daha önemli olabileceğini hayal bile edemiyorum." Galen alnını ovuşturdu. "Bana bir iki dakika dinlenmem için zaman ver, sonra seve seve karşılık veririm."

"Dizlerinin üstünde olmaz," dedi Piper, ona kaşlarını çatarak. "Dizin bu haldeyken olmaz."

"Bütün doktorlar yatakta bu kadar ısrarcı mıdır?"

"Sadece kendinize zarar vereceğinizi düşündüğümüzde."

Galen homurdandı ve elini uzattı, diğer adamı kendine çekti. "Buraya," dedi, Piper'ı neredeyse kucağına çekerek, bacaklarını her iki yana dayadı. "Geriye yaslan."

Piper itaat etti, sırtı Galen'in göğsüne yaslandı. Galen kaslarının gerginliğini hissedebiliyordu ve onları gevşetmek için çalışmaya başladı, ellerini Piper'ın kollarında amaçsızca gezdirdi, sonra gömleğinin altına, pürüzsüz, düz göğüs kaslarına kaydırdı. "Rahatla," diye fısıldadı Galen kulağına. "Sen zaten ellerini üzerimde gezdirdin. Ben de sana iyiliğini geri ödeyeyim."

Yavaş yavaş, Piper'ın gerginliği azaldı ve yerini başka bir tür gerginlik aldı. Galen, elleri aşağı kaydırdıkça titremeyi hissedebiliyordu. *Bunu, sert fildişi üzerinde oturup popolarımızın uyuşmadığı, yatak olan bir yerde yapmak çok güzel olurdu. Neyse. Belki bir dahaki sefere.* Piper'ı kızdırmayı bıraktı ve elini uzatıp onu sıkıca kavradı.

Pozisyon biraz garipti, ama yine de işe yaradı. Galen, Piper'ın sessiz *olmadığını* keşfetti. Nefes nefese kalıyor, inliyor ve inliyordu, Galen bunların hepsini çok hoş buluyordu. *Etkili olduğunu bilmek hoşuna gidiyordu.*

Kesinlikle etkisi vardı. Galen onu okşarken Piper çırpınıyordu, ta ki paladin onu yerinde tutmak için kolunu göğsüne dolayana kadar. Doktorun kalbinin bileğinin altında davul gibi attığını hissedebiliyordu. Galen bir şeyler mırıldandı — övgü, cesaretlendirme, küfürler, ne olduğu pek önemli değildi — Piper'ın vücudunun yay gibi gerildiğini hissetti. O anı uzatmak umuduyla hareketlerini yavaşlattı

hareketlerini yavaşlattı, anı uzatmak umuduyla, ama Piper bacaklarına sarıldı ve eline doğru itti. *Anlıyorum. Öyleyse...* Galen boynunun arkasını ısırdı ve doktor son bir boğuk çığlık attı, kalçaları sıçradı. Titremeler vücudunu sarstı, ta ki geriye yığılana kadar, gevşek, bitkin ve terden sırılsıklam.

Galen çenesini diğer adamın omzuna dayadı, Piper'ın sert nefes alıp verişini dinledi ve iyi bir iş çıkardığının sıcaklığını hissetti.

"Haklısın," dedi Piper sonunda, nefesini geri kazandığında. "Gerçekten beklememeliydik."

"Mmm." Galen boynunun arkasını öptü, bıraktığı küçük kırmızı izi düzeltti. Bir kısmı her şeye yeniden başlamak istiyordu. Diğer, daha büyük kısmı ise orta yaşlı olduğunu ve sadece bir saatlik kesintili uykunun olduğu, çok uzun ve sıkıcı bir gün geçirdiğini hatırlattı. Ruh istekliydi, ama süngerimsi erektil doku zayıftı.

Yine de, Piper'ı kollarına alarak burada oturmak güzeldi. Huzurlu hissettiriyordu. Galen en son ne zaman huzur hissettiğini hatırlayamıyordu. Tanrının ölümünden önce olduğu kesin. O zamanlar, tanrının tasmasıyla bağlı bir saldırı köpeği olduğu ve tanrının zamanı gelene kadar tasmasını çözmeyeceği bilgisiyle güvendeydi. O zamanlar kolaydı. O zamandan beri çok az şey kolaydı.

Ama bu... bu kolaydı. Piper'ın vücudunun ağırlığı, nefes alırken kaburgalarının Galen'in kollarının altında hareket edişi, Galen'in yanağına değen kısa siyah saçların karıncalanması. Paladin hiçbir şey yapmak zorunda değildi. Oturup sadece var olabilirdi ve Piper'ın güvende olduğunu, kollarında olduğunu ve korkmasına gerek olmadığını bilebilirdi.

Elbette, sonunda vücudu homurdanmaya başladı. Galen çenesini çatlatan bir esneme yaptı. "Bunu devam ettirmek istesem de, temizlenip bir yere gidip yatmam gerekiyor. Sen iyi olacak mısın?"

"Evet, tabii ki." Piper kollarında döndü ve onu öptü. "Umarım yarın bu karmaşadan kurtuluruz ve battaniye ve gerçek bir yatak olan bir yere gidebiliriz."

"Bir yatak için korkunç şeyler yaparım," dedi Galen. "Ama fırsatını bulduğumda, yatakta sana korkunç şeyler yapmakla yetinmek zorunda kalacağım." Dudaklarını Piper'ın alnına değdirdi ve ayağa kalktı.

Hâlâ kızarmış ve gülümseyen doktora baktı ve ona sarılıp uyumayı hayal etmeye bile cesaret edemedi. Ama belki onu tekrar kucaklamayı hayal edebilirdi.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Piper, ona bakarak.

Bu yeterli değildi. Yeterli olmalıydı, ama değildi. Senden daha fazlasını istiyorum. "Hayır," dedi Galen. "Hiçbir şey yok."

İyi tarafı, diye düşündü, bir sonraki oyuğa gidip sırtını serin fildişi duvara dayayarak*, bir tur daha kabus görsem bile, bu gece kimseyi öldürmeye çalışacak kadar yorgun olacağım.*

YİRMİ İKİ

PIPER SABAH UYANDI — YA DA ışığın hep aynı olduğu bu yerde sabaha benzeyen ne varsa — hem sertleşmiş hem de aşırı derecede kendini beğenmiş hissediyordu.

Sertliğin nedeni hemen anlaşıldı. Yine yerde yatmıştı, yastığı artık bandaj malzemesi olarak parçalanmıştı ve sırtı, yirmide kabul edilebilir olan şeyin, kırk yaşına yaklaşırken artık kabul edilemez olduğunu ona bildiriyordu.

Kendini beğenmişliğin kaynağını anlaması biraz daha zaman aldı, ama sonra Galen'in sesini duydu ve her şey bir anda aklına geldi. Galen'in elleri onun vücudunda. Onun elleri de Galen'in vücudunda. Ayrıca ağzı ve... şey, iyi bir geceydi. İtiraf etmek gerekirse, ikisi için de gergin, beceriksiz ve çok hızlıydı, ama arzunun karşılıklı olduğunu bilmek rahatlatıcıydı — bu çok değerliydi.

Ve tekrar yapmak istediğini söyledi. Bu daha da değerliydi. Tabii önümüzdeki birkaç saat içinde korkunç bir şekilde ölmezsek.

Piper elbette tanrılara inanıyordu. Onlar açıkça oradaydılar, bu yüzden onlara inanmamak, rüzgara inanmamak gibi son derece aptalca olurdu. Beyaz Sıçan'ı sevmek için nedenleri vardı ve çoğu doktor, şifacı olarak tanınan Çimlerin Leydisi'ne dua ederdi. Ancak genel olarak, tanrıların doğrudan müdahale etmektense insanlar aracılığıyla çalıştıklarına inanıyordu. Yine de, bunun bir zararı olmazdı. *Çimlerin Hanımı,* diye dua etti, başını eğerek. *Beyaz Sıçan. Lütfen buradan sağ salim çıkmamızı sağla. Lütfen, uzun zamandır ilgimi çeken ve benimle de ilgilenen ilk erkeği bulduğum sırada*

çok uzun zamandır ilgimi çeken ve benim de ilgimi çeken ilk erkeği bulduğum anda bizi öldürme. Bu çok acımasızca olur.

Sonra ayağa kalktı ve Galen ile Earstripe'in oturduğu yere gitti, kahvaltı için kalan elmaları sayıyordu.

"Uyandın," dedi Galen ve ona gülümsedi. Gözleri bu sabah sıcak yeşim rengindeydi. Piper, daha önce hiç cesaret edemediği kadar yakına, yanına oturdu ve Galen elini uzatıp beline koydu. "İyi uyudun mu?"

"Çok iyi."

"Gnole de iyi uyudu," dedi Earstripe alaycı bir şekilde, "*eninde sonunda."*

Piper'ın yanakları kızardı. Earstripe'in onları duyduğunu hiç düşünmemişti. Galen sadece burnunu çekip gnole'nin kafasına bir elma fırlattı. Earstripe elmayı yakaladı ve bir ısırık aldı.

"Üzgünüm, Earstripe," diye mırıldandı Piper.

"Yok, yok." Gnole kulaklarını çırptı. "Kemik doktoru endişelenmemeli. Bir gnole, insanların *özlemle* kokan günler boyunca etrafta durmalarını, insanların çiftleşme çığlıklarını tercih eder.*"*

Piper yüzünü ellerinin arasına aldı. Kulakları yanıyordu. Galen gülmeye cüret etti. "Kokuyu alabiliyor musun? Gerçekten mi?"

"İnsanların koklayamamasına şaşırdım."

"Gnoller için daha kolay olmalı," dedi Piper, "beğendiğin kişinin seni beğenip beğenmediğini bu kadar kolay anlayabilmek."

"Eh." Earstripe bir eliyle belirsiz bir hareket yaptı. "Bazen garip oluyor. Çiftleşme mevsimi, herkes istiyor, kimse umursamıyor. Ama bazen bir gnole, eş olmayan bir gnole'nin kokusunu alır, çok garip."

"İlişki gibi mi?" diye sordu Piper, şaşkın bir şekilde. *Gnoller hakkında çok az şey biliyorum. İnsanların iddia ettiği gibi sadece eşleriyle çiftleşip çiftleşmediklerini bile bilmiyorum.*

Earstripe başını salladı. "Hayır, eş gibi. Şey gibi... uh..." İnsanlarda buna karşılık gelen bir şey bulmaya çalışıyor gibiydi. "Bir insan başka bir insanla evlenir,

değil mi?"

"Bazen, evet." Galen'e dikkatlice bakmadı.

"Evet. İnsanlar eşlerdir. Ama bir insan, kendisiyle evlenmeyen başka bir insanla evlenebilir mi?"

"Uh..." Bu sefer Galen'e baktı, şaşkın bir ifadeyle.

Galen Earstripe'e başını salladı. "Yasal olarak hayır, ama evet, sanırım anlıyorum. Birisi yakın bir ilişki içinde olduklarını düşünürken, diğer kişi öyle düşünmüyorsa, ya da öyle olmak istemiyorsa, ya da kaçmaya çalışıyorsa."

"Evet." Earstripe başını salladı. "Öyle. Utanç verici. O zaman herkes kokuyu alabilir. Farklı kastlardanlarsa daha da kötü. Bir gnole o zaman genellikle uzaklara, başka bir yuvaya gider."

"Belki de kokuyu o kadar iyi alamamamız daha iyidir," dedi Piper, ilgilenmeyen birine derinden aşık olduğunu hayal ederek. *Diyelim ki Galen'e aşık olsaydım...*

Midesinde hoşuna gitmeyen bir sıkışma hissetti ve yanaklarının tekrar ısındığını hissetti. *Eğer aşık olsaydım. Eğer. Aşık değilim. Aşk aşkı değil.*

Sadece komik, yakışıklı, zeki ve aslan kadar cesur olduğu için ve senin tuhaf yeteneğini sanki garip bir şey değilmiş gibi kabul ettiği için ve risk aldığın için sana bağırmadığı zamanlarda seni takdir ediyormuş gibi davrandığı için ve Earstripe istediği için her şeyi bırakıp bu yolculuğa çıktığı için, tıpkı senin gibi, ve gnollerin de insan olduğunu ve birlikte yaşamak için birbirimizi daha iyi tanımamız gerektiğini anlıyor ve ayrıca elini senin penisine kaydırdığında, öldüğünü ve cennete gittiğini sandın...

Boğazını temizledi ve tüm bu duyguları çok dikkatli bir şekilde uzaklaştırdı, çünkü bunlar yardımcı olmayacaktı, ama Earstripe muhtemelen yine de kokusunu alabilirdi. "Peki," dedi. "Bir sonraki kapıyı denemeye hazır mıyız?"

"Bir gnole kapılardan çok sıkıldı."

"Belki bu sonuncusu olur. Sanırım neredeyse başladığımız yere geri döndük."

Galen ayağa kalktı, sonra eğilip Piper'ı kolayca ayağa kaldırdı. "Umut etmekten başka çaremiz yok," dedi. Parmakları bir an Piper'ın elinde kaldı, kuzu derisi üzerinden bile sıcaklığı hissediliyordu. "Neyle karşı karşıya olduğumuza bir bakalım."

Kapının önünde durdular ve Galen uzanıp mekanizmaya dokundu.

Kapı, saat mekanizmalı kemiklerle dolu bir odaya açıldı.

"Burada ne oldu?" diye sordu Piper yumuşak bir sesle.

"Ölü makineler," dedi Galen, ayak bileklerine kadar uzanan kırık fildişi yığınını gözetleyerek.

"Onları bir şey mi öldürdü? Yoksa sadece çalışmayı mı bıraktılar?"

"İzlere bakılırsa, sadece durmadılar." Galen, kolu kadar uzun, ucu parçalanmış bir makine parçasını işaret etti. "Ama neden burada, başka hiçbir yerde değil?"

Earstripe bir elmayı yığına attı, elma üzüntüyle orada kaldı.

"Bu ilginç bir soru," dedi Piper. "Birisi diğer odaları temizlemiş olmalı, muhtemelen ulaşılması zor olan çukurlar hariç. İnsan personel mi? Ama neden bu oda değil?"

Earstripe birkaç elma daha attı.

"Peki temizlikçiler varsa, nasıl parçalanmaktan kurtuldular?" diye sordu Galen.

"Belki de tüm mekanizmayı kapatmanın bir yolu vardır," dedi Piper. Kısa, gülünç olmayan bir kahkaha attı. "Muhtemelen vardır ve artık kimsenin okumadığı üç dilde açıkça yazılmıştır ve şu anda nehrin altında bir yerlerde duruyordur. Ama ya burayı terk etmelerine neden olan olaydan önce bu odayı temizlemediler ya da..." Alternatifin ne olabileceğinden emin olamadan sözünü bitirdi.

Earstripe bir elma daha attı ve "Bir gnole kimseyi telaşlandırmak istemez, ama kapı kapanmıyor," dedi.

"Hayır..." dedi Galen düşünceli bir şekilde. "Hayır, kapanmıyor, değil mi? Ve şu ana kadar otuz saniyeden fazla zaman geçti."

"Tahminimce neredeyse bir dakika oldu." Earstripe bir elma daha attı.

Kemik yığınından bir bıçak fırladı ve havada elmayı deldi. Piper şaşkınlıkla geri çekildi. Galen, artık belinde asılı olmayan kılıcını aradı.

Enkaz yığınından bir makine yükselmeye başladı. İlk başta, canlı makinenin hangi parçalarının canlı, hangilerinin ölü makinenin parçaları olduğunu ayırt etmek zordu. Piper, iğne yerine bıçakla donatılmış, ince bir akrep gibi bir vücut izlenimi edindi. Bacakları bir örümcek gibi sırtının seviyesinin üzerine çıkıyordu ve ağır pençeler yerine, bir böceğin antenleri gibi iki uzun, ince uzantısı vardı.

"Yaralı," diye fısıldadı Galen. "Bak!"

Gerçekten de öyleydi. Bir tarafında beş bacağı vardı, ama diğer tarafında sadece iki bacağı vardı ve ince antenlerinden biri yerde sürükleniyordu. Sanki bir ara ciddi bir darbe almış gibi görünüyordu.

Bin yıldan fazla yaşında olmalıydı. Ve bunca zamandır yaralıydı.

Akrep, sağlam antenini kullanarak bıçaktan elmayı kazıdı. Kapıya doğru döndü ve gözleri olmasa da Piper, onların kendisine baktığını hissettiğine yemin edebilirdi.

"Bir gnole, makinelerin burada savaştığını düşünüyor," dedi Earstripe sessizce.

"Horoz dövüşü gibi," dedi Galen. "Engelli parkuru atlatanlar buraya gelir ve onlardan önce geçenlerle savaşır."

"Horoz dövüşü barbarca," dedi Piper, bunun son derece yararsız bir gözlem olduğunu fark ederek.

"Biliyorsun, Bishop da aynı şeyi söylüyor."

Akrep kapıya doğru sarsıntılı bir adım attı, sonra bir adım daha. Piper'ın ilk düşüncesi, kapıdan geçemeyeceği yönündeydi.

Diğer odaların hepsi güvenli bir şekilde kapatılmıştı. *Ama bu, engel parkurunu geçmek için yapılmış bir makineyse*

ve tuzaklardan biri değilse, neden dışarı çıkmasın ki? Ve kapı bir dakikadan çok daha uzun süredir açık.

"Belki de insanlarla savaşması gerekmiyordur?" dedi umutla.

"Elmalarla savaşırken hiçbir sorun yaşamadı."

"Şimdi ne yapacağız?" diye sordu Piper, birkaç adım geri çekilerek.

"Onunla savaşacağım," dedi Galen. "Tabii ki."

"Bu nasıl açık olabilir?!" diye tısladı, ama akrep makinesi saldırdığında hiçbir cevap duyulmadı.

YİRMİ ÜÇ

"ÇEKİL YOLDAN!" diye bağırdı Galen, kapının bir tarafına kaçarken kuyruk bıçağı onun durduğu yere çarptı. "Geri çekil!"

"Kılıcın yok!" diye bağırdı Piper arkasında.

Bu doğruydu, ama Galen çelikten yapılmış bir kılıcın sadece duygusal destek olacağının gayet farkındaydı. Makinelerin yapıldığı madde, sadece diğer makinelerin saldırılarına karşı savunmasızdı.

Neyse ki, kullanabileceği kırık makine parçalarıyla dolu bir oda vardı.

Ne yazık ki, akrep benzeri şey onunla odanın arasında duruyordu.

Siyah dalganın yükselmeye başladığını hissedebiliyordu, sanki su beline dolanıp yukarı doğru yükseliyormuş gibi. Ağzı demir tadı ile doldu.

"Öldüğünde bana yaklaşma," diye tiz bir sesle söyledi, sesi kendi kulaklarına garip geliyordu. "Önce seninle konuşana kadar yaklaşma."

Akrep, kör kafasını ona doğru çevirdi. Sanki onu harekete geçiren şey bitmek üzereymiş gibi, yavaşça hareket ediyordu.

Birkaç bin yıl geçti. Hiçbir şey sonsuza kadar sürmez.

Bu düşünceyi kafasında şekillendirirken, bıçak ona doğru savruldu ve onu bir santim farkla ıskaladı.

Gelgit onu yuttu, talimatlar fısıldadı. Galen bunu kabul etti. Arkadaşları için elinden geleni yapmıştı. Şimdi yapması gerekeni yapma zamanı gelmişti.

Her şey yavaşladı. Akrep hala çok hızlıydı ama o daha hızlıydı. Bıçak ona çarptığında bir yana adım atmak, makinenin önünden geçip kemik odasına dalmak çok kolaydı.

Kayıp kılıcının boyutuna tam olarak uymayan büyük bir fildişi parçası aldı ve etrafında döndü. Makine dönmüş ve onun peşine düşmüştü. Tekrar ona saldırdı ve bu sefer antenlerinden biri ayak bileklerini kesmek için hızla uzandı, bu da onun dikkatini ikiye bölmesine neden oldu. İki ayağını bir araya getirip, ip atlayan bir çocuk gibi makinenin üzerinden atladı ve geçici fildişi sopasıyla bıçaklı kuyruğu engelledi.

Darbeden aldığı darbe onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertiyordu. Sendeledi ama gelgit onu yakaladı ve taşıdı, parmakları uyuşmuş ve acıyorsa da sopayı bırakmak zorunda kaldı. Dokunaç diğer tarafa doğru savruldu ve baldırını yakaladı, bir sıcaklık çizgisi ona kanadığını söyledi. Önemli değildi. Acı gelgitin sorunu idi, onun değil.

Engelleme. Engellemek için çok güçlü. Kaç. Kaç ve zayıf bir nokta ara.

Sağına daldı ve devam etti, başka bir fildişi parçası kaparak. Makine döndü ve o tarafındaki eksik bacaklar yetişemediği için o da neredeyse tökezledi.

Kalan bacakları da çıkarırsan hareket edemez.

Sopayı o bacaklardan birine indirdi. Narin görünüyorlardı, ama şaşırtıcı derecede güçlüydüler. Sopası sekip geri döndü, ama her şeyin çok yavaş olduğu o anda, Galen kırılan bacakların eklemlerden işe yaramaz bir şekilde sarktığını gördü. Kırbaç-hissedici tekrar yukarı çıkıyordu ve bıçak aşağı iniyordu, bu yüzden ortada olmamak iyi bir fikir gibi görünüyordu. Yine sağa kaçtı ve dönüşte tekrar tökezledi, bu sefer sopayı doğrudan eklemin üzerine vurdu, tam da akrep ağırlığını taşırken.

Makine tamamen sendeledi ve bıçağı Galen'in yüzüne yanlamasına bir kesik atarak çılgınca salladı. Akıntı onu akrep sırtına doğru savurdu ve bu hiç de iyi bir yer değildi, bu yüzden yuvarlanmaya devam etti ve uzak tarafa doğru giderken o taraftaki bacaklara vurdu. Açı yanlıştı

akrep sırtına attı ve bu iyi bir yer değildi, bu yüzden yuvarlanmaya devam etti ve uzak tarafa gitti, giderken o taraftaki bacaklara vurdu. Açı yanlıştı, ama makine, sopalı insanın bacaklarına vurmasına izin verirse kötü şeyler olacağını öğrenmiş gibiydi. O bacakları vücudunun altına sıkıca tuttu ve o tarafa, neredeyse üstüne çökerek düştü. Galen'in incinmiş dizi yere çarptı ve çok acıdı, ama bu önemli değildi çünkü acıya tepki olarak dalga daha da yükseldi. Bıçak ve kırbaç ona doğru geldi ve bu sefer sadece birini kaçırabildi. Sol kolunda, neredeyse omzuna yakın bir yerde başka bir sıcak çizgi yaktı, ancak dizine kıyasla önemsizdi.

Aynı anda ayağa kalktı ve akrebin arkasına dolanmaya çalıştı. *Bıçağın menzili tamamen öne doğru. Arkasına geçebilirsem, belki o kadar kolay vuramaz*.

Gerçek bir akrep olsaydı, bu muhtemelen işe yarardı. Galen sopayı başka bir bacak eklemine indirdi, makinenin titrediğini hissetti ve zafer anını yaşadı, ama sonra kuyruk, tabandaki eklemden dönerek ona doğru keskin bir hareket yaptı.

Şimdi bıçaktan kaçınıyorum ve bıçak vücudu geçmediği için çok daha uzun bir menzile sahip. Harika.

Yine yana doğru kaçmaya çalıştı, ama makine bu numarayı öğrenmişti ve bıçak başka bir yana doğru keserek onu geriye doğru itti. Ayaklarının altındaki bir saat mekanizması kemiği döndü ve geriye düşerek çürük kaburgalarının üzerine düştü.

Savaşın heyecanı acıyı hafifletmişti ama nefes alamamasına bir şey yapamıyordu. Galen aniden ciğerlerine hava alamadı ve bu çok kötüydü, muhtemelen ölümcül derecede kötüydü ve makine ona doğru topallayarak geriye doğru ilerledi, bıçağı başının üzerine kaldırdı ve Galen meydan okurcasına bir çığlık atmaya çalıştı, ama bu bir nefes nefese kalma olarak çıktı ve sonra bir elma akrep'in kötü bacak eklemine çarptı ve o da refleks olarak bacaklarını korumak için tekrar çöktü.

Bu sefer tam olarak ayağa kalkamadı. Galen'in hala Galen olan kısmı, bunun nedeninin elma değil, vücut ağırlığını üzerine bıraktığı kemik dişli yığını olduğunu düşünüyordu. Akıntıya teslim olan kısmı ise, muhtemelen ölümcül mermilerle donanmış başka bir tarafın daha olduğunu ve akrebi öldürdükten sonra bununla da ilgilenmesi gerektiğini fark etti.

Akrep kendini tekrar kaldırdı ve sonra ayağa kalkmaya başladı. Sağ tarafında çalışan bir bacağı vardı. Vücudunu dikey olarak çevirdi, sağlam bacağı ve sol taraftaki eşleşen bacağı üzerinde durarak, zarif olmayan bir şekilde iki ayak üzerinde durdu. Kalın vücudu ve kırbaç gibi kuyruğu iki ince noktada dengede dururken, bu durum absürt görünüyordu. İlk düşüncesi, bunun böyle yürüyemeyeceği yönündeydi.

İkinci düşüncesi, birbirine kenetlenen bıçakların bulunduğu odadaki alanların darlığını hatırlamaktı. Oradan geçmek için, böyle bir duruş sergilemesi gerekirdi.

Ayağa kalktı. Ciğerleri çalışmak istemiyordu, ama bu konuda bir seçenekleri yoktu. Kendi nefesinin kulaklarında hırıltılarını duyabiliyordu.

Akrep ona doğru ağır ağır ilerledi, bir yandan diğer yana sallanarak. Galen kaçtı, ya da kaçmaya çalıştı, ama akrep bir bacağı üzerinde döner bir mil gibi döndü, neredeyse hiç yavaşlamadan. Antenini dar bir fildişi parçasına doladı ve onunla ona vurdu, diz kapağını birkaç santim farkla ıskaladı ve uyluğuna sertçe çarptı.

Biri onun adını bağırdı. Muhtemelen bir düşmandı, ama Galen bununla ilgilenmeye vakti yoktu. Yemek tabağı büyüklüğünde bir çürük oluşacak olmasına rağmen ayakta kalmaya devam etti. *Bacaklar,* diye fısıldadı gelgit. *Sadece iki bacağı kaldı. Bir bacağını daha koparırsan yürüyemez. Bir bacağı daha koparırsan işi biter.*

Galen'in *de* sadece iki bacağı kalmıştı, ama dalga böyle şeylerle ilgilenmiyordu. Hissedici'nin tuttuğu fildişi sopayı yakaladı ve sertçe çekti.

Duygusal, onu tutacak kadar güçlüydü, ama dengesini koruyacak kadar değil. Ona doğru sendeledi ve Galen yakın bacağına sertçe tekme attı. Dizine çarptığında, kırık bir yıldız gibi zonkladı.

Makine bacağını korumaya çalışırken tekrar yere yığıldı, ama bu sefer bu numara ona ters tepti. Dengesini kaybetti ve devrildi. Galen, makine tüm uzunluğuyla yere çakılırken kenara atladı.

Alt tarafı üst tarafıyla tamamen aynı görünüyordu. Belki de yönünü aynı kolaylıkla tersine çevirebilirdi — ya da iki ince bacağından fazlası kalmış olsaydı çevirebilirdi. Tekrar ayağa kalkmaya çalışmaya başladı, ama bu sefer Galen buna izin vermedi. Kuyruğunu yere koyup kendini dikleştirmeye çalışır çalışmaz, Galen başka bir kemik sopa kapıp son bacağına vurdu, sonra kendini kurtardı.

Akrep çılgınca çırpınmaya başladı. Kuyruğu havayı vuruyor, antenleri ileri geri sallanıyordu, ama ona ulaşamıyordu ve artık kendi başına ayakta duramıyordu. Galen, makinenin tıkırdayan hareketlerini izleyerek bir fırsat kolladı, sonra adım attı ve sopayı kuyruğun en ince kısmına, bıçağın hemen arkasına vurdu. Çarpmanın şoku kolunu uyuşturdu, ama kemiklerinin kırılma sesi gibi olmayan bir ses duydu, bu yüzden tekrar vurdu, sonra tekrar, forehand ve backhand, tekrar tekrar, artık düşünmeden, sadece silahı tutan eli ile, tekrar tekrar, tekrar tekrar...

Gelgit yavaşça çekildi. Makine hala hareket ediyordu, ama sadece amaçsız seğirmelerle, başı kesilmiş bir yılanın hareketleriyle. Bıçak yarı kesik, kuyruk eklemleri kırılmıştı.

"Öldü," dedi biri kapıdan. "Öldü, Galen. Artık durabilirsin."

Biri. Onu tanıyordu. Gelgitin ne dediği önemli değildi, o düşman değildi. Düşman değildi. Kollarında yatmış, ona nefesini üfleyen biri. Piper. Evet. Düşman değildi. Düşman ölmüştü, tabii eğer hiç yaşamışsa.

Geri adım attı ve kendini silkeledi. Akıntı hiç gitmedi, ama çekildi. Başının üstünden ayak bileklerine kadar. Evet.

Galen dönüp kapıda onu izleyen Piper ve Earstripe'i gördü. Piper'ın gözlerindeki ihtiyatlılık beklediğinden daha fazla canını yaktı. "Sorun yok," diye boğuk bir sesle konuştu. "Ben iyiyim. Her şey bitti."

Piper, aralarındaki mesafeyi saniyeler içinde aştı. Galen, adamın onu kucaklamak mı, yoksa olduğu yerde yere yığılmasını engellemek mi istediğinden emin değildi. Muhtemelen ikisi de biraz. "Yaralanmışsın," dedi Piper, kolunu omzuna dolayarak. "Tanrı aşkına, otur."

"Burada olmaz," diye mırıldandı Galen. "Kapı açık mı?"

"Hayır," dedi Earstripe, "ama bir gnole paneli görüyor." Ölen makineyi geniş bir çemberle geçerek kapıya gitti ve düğmeye bastı.

Uzun, çok uzun bir süre kimse nefes almadı, sonra kapı sessizce açıldı. Kapı aralığından Galen, açık duran başka bir kapı ve onun ötesindeki mahzenin karanlığını görebiliyordu.

"Dışarı çıktık," dedi. "Başardık. Geçtik."

Hep birlikte koştular. Kapının tekrar kapanıp onları hapsetme ihtimalini kimse dile getirmedi. Earstripe ilk çıktı, Piper ve Galen ise üç bacaklı yarışta ortaklar gibi topallayarak dışarı çıktılar.

Mahzenin nemli havası kaliteli şarap gibi tadı vardı. Galen, labirentin içindeki havanın ne kadar kuru olduğunu, dudaklarının, cildinin ve sinüslerinin ne kadar kuruduğunu fark etmemişti. Ciğerlerini hava ile doldurdu ve bunun sonucunda kaburgalarının ne kadar acıdığını neredeyse umursamadı.

"Yaralanmışsın," dedi Piper. "Otur, bir bakayım..."

"Henüz değil," dedi boğuk bir sesle. Kavganın verdiği adrenalin biraz daha dayanacaktı ve henüz tehlikeyi atlatmadıklarını biliyordu. "Hâlâ nazik ev sahibimizle ilgilenmemiz gerekiyor."

"Ah, evet," dedi Thomas, merdivenlerin üstünden. "Beni ne zaman hatırlayacağını merak ediyordum."

YİRMİ DÖRT

"ÇOK, ÇOK ETKİLENDİM," dedi Thomas. "Bunu içtenlikle söylüyorum." Elindeki tatar yayının ucu hiç titremezdi. Üçlüye doğru yöneltilmiş, insanı öldürebilecek kadar tehlikeli bir başlığı vardı. "Başaracağınızı hiç beklemiyordum. En iyi ihtimalle, bir iki odayı daha geçebileceğinizi düşünüyordum ve nasıl öldüğünüzü belirleyebileceğimi umuyordum. Ama bu! Kapıyı açtınız, hem de!" Onlara sıcak bir gülümsemeyle baktı ve Piper, onun tamamen samimi olduğu düşüncesine kapıldı.

"Sadece birimizi vurabilir," dedi Galen sessizce. "Sonra yeniden doldurması gerekir. Merdivenlere koşabiliriz."

"Bir kurşun daha yiyebileceğini sanma, domates adam."

Galen yumuşak, boğuk bir kahkaha attı. "O zaman beni vursun. Artık ben feda edilebilirim."

"Gnole'nin demek istediği bu değildi."

"Kimse feda edilebilir değildir," diye tısladı Piper. Sesini yükseltti ve öne çıktı. "Zaten beni vurmayacak."

"Sana garanti ederim, vuracağım," dedi Thomas. "Ne yazık ki, unutma. Benim gibi kadimleri takdir eden birini bulmak nadirdir. Ama vuracağım."

Piper ayağını ilk basamağa koydu. Galen omzunu tuttu ama Piper onu itti. Paladini itebilmesi, kararını daha da sağlamlaştırdı. Earstripe haklıydı. Galen, makineyle dövüşünden sonra kötü durumdaydı. Paladin bir darbe daha kaldıramazdı. Kesinlikle bir tatar yayı oku kaldıramazdı. Piper, böyle bir okun neler yapabileceğini görmüştü.

insan vücuduna. Hayati bir bölgeye isabet ederse, bir delik açar ve kurbanın kanı, tıpa çıkarılmış bir fıçıdan şarap gibi akıp gider. "Beni vurursan," dedi Piper, "gördüklerimi sana anlatamayacağım. Ne için olduğunu anladım. Her şeyi." Thomas buna inanır mıydı? Belki de hayır. Kendini küçümseyen bir öksürük attı. "Şey, neredeyse her şeyi. Artık hiçbir gizem kalmadığını söylemeye cüret edemem."

Thomas başını hafifçe kaldırdı. Lambanın ışığı gözlerinde parladı. "Öyle mi?"

"Öyle. Arkadaşlarımı bırakırsan, sana her şeyi anlatırım."

Galen küçük bir itiraz sesi çıkardı. Earstripe çıkarmadı. *Bir paladinden daha akıllıydı. Unutmayın, uygunluk söz konusu olduğunda, paladinler zekalarıyla tanınmazlar.*

Onları esir alan kişi bunu açıkça düşündü. Piper, onun seçenekleri tarttığını görebiliyordu ve bir sonraki basamağa ayağını koyma riskini aldı. Thomas pişmanlıkla iç geçirdi. "Sonuçlarını duymayı çok isterdim, ama korkarım beni çok büyük bir aptal olarak görüyorsun," dedi. "Bu ikisini bırakırsam, daha fazla adamla buraya geri dönecekler. Harabelere zarar verme riskini göze alamam." Arbaleti tekrar doğrulttu.

"Ama..." diye başladı Piper.

"Eğer bu seni rahatlatacaksa, bacaklarına nişan alacağım. Böylece ölmeden önce bana bildiklerini anlatabilirsin."

"Umarım o zaman zihnim yerinde olur," dedi Piper somurtkan bir şekilde.

"Bir bilim adamının, kin gibi küçük bir şeyin bilgi aktarmasını engelleyeceğini hayal edemiyorum." Gülümsedi. Piper yukarıya baktı. Thomas'ın arkasında bir gölge mi hareket etmişti? Orada başka biri mi vardı?

Eh, bunun pek önemi yoktu. Kimse onları kurtarmayacaktı. Tek umutları, diğer kişinin de bir tatar yayı olmamasıydı. Piper başını salladı. Uzaklaşıyormuş gibi yaptı, ama ne yapacağını hiç bilmediği ve Galen bir şey yapmazsa kendini öldüreceği için, Thomas'a doğru merdivenlerden atladı.

Arbalet sarsıldı. Bir şey Piper'ın yan tarafına çarptı. Piper bir an için vurulduğunu sandı ve *"Kahretsin, tam hayati organlara isabet etti, bunu pişman olacak kadar uzun yaşamayacağım"* diye düşündü, sonra korkuluğa çarptı ve Earstripe acı içinde çığlık attı.

Thomas yere yığıldı. Piper korkuluğa tutunarak kendini ayakta tuttu ve herkesten daha hızlı hareket eden Earstripe'i koluna aldı.

Earstripe'in uyluğundan bir tatar yayı oku çıkmıştı.

Kahretsin, hayır, hayır, eğer femoral arterine isabet ederse, burada kan kaybından ölecek, hayır... Galen onun yanından hızla geçti ama Piper bunların hiçbirini düşünecek durumda değildi. Earstripe'i merdivenlere indirdi ve gnole'nin giysilerini yırtarak bacağını açmaya çalıştı. Ok nereye saplanmıştı?

Boş ver, arter nerede? Eğer o bir insan olsaydı, şu anda yer kanla kaplı olurdu, ama o insan değil ve yer kanla kaplı değil ve belki de ok isabet etmemiştir, ama eğer onu çıkarırsam, arteri yırtıp açabilirim, oh tanrım, oh tanrım...

Saplamanın bacağına girdiği noktaya elinden geldiğince baskı uyguladı. Merdivenlerin üstünde bir yerlerde telaşlı bir hareketlilik ve metalik bir ses duyuldu. Çok uzaklardan geliyor gibiydi. Turnike uygulamaya cesaret edebilir miydi? Arterin yerini bile bilmezken turnikeyi nasıl uygulayabilirdi ki?

Biri ıslak bir ses çıkardı ve Piper'ın beyninin bir kısmı bunun Galen olabileceğini söyledi ve omzunun üzerinden bir bakış attı ve Galen'in Thomas'ı boğazından tuttuğunu gördü. O zaman sorun yoktu. Galen en iyi yaptığı şeyi yapacaktı ve Piper ise ne yazık ki yetersiz olduğu, ama yine de yapmak zorunda olduğu şeyi yapacaktı.

"Sakın ölmeye cesaret etme," dedi gnole'ye. Gnole'nin bacağının arkasından müstehcen bir şekilde dışarı çıkıntı yapan cıvatanın yerini tespit etmişti, ama nedense cıvata bacağı tamamen delmemişti. Kemiğe çarparak yön değiştirmiş olabilir miydi? Tanrım, öyle olmuştu. Piper gnole'nin bacağını dikkatlice yokladı ve

kemiklerin sağlam kemiklerin hareket etmemesi gereken bir şekilde hareket ettiğini hissetti. Aslında, kemik sallanıyordu, ki bu kemikler için çok kötü bir şeydi.

Kahretsin, kahretsin, muhtemelen kasın içine kemik parçaları saplanmıştır ve bunlardan herhangi biri atardamara isabet ederse, ne kadar baskı uygularsam uygulayayım fark etmez. Tanrım, onu birkaç santimden fazla hareket ettirmeye cesaret edemem. Onu merdivenlerin altına getirmem bir mucize. Onu öldürmemiş olmam bir mucize. Er ya da geç mucizelerim bitecek.

Daha fazla yardıma ihtiyacı vardı. "Galen!" diye bağırdı. "Galen, yardımına ihtiyacım var!" Geç de olsa Galen'in muhtemelen birini öldürdüğü aklına geldi, ama bu gerçekten öncelikli olmamalıydı. Sonuçta insanları daha sonra da öldürebilirdi.

"Neye ihtiyacın var?" Galen onun yanına geldi. Piper, kanın yaralarından mı geldiğini yoksa Thomas'ı öldürdüğünden mi geldiğini anlayamadı ve aslında umursamadı da.

"Bandaj ve sıcak su lazım. Sonra cıvatayı itip bacağı açıp kıymıkları çıkaracağım, sonra her şeyi bir araya getirip yırtılan kası yerine oturtmaya çalışacağım." Derin bir nefes aldı. Yarayı açmak on defadan dokuzunda korkunç bir fikirdi ve büyük bir enfeksiyon kapmasına davetiye çıkarmaktı, ama başka seçeneği var mıydı? *Tanrım, keşke daha önce bir gnole ameliyat etseydim, en azından ne yapacağımı bilirdim!*

"Onu yukarı taşımamı ister misin?"

"Yarayı kontrol edene kadar onu hareket ettiremeyiz. Vücudundaki tüm kanı kaybetmesine ramak kalmış olabilir."

"Tamam." Galen tekrar uzaklaştı. Piper onun biriyle konuştuğunu duydu ve bir an için paladinin Earstripe'i bandaj almaya gönderdiğini düşündü ve bu mantıklıydı çünkü Earstripe tabii ki iyiydi, etrafta dolaşıyordu ve birazdan alaycı bir şey söyleyecekti. Evren, önündeki gnole'nin Earstripe olması kadar kötü yönetilemezdi. Sonra Earstripe hafifçe inledi ve Piper bunu düşünmeyi tamamen bıraktı.

"Sorun yok," diye yüksek sesle söyledi. "Buradayız. İyileşeceksin." Muhtemelen bu bir yalandı. Bir cıvata tarafından parçalanmamış kasların nasıl görünmesi gerektiğini bile bilmiyordu. Bir eliyle baskı uyguladı ve karşılaştırma yapabilmek için gnole'nin diğer bacağındaki sargıları açmaya çalıştı. Earstripe tekrar inledi, ama bilinçli gibi görünmüyordu. Muhtemelen bu en iyisiydi. Kimse kemiklerinin yerine oturtulurken uyanık olmak istemezdi ve Piper'ın laudanum ve toz halindeki datura içeren çantası bir yerlerde bir vagonda duruyordu. Umarım çok uzak bir yerdeydi.

O kadar yoğun bir şekilde odaklanmıştı ki Galen'in geri döndüğünü duymadı. "Su ısınıyor. İki çarşaf var. Başka ne lazım?"

"Onları şeritler halinde yırt," dedi Piper. "Bana... kahretsin. Her şeye ihtiyacım var. Cımbız. İğne ve iplik. Bulabileceğin en güçlü alkol ve en keskin bıçak. Bal varsa onu da. Ve ışık, daha fazla ışık. Bulabildiğin kadar çok."

Galen elini omzuna koydu ve kısa bir süre sıktı. "Ben getiririm. Bu arada, hizmetçi bizim tarafımızda. Thomas'ın kafasına pokerle vurdu."

"İyi," dedi Piper dalgın dalgın. Bu iyiydi, değil mi? Evet. Muhtemelen. Gnole'nin nabzını nereden ölçtü?

Galen omzunu tekrar sıktı ve uzaklaştı, Piper'ı Earstripe'ın hayatını ellerinde tutarken bıraktı.

YİRMİ BEŞ

"Cımbız ve daha fazla çarşaf yukarıda," dedi Bayan Hardy. "Efendinin yatak odasını ve dolapları kontrol edin. Merdivenleri benden daha hızlı çıkarsınız herhalde."

Galen somurtkan bir şekilde başını salladı. Daha önce neden kaçmadığını sormuştu ve kadın eteğini kaldırarak bacaklarına takılı iki ağır kelepçeyi göstermişti, kelepçelerin etrafındaki deri pürüzlü, kırmızı ve pul puldu. Yavaşça yürüyebiliyordu ama koşamıyordu. Thomas bunu sağlamıştı.

Bu manzara Galen'in adamı tekrar öldürmek istemesine neden olmuştu, ama bu sefer yavaşça. Earstripe'in Piper'ı kenara itip onun yerine tatar yayını aldığına şahit olduğunda, merdivenleri tırmanmaya başlamıştı, Thomas'ı durdurması gerektiğini biliyordu, bunun için kendi canını feda etmesi gerekse bile. Akıntı yükselmeye zaman bulamamıştı. Belki de onu geçebilirdi. Onu harekete geçiren, basit bir insan öfkesi ve dehşetiydi — bunun yanı sıra Earstripe'in ondan daha hızlı olması nedeniyle duyduğu suçluluk duygusu.

Bana kalsaydı, oku Piper alacaktı.

Bu düşünce, şimdi bile soğuk terler dökmesine neden oluyordu. Thomas'ın boynunun ellerinin altında ezildiğini hissetmek bile bu duyguyu dindirmek için yeterli olmamıştı.

Mutfağı ve Thomas'ın Hardy yemek pişirirken onu bağlı tuttuğu uzun zinciri gördüğünde - "Bıçakla bir şey yapmamam için, anlarsın ya" - adamın cesedini attığı ahırdan çıkarıp, iyice emin olmak için birkaç kez daha bıçaklamak istemişti.

"Arkadaşına kaçmasını söyledim," dedi Bayan Hardy. "Arabayla. Eve zamanında yetişemeyeceğimden korktum, ama onu uyardım. Efendi şüphelendi, ama ben kendi başına gittiğini söyledim."

Bunun için tanrılara şükürler olsun. Brindle yardım getirecek. Umarım.

Şu anda daha fazla kas gücüne ihtiyaçları yoktu, ama kesinlikle tıbbi malzemeye ihtiyaçları vardı. Piper'ın şok olmuş yüzüne bir bakış, Earstripe'in durumunun kötü olduğunu anlamak için yeterliydi.

Yukarıdaki ana yatak odasında, lavabonun kenarında duran bir cımbız ve bir jilet buldu. Diğer odalar boştu, mobilyalar ya yoktu ya da toz bezlerinin altında saklanmıştı. Dolapta daha fazla çarşaf vardı ve o da bir kucak dolusu çarşaf aldı, bandaj yapmak için kaç çarşaf gerektiğini merak ediyordu.

Aşağı kata indiğinde, Bayan Hardy iğne, iplik, bir şişe brendi ve bir kavanoz bal hazırlamıştı. "Teşekkür ederim," dedi Galen. Kadın başını salladı ve rahatsız edici derecede düz bakışlarıyla Galen'in gözlerine baktı.

"Diğerlerini kurtaramadım," dedi. "Arkadaşını kurtarabilirim belki."

"Brindle ile birlikte gidebilirdin," dedi.

Kadın başını salladı. "O da peşinden giderdi. Ve beni bulamazsa, üçünüzü de öldürürdü. Orada ne olacağını bilmiyorum, ama ondan başka kimse çıkmaz. Arkadaşın yardımla geri gelirse, seni zamanında kurtarabilirler diye düşündüm."

Galen, bu zorlu hesaplamayı kabul ederek başını salladı ve odaları mum aramak için dolaşmaya başladı.

Piper ameliyata hazır olduğunda, şarap mahzeni fitiller ve alevlerle doluydu. Galen, gerektiğinde fenerleri kaldırmak veya ona gerekli malzemeleri vermek için hazır olarak yanına diz çöktü. Piper'ın yüzü solgundu ama elleri sabitti, jileti aldı ve ilk kesiği yaptı.

"Çimlerin Hanımı," diye mırıldandı, cımbızla kemik parçalarını çıkarırken. "Beyaz Sıçan. Dört Yüzlü. Demirci Tanrı. Rüya Gören Tanrı..."

ve devam etti, tanrıların isimlerini tekrar tekrar sayarak. Galen'in şimdiye kadar duyduğu en samimi dua gibiydi ve doktorun bunu yaptığının farkında olup olmadığını merak etti. Ara sıra emir vermek için sözünü kesiyordu: "Lambayı daha yükseğe tut." "Yaranın üzerine bir kepçe su dök." Ama bir iki dakika sonra tekrar başlıyordu. "Beyaz Sıçan... Çimlerin Hanımı..."

"Elimden geleni yaptım," dedi sonunda, arkasına yaslanarak. "Cıvatayı itip başını kırmamız gerekiyor. Eğer bir parçayı atladıysam ya da orada başka bir ana damar varsa, o zaman..." Sessizce başını salladı. Galen, onun sözlerini yüksek sesle söylemesine gerek yoktu. *O zaman Earstripe ölecekti.*

Piper, Bayan Hardy'nin dikiş setine eklediği bir yüksük aldı ve parmaklarını cıvatanın ucuna koydu. Derin bir nefes aldı ve sonra cıvatayı aşağı doğru itmeye başladı. "Eğer çırpınırsa, onu tutun."

Earstripe acı içinde çığlık attı ve gözleri açıldı. Dişlerini havaya geçirdi. "Biraz daha..." dedi Piper. Galen gnole'yi yere bastırdı, tüm ağırlığını kullanmaya hazırdı, ama buna gerek kalmadı. Gnole'nin gözleri geriye devrildi ve tekrar baygınlık geçirdi.

Muhtemelen en iyisi böyleydi. Kimse bu kısmı uyanık olarak görmek istemezdi. Ya da diğer kısımları.

"İşte. Bitti. Kafasını koparabilir misin?" diye sordu Piper. "Etrafta çok iyi bir testere olduğunu sanmıyorum."

Galen o noktayı hissetti ve kaşlarını çattı. Keskin bir uçtu ve tutması pek kolay değildi. Elini zincir zırhının alt kısmına sararak sapı kırmak zorunda kaldı. İncelik yerine hızı tercih etti. Earstripe, tahta kırıldığında inledi, ama hepsi o kadardı.

Piper oku çıkardı ve tiksintiyle bir kenara attı, sonra tekrar işine koyuldu. Galen, göğsünü tırmalayan canlı bir hayvan gibi endişe duyuyordu. Yaşam ve ölüm arasındaki bu korkunç denge oyunundan çok savaşmayı tercih ediyordu.

"Elimden geldiğince temizledim," dedi Piper sonunda. "Arterine yapışmış onu öldürecek bir parça varsa, ben göremiyorum. Bacağı tut ve ben söylediğimde çek, kemiği yerine oturtacağız."

En azından bu kısmı Galen daha önce yapmıştı. Söylendiği gibi gnole'nin bacağını düzleştirdi ve gerektiği gibi hareket ettirdi. Piper, bir şey kontrol etmek için Earstripe'in diğer bacağını kontrol etmek için işin ortasında durmak zorunda kaldı. Neredeyse duyulmayacak kadar düşük sesli küfürlere bakılırsa, gnolelar, onlara ilk yardım yapmaya çalışan herhangi bir insanın ömrünü yıllarca kısaltacak kadar farklı bir yapıya sahiptiler.

"Tamam," dedi Piper, en az bir saat sonra, doğrulurken. Earstripe'in bacağı kalın bir çizgi halinde derisine kadar tıraşlanmış ve üzerine pansumanlar uygulanmıştı. Cıvatanın çıktığı diğer tarafta daha kısa, aynı çizgi vardı ve yan tarafta bir atel vardı. "Artık tanrıların elinde."

"Hâlâ hayatta," dedi Galen. "Harika bir iş çıkardın."

Doktor yorgun bir şekilde ona baktı. Gözlerinin altındaki halkalar morluklar kadar koyuydu. "Onu kurtarmaya çalışırken onu öldürmüş olabilirim. Bal ve alkolle tedavi etsek bile enfeksiyon muhtemelen çok şiddetli olacak. Ateşi çıkacak ve ona ne vereceğimi bilmiyorum. Çantam olsaydı bile, insanlara uyguladığım tedaviler bir gnole'yi öldürebilir."

"O kadar farklı mıyız?"

"Fiziksel olarak mı? Olabiliriz. Domuzlar, insanları zehirleyecek şeyleri yiyebilir. İnsanlar, köpekleri öldürecek şeyleri yer. Ateşi için ona söğüt kabuğu gibi basit bir şey vermeye çalışırsam, bu onu öldürebilir. *Bilmiyorum."* Son kelimede sesi kırıldı ve Galen, Piper'ın onun tutkularını bastırdığını nasıl düşündüğünü merak etti.

Belli ki o, duygularını önemli şeyler için saklıyordu.

Elmacık kemiğinde bir kan lekesi vardı. Galen onu silmek istedi, ama bu, adamın penisini okşamaktan daha büyük bir yakınlık hissi uyandırdı. Sonuçta o sadece seksti. Bir arkadaşının cesedinin başında nöbet tutmakla karşılaştırılamazdı.

Yine de başparmağının ucuyla kanı sildi. "Neye ihtiyacın var?" diye sordu.

Piper gözlerini kapattı ve bir anlığına dokunuşa kendini bıraktı, sonra geri çekildi. "Bir gnole doktoruna ihtiyacım var," dedi. "Ve en yakındaki muhtemelen Archon's Glory'de."

"O zaman gidip bir tane bulayım."

Piper hayal kırıklığıyla küçük bir ses çıkardı. "Üç gün uzaklıktayız. Bir hafta boyunca geri dönemeyeceksin ve onu o kadar süre hayatta tutabileceğimi sanmıyorum."

"Dünyanın en yavaş öküzüyle üç gün uzaklıktayız," diye karşılık verdi Galen. "Bu, piyadeyle iki günlük yürüyüş mesafesi ve ben bu süreyi kısaltabilirim. Oraya vardığımda bir araba talep edeceğim ve bir gün içinde geri döneceğiz."

Piper ona umutla baktı. "Belki. Soğuk kompreslerle ateşini düşürebilirsem... belki."

Galen başını salladı. "Onu yukarı taşıyacağım," dedi. "Sonra hemen gideceğim."

Gnole, büyük bir çocuktan daha ağır değildi, ama büyük çocuklar genellikle oldukça ağır olurlar. Ağırlığın altında sendelemediyse de, akrep cihazının onu bıçakladığı yerde yaralı baldırı zonkluyordu. Earstripe'i, birkaç yüz yıl önce yemek yedikleri salondaki kanepeye yatırdı. Belki de binlerce yıl önce.

Piper hemen gnole'nin yanına diz çöktü, bir elini Earstripe'in göğsüne koydu ve yumuşak bir sesle mırıldandı. "Kalp atışı hala güçlü, sanırım. Ama hızlı mı yavaş mı olduğunu anlayamıyorum. Yetişkin bir insandan daha hızlı olması gerekir, ama referans noktası nedir?" İki eliyle yüzünü ovuşturdu ve Galen'e üzgün bir bakış attı. "Neden Earstripe'e dinlenme halindeki kalp atış hızının ne olduğunu hiç sormadım ki?"

"Bu, sıradan bir sohbette ortaya çıkan türden bir konu değil."

"Olmalı." Bakışları aniden keskinleşti. "Tanrım, Galen. Berbat görünüyorsun."

"Ama *seksi* berbat halde, değil mi?"

Bu, Piper'dan kederli bir kahkaha kopardı. "Her zaman. Ve benim daha iyi göründüğümü sanmıyorum."

"Oh, bilemiyorum. O tunik gözlerinin altındaki halkaları gerçekten ortaya çıkarıyor."

"Yine de, seni iyileştirene kadar hiçbir yere gitmiyorsun.
Üzgünüm. Daha dikkatli olmalıydım."

"Evet, vurulmakla başka bir türe tıbbi müdahale yapmak arasında, kesinlikle benim sıyrık dizime zaman ayırmalıydın. Önemli değil. İyileşeceğim."

Piper kollarını kavuşturdu, dudakları düz bir çizgiye dönüştü. Galen o çizgiyi öpüp yumuşatabilir miyim diye görmek için güçlü bir dürtü hissetti. "Güçlü ve şövalye gibi davranmaya çalıştığın için minnettarım, ama bacağındaki yara kirlenirse ve Archon's Glory'ye giderken ateşin yükselirse, Earstripe'e hiçbir faydan olmaz. Şimdi otur." Parmaklarını şıklattı. Galen oturdu, kendini biraz köpek gibi hissederek.

"Doktorluk yaparken çok otoriter oluyorsun." Piper, baldırını incelemekle meşgul olduğu için cevap vermedi. Adamın dişlerinin arasından çıkan hava sesini duydu ve durumun umduğundan daha kötü olduğunu düşündü.

"Bununla nasıl yürüyebildin?" "Çeliğin Azizinin
seçilmişleri genellikle kalın derilidir." "Eh, onun
seçilmişi dikiş atılması gerekecek."
"Eminim bekleyebilir..."
"Otur."

Galen koltuğuna geri oturdu ve kaderine boyun eğdi.

Piper onun ayrılmaya uygun olduğunu onaylaması neredeyse bir saat sürdü ve Galen'in daha kötüsünü yaşadığını, yürüyerek atlattığını ve hiçbir sorun yaşamadığını söylemesine rağmen, kolundaki kesik de dikildi ve üzerine bir bandaj yapıştırıldı.

Dürüst olmak gerekirse, asıl endişesi kasılmalardı. Kavga ve Thomas'ı öldürmenin verdiği adrenalin geçtikten sonra, saatlerce Piper'ın yanında diz çökmüş

diz çökmüş halde saatlerce kalmıştı. Dizindeki bandaj şişmişti ve uyluğundaki morluk gözle görülür şekilde maviye dönmüştü. Ne kadar uzun otururbut, durum o kadar kötüleşecekti. *Yola çıkıp yürümeye başlarsam, en azından biraz rahatlarım.* Elbette çok uzun bir yolculuktu, ama daha zorlu yürüyüşler de yapmıştı ve o da sadece... ne, on sekiz yıl önce miydi? Kesinlikle on dokuz yaşındayken olduğu kadar formdaydı. *Evet. Kesinlikle. Ve kesinlikle uykusuz kalmaya da aynı derecede muktedir.*

Ayağa kalktı, ağrıyan yerlerini biraz esnetti ve salona döndü. "Artık gidebilir miyim?"

"Evet," dedi Piper. "Önce uyumanı istemem gerekirdi, ama yapamam."

"Biliyorum." Galen elini uzattı ve Piper'ın çenesini avuçladı. Doktorun zaten solgun olan cildi yorgunluktan neredeyse saydamlaşmıştı, gözleri kızarmıştı. Galen, diğer adamın boğazındaki çukurda atan mavi bir damar görebiliyordu.

Aniden, "*Seni seviyorum*" gibi tamamen çılgınca bir şey söyleme dürtüsü hissetti. Bu çok saçmaydı. Birbirlerini ne kadar süredir tanıyorlardı, birkaç hafta mı? Aşık olması imkansızdı. *Sadece cesur, zeki ve önemli konularda son derece tutkulu olduğu, senin şakalarına güldüğü, senin de onun şakalarına güldüğün, senin en kötü yanlarını bildiği ve bunu pek de etkileyici bulmadığı için... Hayır, Tanrı aşkına, bu yola girme. Aşık olamazsın. Bu, ona yapabileceğin en kötü şey olur. Yorgunsun, duygusal ve endişelisin ve onun beynini sikemiyorsun, bu yüzden tüm o şehvet saçma sapan çıkış yolları buluyor. Endişelenmeyi bırak. Gerçekten Stephen'a dönüşüyorsun.*

"Sana geri döneceğim," dedi onun yerine. "Söz veriyorum."

Piper gözlerini kapattı ve dudakları Galen'in parmaklarına değene kadar yanağını çevirdi. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Galen dönüp gitmek için ön kapıya kadar geldi, ama kapı aniden açıldı.

YİRMİ ALTI

Tam savaş zırhı giymiş ÜÇ İKİNCİ ADAM salona koştu. Galen hala orada olmayan kılıcını aradı, dalganın yükseldiğini hissetti, *ilkine saldır, o salonu kapatır ve onu kalkan olarak kullanabilirsin diye* düşündü ve sonra Shane, Marcus ve... *"Jorge?" diye* tanıdı.

"Bu ikisinin yalnız gelmesine izin veremezdim," dedi Rüya Tanrısı'nın paladini. "Atların çılgın savaşçılara karşı nasıl davrandığını bilirsin. Kötü bir şey olursa, ortada hiçbir yerde atsız kalacaklarından ve onları kurtarmak için ikinci bir kurtarma ekibi göndermek zorunda kalacağımızdan korktum."

Shane ve Marcus gözlerini devirdi. Yedi kırık paladinden, Galen'in bildiği kadarıyla uzun bir binicilik geçmişi olan sadece bu ikisi vardı. Diğerleri, at çok sakinse ve at sırtındayken savaşın gidişatı değişmezse, az çok at sürebiliyorlardı, ki bu da felakete davetiye çıkarmaktı.

"Bir gnole bir öküzle takip edebilirdi!" dedi Jorge'nin arkasından son derece öfkeli bir ses. "Bir gnole, bir insanın önünde ata binmeyi onaylamaz. At da onaylamadı."

"Tehdit ortadan kaldırıldı mı?" diye sordu Shane. "Eğer kastettiğin buysa, onu boğazladım."

Shane başını salladı. "Çok iyi. Öyleyse, yardıma koştuğum için özür dilerim, ama gnole dostumuz çok endişeliydi..."

"Hayır, hayır." Galen ellerini kaldırdı. "Tanrılara şükür buradasın. Az kalsın başaramayacaktık. Earstripe ağır yaralandı ve Piper gnoları tedavi etmeyi bilmiyor. Onu bir an önce bir gnole doktoruna götürmeliyiz."

Brindle, kulaklarını geriye yatırarak paladinlerin arasından geçip gitti. "Bir gnole yaralandı mı?"

Galen salona doğru yol gösterdi. Piper irkildi, sonra rahatlayarak çöktü. "Ah tatlı Rat, Brindle, çok endişelendim."

Brindle kulaklarını çırptı. "Bir insan beni uyardı. Bir gnole kılıçlı insanları getirmek en iyisi olduğunu düşündü. Ama bir gnole yaralandı mı?"

Piper başını salladı. "Ve benim ecza çantam da yok. Çekmecenin arkasında baş ağrısı için bazı ilaçlar var, ama içinde ne olduğunu bilmiyorum. Yerel bir doktor bulabilsem bile, ateşini düşürmek için insanlara göre neyi ne kadar kullanmam gerektiğini bilmiyorum."

Brindle burnunu Earstripe'in yarasına yaklaştırdı ve kokladı. "Çürümüş gibi kokmuyor," dedi. "Ama emin olmak için çok taze."

Piper başını salladı. "Senin halkın söğüt kabuğunu tolere edebilir mi? Belki biraz kaynatabilirim, ama dozajı ne olur, Tanrı bilir."

Brindle başını salladı. "Bilmiyorum. Gnoller onu kullanmaz." "Lanet olsun."

"Yara kötü. Gnole ilacı lazım." Brindle kaşlarını çattı. "Kemik doktorunun suçu değil. Gnole insan değil, insan gnole değil. Gnole'yi gnole doktoruna götür, belki gnole iyileşir."

"Kırık bacakla bir günlük yol mu?" Piper yüzünü buruşturdu. "Yarada kaç tane kemik parçası kaldığını bilmiyorum. Bir şeyin yırtılıp kan kaybından öleceğinden korkuyorum."

"Bir gnole'nin *öküzü* olsaydı, gnole bu konuda endişelenmezdi."

"Bir öküzün olsaydı, şehre dönmeden önce yaşlılıktan ölürdü," dedi Shane.

Galen, etrafta garip bir şekilde duran diğer paladinlere döndü. "Bizi nehre götürebilir misiniz? Onu bir tekneye bindirebilirsek..."

"Evet, tabii ki," dedi Marcus. "İçimizden biri nehir yukarısına gidip bir tekne kiralayabilir. Buralarda karaya çıkabileceğimiz bir yer olmalı, böylece zavallı adamın sarsılmasını en aza indirebiliriz."

Salonun arkasındaki kapı açıldı ve Bayan Hardy içeri girdi. "Sesler duydum..." diye başladı, sonra yeni gelenleri görünce durdu. "Tanrım!"

Galen onu suçlamadı. Tam zırhlı üç paladin, odadaki havayı gerçekten çekip alabilirdi. Jorge'nin Rüya Tanrısı'nın paladini olması ve bu nedenle inanılmaz derecede yakışıklı olması da durumu kolaylaştırmıyordu. Shane de ona yakındı, ancak bunu pişmanlık verici bir sakalın altında saklamaya çalışıyordu. Grubun en normal görünen üyesi Marcus ise yine de bir fıçı kadar geniş ve bir ayı kadar kaslıydı.

"Bu Bayan Hardy," dedi Galen, üç paladin de silahlarına uzanırken. "O evin hizmetçisi. O olmasaydı, çok zor durumda kalırdık."

"Ah." Shane birkaç adım öne çıktı ve derin bir reverans yaptı. "Silah arkadaşım için yaptıklarınız için teşekkür ederim, hanımefendi."

"Ve benim kardeşim için de," dedi Jorge, onu itip Hardy'nin elini tuttu. O da eğildi, çünkü o böyle biriydi.

Hizmetçinin boynunda kızarıklıklar belirmeye başladı. "Hiçbir şey değildi," diye mırıldandı.

"O, bizim esir alan adamın kafasına bir pokerle vurdu," dedi Galen, "o sırada adam bir tatar yayı tutuyordu."

"Cesur olduğu kadar güzel de," dedi Jorge. Hardy birkaç kez boğazını temizlemek zorunda kaldı.

"Sizin yolunuzdan çekilebilmek için bir planımız var," dedi Galen, "ama gitmeden önce, gidecek bir yeriniz var mı?"

"Kızımın yanına gideceğim," dedi Hardy sert bir sesle. "Bu kadar zamandır eve gelmediğim için muhtemelen öldüğümü düşünüyordur. Ama ona açıklayacağım."

"Önce o zincirleri çıkaracağız," dedi Piper.

"Zincirler mi?" Üç paladin de birdenbire doğruldu, açıkça dehşete kapılmışlardı.

Bayan Hardy utanmış görünüyordu. Eteğini kaldırıp kelepçeleri gösterdi, sonra hemen eteğini indirdi. "Şikâyet etmek istemem," diye mırıldandı.

Marcus yardımına koştu. "Bunlar pim mekanizmasıyla kilitlenmiş gibi görünüyor," dedi. "Bir çekiç ve keski bulabilirsem, bunları bir çırpıda çıkarırım. Nerede saklandıklarını gösterir misin?"

Onu sakinleştirici sözlerle uzaklaştırdı. Galen, tanrının ölümünden önce onun küçük bir asilzade olduğunu asla tahmin edemezdin, diye düşündü. *Ama bizim gibi birkaç yıl çılgın piyade olarak geçirdikten sonra, muhtemelen tüm asaletini çabucak yitirirsin.*

Jorge ve Shane, nehir yukarısına gidip bir tekne bulmak için atlarla yola çıktılar ve Piper ile Galen'i iki gnolle baş başa bıraktılar.

Galen bir şey söylemeye başladı, ama Earstripe'in zayıf sesi onu kesintiye uğrattı. Üçü de kanepenin yanında diz çöktü.

Earstripe, sıvı gnolespeech dilinde bir şeyler mırıldandı. Brindle cevap verdi. Galen ne dediğini anlayamadı, ama güven verici bir ses tonuydu.

Yaralı gnole kıpırdadı ve başını kaldırmaya çalıştı, ama Piper "Hayır!" dedi ve omuzlarını tuttu. "Kıpırdama," dedi, daha yumuşak bir ses tonuyla. "Lütfen. Kan kaybından çok zayıfsın ve harcayacak gücün yok."

Earstripe bir gözünü açtı ve ışığa karşı gözlerini kısarak baktı. "Hayatta mıyız?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Evet. Üçümüz de hayattayız. Ve Brindle."

Bıyıklarını öne doğru uzattı ve yastıklara yaslandı. "Düz yatmak aptalca,"

diye mırıldandı Brindle. "Bir gnole kıvrılır. Ama burada

burada gnole yatağı yok."

"Onu uygun gnole yataklarının olduğu bir yere götüreceğiz," diye söz verdi Galen. "Yakında." Piper'a baktı. "Uyanmak iyiye işaret mi?"

"Evet, ama o kadar da iyi değil." Doktor ellerini ovuşturdu. "Asıl düşman ateş ve enfeksiyon. Yaralanmadan neredeyse kesin olarak kurtulacaktı, ama cıvatalar temiz değildi ve yarada kumaş vardı ve kemiği yerine oturtmuş olsak da, durumu iyi değildi ve yanlış iyileşebilir ve..."

"Bıyıklarını kıvırıyorsun, kemik doktorumuz," dedi Brindle. "Kemik doktoru elinden geleni yaptı, değil mi?"

Galen, gnole'nin kullandığı "biz" zamirindeki nezaketi fark etti, cümle biraz bozulmuş olsa da. "Piper harika bir iş çıkardı," dedi kararlı bir şekilde. "Earstripe'i sırtına bir cıvata saplanabileceği bir anda tedavi etmeye başladı. Ve saatlerce çalıştı."

"Elimden geleni yaptım, ama Earstripe hayatta kaldıysa, bu tamamen senin sayende, Brindle," dedi Piper. "Sen kaçıp yardım getirmiş olmasaydın, onu bir gnole doktoruna götürebilmemiz günler sürerdi ve ben onu kazara zehirleyebilirdim."

Brindle bıyıklarını salladı ve başka yere baktı, bu gnole'lerin utançla omuz silkmesine denk bir hareketti. "Zincirli kadın gelip bir gnole'ye kaçıp yardım getirmesini söyledi. Bir gnole daha hızlı olurdu, ama insanın ne kadar tehlikeli olduğunu bilmiyordu. Yerel insanlardan yardım istemek yerine kılıçlı insanları çağırmanın en iyisi olduğunu düşündü."

"Daha erken gelseydin bir şey değişir miydi bilmiyorum," dedi Galen. "Thomas her şeyi inkar ederdi ve Bayan Hardy onlarla konuşamazsa..." Başını salladı. "Paladinleri çağırmak en iyisiydi."

Piper yüzünü ovuşturdu. "Acaba kaç kişiyi öldürdü?"

"Ben buradayken altı tane," dedi Bayan Hardy kapıdan. Marcus'un koluna ağır bir şekilde yaslanarak içeriye topallayarak girdi. Galen hiçbir çınlama sesi duymadı ve Marcus'un sonunda bir keski bulduğunu tahmin etti. "Şehirden bir katiplik ilanı verecekti, birkaç ay sürecek bir proje için yazma ve hesaplama yapabilen genç bir adam arıyordu. Konaklama, yemek ve işi

iyi görünmesini sağlayacak, ama şüphe çekmeyecek kadar." Bayan Hardy kaşlarını çattı. "Efendi onlara labirenti gösterir, labirenti tanımalarını sağlar, birkaç gün sonra onları içeri kapatır ve tekrar ilan verir."

"Ve kışın kimse düzenli mesajlar beklemeyecek kadar uzak bir yerdi," dedi Galen. "Lanet olsun. İyi bir plandı. Ve eğer onlar katiplerse, deri ayakkabıları da açıklıyor."

Bayan Hardy ona başını salladı. "Biri onlardan birini aramaya geldi ve efendi onların hiç gelmediğini söyledi ve bu konuda biraz kızgındı. Ben de çocuklardan birini uyarmayı başardım, ama efendi geceleri kapımı kilitledi ve onlar etrafta olduğunda beni yakından izledi. Sen buradayken beni içeri kilitlemediği için şanslıydım."

"Sanırım sayımız çok fazlaydı," dedi Galen. "Şüphelenmemizden korktuğu için garip görünebilecek herhangi bir şey yapmaktan çekinmiş olmalı."

Hizmetçi başını eğdi. "Sana hemen söylemeliydim," dedi. "O odadayken. Ama seni tanımıyordum, aileni tanımıyordum ve korktum." Kanepeye baktı. "Belki de öyle yapsaydım arkadaşın orada yatıyor olmazdı."

"Muhtemelen o cıvatayı pokerinizle eğri vurmuşsunuz," dedi Piper, "ve ya benim ya da onun hayatını kurtarmışsınız. Thomas'ın ne kadar iyi bir nişancı olduğunu bilmiyorum, ama nişan almış bir atıştan ziyade, rastgele bir atışla şansımı denemeyi tercih ederim."

Bayan Hardy homurdandı. Dikkatlice bir adım attı, sonra daha büyük bir adım attı. "Bacaklarım şimdi çok hafif hissediyor," dedi, kasvetli bir şaşkınlıkla. "Kalçalarım henüz tam olarak çalışmak istemiyor."

"Geri gelecektir," dedi Marcus. "Bir atın bacaklarına pranga takabilirsiniz, ama onlar yeterince çabuk tekrar koşmayı öğrenirler." O bir adım daha attığında ve sendelediğinde, onu dengelemek için elini uzattı.

"Gitmeden önce," dedi Piper, "ayak bileklerinizi kontrol edebilir miyim? Kaba olmak istemem, ama zaman ve merhemle düzeltemeyeceğiniz bir şey olmadığından emin olmak istiyorum."

Hizmetçi ağzının bir köşesini kıvırdı. "Yıllardır bu kadar çok genç adam eteğimin altına girmeye çalışmamıştı, şimdi ise bir günde iki tane birden var!"

Galen kıkırdadı. Piper başını eğdi. "Tamamen bir beyefendi olacağıma söz veriyorum," dedi.

"Vay canına," dedi Bayan Hardy ve Galen tekrar güldü.

"Umarım Bayan Hardy iyi olur," dedi Piper biraz sonra, ayrılmaya hazırlanırken endişeyle.

"O iyi olacak," dedi Galen. "Muhtemelen gitmeden önce evi baştan aşağı soyacak, ona daha fazla güç versin."

"Keşke onu köyüne götürmek için birini göndermemize izin verseydi."

"Ben teklif ettim," dedi Marcus, "ama o, eğer öyle yaparsa, oraya vardığında herkesin benimle evlenmesini bekleyeceğini söyledi."

"Güzel bir kadın," dedi Jorge.

"Zaten birini buldum," dedi Marcus. "Ama kalıp teklifini yapabilirsin."

"Peki siz nehirde keyifli bir gezintiye çıkarken atları kim geri götürecek?"

Jorge bilmiyordu ama Galen, Marcus'un tanrı ölmeden önce evli olduğunu biliyordu. Karısı onun öldüğünü sanıyordu ama Galen'in bildiği kadarıyla, diğer paladin dört yıldır sadık kalmıştı.

Birkaç gün önce, kendini dul sanan bir kadına sadık kalmanın aptalca olduğunu düşünmüştü. Birkaç gün önce... Eh, uzun birkaç gün olmuştu. Earstripe'i Shane'in kollarına dikkatlice yerleştiren Piper'a baktı. "Bacağını yukarıda tutmaya çalış," dedi. "Ve onu sarsmamaya çalış. Ve..."

Galen, paladin arkadaşını kurtarmak için araya girdi. "Her şey yoluna girecek," dedi. "Ve yoluna girmezse, en azından çabuk bitecek."

"Biliyorum," dedi Piper. "Sadece endişeleniyorum, çünkü yeterince endişelenirsem, belki de her şey kötü gitmez." Galen'e alaycı bir bakış attı. "Canlı konularla uğraşmayı bırakmamın diğer nedeni de bu."

Galen ellerini doktorun omuzlarına koydu, eğilip alnına bir öpücük kondurdu. Piper ona şaşkın şaşkın baktı. "Bu ne içindi?"

"Sen olduğun için."

Doktoru Marcus'un atına götürdü. Diğer paladin düşünceli bir şekilde ona bakıyordu.

"Ne?" dedi Galen.

"Hiçbir şey. Al, Doktor, ikimiz bir atın arkasına binmeliyiz ve ben seni kazara yola düşürme ihtimali en az olan kişiyim." Piper'a elini uzattı ve Marcus'u çekip Galen'in itmesiyle doktoru Marcus'un arkasına oturttular.

Galen bir anlık kıskançlık duydu. Atları hiç sevmemişti, ama Piper'ın sırtına yapışık, her adımda ona doğru itilip kakılması... bu görüntü çok cazip geliyordu. *Marcus ise sadece kadınlarla ilgileniyor ve üstelik bekâr. Ne yazık.*

Kendisi de yalnız binmiyordu. Brindle çoktan boş eyere oturmuştu. "Bir gnole'nin bunu söyleyeceğini hiç düşünmezdim, ama daha fazla at getirmeliydik."

"Bunu söylediğini asla unutmayacağım," dedi Jorge.

"Kılıç-insan kendini *çok* komik sanıyor."

Galen kendini ata çekti. Berbat bir biniciydi. Bunu kendisi de biliyordu, at da biliyordu, inkar etmenin bir anlamı yoktu. Brindle ona daha fazla yer açmak için yer değiştirdi, sonra atlar tırıs gitmeye başladığında eyere tutunmaya karar verdi.

Neyse ki, iniş yerine çok uzak değildi. Tekne onları bekliyordu, kaptanı sarkık şapkalı, yuvarlak yüzlü bir kadındı. "Hazır ve bekliyoruz," dedi Jorge'ye neşeyle, sonra Earstripe'i gördü

Earstripe'i görünce, "Ah, zavallı küçük şey. Onu gemiye alın, gece yarısına kadar Archon's Glory'ye varırız," dedi.

Galen tekneler hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Tekne, bir kürek teknesinden daha büyüktü ve Delta'ya demirleyen büyük yelkenli gemilerden çok daha küçüktü. Ön ucu kavisliydi ve Delta'dakiler gibi üzerine boyanmış gözler yoktu. Atların yanında kalan Jorge hariç, hepsi tekneye sığdı.

Kaptanlarının ve yardımcısının elinde birer sırık vardı. Yardımcı, iniş noktasındaki tahta direğin etrafındaki ipi çözdü ve sırıklarını suya daldırarak tekneyi kıyıdan uzaklaştırdılar. Akıntı onları yakaladı ve tekneyi nehirde aşağıya doğru sürüklemeye başladı, önce yavaşça, sonra tekneyi nehrin ortasına doğru ittikçe, bir insanın koşabileceğinden daha hızlı bir şekilde.

Su soğuktu. Piper, Earstripe'in battaniyeleriyle uğraştı, sonra teknenin dibinde, sırtı alçak banklardan birine yaslanarak onun yanına oturdu. Galen, doktorun yanına oturdu, söyleyecek yararlı bir şey olmadığını bildiği için hiçbir şey söylemedi. Dizleri birbirine değdi ve ikisi de uzaklaşmadı, nehrin kıyıları sessizce akıp gitti.

YİRMİ YEDİ

"SANIRIM ATEŞİ VAR," dedi Piper bir iki saat sonra. "Brindle?"

Brindle diğer gnole'nin kulaklarının içini kontrol etti, sonra dudağını kaldırıp diş etlerini kontrol etti. "Çok sıcak, evet."

"Onu sıcak tutalım mı, yoksa soğutmaya mı çalışalım?"

"Soğutalım. Ateş, bir gnole'nin beynini pişirmekten başka bir işe yaramaz." Piper bir bezi soğuk nehir suyuna batırdı ve Brindle onu Earstripe'in kulaklarının etrafına sardı. Yaralı gnole, ince bir sesle hafifçe inledi, sonra sessizleşti. Galen, onun gerçekten uyanık olmadığından oldukça emindi. *Bunun bir önemi yoktu. Ben, kabusların genellikle uyanık olmaktan daha kötü olduğunu herkesten iyi bilirim.*

"Brindle," dedi Piper dikkatlice, "Biliyorum bu çok şey istemek, ama kulaklarını kontrol edebilir miyim? Sağlıklı bir sıcaklığın ne olması gerektiğini bilmiyorum ve bir daha gnole tedavi etmem gerekirse ve bana yardım edecek kimse olmazsa..."

Brindle'ın bıyıkları, gnole'lerin yorgun gülümsemesi anlamına gelen bir şekilde öne doğru kıvrıldı. "Bir gnole yardım eder, kemik doktoru."

Piper burnunu ve kulaklarının içini kontrol ederken sabırla oturdu ve hatta ağzını açarak Piper'ın diş etlerinin rengini Earstripe'inkiyle karşılaştırmasını sağladı. "Her zaman kullanamazsın," diye uyardı. "Bir gnole'nin dişleri kötü olabilir, bir gnole'nin diş etleri her halükarda kırmızı olur. Ama kırmızı, kuru, sıcak, hepsi bir gnole için kötüdür."

Gece çöktüğünde, kulaklarını veya diş etlerini kontrol etmeden bile Earstripe'in ateşi olduğu belliydi. Küçük vücudundan ısı yayılıyor gibiydi. İlk başta, sadece kendisinin görebildiği şeylere dişlerini gıcırdatıp hırladı

ama saatler geçtikçe, bunun için gücünü kaybetmiş gibi görünüyordu. Sonunda tek hareketi şiddetli titremeydi ve Brindle bile ne yapacağını bilemiyor gibiydi.

Galen başını kaldırıp Archon's Glory'nin ışıklarının önlerinde parlak bir şekilde parladığını gördüğünde, muhtemelen gece yarısı yaklaşıyordu. Bu manzara onu tarifsiz bir rahatlama ile doldurdu. Neredeyse bir gnole şifacısına varmışlardı. Yapılabilecek bir şey varsa, yapılacaktı.

Piper'ı dürttü. Doktor yorgunluktan ona yaslanmıştı ve Galen kolunu adamın omuzlarına dolamıştı. Piper, başını Galen'in omzuna dayayarak uykulu bir uykuya dalmıştı. *Bu hiç de şaşırtıcı değildi. Sanırım o* zamandan beri *uyumamıştı... o zamandan beri...* cehenn*em*den beri. *O akrep makinesiyle savaşmadan önce*. Sanki bir asır önceymiş gibi geliyordu.

"Piper," dedi nazikçe. "Piper, uyan. Neredeyse vardık."

Piper bir şeyler mırıldandı ve Galen'in yanına sokuldu. Neyse ki, çürük kaburgalarının olduğu taraf değildi. Bu açıdan Galen, yüzünün sadece yarısını görebiliyordu: uzun, düz burnu ve koyu renkli kirpikleri. Teknenin ön ve arka tarafında lambalar yanıyordu ve ışık çok sarıydı, bu da doktorun gözlerinin altındaki mavi halkalara yeşilimsi bir renk veriyordu.

Paladin iç geçirdi ve battaniyeyi Piper'ın omzuna sardı, tanımlanması zor, hafif bir duygu dalgası hissetti. Belki sevgi, belki de biraz öfke. Adam şimdiye kadar uyumuş olmalıydı, ama elbette uyumamıştı, yorgunluktan düşene kadar uyumamıştı.

Galen başını kaldırdı ve Shane'in kendisini

izlediğini gördü. "Ne var?" diye sordu.

"Hiçbir şey."

Galen gözlerini kısarak baktı. Önce Marcus, şimdi de Shane. "Çok yorgun," dedi sinirli bir şekilde. "Sen gelmeden önce saatlerce Earstripe'e bakıyordu. Sanırım bir gündür uyumadı."

"Eminim yorgun düşmüştür," diye onayladı Shane. "Peki *sen* ne zamandır uyumadın?"

Galen omuz silkti. "Bizim için durum farklı. Kaç tane zorlu yürüyüş yaptık?"

Marcus burnunu çektirdi. "Çok fazla. Çoğu uzun zaman önceydi ama."

"Bunun için tanrılara şükür," dedi Shane.

"Evet, elbette. Ama eskisi kadar genç değiliz. Mümkün olduğunda geceleri sekiz saat uyumayı seviyorum."

Şehre yaklaştıkça tekne trafiği arttı. Kaptan ve yardımcısı, malları taşıyan büyük mavnaların önünden tekneyi uzaklaştırmak için sırıkları kullandılar ve sonunda cesetlerin bulunduğu yerin karşısındaki nehir kıyısındaki rıhtıma çarptılar.

Piper kıpırdadı ve oturarak gözlerini ovuşturdu. "Mm? Ne? Biz... Earstripe!"

"Ölmedi," dedi yaralı gnole'nin yanında kıvrılmış olan Brindle. O da oturdu. "Ateşi var, ama ölmedi."

Piper hastasının kulaklarını yokladı. "Daha mı sıcak?"

Brindle somurtkan bir şekilde başını salladı. Earstripe'in kulaklarının etrafına daha fazla soğuk bez sardılar ve ellerini nehir suyuna batırarak serinlettiler. Shane ise kaptana ücretinin diğer yarısını ödedi.

"Ona iyi şanslar," dedi Marcus'un kollarındaki baygın gnole'ye başını sallayarak. "Hepiniz için Nehir Yılanı'na bir mum yakacağım."

"Teşekkür ederim," dedi Shane ciddi bir şekilde, çünkü Shane her zaman nazikti. Son günlerde, belki Rat hariç, çoğu tanrıya şüpheyle yaklaşan Galen hiçbir şey söylemedi. Piper'a nemli bezleri bir araya toplayıp, gnole doktoruna giderken Earstripe'ı serinletmeye çalışması için yardım etti.

"Ne kadar uzaklıkta?" diye Brindle'a sordu.

"Uzak değil." Gnole durakladı ve bıyıklarını düzeltti. "Bu yuvada gnole yaşamıyor. Oraya vardığımızda bir gnole'ye sormamız gerekebilir.

Yuva girişleri bazen değişir, değil mi?" "Yolu göster."

BRINDLE, Galen'in hafif şaşkınlığına rağmen, onları şehrin içine geri götürmedi, nehrin uzak tarafında kalarak nehir aşağı doğru ilerledi. Galen, o tarafta depolar olduğunu ve birkaç yıl önce Elkinslough nehrinin taşarak en yoksul alçak mahalleleri sular altında bıraktığında ortaya çıkan bir gecekondu mahallesi olduğunu biliyordu. En az bir gnole sığınağının da sular altında kaldığını biliyordu, ama onun da yer değiştirdiğini fark etmemişti.

"Burada tepenin yamacına inşa edilmiş," dedi Brindle, onları dar geçici sokaklardan geçirirken. "Burada sel yok. Ama işçi gnole'lar veya paçavra ve kemik toplayıcı gnole'lar için uzun bir yürüyüş, bu yüzden şimdi şehirde daha küçük yuvalar var, değil mi?"

"Mantıklı," dedi Piper. Galen arkasına bakmakla meşguldü. Hatırladığı çadır kent olgunlaşmış, daha dayanıksız kanvas çadırların yerini kalıcı ve yarı kalıcı yapılar almıştı. Kokularından en ucuz yağı yaktıkları anlaşılan, ama yine de ışık sağlayan lambalar bile vardı. Halat ve tahtadan yapılmış yürüyüş yolları farklı seviyelerde alanı çaprazlıyordu ve Brindle onları birine çıkardı. Galen yere baktığında bunun nedenini anlayabildi. Kanalizasyon sistemleri pahalı ve kurulumu karmaşıktı ve muhtemelen buraya bir tane kurulması için yüz yıl geçmesi gerekecekti.

Yine de, gördüğü en kötü durum bu değildi. Tepelerin eğimi, gece atıklarının nehre akmasını sağlıyordu, bu yüzden Archon's Glory'deki diğer mahallelerden çok daha kötü kokmuyordu. Nehrin kokusu yazın olağanüstüydü, ama şehrin hiçbir yerinde bundan kaçmak mümkün değildi.

Beklenebileceği gibi, gece yarısı olmasına rağmen, gnole ve insanlardan oluşan oldukça fazla sayıda insan gelip gidiyordu. İnsanlar paladinlerden uzak duruyorlardı, bu işe karışmanın değmeyeceğini düşünüyorlardı.

Galen, başının üstünde ayak sesleri duydu ve yukarı baktığında, üstlerinde daha fazla yürüyüş yolu olduğunu gördü. Yürüyüş yollarının alt kısmında, gece kuşlarının yuvaları asılıydı.

"Bu bölge hızla inşa edildi," dedi.

"Mevcut malzemelerle," dedi Marcus. "Sel çok sayıda evi yıkmıştı. O evlerde yaşayan insanlar bulabildikleri her şeyi topladılar ve nehrin yukarısından daha fazlası sürüklendi." Earstripe'i taşıyordu, ama Shane'e başını salladı ve kollarını dinlendirmek için gnole'yi ona verdi.

"Onu ben taşıyabilirim," dedi Galen.

"Sen fena halde dövüldün," dedi Marcus açıkça. "Şu anda sana bir buket papatya taşımayı bile emanet edemem."

"Öyle mi? Hemen şimdi seninle dövüşürüm. Çıplak yumrukla. Hadi bakalım." "*Beyler,"* dedi Piper, sinirli bir sesle, "acil bir durum var.
. Kavga etmeyi sonraya bırakın." Galen'e gözlerini kısarak baktı. "Kaburgaların iyileştikten *sonra*. Ve eğer dikişlerini koparırsan, çok kızarım."

Galen dramatik bir şekilde iç geçirdi. Brindle gözlerini devirdi. Shane gökyüzüne baktı, belki de daha yüksek bir güçten güç almak için.

"Yaklaşıyoruz," dedi Brindle birkaç dakika sonra, tepenin yukarısına doğru ilerlerken. İnsan trafiği önemli ölçüde azalmıştı ve geçici geçitler daha karanlık ve sessizdi. Yürüyüş yolları artık tahta ve ipten değil, ambalaj sandıklarından yapılmıştı. Galen, karanlıkta ara sıra gnole gözlerinin parladığını gördü, ama burada lamba yoktu, sadece gökyüzünün parlak kırmızı sisi vardı.

"Burada bekleyin," dedi Brindle. "Bir gnole geri dönecek." İnsanlar için çok küçük bir alana girerek ortadan kayboldu ve dört adam birbirine sarılmış halde kaldı.

Gnole kürkünün hışırtısı kaybolunca, ortalık çok sessizdi. Galen'in bir şehirde sevdiği sessizlikten çok daha sessizdi.

Piper, bu duraklamayı Earstripe'i kontrol etmek için kullandı. Yüzü asıktı. "Ateşi daha da yükseliyor galiba," diye kimseye özel olarak mırıldandı. Galen

kendi sinirleri de gerilmeye başlamış olsa da, onu sakinleştirmek için koluna elini koydu.

"Bence biri bizi izliyor," dedi Shane sessizce.

Galen alaycı bir şey söylemek için ağzını açtı, ama o anda gölgelerden bir siluet belirdi.

YİRMİ SEKİZ

ÜÇ KİŞİYDİLER. Önde duran ve lider gibi görünen kadın, hayduttan çok birinin annesi gibi görünüyordu, ama muhtemelen bebek haydutlar da bir yerden gelmiş olmalıydı. Elinde sopa gibi bir tahta tutuyordu. Arkasında duran iki adam cop taşıyordu. Hiçbiri mutlu görünmüyordu.

Marcus'un eli kılıcının kabzasına gitti. Galen kendi kılıcına uzandı, yine kılıcı olmadığını fark etti ve içinden küfretti. *Shane ise Earstripe'i taşıdığı için kılıcını çekemiyordu. Onun kılıcını alabilirdim, ama lanet olsun, o, Rüya Tanrısı'nın halkının kullandığı o saçma sapan sırt kılıfını tercih ediyor, denersem kulağını koparırım.* Galen, o lanet şeyleri kendilerini baştan aşağı kesmeden nasıl kullandıklarını bilmiyordu. Piper'ın önüne geçip, tek seçeneği buysa doktoru korumaya hazır olmaya karar verdi.

"O gnole ile ne yapıyorsun bilmiyorum," dedi kadın, gözlerini kısarak, "ama buraya gelip onları avlayabileceğini sanıyorsan, ne kadar büyük olursan ol, yakında aksini öğreneceksin."

Galen hafif bir rahatlama hissetti. Buraya soygun için gelmemişlerdi, gnoları korumak için gelmişlerdi. Ki... *tamam, kabul ediyorum, ağır silahlı dört adamın açıkça ölü veya yaralı bir gnole'yi sürüklemesi şüpheli bir durum. Brindle nerede? Geri gelirse, bizim için kefil olabilir.*

"Kötü bir niyetimiz yok," dedi Piper.

"O adamı yere indirsenize, o zaman bakarız?"

"Burada mı?" dedi Piper, açıkça dehşete kapılmış bir şekilde. "Hayır, burası çok kirli." Bu doğruydu, ama belki de o anda söylenebilecek en diplomatik şey değildi.

Galen durumu yatıştırmanın bir yolunu düşünmeye çalıştı ama o kadar yorgundu ki ne söyleyeceğini bilemedi. "Sorun yok," dedi. "Gerçekten sorun yok."

Kadın ve arkadaşlarının silahlarını sıkıca tutmalarından anlaşıldığı kadarıyla, onlar bunun sorun olmadığını düşünmüyorlardı.

Onları kurtaran Shane oldu. "Sanırım ortak bir hedefimiz var," dedi, Earstripe'i hala göğsüne sıkıca tutarak. Sesi o kadar sakin, nazik ve yatıştırıcıydı ki, aya uçmak üzere olduğunu söyleseydi, muhtemelen makul gelirdi. "Bu gnole bizim dostumuz ve ağır yaralandı. Onun kendi halkı tarafından tedavi edilebilmesi için burada gnole yuvasını arıyoruz."

Shane, Rüya Tanrısı'nın tapınağından sadece arka kınını almamıştı. Çoğu paladin bu sesi bir dereceye kadar çıkarabilirdi, ama Rüya Tanrısı'nın halkı bunu yüksek bir sanata dönüştürmüştü. Galen, iki adamın coplarını sıkıca tutan beyaz parmaklarının gevşediğini gördü. Kıskançlık duydu. O lanet sesi *hiç* çıkaramıyordu.

"Şifacı için mi buradasınız?" dedi sarışın kadın, hala şüpheci ama eskisi kadar düşmanca davranmıyordu.

Shane başını salladı. "Bir gnole rehberiyle birlikte geldik," dedi, hala aynı ses tonuyla. "Yol tarifi almaya gitti, ama yakında dönecektir. Size söz veriyorum, buradaki gnole'lere karşı sadece iyi niyetimiz var."

Kadın bir adım geri attı. "Son zamanlarda bazı sorunlar oldu," dedi sert bir sesle. "İnsanlar buradaki yuva hakkında haber aldı. Zorbalar, onlarla sorun çıkarmak eğlenceli olur diye düşündüler."

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Shane ve onu dinleyen herkes onun üzüldüğünü anlayabilirdi. "Beyaz Sıçan Tapınağı'na sorunlar olduğunu bildireceğim."

Kadının kaşları arasındaki çizgi yumuşadı. "Sıçan'la mısın?" Shane başını eğdi. "Ah, tamam o zaman. İyi insanlar. Ama muhafızları göndermelerine izin verme. Onların gücünü kullanmalarını istemiyoruz, anladın mı? Biz gnollara bakıyoruz, gnollar da bize bakıyor. Başka kimsenin karışmasına gerek yok."

Shane ciddiyetle başını salladı. "Endişelerini sadece Sıçan'a ileteceğime söz veriyorum."

Kadın dalgın bir şekilde başını salladı ve Shane'in arkasını baktı. Sonra ifadesi değişti ve silahını tamamen indirdi. "Sanırım doğruyu söylüyorsun."

"Bir gnole beş dakika uzaklaşır ve insanlar başını belaya sokar," diye mırıldandı Brindle, Galen'i iterek yanından geçti. "Gnoller artık çok büyük insanlara yol açıyor."

Kadın, gnol dilinde kesik kesik bir şeyler söyledi ve serbest elini kaldırarak bir kulağı taklit etti. Brindle bıyıklarını keskin bir şekilde salladı ve her kelimeyi açıkça telaffuz ederek cevap verdi. Kadın başını salladı ve üçlü geldikleri gibi hızla ortadan kayboldu.

"Yerel koruyucuların olması iyi bir şey," dedi Shane.

"Evet, ben de bu yerel koruyuculardan bazılarının kafalarımızı ezmeye çalışacaklarını düşünmüştüm," diye mırıldandı Marcus.

Kazıma sesleri, daha fazla gnolun geldiğini haber verdi. Tahtaları ve kırık bir kapı gibi görünen şeyi kenara çekerek, bir insanın geçebileceği kadar geniş bir yol açtılar. Brindle dört adama takip etmeleri için el salladı. Marcus önde, Shane onun arkasında ve Piper de onun arkasında yürüdü. Galen arkada kaldı, gnollara güvenmediği için değil, diğer insanlara tam olarak güvenmediği için. *Bu üçü dostça görünüyordu, ama gnollara eziyet etmeyi eğlenceli bulan insanlar varsa, onları durdurabileceğim bir yerde olmak isterim.*

Neyse ki, öyle biri ortaya çıkmadı. Onlar, kanvas duvarlar ve tahta parçalarından oluşan karanlık bir labirentten geçirildiler. Galen, önündeki Piper'ın siluetini zar zor seçebiliyordu. Sonra arkasında bir ışık parladı ve

Galen dönüp baktığında, kısa bir sopanın ucunda bir mum tutan garip bir gnole'nin onu takip ettiğini gördü, muhtemelen insanlara yardım etmek için. İleride sallanan başka bir ışık da bunu doğruluyor gibiydi.

Bu, ilerlemelerini kolaylaştırdı. Kısa bir rampadan aşağı indiler ve sonra tekrar ilerlemeye başladılar. Galen emin değildi, ama muhtemelen artık tepenin yamacına ulaştıklarını düşündü. Havada nehir kokusu azalmış, gnole kürkü ve toprak kokusu artmıştı.

Yol aniden açıldı ve o ve diğer insanlar büyük, dairesel bir odaya çıktılar. Kenarları asılı battaniyeler ve tahta desteklerle sınırlanmıştı, ancak tavan toprak ve taştan yapılmıştı. Tüneller, bir tekerleğin çarkları gibi birçok yöne uzanıyordu.

Düzinelerce gnol duvarların kenarında sıralanmış, tünel ağzından onlara bakıyordu. Ahşap desteklere tutturulmuş küçük ışıklar vardı, ancak bu ışıklar, refakatçilerinin taşıdığı mumlardan çok daha sönük bir ışık yayıyordu.

Galen gnollara tamamen güveniyordu, ama yine de sinirleri gergindi. Işıklar olmasaydı, paladinler tamamen labirentin sakinlerinin insafına kalacaklardı. Ve çok, çok fazla sakin vardı. Her taraftan nefes alma, hareket etme ve gnolların yumuşak mırıldanma seslerini duyabiliyordu. *Gnollara eziyet eden hiç kimsenin buraya girmediğini tahmin ediyorum. Ya da girdilerse, bir daha çıkmadılar.*

Bir gnole öne çıktı. Bastona ağır bir şekilde yaslanıyordu ve Galen, yürüyüşünden bir ayağının diğerinden daha kısa olduğunu tahmin etti, ama yine de gnolish enerjisiyle hareket ediyordu. Yüzünün ortasından, normal porsuk çizgilerinden çok daha geniş, geniş beyaz bir leke geçiyordu, gözlerin üzerinden geçip burnu tamamen pembe bırakıyordu.

"Doktorumuz," dedi Brindle, bariz bir gururla.

Beyaz çizgili gnole, Brindle ile konuşuyordu, ama gözleri Shane'in kollarındaki bohçaya kilitlenmişti.

"Bizimki bu gnole'yi getirmemizi söyledi," dedi Brindle. "Bizimki, bizimkilerin ona bakacağını söyledi."

"Mümkünse doktorunuzla konuşmak istiyorum," dedi Piper. "Bizim doktorumuz yaralanma hakkında ne kadar çok şey bilirse o kadar iyi olur."

Brindle hızlı bir açıklama yapmaya başladı, konuşurken kulakları ve bıyıkları hareket ediyordu. Galen iki üç kelime yakaladı, ama çoğunlukla gnole, onun yetersiz becerilerinin yetişemeyeceği kadar hızlı konuşuyordu.

Doktor Piper'a ihtiyatla döndü ve birkaç kısa kelime söyledi. Brindle, neredeyse özür dilercesine, "Bizimkiler, bir insanın bizimkilere iyileştirme konusunda pek bir şey söyleyemeyeceğini düşünüyor," dedi.

"Hayır," dedi Piper, ağzının bir köşesi yorgun bir gülümsemeyle yukarı kalkarken. "Hayır, ama bir insan bizimkine bir insanın bir gnole'ye ne yaptığını söyleyebilir, böylece bizimki neyi düzeltmesi gerektiğini bilir."

Beyaz benekli gnole, Brindle'ın çevirisine gülerek karşılık verdi ve bizimkilerin tavrı yumuşamış gibiydi. Piper'a kısa bir selam verdikten sonra tünele doğru uzaklaştılar. Tünelin sonunda, dokunmuş battaniyelerle ayrılmış bölmeler vardı. İnsanlar başlarını eğerek onları takip ettiler. Shane, Earstripe'i göğsüne sıkıştırmamak için neredeyse ikiye katlanmıştı.

Gnole doktoru bir battaniyeyi kenara çekip işaret etti. Bölme genişti, ortasında yuvarlak bir yatak vardı. Uzun bir yan masada aletler parlıyordu, bazıları Galen'in Piper'ın çantasında gördüklerine benziyordu, bazılarının ise amacı ve tasarımı anlaşılmazdı. Mumları taşıyan gnole'lardan biri, masayı saygıyla yan masanın üzerine koydu.

Buradaki tavan daha da alçaktı ve Shane ayağa kalkmayı bile denemedi. Diz çöktü ve Earstripe'i yuvaya yatırmak için dizleri üzerinde ileri doğru sürüdü. Gnole doktora başını eğdi ve sonra Marcus ile birlikte koridora çekildi.

Galen kaldı, bizimkiler ise hastanın etrafında dolaşarak uzuvlarını yeniden düzenlediler, kulaklarının içini kontrol ettiler ve somurtarak baktılar.

"Brindle, yaptıklarımı tercüme edebilir misin?"

"Karmaşık kelimeler," dedi Brindle. "Bir gnole deneyebilir." Beyaz lekeleri olan gnole'ye baktı ve bir şey söyledi. Bizimkiler tekrar başını salladı ve

Piper'a hastanın yanına gelmesi için işaret etti.

Gnole ve insan birlikte Earstripe'in üzerine eğildiler, Piper ne yaptığını açıkladı ve Brindle sessizce çevirisini mırıldandı. Galen izlerken dikkatini çeken şey, ikisinin ne kadar benzer olduklarıydı. Bakışlarının yoğunluğu, bandajları açarkenki becerikli, dikkatli hareketleri... Biri bir metre boyunda, diğeri düz yüzlü ve çıplak uzuvlu olsa da, ikisi de aynı türdendi.

Piper'ı izlerken, o tuhaf, hassas duygu bir kez daha onu sardı. Bu seferki ilkinden daha güçlüydü, hayranlıkla karışmıştı. *O iyi bir adam,* diye düşündü Galen, neredeyse hayretle. *Yaptığı işte iyi olan iyi bir adam. İnsanlara yardım etmekten başka bir şey istemiyor ve bu ona çok fazla acı vermeye başladığında, yardım etmenin başka bir yolunu buldu.*

Ours pansumanı kokladı ve Piper'a bir kez daha keskin bir bakış attı. "Tatlım," dedi Piper. "Başka ne kullanacağımı bilemedim. İnsanlarda bazen işe yarıyor, ama gnollarda nasıl olur bilmiyorum." Gnole doktoru başını eğdi, Brindle'ın çevirisini dinledi, sonra yine keskin bir kahkaha attı ve Piper'ın koluna açıkça eğlenerek vurdu. Bizimki masadaki kil çömleği işaret etti ve Brindle onu alıp açtı, koyu kehribar rengi bal ortaya çıktı. Piper da güldü, yüzündeki yorgun çizgiler bir anlığına daha nazik çizgilere dönüştü ve Galen kalbinin acıya yakın bir şekilde sıkıştığını hissetti.

Kapıyı işaret eden ahşap sütuna yaslandı ve yorgunluğunun kendisini ele geçirdiğini hissetti. *Belki de yorgun olduğum için duygusal davranıyorum.*

Beyaz lekeleri olan gnole kapıya seslendi ve iki genç gnole Galen'in yanından geçip kibarca dinledikten sonra tekrar dışarı çıktı ve Earstripe'in kulakları için nemli bezlerle geri döndü. Biri hastanın dudaklarını geri çekti, diğeri ise gnole'nin diş etlerine bir tür yağ sürdü. *Muhtemelen boğazına bir şey sokmaya çalışıp ısırılmaktan daha iyiydi.* Galen bir an için konuşmayı takip edemedi, gözleri bulanıklaşmıştı. Başını kaldırdığında

iki genç gnole kenara çekilmiş ve beyaz lekeleri olan gnole bir taburede oturuyordu. *Kesinlikle yorgundu.*

Piper yeni bir enerji kazanmış gibi görünüyordu ve doktorla heyecanla konuşuyordu. Kendi bacağını uzattı ve parmaklarıyla bir çizgi çizerek femoral arterin yolunu işaretledi. Brindle çeviriyi zorlukla takip ediyordu, ama görünüşe göre bizimkiler yine de anlamıştı, çünkü dizlerine vurarak Brindle'ın bacağını uzatmasını ve pençeli eliyle farklı bir yol çizmesini istediler. Piper rahatlamış bir şekilde elini kalbine koydu. "Bolt'un artere yakın olmasından dolayı tüm bu süre boyunca çok korktum," diye itiraf etti. "Keşke bilseydim."

"Artık bizim gnole biliyor," diye çevirdi Brindle. "Eğer bizim gnole bir insan üzerinde çalışırsa, belki de bizim gnole kazara onları kan kaybından öldürmez."

"Brindle," dedi Piper, "bizimkinden gnole anatomisinin nasıl işlediğini biraz daha öğretmesini istemek kabalık olur mu? Tabii ki şu anda değil, ama yakın gelecekte? Elimden geldiğince bu iyiliğin karşılığını seve seve öderim. Bir gün ikimizin de hayat kurtarmasına yardımcı olabilir."

Brindle bunu düşündü. "Bir gnole isteyebilir," dedi yavaşça. "Ah... bizimki... çok yüksek kasttan. Kemik doktoru anlıyor mu?"

Piper Galen'e baktı ve Galen, yardımcı olabildiği için aptalca bir şekilde memnun oldu. "Sanırım bizimki son derece kıdemli bir doktor ve siz de bizimkine öyle davranmanız gerektiğini söylemeye çalışıyor."

Piper güldü. "Ben çok kıdemli değilim," dedi Brindle'a. "Bizimkine, benden çok daha bilge birine göstereceğim tüm saygıyı göstereceğime söz veriyorum. Ve bizimki, bizimkini seçeceği zaman ve yeri belirleyebilir." Bir süre durdu, sonra ekledi, "Eğer bizimki işyerime gelip insan vücudunu görmek isterse, bu benim işimin büyük bir parçası."

Gnole doktoru, Piper'ın ilettiği isteği ilgiyle dinledi. Bir an, bizim bıyıklarımız keskin bir şekilde hareket etti, ancak Galen bunun dehşet mi yoksa basit bir şaşkınlık mı olduğunu anlayamadı. *Cesetler mi? Mezar gnole'leri*

ve gnole toplumunun en alt kastını oluştururlar. Piper'ın mezar gnole işi yapmasından mı endişelendi?

Brindle konuşmasını bitirdiğinde, gnole doktoru Earstripe'in üzerine eğildi, yarasını tekrar inceledi, sonra bizim omzumuzun üzerinden birkaç kelime havladı. Galen, bizimkinin söylediği şeye Brindle'ın şaşırdığını görebiliyordu ve keskin bir reddedilme ihtimaline karşı kendini hazırladı.

"Bizimkinin bir adı var," dedi Brindle. "İnsanlar buna... Buz Kafatası derler, değil mi? Bizimki kemik doktorunun insan versiyonunu kullanmasına izin veriyor." Yutkundu. "Bizim gnole, bizimkinin kemik doktorunun yuvasına gelip ölü insanı muayene edeceğini söylüyor. Bizimki, aranızda hayatların kurtarılacağını söylüyor." Gnole, Galen'e yalvaran bir bakış attı. "Bizim gnole, kemik doktorunu bununla ve bizim adımızla onurlandırıyor. Domates adam, bir insana açıklayabilir misin? Bu gnole'den daha iyi açıklayabilir misin?"

"Bence çok iyi açıkladın," dedi Piper. Galen'e baktı. "Bir şeyi kaçırıyor muyum?"

"Hiçbir şeyi kaçırdığını sanmıyorum," dedi Galen. "Ama bence bu... ah... biraz eşi benzeri görülmemiş bir durum olabilir. Beartongue'un başka bir ülkede başka bir tanrının tapınağını ziyaret etmesi gibi bir şey olabilir. Bizimki sana bir iyilik yapıyor, ama bu iyilik, bizimkilerin tedavi etmek zorunda kalabileceği diğer tüm insanlara da uzanıyor, anlamış mıydın?"

Piper başını salladı ve Brindle'a döndü. "Lütfen Skull-of-Ice'a tüm minnettarlığımı iletin. Bizimki koku alamayan bir insana karşı çok cömert davranıyor."

Brindle bunu tekrarladı. Skull-of-Ice kıkırdadı, elini uzattı ve pençesiyle Piper'ın burnuna dokundu. Galen, doktorun durumu ne kadar iyi idare ettiğine gurur duydu. Bunun büyük bir iltifat olduğundan emindi ve Piper de tam olarak doğru şekilde yanıt vermişti.

Skull-of-Ice insanlara ve Brindle'a doğru kovma hareketleri yaptı ve bezler ve

Piper gnollere selam verdi ve diğer iki paladinin beklediği koridora çekildi.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Shane.

Piper yorgun ama açıkça memnun bir şekilde başını salladı. "O iyi ellerde," dedi. "Benimkinden çok daha iyi."

"Ama oraya ulaşmak için onu hayatta tuttun," dedi Galen.

Doktor onaylayan küçük bir ses çıkardı. "Sanırım öyle." Gözleri Galen'inkilerle buluştu ve koyu kahverengi gözlerinin derinliklerinde, Galen, Earstripe'ın yatağının başında geçirdiği o uzun, korkunç nöbetin anısını görebiliyordu.

Nöbetlere yabancı olmayan Galen, Piper'ın yaşayanlar ve ölüler için kaç tane nöbet tuttuğunu merak etti. Ama doktor, yaşayanları savunmak için daha nazik ve daha sert bir şekilde bu süreci atlatmıştı. Galen ise sadece daha yaşlı ve daha kırık çıkmıştı. *Ne kadar yorgun olsak da, onun ilk düşüncesi gnollerin daha fazla hayat kurtarmasına yardım edip edemeyeceğini sormaktı. O böyle biridir.*

Ve sanırım ona aşık oldum.

Gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Piper'ın gözleri çok parlaktı. Doktor, Galen'in düşüncelerini gözlerinden okuyabilirdi ve bu çok tehlikeli olurdu.

Bunun yerine ellerine baktı. Hatırlayabileceğinden daha fazla insanı öldüren elleri. Piper'ın boğazını kısa bir süreliğine sımsıkı saran elleri. Sevdiği bir adam.

Tanrılar ve azizler, diye düşündü Galen, *onu bırakmalıyım.*

YİRMİ DOKUZ

"PEKİ," dedi Piper, gnole yuvasının önünde dururken. "Peki." Ayakları üzerinde biraz sallandı. "Sanırım şimdi tek yapabileceğimiz şey haber beklemek."

"O zaman seni eve bırakayım," dedi Galen.

Piper bir anlığına ona baktı, sonra gülümsedi. Tatlı, samimi, rahatlamış bir gülümsemeydi ve Galen'in kalbi sıkıştı. *Son birkaç dakikayı çalayım. Sonra bunu bitirmem gerekecek. Ne kadar erken o kadar iyi.*

"Hepimiz seni eve kadar geçireceğiz," dedi Marcus. "Eğer biri sana saldırmaya kalkarsa, Galen bir boğanın memeleri kadar işe yarar."

"Marcus, *kesinlikle* seninle dövüşeceğim."

Birlikte labirentten çıktılar. Galen, Piper'ın koluna girdi ve birbirlerine yaslandılar. Bu iyi ve doğru geliyordu, daha fazlasını istiyordu ve kalbi bununla acıyordu. Yolculuklarının sonuna gelmemeleri için daha yavaş yürümek istiyordu. Piper'ın omzunun sıcaklığını, ışığın Piper'ın koyu saçlarında kırmızı yansımaları uyandırışını, Marcus'un özellikle çirkin bir şey söylediğinde yorgunluktan kısılan kahkahasının sesini hafızasına kazımak istiyordu. *Tanrım, labirentteyken neden daha dikkatli olmadım? Onun her bir parçasını hafızama kazımalıydım.*

Ama sonunda, Galen ne kadar yavaş yürürse yürüsün, ayakları onları nehrin karşısına, şehrin tanıdık bir bölgesine götürdü. *Neredeyse bitti. Bunu yapmalı ve bitirmelisin. Çabuk, daha fazla acı çekmeden önce.*

"Ben buradayım," dedi Piper, sokağı işaret ederek. Shane ve Marcus'a, sonra da Galen'e garip bir şekilde baktı. "Ah..."

Galen, diğer iki paladine kibarca gitmelerini söylemenin bir yolunu bulmaya çalıştı. Ne yazık ki, o anda aklına gelen tek şey "Defolun, piçler" idi ve bu pek diplomatik görünmüyordu.

"Sanırım bir bira içmek istiyorum," dedi Marcus. Shane'e baktı. "Sen de öyle."

"Ben mi?" dedi Shane, ki o nadiren içki içerdi.

"Evet. Çok seversin."

"Arkadaşların çok ince," dedi Piper, iki paladinin caddenin köşesindeki küçük bir tavernaya doğru geri dönmelerini izlerken.

"Niyetleri iyi," dedi Galen iç çekerek. "Ama biz çoğunlukla ölüm makinesi olarak çağrıldık."

Piper'ın dudakları biraz sıkılaştı, bu da Galen'in kararlılığını daha da pekiştirdi. *O bir şifacı ve ben de öldürdüğüm o akrep şeyinden hiçbir farkım yok. O tamamen başka biriyle birlikte olmalı. Tek amacı önündeki masaya daha fazla ceset koymak olmayan biriyle.*

Bu en iyisi.

Bu düşünceyle aniden gelen acıyı dişleriyle bastırdı ve Piper'ı takip ederek caddeden geçip kapısına kadar yürüdü.

DAİRESİ serindi ama soğuk değildi, küçük şöminenin tuğlaları ısı yayıyordu. Bacanın sıcaklığına bakılırsa, komşular yakın zamanda yemek pişirmişlerdi. Piper yere düşüp rahatlamaktan ağlamak ya da sadece yere düşmek istedi. Kendi odasında olmaktan hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

"İçeri gelmek ister misin?" diye Galen'e gergin bir şekilde sordu. Paladin, cadde boyunca yürürken hiç konuşmamıştı ve Piper, karnında gerginliğin arttığını hissedebiliyordu. Bir şeyler ters gidiyordu. Gnole yuvasından ayrıldıklarından beri bir şeyler ters gidiyordu.

Galen kapıdan içeri girdi ve girişinde durdu, daha fazla içeri girmemesi çok açıktı.

"Çay ister misin?" diye sordu Piper, çünkü bir şey söylemek zorundaydı. Galen başını salladı ve Piper, dudaklarının duruşunda daha da fazla uyarıcı bir şey okudu. "Komik," dedi, sessizliği doldurmak için aceleyle, "her şeyi yanlış sırayla yapmışız gibi görünüyor. Birbirimizle ilgili tüm önemli şeyleri biliyoruz ama küçük şeyleri bilmiyoruz. Çay sevip sevmediğini bile bilmiyorum. Belki de çaya alerjin vardır."

"Piper..."

"İstersen bu gece burada kalabilirsin. Yani, ikimiz de yorgunuz, bu açık. Sana burada bir yatak hazırlayabilirim. İstersen."

Yine gevezelik ediyorsun çünkü ona söz hakkı verirsen ne diyeceğinden korkuyorsun. Çünkü kimse "Bu ilginç, bakalım nereye varacak" demek üzereyken gözlerinde o bakışı taşımaz.

"Piper," dedi Galen, biraz daha yüksek sesle.

Sen bir yetişkinsin. Bu, ilk kez reddedilişin değil. Bir erkeğin artık seni görmek istemediğini söylemesine dayanabilirsin. Evet, çok seksi bir erkek, evet, hayatını birkaç kez kurtaran cesur, dürüst bir erkek, ama onu iki haftadan fazla süredir tanımıyorsun. Kalan azıcık haysiyetini korumaya çalış. Piper kararlı bir şekilde su ısıtıcısını doldurmaya başladı.

"Bence," dedi Galen, çok dikkatli bir şekilde, "birbirimizi görmeye devam etmememiz en iyisi olur."

Bunu yarı yarıya bekliyordu, ama yine de göğsüne bir yumruk yemiş gibi hissetti. "Ah," dedi ve başka bir şey söylememek için dudaklarını sıkıca kapattı. Sürahiden su ısıtıcısına su dökmeye odaklandı. Onuru kalmamış olabilir, ama en azından çayı vardı.

Gevezelik etmeyecek, ağlamayacak ve Galen'in ayak bileğine yapışmayacağından emin olduktan sonra, çok dikkatli bir şekilde, "Nedenini sorabilir miyim?" dedi.

Gözleri su ısıtıcısına sabitlenmiş olsa da, paladinin irkildiğini hissedebiliyordu.

"Sen iyi bir adamsın," dedi Galen. "Daha iyisini hak ediyorsun." "Ah," dedi Piper yine.

Bir paladin dışında herhangi birinden duysaydı, bunu "Ciddi bir ilişkiye hazır değilim" veya "Üzgünüm, aniden rahiplik görevine çağrıldım" gibi klasik sözlerden biri olarak değerlendirirdi. İşin kötü yanı, Galen'in bunu gerçekten kastetmiş olabileceğiydi.

Çaydanlığı ocağın üzerine koydu ve ateş yakmaya başladı. Elleri titremeseydi bu daha kolay olurdu. *İki hafta ve bir köşede hızlıca atılmış bir bakış. Kalbinin kırıldığını hissetmek için hiçbir neden yok.* Duygularını, artık çok ustaca yaptığı gibi, uzaklaştırdı. *İkiniz de tabutta yatarken, bunların hiçbirinin önemi kalmayacak.*

"Sen de iyi bir adamsın," dedi. Sesi sakindi, bu iyiydi. Tüm o pratikler sonunda işe yaramıştı. Yara ölümcül olabilirdi, ama hastanın paniklediğini görmesine izin vermenin bir anlamı yoktu. "Özellikle beni görmek istemediğini kabul edebilirim, ama kendi değersizliğini abarttığın için vazgeçme."

Paladinin yaklaştığını duydu ve diğer adamın yakınlığının farkına varınca sinirleri gerildi. Aptal sinirler. Onlar ne bilirler ki?

Sonunda çıra üzerine düzgün bir kıvılcım çıkarmayı başardı ve aleve hafifçe üfledi. Aleve titredi, neredeyse sönüyordu ve eğer farklı bir adam olsaydı, bunun bir metafor olduğunu düşünürdü, ama Piper bir lich doktoruydu, bu yüzden derin bir nefes aldı ve masada gördüğü yanık kurbanını düşündü. *Nasıl hissedersen hisset, yine de onlardan daha iyisin.*

Bu, beklendiği kadar rahatlatıcı değildi.

"Anlamıyorsun," dedi Galen sertçe. "Mutlu son yok. Bir daha asla başka bir insanın yanında uyuyamayacağım. Her zaman tehlikeli olacağım."

"Ne olmuş yani?" Piper sonunda ona dönüp baktı. "Tanrım, dostum, büyük aşk şiirleri, aşıkların geceleri sekiz saat uyuduğu

ve kimsenin yorganı çalmadığı hakkında yazılmaz. Belki sevişiriz ve sonra ayrı yataklara gideriz. *Ne olmuş yani?"*

Hemen aşk kelimesini kullanmamış olmayı diledi. Hissettiği aşk değildi. Aşk için çok erkendi, değil mi?

Göğsündeki soğuk düğüm, aşk olmadığını düşünmesinden korkunç bir şekilde korkmasına neden oldu.

Galen ağzını açtı, tekrar kapattı ve sonra başka yere baktı. "Piper," dedi, neredeyse nazikçe, "sen naziksin ve insanları çok önemsiyorsun ve her şey kaybolmuş gibi görünse bile pes etmiyorsun, bu da benim için pes etmeyeceğin anlamına geliyor. Ve ben zaten kaybedilmiş bir davayım. Tek yapabileceğim seni de benimle birlikte dibe çekmek."

"Ah," dedi Piper, üçüncü kez.

Sessizlik uzadı, gerginliğin ötesinde dayanılmaz hale geldi. "Belki de gitmelisin," dedi Piper sonunda.

"Seni incitmek istemedim."

"Sana inanıyorum."

Galen dışarı çıktı. Kapı arkasında sessizce kapandı. Piper şöminenin önüne oturdu, bir fincan çay yaptı ve soğuyana kadar içmedi.

"Yüzünden anlıyorum ki işler yolunda gitmemiş," diye homurdandı Marcus, üç paladin Rat Tapınağı'na doğru yürürken.

"İyi gitti," dedi Galen. *Bu bir yalan mıydı? Belki. Piper'ın ne yapmasını bekliyordun, gülümseyip başını sallayıp "Çok haklısın, bir daha bu konuyu hiç açmayalım" demesini mi?*

Onu asla mutlu edemezdin. Onu sadece senin kadar mutsuz edebilirdin. Onu ezip geçerdin. O, sana karşı kendini savunacak güce sahip değil.

Piper'ın tuzağa düşmüş odaya koşarak cesede dokunduğu anı istemeden aklına geldi. *Bu aynı şey değil,* diye kendi kendine tartıştı. *O, pervasızlık ya da cesaret ya da ikisinin birleşimiydi. Bende de var.*

"Peki," dedi Marcus. "Evet. Buna inanıyorum. Bu yüzden bir soruyu cevaplamak için beş dakika bekliyorsun ve bir gelincik yutmuş gibi görünüyorsun."

"İşe yaramazdı," dedi Galen. "O ve ben. Böylesi daha iyi."

"İkinizin oldukça yakın olduğunu düşünmüştüm," dedi Shane. "Ve ikiniz de alaycı piçlersiniz," diye onayladı Marcus.

"Hayır," dedi Galen. "Yani, evet, öyleyiz, ama o... iyi biri. Onu kazıyınca, tüm bu şefkat ve nezaketi görürsün. Beni kazıyınca, sadece daha fazla ben çıkar."

"Sen, masum ve ezilenleri korumaya yemin etmiş bir şövalyesin," dedi Marcus.

"İkiniz de benim kadar bunun bugünlerde ne kadar değerli olduğunu biliyorsunuz."

Marcus bu konuda tartışacakmış gibi görünüyordu. Galen ona sert bir bakış attı. "Sen bunu herkesten iyi anlamalısın. Hallowbind'den sonra sen de ayrıldın, değil mi?"

Diğer adam keskin bir nefes aldı. İkisi de biraz geride yürüyen Shane öne çıktı ve sessizce aralarına girdi. Marcus bir adım geri çekildi, ama Galen onun yüzündeki acı ifadesini görmeden önce.

Gördün mü? Beni önemseyen herkese sonunda bunu yapacağım. Marcus eski bir çizme kadar sert biridir ama yine de onu incittim. Piper benim gibi birine karşı savunmasız.

Haklıydı. Kesinlikle haklıydı. Öyleyse neden korkunç bir hata yapmış gibi hissediyordu?

Tapınağa vardılar. Galen, içeri girip yere uzanıp bir yıl boyunca uyumaktan başka bir şey istemiyordu, tanrı izin verirse rüyasız bir şekilde.

"Beartongue'a ön rapor vereceğim," dedi Shane. "Sabah seni sorguya çekmek isteyecektir."

"Sonra da muhafızlar beni tekrar sorguya çekecek," dedi Galen yorgun bir sesle. "Evet, biliyorum. Biraz uyuyabilirsem, hallederim."

Shane başını salladı ve arkasını döndü. Marcus geride kaldı ve bir elini Galen'in odasının kapı çerçevesine koydu.

"Bunu söylememeliydim," dedi Galen. "Sana bunu yüzüne vurmak istemedim. Sadece sen biliyorsun, başka kimse bilmiyor. Hallowbind'de başka kimse yoktu."

"Biliyorum," dedi Marcus. Uzağa bakıyordu. Galen onun ne gördüğünü merak etti. *Karısını mı? Yoksa Hallowbind'de öldürdüklerimizin geriye kalan parçalarını mı?*

"Onu her gün düşünüyorum," dedi Marcus sonunda. "Uyandığımda ilk düşündüğüm şey o. Bunu unutamıyorum."

"Ama o güvende," dedi Galen.

"Umarım öyledir," dedi Marcus. Sonunda Galen'e odaklandı ve koyu kahverengi gözleri kasvetliydi. "Umarım mutludur. Ama bazen uyanınca o da beni düşünüyor mu diye merak ediyorum. Belki de yaptığım tek şey ikimizi de mahkum etmekti."

Geri adım attı ve kapıyı kapattı. Galen kıyafetlerini çıkardı, üzerindeki en kötü kirleri süngerle temizledi, sonra yatağa uzandı ve yorgunluğun zihnini suçlamalardan alıkoymasına izin verdi.

OTUZ

PIPER neredeyse iki gün uyudu, sadece lazımlığı kullanmak, su içmek ve bir keresinde kahramanca bir şekilde sokağa çıkıp bir yemek arabasına gidip bir şeyler almak için uyandı. Çoğunlukla soğan ve fasulyeydi, ama içinde bir parça balık vardı ve onu tükürene kadar kötü anlar yaşadı, ağzında bir kanca hissi vardı.

Sonunda tamamen uyanmış gibi göründüğünde, giyinip hızlıca tıraş olmak ve uzun bir banyo yapmak için hamama gitti. Sıcak su onu insana yeterince yakın hissettirdi, bu yüzden yerine geçen kişi için suçluluk duymaya başladı. O kişi muhtemelen gelen cesetlere yetişmek için çılgınca uğraşıyor ve Piper'ın onu rahatlatmak için ne zaman geri döneceğini merak ediyordu.

Dünya devam ediyor, diye düşündü somurtkan bir şekilde. *Aşkta şanssız olanlar için bile. Ve umarım tatar yayıyla vurulanlar için de.* Gnole yuvasını tekrar bulabileceğinden emin değildi. Umarım Earstripe uyandığında biri ona mesaj göndermeyi akıl ederdi. Eğer uyanırsa.

Başka bir şey düşünmeye çalıştı, ama aklına gelen tek şey Galen'di, ki bu hiç yardımcı olmuyordu. Uyku, acısını hafifletmişti, ama bilinç onu bir noktaya kadar keskinleştiriyor gibiydi. Omuzları kambur, ayaklarına bakarak işe doğru yürüdü.

"Berbat görünüyorsun," dedi görevli gardiyan Kaylin.

"Teşekkürler," dedi Piper. "Nasılsın?"

"Bu havada dizim çok ağrıyor." Dizinden aşağısı olmayan sol bacağını tokatladı. Kaylin, merdivenlerin başında görevli üç muhafızdan biriydi

kimsenin cesetleri rahatsız etmek için aşağı inmediğinden emin olmak için görevlendirilmiş üç muhafızdan biriydi. Bir fırıncıyla evliydi ve fırıncı, her bayram günü büyük miktarda pasta gönderirdi, çünkü Piper'ın yeterince meyveli turta yemediği takdirde açlıktan öleceğine inanıyordu.

"Ne kadar süredir evlisin?" diye sordu aniden. Kaylin kaşlarını kaldırdı. "On dokuz yıldır," dedi. "Neden sordun?"

İki hafta. Birini iki haftadır tanıdığın için oturup somurtamazsın. On dokuz yıl, işte... o zaman somurtmaya değer. Piper başını salladı ve arkasını döndü, ama Kaylin onu çok uzun zamandır tanıyordu. "Herkesin bir eşi vardır," dedi. "Tüm vaktini cesetleri parçalamakla geçiren iyi kalpli genç doktorlar bile."

Piper merdivenlerden inerken bir şeyler mırıldandı. "Senin yaşlarında bir yeğenim var," diye seslendi arkasından. "Tatlı çocuk. Güçlü bir mideye sahip."

Piper burun kıvırdı. İronik olarak, güçlü bir mide gerçekten tavsiye edilecek bir şeydi. Yıllar boyunca, bir doktorla tanışmakla çok ilgilenen pek çok erkek olmuştu, ta ki onun ne tür bir doktor olduğunu öğrenene kadar.

Evet, ama Kaylin'in yeğeni, kadimler tarafından yaratılan ölüm tuzaklarıyla nasıl başa çıkıyor?

Kızıl saçlı, yeşim rengi gözlü, güçlü kolları var mı ve beni güldürebiliyor mu?

Çalışma odasının kapısını açtı ve yerine geçen kişi başını kaldırdı. "İşte buradasın! Çimlerin Hanımı bana merhamet et, neredeydin? Senin yerine geçecek birini işe almak zorunda kalacağımdan korkuyordum."

"Üzgünüm, Sanga. İşler çok riskli hale geldi."

Piper tek kollu bir kucaklamaya katlandı. (Diğer elinde kemik testeresi vardı.) Sanga koyu tenli, geniş omuzlu, büyük sakallı ve daha da büyük bir kahkahası olan biriydi. Ayrıca Piper'ın şimdiye kadar gördüğü en hassas el becerisine sahip cerrahlardan biriydi. Gardiyan veya

hükümette çalışanlardan biri Piper'ın yokluğunu fark ettiyse, bunun nedeni muhtemelen işin kalitesinin önemli ölçüde artmasıydı.

Sanga onu kol mesafesinde tuttu ve kaşlarını çattı. "Berbat görünüyorsun dostum. İşler ne kadar riskli hale geldi?"

"Çok, çok tehlikeli." Piper çekmeceye gidip yeni bir eldiven seti çıkardı. "Çok kötü bir adam insanları kaçırıp bodrumundaki eski makinelere yem ediyordu."

"Çimlerin Hanımı! Yaralandın mı?"

"Hayır, ama arkadaşlarım yaralandı. İyileşiyorlar. Umarım." Earstripe'i kontrol etmenin bir yolunu bulması gerekecekti. Belki de Sıçan Tapınağı'na gidip Brindle'ı sorabilirdi. *Ve Galen'le karşılaşma riskini göze almak mı? Bunu mu istiyorsun?*

Ne istediğini bilmiyordu. Paladini tekrar görme düşüncesi göğsüne bıçak saplanmış gibiydiler, ama yine de acı vereceğini bildiği halde onu görmek için can atıyordu.

Tezgahın üzerindeki bir sonraki cesede koyuldu, notları okudu ve kendini işe verdi. Sanga'nın onu izlediğini biliyordu, ama diğer doktor hiçbir şey söylemedi, sadece kendi işine devam etti. İkisi arasında, birikmiş işler azalmaya başladı. Günün sonunda, Piper mezar gnolleri çağırıp cesetleri götürmelerini istediğinde, morg boştu.

Mezar gnoolleriyle konuşup onlara labirenti sorabilmeyi diledi, ama örtülü figürler insan dilini anladıklarını açıkça belirtmiş olsalar da konuşmuyorlardı. Piper'ın onlarla iletişimi, cesetlerin götürüleceği yerler, "merhaba", "lütfen" ve "teşekkür ederim"den ibaretti. Bir keresinde, su seviyesinin yükselmesi nedeniyle belirli bir mezarlık kapatıldığında, gnole bu konuyu tamamen mimiklerle anlatmıştı. "Arkadaşımın iyileşip iyileşmediğini öğrenebilmem için beni nehrin diğer tarafındaki gnole yuvasına götürebilir misin?" mimiklerle ifade edilmesi oldukça karmaşık bir kavramdı. Piper, bir yerlerde bir gnole sözlüğü bulmaya karar verdi.

Sanga omzuna vurdu. "Bu gecelik bu kadar yeter," dedi. "Hâlâ berbat görünüyorsun."

Piper iç geçirdi. Neredeyse iki gün uyuduğu halde bu kadar yorgun olmasına şaşırmıştı. "Belki de haklısın," dedi. Merdivenlerden yukarı çıktı, Kaylin'e el salladı ve dışarıya açılan kapıyı açtı.

—fildişi ve sulu yeşil ışığa doğru ve yakında tıklamayı duyacak ve bıçaklar düşecek ve o asla çıkamayacak, hiçbiri asla çıkamayacak—

Kalbi durdu ve nefes nefese geri atladı. Sanga ona çarpmamak için elini uzattı. "Piper?"

Kafasını salladı. Fildişi rengi yoktu. Sadece binaların üzerinde, karanlıkta mavi tonlarından geçerek nehrin üzerinde soluk yeşil bir ışığa dönüşen bir şerit halinde akşamüstü gökyüzü vardı. Beynini yanıltan şey ışığın bu özelliği olmalıydı. Daha önce hiç fark etmemişti.

Tanrım, diye düşündü yorgun bir şekilde, *artık bu renkteki ışığı her gördüğümde paniğe kapılacak mıyım? Nehir kenarında bir şehirde yaşıyorum. Bu, köklerimi söküp başka bir yere taşınmamla mı sonuçlanacak? Belki Charlock'a, böylece çölde mi yaşayacağım?*

Bu oldukça saçma ve aşırı bir düşünceydi. Hâlâ kapının eşiğinde durduğunu fark etti ve utançtan kızardı.

"Piper, bir sorun mu var?" diye tekrar sordu Sanga.

"Hayır," diye boğuk bir sesle cevapladı. "Ben iyiyim. Sadece... uh... bensiz devam et." Adamın geçmesi için kendini duvara yasladı.

"Yarın uğrarım," dedi Sanga, endişeyle ona bakarak. "Daha fazla dinlenmen gerekiyorsa."

"İyiyim."

"Tabii. Çimlerin Hanımı seni korusun."

Piper başını salladı.

"Bir dakika içinde geçer," dedi arkasında duran Kaylin. "Sadece nefes al. Burnundan nefes al, ağzından ver. Gerekirse say."

Şaşkınlıkla ona döndü. Kaylin ona şefkatle ama acıma duymadan bakıyordu. "Nefes almak yardımcı olur," dedi. "Deneyin."

Denedim. On nefes saydım ve gerçekten yardımcı oldu. Gökyüzü sadece gökyüzüydü ve ben sebepsiz yere kendimi korkutmuştum. Çarpıntılı kalbim yavaşladı.

"Nasıl anladın?" diye sordu.

Kaylin'in ağzının bir köşesi kıvrıldı, ama bunda gerçek bir mizah yoktu. "Yüzünde o ifade vardı. Hepimiz o ifadeyi biliriz."

Piper yutkundu. O bakışı da tanıyordu. Anuket Şehri ile savaş on yıldan fazla bir süre önce, o henüz gençken ve Tıp Fakültesi'nden aldığı tıp diplomasının mürekkebi henüz kurumamışken bitmişti. Hiçbir zaman cepheye yaklaşmamıştı, ama Archenhold'daki neredeyse tüm doktorlar gibi, o da çılgına dönmüş saat canavarları tarafından yaralanan askerleri ve mültecileri tedavi etmek için göreve çağrılmıştı. Savaş alanında ruhlarının bir parçasını bırakmış adamların gözlerini, uzaklara dalmış bakışlarını görmüştü. Ama o adamlar günlerce, haftalarca süren savaşlarda imkansız düşmanlarla karşı karşıya kalmışlardı. Piper ise fildişi labirentte iki gün geçirmiş ve toplamda bir saatten az bir süre boyunca bıçakların düşme tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştı. Buna hakkı var mıydı?

"O bakışı takınamam," dedi. "Ben... o kadar da kötü değildi. Gölgelere atlamamalıyım. Bu yüzden değil."

Kaylin burnunu çektirdi. "Bir clocktaur ile karşı karşıya gelip kılını bile kıpırdatmayan adamlar tanıyorum, ama senin morgunda bir gece kilitli kalırlarsa akıllarını kaçırırlar. Beyinler *yeterince kötü* olup olmadığını umursamaz." Kütlesine vurdu. "Bunu kaybettiğim kavgayı neredeyse hiç düşünmüyorum. Beni rahatsız etmiyor. Ama bir keresinde hepimiz sıkışık bir durumda, bir clocktaur'u durdurmaya çalışıyorduk. Bu, onların ne olduğunu gerçekten bilmeden önceydi. Lanet şey doğrudan üzerimize saldırdı. Üstler, onlara cesetler atarak onları yavaşlatamayacağını henüz bilmiyorlardı."

Piper yüzünü buruşturdu. "Hayatta kalanlar ya duvarlara yaslanarak ya da ilk hücumda arkasına geçerek kurtuldu. O şey... evet. Hâlâ o şey hakkında kabuslar görüyorum."

"Üzgünüm," dedi Piper. Galen'in çığlık attığı kabuslarını düşündü ve rüyalarında gördüklerinin onu etrafındaki her şeye saldırmaya iten şeyin *ne olduğunu* tekrar merak etti. *Benim başıma gelenler bununla karşılaştırılabilir mi?*

"Üzülmene gerek yok," dedi Kaylin. "Sadece söylüyorum. Geçen hafta neredeydin bilmiyorum ama yeterince kötüydü. Bir kez geri geldiyse, yine gelir. Nefes al." Gözleri keskinleşti. "Ve aptalca bir şey yapmayı düşünürsen bana söyle, duydun mu?"

Piper ona gözlerini kırpıştırdı, ne demek istediğini merak ederek, sonunda olayı çözdü. *Ah. Evet.* "Yapmayacağım," dedi. "Yani, seninle konuşacağım. Ama yapmayacağım. Bu değil..." Anlamsız bir hareket yaptı. Hayatına son vermeyi hiç düşünmemişti ve yakın zamanda bunu yapacağını da hayal edemiyordu.

"Güzel. Ama kapı açık." Ona başını salladı, sonra ayağa kalktı ve kapının yanından koltuk değneğini aldı. "Hadi doktor. En azından seni sokağa kadar geçireyim, sen de bana haftanı anlatırsın."

PIPER EVİNE DÖNDÜ, tam olarak daha iyi olmasa da, en azından acısında biraz rahatlamıştı. Ön kapısını açtı ve duvarlar fildişi renginde *değildi*, sürekli yanan mumlar ve lambalar nedeniyle biraz kirlenmişti, yeni bir badana boyasına ihtiyaçları vardı, hepsi bu kadar. Derin bir nefes aldı. *Bak, ilk taşındığında satın aldığın resim orada. Ördekler ve sazlıkların olduğu resim. Neredeyse on yıldır burada yaşıyorsun.* Eşikte durdu ve buna inanana kadar kendine bunu söyledi ve içeri girdi.

Sanırım beni rahatsız edenin kapılar olduğu için minnettar olmalıyım. Onlardan o kadar sık geçiyorum ki, kısa sürede bunu aşmam gerekecek. Başka seçeneğim yok.

Başka bir şey olsaydı, yıllarca sürebilirdi. Mesela gece korkuları gibi.

Yüzünü buruşturdu. Keşke Galen'le bunun hakkında konuşabilseydi.

Hayır, dürüst olmak gerekirse, Galen'in kollarının kendisini sardığını, dünyanın tehlikelerine göğüs gerecek kadar güçlü omuzlarını hissetmek istiyordu. O zaman kendini güvende hissetmişti. Tuzaklarla dolu bir labirentteydiler, defalarca ölümle burun buruna gelmişlerdi, ama yine de kendini güvende hissetmişti.

Yine güvende hissedeceksin. Sadece biraz çaba gerektirir. Arkadaşların var. Şu anda nasıl hissedersen hisset, yalnız değilsin.

Elbette, arkadaşlarının çoğu da inanılmaz derecede meşguldü ve iş veya mahkeme davasıyla ilgili olmayan biriyle vakit geçirmemişti... ah... uzun zamandır. *Yine de. Kaylin, Sanga ve diğer lich doktorları gibi insanlar var. İstemediğim sürece yalnız kalmak zorunda değilim.*

Biri gnole yüksekliğinde kapıyı tıklattı.

Piper'ın ilk düşüncesi Earstripe olduğu yönündeydi, ama bu saçmalıktı. Earstripe yataktan kalkamazdı. *Hayatta olduğunu varsayarsak tabii. Tanrım, lütfen bu, onun öldüğünü söylemek için gönderilmiş bir gnole olmasın.*

Koşup kendini yatağa atmak, kapıdan uzaklaşmak istedi, ama yapmadı. Bunun yerine kapıyı açtı ve tahmin ettiği gibi, orada küçük, kahverengi tüylü bir gnole duruyordu ve parlak gözlerle ona bakıyordu.

"Bir gnole'nin Kemik Doktoru'na bir mesajı mı var?"

dediler. Piper yutkundu. "O benim."

"Gnole'miz, Kemik Doktoruna Earstripe adında bir gnole'nin hayatta olduğunu söylememizi istiyor. Gnole'nin ateşi düştü, değil mi?"

Piper kapı çerçevesine yaslandı. "Oh, tanrılara şükür," diye fısıldadı. *Rat ve Çimlerin Hanımı ve Dört Yüzlü Tanrı ve Demirci Tanrı ve geri kalanlarınız, teşekkür ederim. Şehrin her tapınağına gidip fakir kutusuna bir şeyler koyacağım. Şey, belki Asılı Anne hariç. Ama diğerleri.*

"Kemik doktoru anladı mı?"

"Evet." Başını salladı. "Anladım. Lütfen Buz Kafatası'na bu insanın mesaj için minnettar olduğunu söyle." Durdu. *Şüpheye düştüğünde, sor.* "Bu doğru şey mi? Bir insan Buz Kafatası'nı gücendirmek istemez."

Küçük gnole ona sırıttı. "Yeterince yakın. Bir gnole bizimkine doğru şekilde söyler."

"Teşekkür ederim." Piper bir bozuk para çıkardı ve uzattı. "Zahmetin için sana ödeme yapabilir miyim?"

Çevik parmaklar parayı ortadan kaldırdı. "Bir gnole, bizimkilerden mesaj taşımak için ödeme istemez... ama bir gnole, bir insana tercüme ettiği için hediye kabul eder." Gnole el salladı ve merdivenlerden aşağı koşarak indi, kendi kendine mırıldanarak. Piper kapıyı kapattı ve kilitledi, sonra yatak odasına gitti, yüzüstü yatağa uzandı ve arkadaşını öldürmediği için duyduğu büyük rahatlamadan dolayı biraz ağladı.

OTUZ BİR

GALEN terden sırılsıklamdı, baldırındaki yara yeniden açılmıştı ve sonunda rahatlamaya başlamıştı.

Omzuna zar zor ulaşan tombul bir kadın olan Wren, geri adım atarak tahta antrenman kılıcını kaldırdı. "Yeterince eğlendin mi?"

"Bence ikiniz de yeterince yaptınız," dedi Stephen kenardan. "Daha yapabilirim," dedi Galen.

"Ben de," dedi Wren, "ama kanaman oldukça fazla ve şifacıların bana bağırmasını pek istemiyorum." Stephen'a baktı, o da başını salladı.

Galen iç geçirdi. Bunun en iyisi olduğunu biliyordu. Çelik Aziz'in seçilmişlerinin cansız nesnelere karşı kılıç talimleri yapmak yerine birbirlerine karşı çalışması nadir bir durumdu ve bunu yaptıklarında her zaman onları izleyen üçüncü bir paladin vardı. Aksi takdirde, birinin veya ikisinin de öfkesi artarak cinayete sürüklenme ihtimali her zaman vardı. Başka bir paladinle antrenman yaptıklarında, bunu dikkatli bir şekilde yapar ve erken dururlardı.

Stephen'ın ihtiyatlı davranmasını suçlayamam. İlk zamanlarda bir keresinde kolunu kırmıştım. Istvhan her zamanki dostane tavrıyla onu boğarak bayılttırmasaydı, avuç içi büyüklüğünde parçalara ayrılmış olurdum.

Ancak bu onu sinirlendiriyordu. Kavga ederken kafasının içindeki sessizliği istiyordu. Pell çalışması aynı şey değildi. Kaçmak zorunda kalmazsanız, bir sonraki darbeyi düşünmek zorunda kalmazsanız, kendinizi düşünürken bulursunuz ve Galen'in en son yapmak istediği şey düşünmekti.

Bishop Beartongue'a raporunu vermiş, sonra da sütü kesebilecek ifadelerle iki muhafızlara tekrar vermişti. Mallory'nin suistimalini düşünmekten ve katili bulduğu için Earstripe'e tüm övgüyü vermekten zevk almıştı, ifadelerinin giderek daha da ekşimesini izlemiş, suyun kesilmesi ihtimal dışı değildi. *Bu, birilerinin kulağına bir pire sokacaktır, bu kesin.*

Sonra her şey normale döndü. Bir iki gün dinlendikten sonra görevine geri döndü, şifacıları korudu, mahkemede durdu ve genel olarak Beyaz Sıçan'ın kılıçlı korkutucu adamlardan yapmasını istediği her şeyi yaptı.

Normal, ama Piper'ı düşünmeden duramıyordu.

İlk başta, Galen kadar yorgun olup olmadığını, yeterince uyuyup uyumadığını, birinin yemek yediğinden emin olup olmadığını merak ediyordu. Galen, Marcus veya Shane'i adamı kontrol etmeye göndermeyi bile düşündü, ama bunun saçma olduğunu biliyordu. *Azizlerin dişleri, Stephen kadar anaç birine dönüşüyorum.* Ama günler geçtikçe, kendini yürüyüp nöbet tutarken, yürüyüp nöbet tutarken ve çok az başka şey yaparken buldu ve düşünceleri gelişti. Bir şifacının hastası zor bir doğum yaptığında, Galen Piper'ın hayal kırıklığını düşündü ve doktorun bunu daha güvenli hale getirmek için ne önereceğini merak etti. Şifacı çantasından aletleri çıkardığında, Piper'ın da aynı tür aletleri kullanıp kullanmadığını ve neşterler hakkında olduğu gibi forsepsler hakkında da bir görüşü olup olmadığını merak etti.

Ama bu bile, Galen'in yalnız yatağında yatıp Piper'ın ağzının üzerinde olduğunu, uzun parmaklarının onu okşadığını, vücudunun ağrıdığını düşündüğü gecelerden daha iyiydi. Piper'ı düşünmeden kendini tatmin edemiyordu ve bu yüzden, çok incittiği adamı düşünürken kendini tatmin etmeye hakkı olmadığı için bunu bıraktı.

Çünkü en çok aklına gelen görüntü buydu. Her şeyi gölgeliyordu. Garip saatlerde kafasına takılıyordu. Piper'ın ocak başında diz çökmüş haldeki profili, dudakları sıkı ve kansız, çakmaktaşını vurmaya çalışırken titreyen elleri.

Çakmaktaşını vurmaya çalışırken titriyordu. Galen'e bir kez bile bakmamıştı, ama bakmasına gerek yoktu.

Seni sefil, düşüncesiz piç. Tamamen bitkin düşmüştü. Sen o lanet labirentte günlerce vakit geçirdin, sonra da Earstripe'i hayatta tutmak için saatlerce uğraştı, ama tek yaptığı teknede yarım saatlik bir şekerlemeydi. Ayakları üzerinde duramayacak haldeydi, ama sen ondan kurtulmak için bir gün bile bekleyemedin. Onu o anda kovmak zorundaydın. Ne kadar asil. Ne kadar özverili. Ne kadar şövalyece, *biri senin için fazla iyi olduğu için onu terk etmek. Belki de yarı ölü haldeyken bunu daha iyi halledebileceğini düşünmeden.*

Belki bir iki gün sonra, kendi isteğiyle senden vazgeçmek isteyeceğini düşünmeden.

Stephen, Galen'in yüzünün önünde parmaklarını şıklattı. "Orada mısın?"

"Ne? Evet. Üzgünüm." Başını salladı. "Ne diyordun?"

"Seni tekrar diktiracağız diyordum," dedi Stephen. "Önemli bir şey değil."

"Tabii." Stephen ona dokunmadı, ama yine de Galen'i kapıya doğru yönlendirdi, sanki huysuz bir koyunu güden çoban köpeği gibi. Galen homurdandı ama onu takip etti.

"Kafan çok karışık," dedi diğer paladin.

"Sanırım bu konuda uzman sensin," diye mırıldandı Galen.

"Aslında öyleyim. Ben mükemmel bir kara kara düşünenim. Sen ise kötü şakalar yapıp sonra da bir tavernaya gidip seks yapmaya çalışıyorsun. Ama şimdi kara kara düşünüyorsun."

Galen homurdandı.

Şifacı dilini şaklattı, sert bir bakış attı, paladinler hakkında bir şeyler mırıldandı ve işe koyuldu. Galen, iğne batması gibi acıdan yüzünü buruşturdu. Defalarca dövülmüş, hırpalanmış ve bıçaklanmıştı, ama iğneler bir şekilde farklıydı. Piper'ın onu dikmesine katlanmıştı çünkü... şey, çoğunlukla bunu yapan Piper olduğu için. Aslında dikiş atılmasını izlemek istememişti

dikiş atılmasını izlemek istememişti, bunun yerine Piper'ın yüzünü incelemişti, sakalların gölgesinde bulanıklaşan ince çizgileri, çalışırkenki konsantrasyonundan kaynaklanan kaşlarını çatması, ...

Stephen onu çimdikledi.

"Ah!" Galen kolunu ovuşturdu. "Bu ne içindi?"

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Stephen, her zamankinden daha da anlaşılmaz bir ifadeyle.

"Silah arkadaşımın sebepsiz yere insanları çimdiklemeye başladığını ve bunun biraz rahatsız edici olduğunu düşünüyorum."

"Ondan önce."

"Ben... şey..." Öksürdü. "Hiçbir şey."

"Berbat bir yalancısın."

"Senden daha iyiyim," dedi Galen, ki bu doğruydu.

"Çıtan yüksek değil," dedi Stephen, ki bu da doğruydu. "Ne düşünüyordun?"

Galen başını eğdi, şifacının ne yaptığını gördü ve aceleyle başka yere baktı. "Piper," diye mırıldandı.

Stephen neredeyse bir dakika boyunca ona sabit bir şekilde baktı, sonra "Hayatım boyunca bu kelimeleri söyleyeceğimi hiç düşünmemiştim. Tanrılar bize merhamet etsin. Galen, korkarım ki sen aşık oldun," dedi.

"Aşık *değilim,"* dedi, ki bu kesinlikle bir yalandı, ama belki yüksek sesle söylerse gerçek olurdu.

Dizinin yakınlarından bir yerden şifacı homurdandı.

"Günde kaç kez Piper'ı düşünüyorsun?" Galen yutkundu.

Sadece bir kez, ama bütün gün sürer.

Görünüşe göre sessizliği yeterliydi, çünkü Stephen topukları üzerinde geriye doğru sallandı ve tavana baktı. "Azizlerin dişleri. Eğlence aramak için tavernaları ziyaret etmemenize şaşmamalı."

"Düşündüm," diye itiraf etti Galen. Bu düşünce hiç çekici gelmiyordu. Seks istemiyordu. Tabii ki istiyordu, ama bir daha asla düşünmeyeceği rastgele bir yabancıyla değil. *Piper'ı öpmemeliydim.*

her şeyin ters gittiği nokta buydu. Diğer erkekleri asla öpmem, bunun çok iyi bir nedeni var. Öpüşmek tehlikelidir. Muhtemelen beynine çok yakın falan.

Ya da burnuna. Muhtemelen öyledir. Süngerimsi erektil doku. Seni belaya sokan budur.

Stephen'a ruha açılan kapı olarak burun erektil dokusu hakkındaki yeni teorisini açıklamayı düşündü, bunun hiç mantıklı olmayacağını fark etti ve önce Piper'a danışabilmeyi diledi.

Şifacı, sanki bir atmış gibi bacağını tokatladı. "Tamam. İşin bitti. Artık yara izini açmayı bırak! Zaten bir yara izin olacak, ve eğer tekrar buraya gelirsen, üzerine dikişlerle 'ahmak' yazacağım, hak ettiğini bulacaksın."

"Burnunun içinde erektil doku olduğunu biliyor muydun?" diye sordu Galen.

Şifacı, sanki aklını kaçırmış gibi ona baktı. "Seninkinde sorun mu var?" diye sordu sonunda.

"Açıkçası emin değilim."

"Ambergris hakkında sonsuz bilgi kaynağı olduğum zamanları hatırlıyor musun?" diye sordu Stephen.

"Tanrım, evet. Neredeyse üç gün boyunca balina kusmuğundan bahsetmekten vazgeçmedin. Sonra kastoreumdan bahsetmeye başladın ve seni öğle yemeğini tek başına yemeye zorladık. Neden sordun?"

"Bir parfümcüye aşık olmuştum. Yaptığı her şey büyüleyiciydi. Bu konuda daha fazla şey öğrenmek istedim. Aslında hâlâ istiyorum, ama artık onunla bu konu hakkında konuşabiliyorum." Stephen tırnaklarını inceledi. "Ve şimdi de insan anatomisine aniden ilgi duymaya başladın."

"İnsan anatomisine her zaman ilgi duymuşumdur," dedi Galen sert bir şekilde. "Genelde burnun içindeki kısımlara değil."

Şifacı yine burnunu çektirdi. "Siz ikiniz buradan gidin," dedi. "Yoksa burnunuzun içine girip kontrol etmek isteyeceğim." Paladinler

aceleyle odadan çıktılar.

Stephen, tapınak avlusunu geçip Çelik Aziz'in şövalyelerinin yaşadığı küçük koridora girerken sessiz kaldı. Sonundaki ortak odada, Galen diğerlerinin günün görevlerini karşılaştırdıkları sesleri duyabiliyordu. Stephen'ın oraya doğru gideceğini düşünmüştü, ama paladin koridorda durdu ve sadece ona baktı. Bakışları özellikle deliciydi. Galen, adam yeterince uzun süre bakarsa boyayı bile soyabileceğine emindi.

Galen için ne yazık ki, bunu bilmek ona herhangi bir bağışıklık sağlamıyordu. "Tamam," diye mırıldandı. "Bana öyle bakmana gerek yok. Evet, tamam. Aşığım. Kabul ediyorum. Önemli değil."

"Önemli değil mi?"

"Hayır, önemli değil." Galen sinirden ellerini havaya kaldırdı. "Aşık olsam ne olur? Bu ona olabilecek en kötü şey! Ben çok kötü bir adamım ve çok kırılmışım. Onu canlı canlı yerim ve o beni durduracak kadar kötü değil."

"Onun cesareti yok mu diyorsun?"

Galen ona öfkeyle baktı. "Onun karakteri var. O korkunç ölüm tuzağından paniklemeden geçti ve Earstripe'in ölmesini engellemek için saatlerce uğraştı. On, on paladinden daha cesur."

"Ama sana karşı koyacak kadar cesur değil."

"Mesele o değil. Mesele... Lanet olsun. Bak, Piper nazik ve iyi biridir ve ona kazara zarar vermeyecek birini hak ediyor. Ve o kişi ben değilim."

"Mmm." Stephen kolları kavuşturarak duvara yaslandı. "Sana iyi bir insan olduğunu söylemenin bir anlamı yok sanırım, değil mi?"

"Senin üzerinde işe yarar mı?"

"Tanrım, hayır." Stephen'ın dudak köşesi yukarı doğru seğirdi. "Hayır, ben buna hiç layık değilim. Grace bu gerçeği fark etmemekte ısrarcı olduğu için şanslıyım

bu gerçeği görmezden gelmeye devam etmesi."

Ve sen tanıdığım en iyi insanlardan birisin, diye düşündü Galen ama sesli olarak söylemedi, *öyleyse benim gibi birinin ne umudu olabilir ki?*

"Peki." Stephen duvardan uzaklaştı. "Belki de haklısın.
Belki de ona layık değilsindir."

"Bu, şimdiye kadar gördüğüm en kötü ters psikoloji denemesiydi." "Hayır, hayır." Stephen ellerini kaldırdı. "Öyle değildi. Ama Galen, eğer ona layık olsaydın, eğer o daha büyük bir piç olsaydı ya da sen daha az piç olsaydın onu ister miydin?"

Evet. Tanrılar adına, evet. *Aziz'in kara ve kanlı dili adına,* evet. *Dünyanın sonuna kadar giderdim. Ordularla savaşırdım. Kendimi ona sarar ve onu* asla *bırakmazdım.*

Galen, kapıda aniden beliren bir gnole sayesinde, bunları yüksek sesle söyleyemediği gerçeğinden kurtuldu. "Sen Domates Adam mısın?"

Minnettarlıkla arkasını döndü ve bir dizinin üzerine çöktü. Gnole'yi tanımıyordu. Brindle veya Earstripe'den daha küçüktü, ama gençliğinden mi yoksa yapısından mı öyle olduğunu bilmiyordu.

"Sanırım öyleyim," dedi. "Size yardımcı olabilir miyim?"

Gnole başını eğdi. "Domates Adam'a bir mesajım var," dedi. Galen, insan konuşma kalıplarını ne kadar iyi kullandıklarına hayran kaldı, ancak bunu söylemek kabalık olurdu. *Belki de genç nesil gnole'lar, gnole dilinin yanı sıra insan dilini de öğrenerek büyüyorlardır. Acaba insan çocukları da aynı şeyi yapıyor mu? Bu, Earstripe'in işini kesinlikle kolaylaştırırdı.*

Galen başını salladı. Gnole dikleşti ve "Şifacımız, Earstripe adını verdiğiniz gnole'nin insanları görebilecek kadar iyileştiğini söylüyor. Domates Adam onu görmek ister mi?" dedi.

Galen ayağa fırladı. "Evet! Kesinlikle! Bu, tüm hafta boyunca duyduğum en iyi haber!"

Gnole, Galen hareket ettiğinde geri atladı, ama tekrar gülümsedi. "Sizi ona götüreceğim."

OTUZ İKİ

Piper'ın orada olacağını fark etmeliydi. *Tabii ki oradadır. Skull-of-Ice muhtemelen benden önce ona haber vermiştir.* Galen rehberinin arkasından köşeyi döndü ve güneş ışığı alan bir alanda bir varilin üzerinde oturan Earstripe'in yanında duran doktoru gördü.

Earstripe şaşırtıcı derecede normal görünüyordu. Galen, gnolleri yeterince tanıyordu ve kürkün en kötü kısımları kapattığını tahmin edebiliyordu. Burnundaki kemikler eskisinden daha belirgindi ve varile yaslanmış bir koltuk değneği vardı, ama bunun dışında bir hafta ve bir ömür önce onlarla birlikte şehirden yola çıkan gnoldan çok da farklı görünmüyordu.

Ama Piper...

Kimse ona bakmıyor mu? Atın arkasında sürüklenmiş gibi görünüyor. Tanrım, bu adamın yemek yediğinden emin olmak için kimi dövmem gerekiyor?

Doktorun geçen hafta kilo verdiğine yemin edebilirdi. Gözlerinin altındaki koyu halkalar gitmemişti ve zaten solgun olan cildi kül rengi olmuştu. Düzgün kesilmiş sakalı, yanaklarının çöküklüğünü gizleyemiyordu.

Galen'in aklına birdenbire, ona bakacak altı paladin ve küçük bir şifacı, rahibe ve memur ordusu olduğu geldi. Peki Piper'ın neyi vardı? Ölüler mi?

Arkadaşları olduğunu biliyorum. Birkaç kez isimlerinden bahsetmişti. Neredeler? Ne yapıyorlar? Neden yemek yediğinden emin olmuyorlar?

Earstripe onu gördü ve el salladı. Galen sakin kalmaya çalışarak el salladı. *Hemen saldırma. Zaten her şeyi mahvettin. Daha da kötüleştireceksin.*

Piper başını çevirdi. Galen'i görünce yüzünde bir ifade belirdi, ama paladin onu yakalayamayacak kadar çabuk kayboldu. Soğuk, duygusuz maske yerine oturdu.

"Earstripe!" dedi Galen, hissetmediği bir samimiyetle. "Çok daha iyi görünüyorsun."

"Bir gnole öyle umuyor. Bir gnole'nin bacağındaki cıvata görünüşe hiçbir şey katmıyor."

"Skull-of-Ice mucize yaratır," dedi Piper, Galen'e bakmadan. "Her şeyin üstüne bir de bu kötü kırık eklendi. Tekrar yürüyebileceğinden emin değildim."

Earstripe sakat bacağını vurdu. "Topallayabilirim, ama topallamayabilirim de. Bizimkiler, gnole'ların yağmur yağdığında bunu hissedeceğini söylüyor."

"Kulübe hoş geldin," dedi Galen. "Morstone'da barometre düşerse, ben hissediyorum."

Piper bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. Earstripe Galen'den Piper'a, sonra tekrar Galen'e baktı ve kaşlarını çattı. "Kemik doktoru ile domatesçi arasında bir sorun mu var?"

"Önemli bir şey yok," dedi Piper.

Bu acıttı. Acıtmamalıydı, ama acıttı. Galen sanki biri bir keski alıp göğüs kemiğinden bir çizgi kazımış gibi hissetti. *Önemli bir şey değil.* Günlerdir uyanık yatıp, önemli olmayan bir şey yüzünden kendine eziyet ediyordu.

Earstripe'in kulakları düzleşti. Havayı kokladı ve Galen, gnole'nin ne kokladığını merak etti. *Muhtemelen daha önce bahsettiği şeydi. Bir kişi diğerini eşini koklar gibi koklarken, diğeri koklamıyordu. Benim için bu aşktı. Onun için ise önemli bir şey değildi.*

Ondan daha fazlasıydı. O da bunun farkındaydı. Galen ayrıldığında Piper'ın yüzündeki ifade, çakmaktaşı üzerinde titreyen elleri... *Hayır, o da bir şeyler hissetmişti*

, biliyorum, sorun da bu. Eğer onun için bir anlamı olmasaydı, öyle görünmezdi. Şimdi olduğu gibi görünmezdi.

Galen, Piper'ın çenesini sıktığında kaslarının gerildiğini görebiliyordu. Dudaklarını ona dayamak istiyordu. *Tıraş olmuş. Labirentte olduğu gibi pürüzlü değil, eskisinden daha pürüzsüz olacak. Ve çenesinin hemen arkasındaki nokta, üzerine nefesimi üflediğimde titriyor. Bunu hatırlıyorum.*

"İnsanlar koku alamaz," diye mırıldandı Earstripe.

"Hayır, koklayamayız," dedi Piper, "bu yüzden yorulduğunda bize söylemelisin."

Gnole gülümsedi. "Biraz, evet, kemik doktoru. Ama söyle bana, domates adam, nehirdeki ölü insanlar, kim oldukları öğrenildi mi? İnsan ailelerine haber verilebilir mi?"

"Muhafızlara her şeyi anlattım," dedi Galen. "Bunun ne kadar işe yaradığını biliyorsun." Gnole yüzünü buruşturdu. "Ama kayıtlar mahkemede ve onlar ellerinden geleni yapacaklar."

"Önemli olan artık ceset olmaması," dedi Piper kararlı bir şekilde. "Bunu sen yaptın. Gurur duymalısın."

Earstripe başını salladı. "Bir gnole öyledir," dedi basitçe. "Ve bir gnole, vurulan kişinin bir gnole olmasına seviniyor." Galen ve Piper itiraz etmeye başladıklarında, elini kaldırdı. "Hayır. Bir gnole insanları buraya getirdi. Bir gnole sorumluydu. Bir insan ağır yaralanırsa, bir gnole sorumlu olur, suçlu olur ve bir gnole kastını veya statüsünü kaybedemez, bir gnole akrabalık yükümlülükleri arasında bir insanı adlandıramaz — bir gnole hiçbir şeyi *düzeltemez*. Bu yüzden bir gnole'nin yarayı üstlenmesi daha iyidir." Gülümsedi. "Daha kolay da."

"*Kimsenin* vurulmamasını tercih ederdim," dedi Piper sinirli bir şekilde.

"Ama kemik doktoru vurulmuş olsaydı, bir gnole onu iyileştiremezdi. Böylesi daha iyi." Varilden aşağı kaydı ve koltuk değneğini aldı. "Bir gnole iyileştirecek."

"Öyle olsa iyi olur," dedi Galen. "Aksi takdirde bir ay boyunca sadece elma yemeni sağlayacağım."

Gnole kaba bir hareket yaptı ve ikisi de güldü. "Gnole şimdi dinleniyor, bizimkiler kükremeden önce." Doktorla paladine baktı. "İnsanlar insan işlerini halleder, değil mi?"

"Evet, elbette," dedi Piper.

Earstripe ikna olmamış görünüyordu. "Mmmm." El salladı ve topallayarak uzaklaştı. "Peki," dedi Piper. Yüksek sesle konuştu, ama Galen'e bakmıyordu. Kendi kendine konuşuyor olabilirdi. "İyileştiğine sevindim." Sesi kesik ve profesyoneldi. Bir kez keskin bir şekilde başını salladı, sonra dönüp gitti.

"Bekle!"

Piper durdu, ama arkasına bakmadı. "Yardımcı olabilir miyim?"

Hayır, bana yardım edemezsin. Mesele de bu. Galen gülmeli mi, çığlık atmalı mı bilemedi. Pekala, ektiğini biçiyordu. Yine de o bir şövalyeydi. "Yalnız mı geldin?"

"Evet."

Galen, adamın pervasızlığından rahatsızlık duydu. Burası pek de iyi bir mahalle değildi. Zaten bir kez, çok sayıda silahlı adamdan hiç korkmayan insanlar tarafından saldırıya uğramışlardı. "O zaman seni nehre kadar eşlik edeyim."

"Gerek yok," dedi Piper, sesi hâlâ keskin. "Bir gnole beni buraya getirdi, ama geri dönüş yolunu kendim bulabilirim."

"Güvenli değil," dedi Galen adamın sırtına.

Piper sonunda ona dönüp baktı. Yüzü soğuk, duygusuz bir maske gibiydi. "Bu sizi ilgilendirmez, bayım."

Efendim. Kahretsin.

Ve şimdi bu aptal herif, 'önemli bir şey olmadığı' için dışarı çıkıp soyulmak istiyor.

"Piper..."

"Beni görmek istemediğini gayet açık bir şekilde belirttin. Sana istediğini veriyorum."

"Senden benim sikimi emmeni istemiyorum. Soyulmaman için uğraşıyorum." Galen yumruklarını sıktığını fark etti ve bilinçli olarak gevşetti. "Ya seni nehre kadar götürürüm ya da seni takip ederim, böylece soyguncuların saldırısına uğramadığından emin olurum. Yanında yürümeme izin verirsen daha az garip olur."

Piper'ın dudakları inceldi. Konuşmadan arkasını dönüp uzaklaştı. Galen onu yakalamak için bacaklarını uzattı. "Görünüşe göre nezaket söz konusu değil."

Dikkat etmeseydi, Piper'ın yüzündeki acı ifadesini görmezdi. "Haklısın," dedi doktor bir süre sonra. "Kaba davranıyorum. Özür dilerim. Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Öyle hissetmiyorum."

"Sadece bir geceydi. Hiçbir söz verilmedi. Bana hiçbir şey borçlu değilsin."

"Daha iyi bir an seçebilirdim," dedi Galen. "İkimiz de yarı ölü değilken."

Piper omuz silkti. "Bazı şeyler çabuk yapılsa iyi olur, sanırım."

Galen bununla kendini daha iyi hissetmeliydi, ama hissetmedi. Aralarındaki sessizlik hâlâ gergin ve korkunçtu. Hâlâ konuşmadan asma köprülerin olduğu alana vardılar ve Galen göğsünde katran gibi kabaran bir hayal kırıklığı hissetti. Nehre varacaklardı ve hiçbir şey söylemeyeceklerdi, sonra ya ikisinden biri "hoşça kal" diyecekti ya da ikisinden biri söylemeyecekti ve bu daha da kötü olacaktı.

İkimizi de cehennemin en dibine mahkum et.

Kızgın olmaya hakkı yoktu, ama yine de kulaklarında bir lanet gibi *hiçbir şey* yankılanmıyordu. Bu onun hatasıydı. İlişkilerini daha başlamadan bitiren oydu. Bunu yapmak zorundaydı, çünkü aşık olan aptal oydu.

Elbette bu tamamen gururunun incinmesinden kaynaklanıyordu. O da bunun farkındaydı. *Eğer asil ve özverili davranıp, kendi değersizliğinin kurbanı olarak mutluluk şansını feda edeceksen,*

kendi değersizliğinin kurbanı olacaksan, bu fedakarlığın aslında hiçbir değeri olmadığını düşünmekten nefret edersin.

"Muhafızlara rapor verdin mi?" diye sordu Piper, onun düşüncelerini bölerek. Doktor neredeyse normal konuşuyordu ve bu durum, Piper'ın bu olayı bu kadar çabuk atlatması nedeniyle, belki de gerçekten hiçbir önemi yoktu, diye düşünerek durumu daha da kötüleştiriyordu. *Ya da belki yine nazik davranıyordur. Bu yüzden işe yaramayacak. Çünkü o nazik ve sen ise katil bir piçsin, hatırladın mı?*

"Evet," dedi Galen. Bu kez onun sesi kesik kesikti. "Sizinle iletişime geçtiler mi?"

"Hayır. Belki de benim adımı bu işin dışında tutmaya çalıştın diye merak ettim." Galen zihnini geriye doğru çevirdi. "Adını söyledim," dedi. "Belki de bunun önemsiz bir şey olduğunu düşündüler."

Tanrım, sen gerçekten bir piçsin.

Piper sertleşti. "Özür dilerim," dedi soğuk bir sesle, "bunu söyleyerek seni kırdım mı? Kendimi sana atıp boynunda ağlamamı mı tercih ederdin?"

Evet. "Hayır, tabii ki hayır."

Piper yürümeyi bıraktı. Galen bir iki adım daha attı, onun durduğunu fark etti ve arkasını döndü.

"Sadece ne istediğini söyle," dedi Piper. Gözlerinin altındaki koyu halkalar o kadar belirgindi ki, kendisi de yarı gnole gibi görünüyordu ve halkalar kırmızı çizgilerle çevriliydi. *Saint'in siyah ve kanlı dili, ağlamış mıydı?* "Bunu bitirecek şeyi söyle ki, artık bunu düşünmekten vazgeçebilelim. Hiçbir şey olmamış gibi mi davranacağız? Meslektaş mıyız? Birbirimizi görmemek için kaçacak mıyız? Bir şey seç, ben yaparım, ama ne istediğini bana söylemelisin, çünkü ben bilmiyorum."

Son kelimede sesi çatladı ve Galen istemeden bir adım öne çıktı ve kollarıyla onu sardı.

Piper ona yaslandı ve Galen, diğer adamın nefesinin kesildiğini hissetti. Ama aynı zamanda Piper'ın omuzlarının genişliğini,

ve günlerdir gömmek için uğraştığı kalbinin bir parçası birdenbire canlandı ve şarkı söylemeye başladı.

"Üzgünüm," diye mırıldandı, başını eğerek. Doktorun yanağındaki koyu renkli kirpiklerin kıvrımını görebiliyor, nefesinin titremesini hissedebiliyordu. "Çok üzgünüm. Bunların hiçbirini istememiştim."

"Biliyorum."

Galen parmaklarını Piper'ın çenesine koydu ve yüzünü yukarı doğru çevirdi. Öpebilecek kadar yakındı ve Galen bunu yapmaması gerektiğini biliyordu, henüz iyileşmeye bile başlamamış tüm yaraları yeniden açacağını biliyordu. Ve yine de... yine de...

Dudakları Piper'ın dudaklarına değdi ve bu doğru gelmişti, Piper'ın vücudunun ona değmesi de doğru gelmişti.

Piper derin bir nefes aldı ve onu itti.

Şaşkınlık onu bir anlığına ele geçirdi, Piper'ın kendini kurtarıp ayağa kalkması için yeterli bir süre. Galen, adamın yüzüne soğuk bir sükunetin çöktüğü anı gördü, düşen yaprakların üzerine çöken kırağı gibi. Birinin göğüs kemiğini yonttuğu hissi tekrar geldi, şimdi daha soğuktu, sanki buz kemiklerine düşüyormuş gibi.

"Nehre yaklaştık," dedi Piper. "Burada, güpegündüz öldürülmeyeceğime ikna oldun mu?"

Galen, konuşmaya cesaret edemeden başını salladı.

"Bence," dedi Piper, "belki de bir daha birbirimizi görmemeliyiz. Hiçbir şekilde."

"Piper..."

Elini kaldırdı. "Kalan azıcık haysiyetimi korumak adına," dedi, hala o buz gibi sesiyle, "bence en iyisi bu."

Sonra arkasını dönüp uzaklaştı. Galen onun arkasından bakarken, sanki ikiye bölünmüş gibi hissetti.

OTUZ ÜÇ

PIPER kendine Galen'i düşünmediğini söyledi ve yaklaşık on dakika sonra Galen'i düşünmeyi bırakmasını söyledi.

Haklıydın. Kesinlikle haklıydın. O da senin haklı olduğunu biliyor. O sana hiçbir şey borçlu değil, sen de ona hiçbir şey borçlu değilsin ve o ne istediğini açıkça belli ettikten sonra sen onun peşinden koşan oldun. Ya da istemediğini, duruma göre.

Bunların hepsi doğruydu ve Piper, duvarındaki tabloya bakmadan, nehir kenarında verdiği o yumuşak, özür dilercesine öpücüğün anısını yaşayarak, bunu dört beş kez tekrarladı.

O öpücüğü kafasından çıkaramıyordu. *Tanrı aşkına, sen o adamın sikini emdin, bunun kafana takılacağını düşünürsün, ama hayır, bir saniyeden az süren bir öpücüktü. Unutamadığın şey buydu.*

Diğer her şey şehvetti, diye kendi kendine tartışıyordu. *Bu daha fazlası gibi geliyordu.*

Ve o ve bir peni, dizanteri ücretsiz olarak dahil olan bir mekanda sana bir pint bira alır.

Bu tartışılmazdı.

Günde yüzlerce kez gidip geldi. Galen'i görmeye gidecekti. Galen'den sonsuza kadar kaçınacaktı. Yapacaktı. Yapmayacaktı. Çalışırken bu seçim kafasının arkasında dönüp duruyordu, ta ki kelimeler tüm anlamını yitirip kafatasının içinde vızıldayan bir sivrisinek gibi *"yapacağım, yapmayacağım, yapacağım, yapmayacağım"* akıntısına dönüşene kadar.

Sonunda, tanrılar ve mayaların keşfedilmesinden bu yana insanlığı teselli eden iki büyük şey olan dua ve içkiye başvurdu. İzin gününü muhteşem bir şekilde sarhoş olarak geçirdi, ama bu pek bir işe yaramadı. Dua da pek işe yaramadı, ama en azından ertesi gün baş ağrısı çekmedi.

Düşünceleri o kadar karışmıştı ki ne için dua edeceğini bile bilmiyordu, bu yüzden genel bir dua ile yetindi: "*Tanrılar, bu karmaşayı görüyor musunuz? Lütfen düzeltin! Size yalvarıyorum!"* Çoğu rahibin bunun gerçekten çok yaygın bir dua olduğunu doğrulayacağından şüpheleniyordu.

Bu durum neredeyse bir hafta sürdü, sonra Piper'ın çalışma odasının kapısı açıldı ve Galen içeri daldı.

Paladin çılgın gözlerle ve neredeyse panik halindeydi ve Piper bir an için onun çıldırdığını düşündü. Sanki koşmuş gibi göğsü inip kalkıyordu. Sonra titreyerek nefes aldı ve *"Piper"* dedi.

Piper ona gitmek istedi. Adamı kollarına almak istedi. Kapıyı suratına çarpmak istedi. Çığlık atmak, onu öpmek ya da yere düşmek istedi. Ne istediğini bilmiyordu, bu yüzden orada durdu, eldivenli eli hala cesedin içinde, ve kendini "Bir daha görüşmemeye karar verdiğimizi sanıyordum" derken duydu.

Galen başını salladı, kapı çerçevesine yaslandı ve Piper, paladinin ona her şeyin korkunç bir hata olduğunu, tekrar denemek istediğini, attığı şeyi düşünerek çok mutsuz olduğunu söylemek için geldiğini ummaya cesaret etti.

Bunun yerine Galen dudaklarını yaladı ve *"Earstripe"* diye soluk soluğa konuştu.

Piper elini çekip kurtardı. Cesedin karaciğeri daha da kötüye gitmeyecekti ve o dokunmaya başlamadan önce bile zaten berbat bir haldeydi. "Yaralandı mı? Yarası yeniden açıldı mı?"

"Hayır. Hayır." Galen başını salladı. "Onu tutukladılar."

"Ne?"

"Muhafız. Thomas'ı öldürdüğü için, kanunsuzluk yaptığını söylediler."

Piper ona baktı. "Ama bu şehir dışında oldu. Muhafızın yetki alanı dışında. Ve onu öldüren sensin."

"Biliyorum, *biliyorum*." Galen'in sesi kısılmıştı. "Bu yüzden onu tutukladılar. Muhafız olarak hareket ediyorsa, yetkisini aşmış demektir. Bu benim hatam." Elleriyle saçlarını taradı. "O lanet muhafızlara Earstripe'in sorumlu olduğunu, her şeyin onun fikri olduğunu söyledim. Ona övgüyü vermekten çok *gurur* duyuyordum."

Piper dişlerinin arasından nefesini tısladı. Eldivenlerini ve önlüğünü çıkardı ve ellerini yıkadı. "Ama seni tutuklamadılar."

"Tabii ki tutuklamadılar. Ben bir şövalyeyim." Galen sert bir kahkaha attı. *"Beni* tutuklarlarsa, Beartongue tanrının gazabı gibi üzerlerine çullanır. Ama Earstripe'i tutuklarlarsa, bu iç güvenlik meselesi olur. Mahkemeye gitmeden onun yargı yetkisi yoktur."

Piper, yaralarından henüz iyileşmemiş olan Earstripe'i düşündü. Bir gnole tarafından rezil edildiği için oldukça öfkeli olan gardiyanlar tarafından bir hapishane hücresine atılmıştı. Midesi bulandı. "Ama o gardiyanı terk etti!"

"Mallory'nin onlara bunu bildirmek istediğini varsayarsak. Bu olaydan en çok utanç duyan kişi o. Onun emrindeki adamlarından biri, onun bırakmalarını söylediği bir suçu çözdü."

Piper parmaklarını sabuna batırdı ve tırnaklarının altında beyaz yarım aylar bıraktı. Suya bakarak, "Eğer insan olsaydı, ona madalya verirlerdi," dedi.

"Biliyorum."

Yumruğunu lavabonun yanındaki metal tepsiye vurdu ve aletler etrafa saçıldı. Piper, sanki o aletler başka birine, öfkeli bir yabancıya aitmiş gibi onlara baktı. O asla öfkeli olmazdı. Soğukkanlı ve tarafsızdı. Parmak eklemleri bembeyazdı.

Bu bir işe yaramayacak.

Bunu düzeltebilirsin. Earstripe ölmedi. Ölüler düzeltilemez. Yaşayanlar düzeltilebilir.

"Doğru," dedi. Sesi kendi kulağına çok sakin geliyordu. "Stephen'ı çağır. Mallory ile başlayacağız, sonra daha üst kademelere geçeceğiz. Gerekirse Komutan Tamsin'e haber ver."

Galen kaşlarını çattı. "Hiçbiri benimle konuşmayacak bile."

Piper dudaklarının gülümsemeye uzandığını hissetti. "Benimle konuşurlar," dedi yumuşak bir sesle. "Tüm cesetlerin nerede gömülü olduğunu biliyorum. Çoğunu ben parçaladım."

GALEN, Stephen'ı da yanına alarak, Piper kiralık bir at arabasıyla gelmeden beş dakika önce nöbetçi kulübesine vardı. Teorik olarak bu bölgede kaldırımlar vardı, ancak iyi işaretlenmemiş ve bakımlı değillerdi, bu yüzden sürücü doğrudan merdivenlerin önüne çekti ve Piper atladı. Galen, tökezlerse onu yakalamak için içgüdüsel olarak harekete geçti, ancak doktorun ayakları sağlamdı.

Galen, Piper'ın kıyafetlerini görünce kaşlarını kaldırdı. Stephen de öyle yaptı, ama muhtemelen biraz farklı nedenlerden dolayı.

Düzgün ütülenmiş bej renkli cüppeler, sade siyah bir şal ile süslenmiş olarak etrafına dökülüyordu. Sert çizgiler ona yakışıyordu ve saçlarının koyuluğunu ve gözlerinin soğukluğunu ortaya çıkarıyordu. Galen, Piper'ı kanlı önlükten veya giderek yıpranan seyahat kıyafetlerinden başka bir şey giyerken hiç görmemişti ve ne kadar çok şey kaçırdığını fark etmemişti. Boğazını yuttu.

"Sen..." *Muhteşem. Etkileyici. Asil.* "...çok resmi görünüyorsun."

"Mahkemede ifade vermek için giydiğim kıyafet," dedi Piper. "Muhafızlara, Archenhold'da tek yasa onların olmadığı hatırlatmak istedim."

"İyi seçim," dedi Stephen.

"Çok iyi," dedi Galen.

Piper'ın yüzünde kısa bir süreliğine hafif bir gülümseme belirdi. "Ne kadar işe yarayacağını göreceğiz. Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Skull-of-Ice'a haber gönderdim, bildiklerimizi anlattım ve Earstripe'ı geri getirmek için elimizden geleni yapacağımıza söz verdim, ama dönüş habercisi tam ayrılmak üzereyken beni yakaladı."

"Bizimkiler ne dedi?" diye sordu Galen, cevabı duymaktan biraz korkarak.

"İnsanların en iyi diğer insanlarla konuştuğunu ve bunun bir yılan dansı olduğunu söylediler. Ve başka bir şey daha vardı ki, sanırım iyi çevrilemedi, Earstripe bir zamanlar benim hastam olduğu için, biz akrabaydık ve akrabalar, insanlara karşı bile birbirlerini korurlarmış. Ama bunun bizimkilerin bana başarılı olmamı emrettiği mi, yoksa başaramazsam muhafızlara karşı bir gnole ordusu göndereceksi mi olduğunu bilmiyorum."

"Sanırım öğreneceğiz," dedi Galen.

"O zaman bunu halının altına süpürme şansı yok," dedi Stephen.

"Yapabilsek bile bunu ister miydin?" diye sordu Piper.

Stephen kaşlarını çattı. "Gnoller için endişeleniyorum," diye itiraf etti. "Eğer bir çatışmaya zorlarsak, kaybeden taraf onlar olacak."

"Bu yüzden bu işi halletmek bize düşüyor," dedi Galen.

Piper ona başını salladı. "Ve gnoller, muhafızların zayıf noktalarının nerede olduğunu bizden çok daha iyi bilecekler. Umarım Rat araya girebilir, ancak şu anda bu durumu daha da kötüleştirebilir."

"Beartongue'un korkusu da bu," dedi Stephen. "Elinden gelse süvarilerle müdahale ederdi, ama herhangi bir ilgi gösterisinin gnolleri çapraz ateşe sokacağından korkuyor." Üç basamak yukarıdaki nöbetçi kulübesinin kapısına baktı. Taş karanlıktı ve iki yıl önceki selin izleri hâlâ üzerinde duruyordu. "Doğrusu, ikimiz de seninle gitmemeliyiz."

"Gidiyoruz," dedi Galen. Sesinin ne kadar sert çıktığını fark etti, ama yumuşatmaya çalışmadı. Piper'ı tek başına bırakma düşüncesi, doktorun Thomas'ı durdurduğu için tutuklanıp hücreye atılacağı düşüncesi, midesini bulandırıyordu. *Onu öldüren bendim. Ben. Yine de ben serbestim, çünkü görevini yerine getiren bir şövalye cinayet suçlamasından muafken, diğerleri suçu üstleniyor.*

"İkinizin de burada olmasına sevindim," dedi Piper. Galen'e bakarken gözlerinde bir parça sıcaklık var mıydı? Galen, bunu hak etmediğini bildiği halde, öyle olduğunu düşünmek istedi. *Hiçbir şey değişmedi. Onu yine de canlı canlı yerdin.*

Ama mahkeme cüppesi içinde, yüzü oyulmuş mermer kadar soğuk olan Piper, kolayca yutulacak gibi görünmüyordu.

"Pekala," dedi doktor ve sanki Archon'un kendisiymiş gibi gardiyan kulübesine girdi.

OTUZ DÖRT

"DOKTOR PIPER?" dedi Yüzbaşı Mallory, ayağa kalkarak. "Nasıl..." Arkasında içeri giren iki şövalyeyi görünce sözünü yarım bıraktı. Profesyonel ve kibar olan ifadesi, önemli ölçüde ekşidi.

Masada, kaptanın zamanını boşa harcamamaları için insanları uzak tutması gereken bir gardiyan vardı. Piper sadece yanına yaklaşıp resmi bir iş için geldiğini söyledi ve gardiyan onun kıyafetine bir bakış attıktan sonra aceleyle geçmesine izin verdi. Stephen ve Galen onun ardından içeri girdiler ve gardiyan itiraz ettiğinde Stephen sadece "Biz onunla birlikteyiz" dedi.

"Oh," dedi Mallory, "sen misin." Derin bir nefes aldı. "Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Doktor Piper, bu... beyleri... ofisime getirmenin bir nedeni var mı?"

"Constable Earstripe araştırmamda bana yardımcı oluyordu," dedi Piper keskin bir sesle. "Bu beyler bana onun tutuklandığını bildirdiler."

Mallory'nin gözleri üç adam arasında gidip geldi. Galen, onun uzun zaman önce sevgili gibi davrandıklarını hatırlayıp hatırlamadığını merak etti. *Her halükarda, dünyayı Biz ve Onlar olarak ikiye ayırıyor ve bence Piper az önce kesin olarak Onlardan biri oldu. Acaba bu, gelecekte işini zorlaştıracak mı?*

Acaba umursuyor mu?

Piper'ın yaydığı soğukluğa bakılırsa, doktor umursamıyordu. Gözleri donuktu ve her hareketi sıkı bir kontrolü yansıtıyordu. Galen,

böyle yürüyen bir adam görseydi, kılıcına uzanırdı.

"Earstripe, zor bir konuyla ilgili soruşturmada muhafızlara yardım ediyor," dedi Mallory.

"Hapishane hücresinin içinden," diye tersledi Galen. Mallory ve Piper onu görmezden geldi, gözleri birbirine kilitlendi.

Piper öne çıktı ve masanın önündeki sandalyeye oturdu. Stephen diğer sandalyeye oturdu. Galen etrafına bakındı, üçüncü bir sandalye buldu ve onu Piper'ın diğer tarafına çekti, böylece onu şeref kıtası gibi iki yanından çevrelediler.

Üçlünün gitmeyeceği gerçeğiyle karşı karşıya kalan Mallory'nin dudakları inceldi. "Zamanımı gerektiren başka işlerim var." "Bizim de var," dedi Piper, o buz gibi sesiyle. "Bu konu ne kadar çabuk açıklığa kavuşursa, o kadar çabuk yolumuza devam edebiliriz."

Mallory, oturmanın ve paladinleri ofisten atmalarını istemenin yararlarını açıkça tarttı. *Sanırım hepimizi izinsiz girme suçuyla suçlayabilirdi, ama bunun mahkemede asla tutmayacağını ve Rat'ın avukatlarından birinin onu yargıcın önünde aptal durumuna düşürmekten büyük zevk alacağını biliyordu.* Oturdu.

"Bu, muhafızların iç soruşturması," dedi Mallory. "Rat'ın bu işe karışmaya hakkı yok."

"Mahkemeler öyle mi yapıyor?" diye sordu Piper yumuşak bir sesle.

Mallory, Piper'ın durumunu hatırlayarak gözlerini kısarak baktı. "Soruşturma tamamlandığında, suçlama yapılması gerekiyorsa, belki."

"Peki soruşturma tamamlanana kadar yaralı kişi ne kadar süre hapiste kalacak? Earstripe birkaç hafta önce ölümün eşiğindeydi. Soruşturma sürerken onun ölmesine izin verecek misin?"

"Tutuklama emrini ben yazmadım," diye tersledi Mallory. "Buraya gelerek ne elde etmeyi umuyorsunuz bilmiyorum. Soruşturmayı yürüten ben değilim. *Beni* suçlamayın.″

Galen'in buna Mallory'yi, onun anatomisini ve birçok akrabasının anatomisini ve meşruiyetini içeren bir cevabı vardı, ama başlamadan önce Piper'ın botunun baldırına sertçe vurduğunu hissetti. Doktora baktı, doktor da Stephen'a göz attı. Galen ağzını kapattı ve bekledi.

"Suçlu arıyoruz," dedi Stephen, derin, hüzünlü sesiyle. "Sorumluluk arıyoruz."

"Sorumluluk," dedi Mallory, zehirli bir sesle. "Rat ile mi? Bana bu saçmalığı anlatma. Sizler için her şey çok net ve kesin. Geri kalanımız ise burada yaşamak zorundayız."

Galen'in de bu konuda söyleyecek çok şeyi vardı, ama Piper ayağını onun ayağına sertçe bastırdı.

"Daha önce birlikte yakın bir şekilde çalıştık, Mallory," dedi Stephen. "Senin iyi bir adam olduğuna her zaman inandım."

Mallory, paladinin bakışlarına karşılık vermeye çalıştı. Galen ona bunun işe yaramayacağını söyleyebilirdi. Stephen, öfkeden çok üzüntü dolu modundayken, dikkate alınması gereken bir güçtü. Galen, diğer paladinin ona hayal kırıklığı dolu sesiyle değil, kılıçla saldırmasını tercih ederdi. *Piper bu yüzden Stephen'ı getirmeni istedi. İyi düşünmüş. Ben öfkeyle girip bizi nöbetçi kulübesinden attırırdım.*

Mallory'nin hakkını vermek gerekirse, neredeyse on beş saniye direndi, sonra pes etti. "Belki de benim sandığın adam değilim," diye mırıldandı. "Ama sen ve o lanet piskopos, lanet işimizi yapmamızı imkansız hale getirdiniz. Bizim oturup, sertleşmiş suçluların serbest kalmasına izin vermemizi bekliyorsunuz, oysa onların bir dahaki sefere daha kötü bir şey için yine yargıcın karşısına çıkacaklarını çok iyi biliyorsunuz."

"Biz azılı bir suçludan bahsetmiyoruz," diye tersledi Galen. "*Earstripe'den* bahsediyoruz. O *hiçbir şey* yapmadı."

"O zaman iç soruşturma bunu ortaya çıkaracaktır," dedi Mallory.

"Başından beri onu dinleseydiniz, iç soruşturmaya gerek kalmazdı. Katili yakalardı ve ona madalya verirdiniz. Ama o yine de yaptı ve o sırada gardiyan bile değildi! Onu kovdunuz, hatırladınız mı?"

Mallory onun gözlerine bakamadı. "Öyle olabilir."

"Soruşturma ekibine onun kovulduğunu bildirdiniz, değil mi?" diye sordu Piper soğukkanlılıkla.

Yüzbaşı bir ancak fazla tereddüt etti. "Önemli değil. Muhafızlar işlerini öylece bırakıp, özel vatandaş olarak bir suçlunun peşine düşüp, sonra da işlerine geri dönemezler. Senin değerli piskoposun bizi mahveder."

"Ama bu iç mesele olmaz," dedi Piper. "Olur mu?" Mallory

masasındaki kağıtlarla oynadı.

"Yüzbaşı Mallory..." dedi Stephen. "Bana

sormadılar," diye mırıldandı Mallory.

"Ve bu, adamlarından herhangi biri olsaydı, bunu düzeltmek için elinden geleni yapardın," dedi Stephen. Sessizce konuşma tarzı, onu odadaki herkesten daha yüksek sesli hale getiriyordu. "Seni tanıyorum. Adamlarına sadıksın. Neden Earstripe'i de korumadın?"

"Çünkü seni yanılttığı için mi?" diye sordu Piper soğuk bir sesle. "Yoksa sadece bir gnole olduğu için mi?"

Mallory yüzünü buruşturdu. Uzun bir süre konuşmadı ve sonunda konuştuğunda sesinde bir değişiklik vardı. Yorgun geliyordu. "Bunların hepsi benim bilgim dışında oldu, tamam mı? Bana gerçekten sormadılar. Herkes aylardır Beartongue'a kızgındı ve sonra onun sevgili paladinlerinden biri gelip..." Başını Galen'e doğru salladı, sevgili paladinin kim olduğu konusunda hiçbir şüphe bırakmadı. "...o piçi öldürdü ve o da bize burnumuzu sürten, lanet olası kibar mektuplarından birini gönderdi ve bu bardağı taşıran son damla oldu."

"Eğer bunun uygunsuz bir şekilde ele alındığını veya Thomas'ın meşru müdafaa ile öldürülmediğini kanıtlayabilirlerse, itibarlarını kurtarırlar," dedi Piper. "Bir dahaki sefere bunu muhafızlara bırakın' diyebilirler."

Mallory başını salladı.

"Şehir surları dışındaki paladinler üzerinde yetkiniz yok," dedi Stephen. "Ama Earstripe bir kanunsuzsa ve bizden birini silah olarak kullanıyorsa, muhafızlar onun üzerinde yetkiye sahip olur."

Mallory omuzları çökmüş bir şekilde tekrar başını salladı. "Bunu tekrarlarsan her şeyi inkar ederim," dedi, "ama bazı üst düzey yetkililer gnollerden pek hoşnut değiller. Zaten muhafızlar arasında bir gnole olmasından hoşnut değillerdi, bir gnole'nin bir insanı infaz etmesi düşüncesi onları tamamen öfkelendirdi."

"Thomas beni öldürmeye çalıştığında Earstripe hayatımı kurtardı," dedi Piper. "Galen, onu tekrar bize tatar yayıyla ateş etmesini engellemek için öldürdü."

Muhafız kaptanı gözlerini kırptı. "Raporda tam olarak böyle yazmıyordu."

"Bu raporu çok görmek istediğimi düşünmeye başladım," dedi Piper.

Mallory alnını ovuşturdu, sonra masasına uzanıp bir form çıkardı. Üzerine yarım düzine kelime karaladı ve mühürle kapattı. Üç adam, Galen'in başparmağı büyüklüğündeki mührü basarken beklediler.

"Bu formla Tamsin'i görebilirsiniz," dedi, hala onlara bakmadan. Formu masanın üzerinden Stephen'a attı. "Ona bana söylediklerini anlat. Dinleyeceğini söylemiyorum. O da bizim gibi piskoposun haddini bilmesini istiyor. Ama bu sana onunla beş dakika görüşme hakkı verir ve benim senin için riske atabileceğim en fazla şey bu."

"Teşekkür ederim," dedi Stephen ciddi bir sesle. "Senin hakkında tamamen yanılmadığımı biliyordum."

Mallory homurdandı. Üçlü, Piper önderliğinde kalkıp gitmek üzereydi. Stephen'ın oyalanmış olduğunu gören Galen, kapıda durdu.

ne söylediğini duymadı, ama Mallory yine homurdandı. Stephen onlara katıldı, yüzü sakin ama gözleri her zamankinden daha hüzünlüydü.

"Herkesi kurtaramazsınız," dedi Galen nazikçe.

"Hayır. Hayır, ama yine de deneriz, değil mi?"

"Kurtarmamız gereken çok daha önemli biri var," dedi Piper, sesi hala soğuk ve keskin. "Gidip Komutan Tamsin ile konuşalım."

OTUZ BEŞ

Archon's Glory şehrinin MUHAFIZ KARARGAHI, yıllar içinde modası geçmiş olan surların içindeki eski mahallelerden birinde bulunuyordu. Görkemli mimarisi ve süslü oymalarına bakılırsa, bu bina kesinlikle muhafız binası olarak inşa edilmemişti, ancak iyi durumda tutulmuştu. Mallory'nin mahallesindeki karakola kıyasla, burası kesinlikle lüks sayılabilirdi. İçeri girdiklerinde, spiral bir merdiven ve mermer zeminler onları karşıladı. Zeminler oldukça aşınmıştı ve ön büro, diş çıkaran yavru köpeklerin ahşabı kemirmiş gibi görünüyordu, ancak eski ihtişamının gölgesi bile etkileyiciydi.

Piper, hiç etkilenmemiş bir şekilde masaya doğru yürüdü ve "Acil bir konu için Komutan Tamsin'i görmeye geldim" dedi.

Bu gardiyan, Mallory'ninki kadar kolay korkutulacak biri değildi. Üçlüye bir göz attı ve "Komutan meşgul. Görüşme talebinde bulunabilirsiniz, uygun olduğu zaman ve eğer uygunsa randevu verilecektir" dedi.

"Dediğim gibi, bu acil bir mesele."

Muhafız gözlük takıyordu. Gözlüklerini aşağı itti ve çerçevenin üzerinden Piper'a baktı. Galen'in gördüğü kadarıyla, bu hareket özellikle rahibeler veya avukatlar tarafından kullanıldığında güçlü adamları jöleye çeviriyordu. Piper'ın önüne atlayıp bakışının tüm gücünü üstüne alması gerekip gerekmediğinden emin değildi.

Piper, bakışına karşılık verdi. *Mallory'yi o idare ediyordu. Bu onun dünyasıydı. Sadece, ikisinden biri patlarsa şifacı çağırmaya hazır olun.*

"Komutan Tamsin randevu olmadan sivillerle görüşmez," dedi gözlüklü adam.

Piper, Mallory'nin mührünün bulunduğu mektubu çıkardı ve havaya kaldırdı. Gardiyan mektubu almak için uzandı, ama Piper onu bırakmadı. "Kaptan Mallory bizimle görüşmek istediğini iletti," dedi, sesinde yine buzlanma hissediliyordu. "Bu adli bir mesele ve ne beklemek için vaktim ne de isteğim var."

Muhafız, mühürden Piper'ın giydiği resmi cüppesine baktı.
Galen nefesini tuttuğunu fark etti.

Muhafızın yüzünde ekşi bir ifade belirdi ve geriye yaslanarak gözlüklerini burnuna itti ve kaybetmemiş gibi davrandı. "Sizi Mallory gönderdiyse, bir istisna yapabiliriz sanırım. Komutan sizi kabul edip etmeyeceğine karar verebilir." Çenesini merdivenlere doğru salladı. "Yukarı. Koridorun sonundaki kapı."

"Teşekkürler," dedi Piper soğukkanlılıkla ve merdivenlere doğru yöneldi.

Galen'in Tamsin'e verebileceği azıcık övgüyü hak etmek için, ofisi binanın geri kalanından daha lüks değildi. Yerde bir halı vardı ve duvarlar badanalıydı, ama mobilyalar aynı yıpranmış görünüme sahipti. Bir sekreter onlara kaşlarını çatarak baktı.

"Komutan..."

"Bizi kabul edecek," dedi Piper, Mallory'nin mührünü kaldırarak.

"Öyle mi?" diye sordu yan odadan kuru ve eğlenceli bir ses. Tamsin masanın yanındaki kapıda belirdi. Kısa boylu, aldatıcı derecede cana yakın görünümlü, kalın bıyıklı ve seyrek saçlı bir adamdı.

Piper ona döndü. "Elbette. Ben Doktor Piper. Sanırım birkaç yıl önce tanışmıştık, Komutan." Boynundan eğildi, başını sallamaktan çok farklı bir hareketle.

"Sen, pürüzsüz adamların nasıl çalıştığını çözen lich doktorusun," dedi Tamsin.

"Öyleyim."

"İyi iş çıkarmışsınız."

Piper tekrar eğildi.

"Ve siz ikiniz..." Tamsin'in gözleri Galen ve Stephen'a kaydı. Galen, adamın taşıdıkları her silahı, Galen'in tırnaklarını kesmek için kullandığı bıçağa kadar kaydettiğini düşündü. "Ölü azizin paladinleri, değil mi?"

"Öyleyiz," dedi Stephen, bu tanımlamanın nezaketsizliğine aldırış etmeden.

"Artık Beyaz Sıçan için çalışıyorsunuz." "Elimizden geldiğince hizmet etmek bizim için bir onurdur."

Galen, bu resmiyetin havasını bozmak için bir şeyleri parçalamak ya da yüksek sesle bağırmak gibi belirsiz bir dürtü hissetti.

Tamsin elini uzattı ve Piper Mallory'nin mektubunu verdi. Komutan mührü kırdı, mektubu okudu ve burnunu çektirdi. "Beş dakikanız var," dedi ve onları ofisine davet etti.

Sadece iki sandalye vardı. Piper birini aldı. Galen diğerini aldı, Stephen ise ayakta kaldı. Üçü arasında en uzun boylu olan Stephen, oldukça etkili bir şekilde heybetli duruyordu ve Galen, bu noktada, elde edebilecekleri her türlü psikolojik avantaja ihtiyaçları olduğunu düşündü.

Tamsin, Mallory'nin mektubunu dikkatsizce masasına attı. Galen mektubu ters çevirerek okudu.

Onlar benim maaşımın üstünde.

•*M*

BIR HOMURTU BASTIRDI. *Tipik. Doğru, ama tipik.*

"Haksız yere tutuklanan gnole Earstripe'in serbest bırakılmasını görüşmek için geldik."

"Ah. Birkaç Rat'ın geleceğini tahmin etmiştim, ama lich doktorlarının da bu işe karışacağını beklemiyordum."

"Bunun ciddi bir yanlış anlaşılma olduğunu göreceksiniz," dedi Piper.

"Belki de öyle," dedi Komutan Tamsin, kollarını kavuşturarak. "Yine de, bu iç güvenlik meselesi. Kendi içimizi biz denetleriz ve kanunsuzluğu hoş görmeyiz."

"Earstripe muhafız değildi. Mallory onu kovdu," dedi Galen. "O istifa etmedi. Kovuldu, ama Thomas'ın tekrar öldürmesini engellemek için yeterli görev bilincine sahipti." Sinirinden masaya yumruğunu vurmak istedi, ama bunun bir faydası olmayacağını biliyordu.

"Hatırladığım kadarıyla bu, raporda yazanların aksine," dedi Tamsin.

"Yüzbaşı Mallory gerçeği anlatacaktır," dedi Stephen. "Bu konuda

bu konuda yeterince danışılmadı."

"O zaman, daha fazla araştırma yapıldığında bu konu şüphesiz çözülecektir."

Galen buna öfkelenmek istedi, ama Piper paladinin ayağının üzerine ayağını koydu ve o da kendini tuttu. Piper öne eğildi, dirseklerini Tamsin'in masasına dayadı. "Korkarım ki bilgi eksikliğinden dolayı zorlanıyorsunuz, Komutan. Earstripe katil tarafından ağır yaralandı ve hapishane hücresinde çürümeye devam ederse nüksetme riski çok yüksek. Onu orada tutmak insanlık dışı olur."

Tamsin etkilenmemiş görünüyordu. "Öyle bir durumda yeterli bakımın sağlanacağından eminim. Biz barbar değiliz."

Hayır, çünkü çoğu barbar, yaralı düşmanlara karşı güçlü bir onur kodu vardır, kendini beğenmiş piç kurusu. Piper'ın botunun topuğu onun ayak parmaklarını ezdi, ve bu iyi bir şeydi.

Onu alt edebilirsin, diye fısıldadı dalga. *Çok kolay olurdu. Kılıca bile ihtiyacın yok. Masanın üzerinden atla, sandalyesini devir, göğsüne diz çök, kafasını birkaç kez yere vur. Dünyadaki en kolay şey.*

"Raporu görebilir miyim?" diye sordu Piper. "Dediğim gibi, bu iç mesele."

Piper'ın nazik gülümsemesi, Tamsin'in kaşlarında buzlanma oluşmasına neden olmalıydı. "O halde, raporu kontrol edip Earstripe'a yöneltilen suçlamaları teyit eder misiniz?"

"Henüz resmi bir suçlama yok. Tam bir soruşturma yapılana kadar sadece güvenli bir şekilde gözaltında tutuluyor."

"O zaman resmi bir açıklama yapmayacaksınız."

Galen, Tamsin'in onları ofisinden daha çabuk çıkarmak için ne yapabileceğini tartıştığını görebiliyordu. Sadece paladinler olsaydı, muhtemelen onları dışarı çıkarmayı emrederdi, ama Piper bilinmeyen bir faktördü. Lich doktorları muhafızlarla birlikte çalışıyordu, ama onların yetki alanına girmiyorlardı.

Sonunda komutan masasına uzandı, dosyaları karıştırdı ve bir yığın kağıt çıkardı. "Pekala." Parmaklarını özenle yazılmış bakır levha üzerinde gezdirdi. "Rapora göre, ayın üçüncü günü, Constable Earstripe şehir sınırlarını terk ederek bir suçlunun peşine düştü. O sırada sıcak takipte değildi ve yanında Galen adında ölü bir azizin paladini vardı." Galen'e baktı. "Sanırım bu sizsiniz."

Galen, konuşmaya cesaret edemeden başını salladı.

“Şüpheli bulundu ve Constable Earstripe onu yakalamak için harekete geçti, bir mücadele başladı ve bu sırada Paladin Galen şüpheliyi öldürdü. Ceset olay yerinde bırakıldı ve ikisi de Archon's Glory'ye döndü, burada Earstripe komutanıyla iletişime geçip ona bilgi vermeyi denemedi. Neyse ki Paladin Galen, sivil kanallar aracılığıyla böyle bir rapor verdi ve polis memurunun emirleri altında hareket ettiğini vurguladı. Bu nedenle, cesedi bulmak için muhafızlar gönderildi ve polis memuru Earstripe, tam bir iç soruşturma yapılana kadar gözaltında tutuldu."

"Tüm bu lanet olası yalanlar..."

Piper'ın topuğu acımasızca Galen'in bacağına çarptı ve Galen aniden çenesini kapattı. Tamsin'in dikkatli bir şekilde gülümsememesi,

geniş bir gülümsemenin ifade edebileceğinden daha fazlasını ifade etmeyi başardı

"İşte böyle," dedi komutan. "Polis memuru kendini yargıç ve jüri ilan etti ve Paladin Galen'i cellat olarak görevlendirdi. Paladinler, tanrıların işini yaparken elbette bu tür suçlamalardan muaflar, ancak korkarım ki Çelik Aziz'e hizmet edenler bu konuda bir tür gri alanda bulunuyorlar. Öyle değil mi, Paladin Stephen?"

Masanın üzerinde, elleri boğazında, çabuk ol, muhtemelen bıçağı vardır ama sandalye devrilirse, dengesini kaybedip bir saniye kaybeder...

Bir zamanlar şehirde çılgınca öfkeyle tutuklanan Stephen, "Tapınaklar, Çelik Aziz'in seçtiği kişilerin, Rüya Tanrısı, Çimlerin Hanımı ve Beyaz Sıçan'ın temsilcilerinden oluşan üçlü kurulun denetimine tabi olmak kaydıyla, kendi takdirlerine göre hareket etme hakkını savunmuştur." dedi.

"Şehrin dışında," dedi Tamsin yumuşak bir sesle.

Bu adam bizden nefret ediyor, diye fark etti Galen. *Tanrım. Buraya gelmemeliydik. Onu desteklemesi için Rüya Tanrısı veya Demirci Tanrısı'ndan birini göndermeliydik. Stephen bana muhafızın bize kızgın olduğunu söylemişti, ama o bizi gerçekten hor görüyor.*

"Doğru," dedi Stephen. "Ama şehir dışından bahsediyorduk, değil mi?"

Tamsin şüphesiz iyi bir poker oyuncusuydu. "Öyleydi," dedi oldukça hoş bir şekilde. "Şimdi, beyler, başka bir şey yoksa..."

"Korkarım," dedi Piper sakin bir şekilde, "dikkatinizi çekmem gereken başka şeyler de var. Raporunuzda birkaç önemli gerçek atlanmış. Earstripe aslında şüphelinin öldürülmesi emrini vermedi. O sırada bilinci kapalıydı ve böyle bir emir vermiş olamaz."

Tamsin'in kaşları birleşti. "Bunu nereden biliyorsun?" "Çünkü o sırada oradaydım," dedi Piper. "Bu

rapor

Tamsin aşağıya baktı, sonra birkaç sayfayı kontrol etti. "Ek bölümde olabilir," dedi, biraz sert bir şekilde.

“Doğru. Aslında, Thomas'ın öldüğü sırada, Thomas'ın Earstripe'e ateş ettiği bir tatar yayından kaynaklanan kanamayı durdurmaya çalışıyordum. Kanama, femoral artere çok yakındı. Earstripe hemen bilincini kaybetti. Ölüm saatine göre, Paladin Galen'in kendini ve zorla alıkonulan yerel bir kadını savunmak için hareket ettiğini göreceksiniz.”

"Elimizde sadece sizin sözünüz var," dedi Tamsin.

"Ölüm zamanı ve nedeni konusunda mı?" Piper, omuzlarına sardığı uzun siyah şalı eldivenli parmaklarıyla okşadı. "Ben Archenhold mahkemeleri tarafından onaylanmış beş lich doktorundan biriyim. Sözlerim mahkeme tarafından gerçek olarak kabul edilir. Bu konularda meslektaşlarımın ve benim sözlerimizi mi sorguluyorsunuz?"

Sesinde, Galen'in Piper'ın yapabileceğini bilmediği bir tür ipeksi tehdit vardı. Sandalyenin üzerine çıkıp alkışlamak istedi.

Komutan Tamsin, katiller ve profesyoneller tarafından, hatta birkaç kez profesyonel katiller tarafından tehdit edilmişti. Görünürde çökmedi, ama Galen, adamın kafasında çarkların döndüğünü neredeyse duyabiliyordu. Piper, bahsi önemli ölçüde yükseltmişti. Muhafız, bir adamı getirip onu başka bir adamı bıçakladığını iddia edebilirdi, ama lich doktoru kurbanın gıda zehirlenmesinden öldüğünü söylerse, mahkeme onu dinlerdi. Belirli bir lich doktorunu kullanmayı reddedemezdiniz çünkü onlar şehir bölgesi tarafından atanmıştı. Archon'un bodrumunda çalışan Piper, smooth men dahil olmak üzere birçok önemli davada görev almıştı. Onu itibarsızlaştırmak zor olacaktı.

Hayır, Piper'ı düşman edinmenin muhafızlara hiçbir faydası yoktu, aksine büyük bir utanç kaynağı olabilirdi.

Tamsin, Piper'ı vazgeçirmek için son bir girişimde bulundu. Önündeki kağıtlara hafifçe vurdu. "Muhafızların, kanunsuzluk kokan konularda kendi kendilerini denetlemeleri gerektiğini

"Elbette," dedi Piper, yine o ipeksi sesiyle. "Ancak, açıkça belirtildiği gibi, Earstripe artık bir polis memuru

"Elbette," dedi Piper, yine o ipeksi sesiyle. "Ancak, çok açık bir şekilde belirtildiği gibi, Earstripe artık bir polis memuru değildi. Ayrıca, olayla ilgili suçlunun ölümünden de sorumlu değildi. Bu, Earstripe'in *benim* hayatımı kurtarırken yaralanmasının ardından meydana gelen, açık bir meşru müdafaa vakasıydı." Sanki morgların tuhaf bir tanrısının rahibiymiş gibi, parmaklarını yine stolesinin üzerinde gezdirdi. "Eğer cesedi muhafaza ettiyseniz, meslektaşlarım onun ölüm nedeni ve Earstripe'in beni savunurken aldığı yaraların niteliği konusunda memnuniyetle doğrulama yapacaktır. Biz her zaman... kendi adamlarımızın sağlığı konusunda... çok endişeliyiz."

Bu *kesinlikle* bir tehditti. Lich doktorlarını kızdırmak, kariyer intiharı anlamına gelirdi ve Tamsin bunu biliyordu. Bakışları Galen'e kaydı.

Galen, Piper ona başını sallayana kadar konuşmak için bekledi. En son istediği şey, doktorun iyi çalışmasını bozmaktı. "Thomas'ı ben öldürdüm," dedi. "Bunu defalarca ifade ettim. Aslında onu boğdum. Cesedi elinizdeyse, izlerden onun boynuna insan eli değdiğini, gnole'nin değil, kolayca görebilirsiniz."

"Adamlarınızın cesetle birlikte tatar yayını ve kanlı oku da bulmuş olacağını tahmin ediyorum," dedi Piper. "Lich doktorları ikisini karşılaştırmaktan büyük mutluluk duyacaktır."

Tamsin kağıtlara baktı ve Galen, tatar yayını ve muhtemelen cesedi de elinde tutmadığını anladı. *Bu kadar zaman geçtikten sonra, ceset ne durumda olurdu ki? Hayır, biri rapor yazmış ve suçu ona atmış, o da bundan pek memnun değil.*

"Dahası," dedi Piper, "Rüya Tanrısı'nın bir paladini benim orada olduğumu, Earstripe'in yaralarını ve yerel kadının hapsedilme şeklini doğrulayabilir. Eminim bunu memnuniyetle yapacaktır. Bildiğiniz gibi, Rüya Tanrısı Tapınağı topluma hizmet etmeye *derinden* bağlıdır."

Galen, Jorge'yi neredeyse unutmuştu ve kendine kızdı. Elbette, paladin olaydan çok sonra gelmişti, ama bunun önemi yoktu. Rüya Tanrısı Tapınağıyla uğraşılmazdı, tabii kendinizi şeytanların arasında bulmak istemiyorsanız. *Muhafızlar onlara kaba davrandı diye şeytanları yakalamayı bırakacakları yoktu, ama onların siyasi gücü Rat kadar yüksekti ve herkes, bırakırlarsa diye onlara karşı gelmekten korkuyordu.* Sıçan'ın bıyıklarını çekiştirmek ve küçük bir utançtan kurtulmak için yeterince basit görünen bir yol, hızla kontrolden çıkmaya başlamıştı. Galen, komutanın seçenekleri değerlendirmesini izledi. "Bu Bu gnole'nin muhafızlığı bıraktığını mı söylüyorsun?"

"Evet. Yüzbaşı Mallory kayıtları düzeltmeye hazır olduğunu belirtti."

"Ve tekrar katılmayacak mı?"

"Bence," dedi Piper, kesin bir şekilde, "bunu yapmakla hiç ilgilenmiyor."

Tamsin sandalyesine yaslandı. "Bu raporda hatalar yapıldığını görebiliyorum, Doktor Piper. Kendi kendimizi denetleme gayretimiz içinde, birkaç önemli gerçeğin gözden kaçmış olması mümkündür. Bunu bana bildirdiğiniz için teşekkür ederim, doktor."

Piper nazikçe başını eğdi. "Adaletin yerini bulmasını sağlamak, mahkeme sistemindeki hepimizin görevidir."

“Bu bilgiler ışığında, rapor bu yeni gerçekleri içerecek şekilde düzeltilene kadar eski polis memurunun serbest bırakılabileceğini düşünüyorum. Tabii ki, sorularımızı yanıtlamak için hazır bulunması gerekecek.”

"Soruşturmanızda ortaya çıkabilecek her türlü soruya cevap vermeye hazırız," dedi Piper. "Hepimiz. Bu arada, gnol'lardaki meslektaşımdan, hastasının serbest bırakılması için yetki aldım. Serbest bırakma emrini yazabilir misiniz?"

"Sekreterim bunu halledecektir," dedi Tamsin. Ayağa kalktı, kapıyı açtı ve masadaki adama serbest bırakma belgelerini yazmasını söyledi. "Şimdi.

Sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı beyler?"

Galen, gardiyan komutanını kızdırmak için birkaç dakika ofiste takılmak isteyen bir piçti, ama bunun ters etki yapacağından şüpheleniyordu. Stephen Tamsin'e selam verdi, Galen de aynı şeyi yaptı, ama daha yüzeysel bir şekilde. Piper masanın yanında dururken, sekreter önceden yazılmış tahliye belgesine Earstripe'ın adını ve tarihi ekledi ve komutana mührünü basması için uzattı.

"Memnun oldum, Komutan," dedi Piper, formu alırken. "Bu konuyu halletmek için zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"O zevk bana ait," dedi Tamsin ciddi bir yüzle yalan söyledi. "Görevlerimiz gereği sizi tekrar göreceğime eminim."

Bu sözler örtülü bir tehdit anlamına geliyorsa da, Piper buna tepki göstermedi. Gülümsedi ve "Biz lik doktorları herkesi görürüz... eninde sonunda. İyi günler, Komutan," dedi. Ve mermer zeminde topukları çınlayarak dışarı çıktı, Galen ve Stephen onun yanına geldi ve Galen gülmemeye çok uğraştı.

OTUZ ALTI

"Onu kıracağından endişeleniyorsun, ha?" diye mırıldandı Stephen, merdivenlerden giriş kapısına doğru inerken.

Galen, gözleri Piper'ın sırtında, homurdandı.

"Çünkü sana şunu söylemeliyim ki, benim gördüğüm kadarıyla, o pek de kırılgan birine benzemiyor."

Galen yine homurdandı, çünkü cevap veremedi. Piper'ın içinde bu kadar soğuk ve acımasız bir tarafın saklı olduğunu hiç hayal etmemişti. Etkileyiciydi. Etkiliydi. Risk bu kadar yüksek olmasaydı, Galen onu izlerken tahrik olacaktı. Süngerimsi erektil dokusu kesinlikle bunu düşünüyordu. *Yetkinliği hiç bu kadar tahrik edici bulmamıştım. Muhtemelen dünyada çok az olduğu içindir.*

Belki de cüppeler yüzündendir.

Kapıya ulaştılar. Piper kapıyı iterek açtı ve odaya öğleden sonra ışığı doldu. Sanki dünyanın bir çağı geçmişti, ama görünüşe göre sadece birkaç dakika geçmişti.

Üç adam dışarı çıktı ve Piper parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve "Peki. Birkaç kez neredeyse altıma sıçacaktım, ya siz beyler?" dedi.

"Öyle görünmüyordun," dedi Stephen. "Hiç de. Her gün komutanları kibarca tehdit ettiğini düşünürdüm."

"Tanrım." Piper ellerini yüzüne sürdü ve birdenbire mermer heykelden çok, Galen'in öptüğü birine benzemeye başladı.

birçok kez. "Onun blöfümü fark edeceği için çok korkuyordum." "Blöf müydü?"

"Çoğunlukla. Jorge'nin ne diyeceğini bilmiyorum ve kimse bu kadar yakın zaman aralığında bir ölüm ve yaralanmanın zamanlamasını tahmin edemezdi. İnsanların lich doktorlarından gereğinden fazla korktuklarını biliyorum, ama lich doktorlarının ona yapabilecekleri pek bir şey yok. Ölüm nedenleri hakkında yalan söylemeyeceğiz. Sanırım evrak işlerini —mmmff!"

Galen, lich doktorlarının evrak işleriyle ne yapabileceklerini hiç öğrenemedi, çünkü Piper'ı yerden birkaç santim kaldırıp onu öpmekle meşguldü.

İlk şokun ardından, Galen korkunç bir hata yaptığını düşünmeye başlamışken, Piper dudaklarını açtı ve coşkuyla öpücüğe karşılık verdi.

Stephen birkaç adım uzaklaştı ve kibarca mimariye bakmaya başladı. "Ben tam bir aptalım," dedi Galen, Piper'ı yere indirmeden önce . "Ben dünyanın en aptal insanıyım. Ne düşündüğümü bilmiyorum. Sen inanılmazsın ve eminim ki, eğer çizgimi aşarsam, benim aptallığımdan kendini korumakta hiçbir sorun yaşamayacaksın. Neden başka türlü düşündüğümü bilmiyorum. Senin inanılmaz olduğunu söylemiş miydim?"

Piper kızarmış ve ağır ağır nefes alıyordu. "Ben... şey..."

Galen başını tuttu. "Önce özür dilemeliydim. Öpüşmeden önce. Bana bağırmak ister misin? Bağırabilirsin. Bağırmalısın. Kesinlikle hak ettim."

"Kesinlikle hak ediyor," diye bağırdı Stephen. "Emin misin?" diye sordu Piper.

"Bağırılmayı hak ettiğimi mi? Evet. Kesinlikle."

"Bugün çok fazla bağırdım," dedi Piper. "Bunu yapmaktan hiç hoşlanmıyorum. Hayır, diğer kısmı konusunda emin misin?"

"Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Daha iyi bilmeliydim. Çok üzgünüm. Muhtemelen hayatımın geri kalanında pişman olacağım."

"Buralardaki frizler çok güzel," dedi Stephen, kimseye özel olarak değil. "Yoksa bunlar kabartma mı?"

"Bütün bunları yaptın çünkü korkuyordun... Bekle, ne?"

Galen inledi ve başını eğdi. "Seni çok incittiğime ve senin beni durdurmak için fazla iyi, nazik ve dürüst olduğuna ikna olmuştum."

"Bunun bir şeyin alegorik bir temsili olduğunu düşünüyorum. Ticaret, sanırım, ama centaur'un neyi temsil ettiğini tam olarak bilmiyorum."

Piper'ın yüzünde kafa karışıklığı, kırgınlık ve eğlence birbiriyle savaşıyordu. "Ve şimdi benim iyi, nazik ve dürüst biri olduğumu düşünmüyor musun?"

Bu durumu çok güzel idare ediyorsun. Kesinlikle konuşmaya devam etmelisin. Galen derin bir nefes aldı. "Bence sen iyi, nazik ve dürüst birisin, ama aynı zamanda kafana koyduğunda çok korkutucu olabiliyorsun. Bunu daha iyi bilmeliydim."

"Evet, bilmeliydin."

"Sana çok acı çektirdim çünkü sana acı çektirmemeye çalışıyordum. Beni affedebilir misin? Benim gibi aptal biriyle görülmek ister misin ki?"

Piper onu soğukkanlılıkla incelerken çok uzun bir süre geçti ve Galen, sanki doktorun gözleri onu parçalayıp, belki de sahip olmadığı bir şeyi arıyormuş gibi, bir masanın üzerinde yatmış bir ceset gibi hissetti. Sonra...

"Tanrım, evet," dedi Piper ve onu tekrar öptü.

"Kentaur refahı simgeliyor olabilir. Genellikle yanında bir demet buğday olur. Ya da belki sanatçı sadece kentaurları oymayı seviyordu. Gerçekten söylemek zor. Ve şuradaki kadının Adalet mi yoksa Masumiyet mi olduğunu anlayamıyorum."

"Stephen," dedi Galen, kısa bir süreliğine kendini kurtararak, "oyma heykeller hakkında konuşmayı kesmezsen, kafana vururum."

"Seni röntgenci sanmanı istemedim."

Piper geri adım attı, ancak onun bariz isteksizliği Galen'i biraz rahatlattı. "Earstripe'i kurtarmalıyız. Bunu sonra yapabiliriz."

"Sözünü tutacağım," dedi Galen. "Ve bu bir söz."

"Peki bir mahkumu nasıl serbest bırakabiliriz?" diye sordu Piper. "Bunu hiç yapmadım."

"Hiç yapmadın mı?"

"Ben birini gördüğümde, genellikle artık mahkum değildir. Ya da, bilirsin, hayatta değildir."

"Ben hallederim," dedi Stephen. "Formu verin."

Kayıtların bulunduğu bina caddenin karşısındaydı. Muhafız karargahı gibi, bu da büyük bir binanın kalıntısıydı, ancak onarımı için çok daha az para harcanmıştı. Döşeme tahtaları o kadar eğimliydi ki, Galen girişte bir top düşürseydi, top birkaç odadan geçip en az iki kez yön değiştirerek dururdu.

Resepsiyondaki kadın saçlarını sıkı bir topuz yapmıştı ve sade gri elbisesinin yakası çenesine kadar geliyordu. Galen, onun transkripsiyon projesinde çalışan rahibelerden biri olduğunu tahmin etti.

Stephen ön tarafa geldiğinde kadın, "Vay canına! Ne kadar uzun boylu ve yakışıklısın! Senin için ne yapabilirim, canım?" dedi.

Galen tahminini revize etti ve varsayımlarda bulunduğu için zihninde kendini azarladı.

"Bir mahkumun tahliye emri var," dedi Stephen, "ama nerede tutulduğunu bilmiyorum. Bu konuda bana yardımcı olabilir misiniz?"

"Tabii ki, canım, bir çözüm bulabiliriz. Ne zaman geldi?"

Galen söz aldı. "Bildiğim kadarıyla dün gece geç saatlerde."

Piper, Earstripe'in günün büyük bir kısmını hücrede geçireceği düşüncesiyle midesi bulandı. Archon's Glory'deki hapishaneler dünyadaki en kötü yerler değildi, ama iyileşmekte olan bir yarası olan biri için uygun yerler de değildi. *Lütfen nüksetmesin.*

Lütfen, sırf gnole olduğu için bir piç kurusu onun peşine düşmemiş olsun.

"O zaman şanslısın. Kayıtlar öğlen geldi, her şey yolunda. Beni takip et."

Son derece dar bir yazı odasına benzeyen başka bir odaya girdiler. Dört kadın kağıtların üzerine eğilmiş, düzgün bir el yazısıyla kopyalar yaparken, Rüya Tanrısı'nın cüppesini giymiş bir kadın omuzlarının üzerinden bakıp ara sıra düzeltmeler yapıyordu. Galen, cüppeyi görünce geri adım atma dürtüsüyle mücadele etti. Birkaç ay boyunca çok özel bir grup rahibeyle seyahat etmişti ve içgüdüleri, kendisine bir görev ve sağlam bir kınama verileceğini haykırıyordu.

"Rahibe, bu beyefendilere yardım edebilir misiniz? Dün gece gelen bir mahkumu arıyorlar, ama evin yerini bilmiyorlar."

"Elbette," dedi rahibe. "Polly, kitaba bakar mısın?"

Hayatının hiçbir döneminde rahibe olmamış ve dekoltesinde müstehcen bir dövme olan Polly'nin yardımıyla, Earstripe'in götürüldüğü nöbetçi kulübesini belirleyebildiler. Bu kulübe, gnole yuvasına en yakın olanı değildi, ki bu hem şaşırtıcı hem de sinir bozucuydu.

"Mallory'nin müdahale etmesini istemediler," dedi Stephen, sokağa çıktıklarında. "Onlar da Mallory'den pek emin değiller gibi görünüyor."

"Earstripe'i vurduğunu ifade ettiğinde, emin olmaktan çok uzaklaşacaklar," diye mırıldandı Piper.

"Oh, o kadar da olmayacak," dedi Stephen.

Piper şaşırmış görünüyordu. "Öyle mi düşünmüyorsun?"

Stephen, diğerlerinden daha yakın bir şekilde muhafızla çalışmıştı. "Bence rapor sessizce gömülecek ve bunu zorlayanlar komutanı utandırdıkları için sert bir şekilde azarlanacaklar. Ve korkarım Mallory bunun yükünü üstlenecek. Süreci durdurmadığı için sorumlu tutulacak, ancak bunu yapmasının hiçbir yolu yoktu. Sanırım artık kaptan olarak kalmayacak. Muhtemelen muhafız olarak da kalmayacak."

"Buna pek sempati duymadığım için beni affet," dedi Galen.

Stephen iç geçirdi. "Özür dilerim," diye itiraf etti. "Başladığında iyi bir adamdı, bence. Şu anda olduğu kişi için değilse de, o adam için üzülüyorum. Sanırım o adam şu anki haline dehşete düşerdi. Belki henüz kurtuluşunu bulacaktır."

Galen, kurtuluşa inanmadığını söylemeye başladı, ama Piper elini tuttu ve o, kurtuluşun mümkün olmasını çaresizce umduğunu fark etti. *En azından bazılarımız için.*

Hedeflerine vardıklarında Piper elini bıraktı. Artık hava tamamen kararmıştı ve lamba yakıcılar uzun sopaların ucuna takılı mumlarla yürüyorlardı. İki gnol, nöbetçi kulübesinin dışındaki gölgelerde bekliyordu.

"Sanırım sana onun nerede tutulduğunu sorabilirdik," dedi Piper. "Bunu düşünmeliydim."

"Merak etme, kemik doktoru," dedi biri ve keskin dişleriyle sırıttı. "Bizimkiler, bir şifacı insanın bir gnole'yi nöbetçi yuvasından kurtarmaya geldiğini söylüyor. Gnoles beklemeyi bilir."

"Bizimkiler benden daha fazla güveniyorlardı," diye mırıldandı Piper.

"Hiç şüphe etmedim," dedi Galen, ki bu aslında doğru değildi.

Gnollerden biri ona bir bakış attı ve Galen, gnolün yalan söylediğini anladığından oldukça emindi, ancak gnol bunu yüzüne vurmadı.

Omuzlarını dikleştirdiler ve içeri girdiler. Stephen tahliye belgelerini gösterdi ve görevli gardiyan belgeleri aldı, ismi okudu ve başını salladı. Galen başka bir kavgaya hazırdı, ama adam net ve profesyoneldi. "Yalnız hücreye konuldu," dedi.

"Tek kişilik!" Piper'ın öfkesi alevlendi. "Ne yapmış olabilir ki?"

"Diğer hücrelerin parmaklıklarından geçebilecek kadar dar bir kafatasına sahipti," dedi gardiyan. "Tesislerimiz gnol'ları barındıracak şekilde inşa edilmemiştir. Benimle gelir misiniz, efendim?"

"Evet, isterim," dedi Stephen.

Piper onu takip etmek için harekete geçti ve Galen kolunu tuttu. Doktor ölümle aşina olabilir, ama böyle bir yerde, ne kadar yetkin olduğunu kanıtlamış olsa da, onu incitecek kadar acı vardı. "Birazdan çıkacaklar."

"Eğer yaralanmışsa..."

"O zaman kısa sürede öğreniriz."

Kapı tekrar açılana kadar kısa bir sonsuzluk geçti ve Stephen tanıdık çizgili bir figürle birlikte ortaya çıktı. "Earstripe," dedi Piper, dizlerinin üzerine çökerek. "Yaralandın mı? Bacağın nasıl? Çok kötü müydü?"

Gnole gerçekten güldü. "Hayır, kemik doktoru, bir gnole yeterince iyi. Sert ama yaralanmadı. Gnole sessizce gitti."

"Çok üzgünüm," dedi Galen, o da dizlerinin üzerine çökerek. "Hepsi benim hatamdı."

"Muhafız insanlar bir gnole'yi tutukladı, domates adam. Domates adam muhafızlar için çalışmaz."

"Evet, ama..."

"Belki bunu yuvaya dönerken konuşabiliriz," dedi Stephen nazikçe. "Ve zeminin ortasında değil."

"Evet, tabii ki." Piper, paladin Galen'i ayağa kaldırırken onun elini tuttu. "Bir araba çağırmamız gerek mi? Uzak mesafe yürüyebilir misin?"

"Gnole'lar saman ve kuş kemiklerinden yapılmaz." Earstripe, Galen'e gözlerini devirdi. "Bütün şifacılar böyle mi davranır? Gnole, insan, hepsi aynı."

"Tanıştığım hepsi öyle," dedi Galen, Piper'ın elini sıkarak.

Earstripe, Piper'ın beklediğinden çok daha az sıkıntılı görünüyordu. "Sessiz bir hücre," dedi neşeyle. "Karanlık. Bir gnole uykuya daldı. Bir yuva kadar iyi değil, ama fena da değil." Koltuk değneği bir yerlere kaybolmuştu, ama bekleyen gnole'lardan biri, ihtiyacı olursa destek olmak için yanına geldi. Piper endişelenmemeye çalıştı.

Galen olanları ve Mallory ile Tamsin'den öğrendiklerini anlattı. Earstripe ciddiyetle dinledi, kulaklarını dikip

. "Bir gnole sürpriz yapılmasını ister," dedi sonunda. "Ama bir gnole sürpriz yapılmaz. Gerçekten yapılmaz."

"Üzgünüm," dedi Piper. Her yerdeki tüm insanlar adına özür dilemek istedi, bunun ne kadar aptalca, boşuna ve bencilce olduğunu bildiği halde, ama bunun bir faydası olmazdı. *Ve benim ona affedilme ihtiyacımı dayatmaya ne hakkım var?* "Ne yapabiliriz?"

"Bir gnole özgürdür. Kemik doktoru, gnole'lerin yapabileceğinden fazlasını yaptı."

"Skull-of-Ice'dan aldığım mesaja dayanarak, başarısız olmaya cesaret edemedim," dedi Piper kuru bir şekilde. "Bizimkilerin kafatasımı mızrağa geçireceğinden korktum."

"Hayır, hayır," diye araya gnole muhafızlarından biri girdi. "Mızrak balık, değil mi? Gnole yuvası direklere asılır, kafatasına ışık konur."

"Çok dekoratif," dedi diğeri.

Üç gnol da şakanın gerektirdiğinden daha fazla güldü. Piper, gnol dilinde bunun daha fazlası olup olmadığını merak etti. *Kesinlikle bir sözlük bulmalıyım. Yarın.*

Earstripe'in kendi hikayesi çok daha kısaydı. "Muhafız insanlar dıştaki yuvaya geldi. İnsanlar geldi, bize muhafız insanların orada olduğunu söyledi. Bir gnole onları karşılamaya çıktı. Bir muhafız gnole'ydi, evet, muhafız insanlarla nasıl konuşulacağını bilmeliydi. Muhafız insanlar bir gnole'nin onlarla gelmesini söyledi, muhafızın *soruları* vardı." Dudaklarını kaldırarak bir dişini gösterdi. "Bir gnole *soruların* ne olduğunu hatırlıyor. Ama yuvanın yakınındaki insanlar oradaydı, bu yüzden muhafız insanlar hiçbir şey yapmadı. O kadar da kötü değil."

Piper, daha önce gnole yuvasından uzak durmaları konusunda onları uyaran silahlı üçlüyü hatırladı ve Earstripe'i sıradan bir şiddetten kurtarmış olabileceklerini düşündü. Yüzünü buruşturdu. Çok az kalmıştı. *O hücrede çok uzun süre kalsaydı başına ne gelirdi? Ya da görevli muhafız biraz daha az profesyonel olsaydı?*

"Şanslıydık," dedi.

"Bir gnole arkadaşlarında şanslıdır," dedi Earstripe. Piper ve Galen'in ellerine baktı. "Arkadaşların da bıyıklarını kıvırmayı bırakmasına sevindim."

"Evet, şey." Galen başını eğdi. "Ne diyebilirim ki? Ben koku alamıyorum." Gnoller de bunu çok komik buldu.

Nehrin karşı tarafında durdular. "Bir gnole, belki de gnoles'ların yalnız gitmesi gerektiğini düşünür," dedi Earstripe. "Son zamanlarda çok fazla insan gardiyan var. Bazı gnoles'lar gergin, değil mi?"

"Tamamen anlaşılabilir. Lütfen Skull-of-Ice'a selamlarımı ilet. Ya da... şey... orada neyin kibar olduğu varsa onu." Piper öksürdü. "Bizimki beni biraz korkutuyor."

"İnsanlar bizim kokumuzdan sadece *biraz* korkarsa, gerçekten kokuyu alamazlar.″

"Herhangi bir şekilde yardımcı olabileceğimiz bir şey varsa, Lütfen Sıçan Tapınağı'na haber verin," dedi Stephen ciddi bir sesle. "Gnoller bu şehrin bir parçası ve muhafızlarla bir sorunları varsa, Sıçan bunu çözmek için elinden geleni yapacaktır."

"Mmm." Earstripe bıyıklarını oynattı. "Bir gnole bir çözümdü. Ne kadar iyi işe yaradığını gördün! Ama bir gnole anlar." Piper'a baktı. "Skull-of-Ice, gnole'mizin bir doktoru arayacağını, ölü insanları inceleyeceğini, insanların nasıl çalıştığını anlayacağını söyledi. Belki oradan başlayabiliriz, ne dersin?"

Piper, insan cesetlerinin başka bir türle müzakereye başlamak için en iyi yer olup olmadığından emin değildi, ama elinde olan buydu. *Her halükarda daha kötüsü olamazdı. En azından ölüleri hiçbir şey fazla incitmezdi.* "Bizimki her zaman hoş karşılanır."

Gnole başını salladı. Sonra üçü gölgelerin içinde kayboldu ve insanları nehrin yanında yalnız bıraktı.

"Peki," dedi Galen ve ayak parmaklarından içini çekti. "Peki," dedi Piper.

Hâlâ el ele tutuşuyorlardı. Piper, birbirine kenetlenmiş parmaklarına baktı, sonra Galen'e. Kahverengi gözler yeşil gözlerle buluştu ve uzun, uzun bir süre birbirlerine baktılar.

"Şimdi bu mimari," dedi Stephen, oldukça yüksek sesle, "aslında bir adı olmayan bir tarz, ama sanırım sonunda ona

"Sel Sonrası Canlanma" gibi bir isim vereceğiz ve bu mimari tarzın özelliği..."

"Stephen, sana bu mimariyi *yedireceğim*."

"Tamam, tamam." Uzun boylu paladin ellerini kaldırdı. "O zaman ben eve gideceğim. Çok uzun, ama sonuçta verimli bir gün oldu." İkisine birden baktı. "Doktoru eve götürmenizi size bırakayım, olur mu?" "Evet," dedi Piper, hala Galen'in gözlerine bakarak. "Bence en iyisi bu en iyisi olur."

OTUZ YEDİ

ÇARŞAFLAR PARÇALANMIŞTI. Piper, yatağı nasıl tamamen dağıttıklarını bilmiyordu, ama yapmışlardı. Yatağın yarısı yerdeydi ve bacakları çıplak şilte üzerindeydi. Oda seks kokuyordu ve Piper, yıkanmış çarşafları yıkayan kadına götürdüğünde onun ona atacağı anlamlı bakışı şimdiden hayal ediyordu. Kullandıkları yağdan dolayı koyu bir leke vardı ve onu çıkarmak için yıkayıcı kadına cömert bir bahşiş vermek zorunda kalacaktı.

Buna tamamen değmişti. Galen'in içinde hareket ettiği hissi, ikisinin üzerine düşen uzun kızıl saçlar... Hayır, çarşaflar konusunda kesinlikle pişmanlık duymuyordu.

"Kendinden emin görünüyorsun," dedi Galen, parmaklarını Piper'ın saçlarında gezdirerek.

"Kendini beğenmiş." Piper bunu düşündü. "Kendini beğenmiş, muhtemelen bunu tarif etmek için iyi bir kelime." "Umarım beklemeye değmiştir."

"Övgü mü bekliyorsun?" diye sordu Piper, bir kaşını kaldırarak.

Galen güldü. "Gerek yok. Nasıl gittiğimi anlamam için yeterince ses çıkardın."

"Aman Tanrım." Piper yüzünü elleriyle kapattı. "Öyle mi yaptım?" Komşulara ve duvarların ince olmasına saygıdan sessiz kalmaya çalışmıştı, ama Galen'in vücuduna dokunan elleri neredeyse dayanılmazdı. Paladin, onu hayal kırıklığıyla yarı deliye çevirecek kadar dikkatli ve nazikti, ve tam Piper adamı yatağa yatırıp işi bitirmeye hazır olduğunda

işi kendisi yapmaya hazır olduğunda, Galen "Şimdi mi?" diye mırıldandı ve Piper

— "Evet" demişti, ya da belki sadece "Tanrı aşkına, sik beni" demişti.

İlk sert itiş şok edici ve inanılmazdı, sonra inanılmazdan da öte bir şey oldu ve sonra dünya adeta yok oldu ve tekrar düşünebildiğinde, bağırmaktan boğazı yanmıştı.

Galen dirseğiyle kendini destekledi ve Piper'ın yüzünü dikkatle izledi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, utanarak. Galen'in koyu kırmızı kirpiklerinin arasına beyaz kirpikler karışmıştı. Nedense bunu daha önce hiç fark etmemişti. *Muhtemelen öpüşürken gözlerini kapattığın içindir.*

"Yine kızarıyorsun," dedi Galen.

"*Kızarmıyorum,"* dedi Piper, kulaklarının ısındığını hissetmesine rağmen.

"Ne düşündüğünü sormaya cesaret edebilir miyim?"

"Sen, tabii ki." Bu doğruydu, ama yüzündeki kızarıklığı hiç azaltmadı. "Ne kadar ilginç düşünceleriniz olmalı."

Piper başını paladinin omzuna yaslayıp bir şeyler mırıldandı. Galen gülerek uzandı ve kolunu Piper'ın omzuna doladı. Piper gözlerini kapattı ve hoş bir yorgunluk hissetti.

"Bunu yapmayı hayal ederdim," dedi Galen. "Her gün."

"Bunu her gün yaparsak, ikimiz de yürüyemeyecek hale geliriz."

Galen güldü. "O kadar da değil. Tamam, pek çok kez öyle oldu. Ama çoğunlukla seninle birlikte olmayı hayal ettim."

Soğuk bir rahatlama dalgası içini kapladı. *Ciddi. Gözlerinde o bakış belirip birdenbire kaçmayacak.* Piper, Galen'in göğsüne biraz daha sıkı sarıldı. Kulağının altında diğer adamın düzenli kalp atışlarını duyabiliyordu.

"Başka kimseyi bu şekilde düşünmedim," dedi Galen düşünceli bir şekilde. "Seks, evet, ama sadece... onların yanında olmak değil. İlginç bir şey duyduğumda

ilginç bir şey duyduğumda seninle bunun hakkında konuşmak isterdim. Nerede olduğunu ve ne yaptığını merak ederdim. Sanırım sana aşığım."

Son cümleyi de diğerleri gibi sakin bir ses tonuyla söyledi ve Piper bir an için yanlış duyduğunu sandı. "Affedersin," dedi, kelimeleri kafasında çevirip benzer bir şey bulamayınca. "Az önce... olduğunu mu söyledin?"

"Sana aşık olduğumu. Çaresizce. Korkunç bir şekilde." Sesi hâlâ hafif ve eğlenceli geliyordu, ama Piper kalbinin daha hızlı attığını hissetti ve ne kadar büyük bir risk aldığını biliyordu.

O bir şövalye. Elbette riskleri alan kişi odur.

Piper bir an geri çekilmeyi düşündü. Galen onu bir kez incitmişti. Şimdi uzaklaşmak acı verici olurdu, ama zamanla iyileşirdi. Paladinin kollarında daha fazla zaman geçirdikçe bu durum değişecekti. Artık bu duyguları bir kenara itemeyecekti. Galen onu tekrar uzaklaştırırsa, bu yara izi kalacaktı.

Galen'in parmakları yine saçlarını okşadı ve Piper zarları attı. "Oh, iyi," dedi Piper. "Çünkü ben de sana umutsuzca aşığım."

Bu, Galen'in vücudundaki gerginliği pek hafifletmedi. Uzun kumral saçları yüzüne düştü, o da otururken saçlarını kenara itti. "Bu konuda çok kötüyüm," dedi Galen. "Artık nasıl aşık olunacağını bilmiyorum. Lanet olsun, geriye dönüp baktığımda, bu konuda hiç iyi olup olmadığımı bile bilmiyorum. Her şeyi mahvedeceğim ve seni inciteceğim ve bu düşünce beni öldürüyor. Tek yapabileceğim, seni tamamen hayal kırıklığına uğratmamayı ummak."

"İşler böyle yürür," dedi Piper nazikçe. "Birbirinizi incitirsiniz, özür diler ve daha iyisini öğrenirsiniz."

"Ben bir piçim. Ve bir çılgın. Çok fazla insan öldürdüm. Sen bilemezsin."

Piper iki parmağını Galen'in dudaklarına koydu. "Yüzlerce kez öldüm. Hayatımı cesetlerle geçiriyorum. Senden korkmuyorum."

Galen'in dili Piper'ın parmak uçlarını yaladı ve Piper keskin bir nefes aldı. Paladinin gözlerinde, tüm ciddiyetine rağmen, şimdi kötücül bir parıltı vardı.

"İşe yaramayabilir," dedi Piper, Galen dikkatini dağıtmadan önce söylemek istediklerini söylemeye kararlıydı. "Bir ay içinde birbirimizden bıkabiliriz. Sen benim çok sinir bozucu olduğuma karar verebilirsin, ben de senin çok fazla asil olduğuna karar verebilirim..."

"Ha!"

"—Sus. Saklamaya çalışsan da, sen acımasızca asilsin. Ama denemeden bilemeyiz. Sen istersen ben de varım."

Galen'in nefesi parmaklarına sıcak bir şekilde değdi. "Hiç yanımda uyuyamasan bile mi?"

Piper odayı gözden geçirdi, çarşafların halini gördü. Yarın, hem çamaşırcı kadına hem de komşulara özür dileyecekti. "Yatakta birlikte yapabileceğimiz tek bir şey olsaydı, uyumayı seçmezdim."

Paladin güldü ve kollarını Piper'ın omuzlarına doladı ve sonraki bir saat boyunca yaptıkları şeyin uyumakla hiçbir ilgisi yoktu.

EPİLOG

ALTı AY SONRA

Kuru bir yaz ve daha da kuru bir sonbahar geçmişti. Atlar toz kaldırıyor, arabalar soluk bir bulutun içinde ilerliyordu. Toz Piper'ın gözlerine ve ağzına giriyor, giysilerine yapışıyordu ve o bundan nefret ediyordu, ama şikayet etmiyordu.

Arabadaki üç paladin mezar kadar sessizdi. Galen bile son on mil boyunca hiçbir şey söylememişti. Shane ve Wren taştan oyulmuş gibiydiler ve Wren, en azından, genellikle isminin anlamı kadar konuşkandı.

Nasıl bakacağını bilirseniz - ve Piper bunu çabucak öğrenmişti - gerginliğin belirtilerini görebilirdiniz. Shane'in alnında ter damlacıkları oluşmuştu. Wren'in dudakları sıkı ve beyazdı. Galen'in parmakları Piper'ın parmaklarıyla iç içe geçmişti ve mekanik bir şekilde başparmağını Piper'ın alyansının üzerinde gezdiriyordu. Piper sıcaktan eldivenlerini çıkarmıştı ve Galen'in alyansın üzerindeki yazıyı silmemesi için eldivenlerini tekrar giymesi gerektiğini düşünmeye başlamıştı.

Galen, en romantik geleneklere uygun olarak diz çöküp evlenme teklif ettiğinde Piper şaşkına dönmüştü. Daha da çok, o sırada elinde kemik testeresi tuttuğu ve önünde bir ceset olduğu için. "Ben... Ben... Galen, gerçekten mi? Emin misin?"

"Beş ay oldu," demişti Galen, ona bakarak. "Ve ben tam bir aptal olduğum için en az üç kez bunu mahvetmeye çok yaklaştım. Muhtemelen yine yaklaştığım olacak. Evlenirsek, en azından bir

"Sen bana ateşte yanıp kül olmama karar vermeden önce, ayaklarına kapanıp özür dileme şansı."

"Bu evlenmek için çok kötü bir neden," demişti Piper.

"Peki ya seni hak etmediğimi ve senin beni mutlu ettiğin kadar mutlu olmayı hak etmediğimi, ama hak etmediğim bir şeye tutunmaya çalışacak kadar adi olduğumu söylesem?"

Piper yutkundu ve kemik testeresini düşürdü. Kaylin merdivenlerden inip kapının eşiğinde sırıtarak duruyordu. Galen'i koltuk değneğiyle dürttü. "Ona onu sevdiğini söyle, seni kızıl saçlı ahmak."

"Bunu henüz söylemedim mi? Piper, seni seviyorum. Seni hayatı sevdiğimden daha çok seviyorum. Aslında çok daha fazla. Senin için ölmemi ister misin? Dürüst olmak gerekirse, bu benimle yaşamaktan daha kolay olabilir."

"Ölmek yok."

"Aslında benimle yaşamak zorunda değilsin. Ayrı yatak odaları olan daha büyük bir ev alabiliriz diye düşünmüştüm, ama ben esnek biriyim. Birlikte yaşamak zor olduğumu biliyorum."

"Yemeklerin berbat," dedi Piper, boğazındaki düğümle. "Gördün mü? Ve kıyafetlerimi yere atmamayı hiç öğrenemedim
. Biliyorum. Berbatım. Lütfen yine de benimle evlen. Seni seviyorum. Bunu söylemiş miydim?

"Tekrar söyle," dedi Kaylin.

“Seni seviyorum, Piper. Yeterince yemek yediğini merak etme hakkına sahip olmak, sana çok çalıştığını söylemek ve bütün gece sevişmek istiyorum...”

Kaylin boğazını temizledi.

"...ve seninle başa çıkmak zor olduğunu biliyorum ama sana doyamıyorum. Lütfen benimle evlen,
Piper." "Evet."

“Hayatımı tamamen seni mutlu etmeye adayacağım. Düşmanın varsa, onları öldüreceğim. Sonra istersen onları parçalayabilirsin.

bunu ister misin? Yapacağım.

Sadece benimle evlen." "Evet."

"Benimle evlenirsen, yemin ederim ki..."

"Evet dedi, seni ahmak," dedi Kaylin, koltuk değneğiyle ona tekrar dürterek. Galen gözlerini kırptı. "Öyle mi?"

"Evet." Piper onu ayağa kaldırmaya çalıştı. "Evet. Seninle evleneceğim. Neden bunu istediğini bilmiyorum, sen benden çok daha... her şey... ama evleneceğim."

"Evlenecek

misin?"

"Evet."

"Tanrıya şükür," dedi Galen ve onu kollarının arasına aldı, kanı, cesedi ve arka planda homurdanan Kaylin'i görmezden geldi.

Küçük bir tören olmuştu, ya da Beyaz Sıçan Piskoposu'nun başkanlık ettiği bir tören için olabildiğince küçük. Yedi paladin törene katıldı. Piper ile pürüzsüz adamlar sorununda birlikte çalışan devasa ayı gibi adam Istvhan, ona kaburgalarını kıracak kadar sıkı bir kucak verdi. "Ona evlenme teklif etmesini söyledim," diye Piper'a bilgi verdi. "Bir ay önce bir yüzük almıştı ve tereddüt ediyordu. Tereddüt etmek korkunç bir şey."

"Teşekkür ederim," demiş Piper, nefesini toparlamaya çalışarak.

Şimdi, arabada oturan Galen, Piper'ın yüzüğünü yine başparmağıyla okşadı. Piper, onun yüzünün yan tarafına baktı ve paladinin gözlerinin kapalı olduğunu ve dudaklarının titrediğini gördü.

Istvhan'ın kuzeyden Beartongue ile konuşmak için gelmesi iyi olmuştu, sadece düğün için değil. Bir hafta geçmeden, Anuket Şehrinden, Çelik Aziz'in büyük tapınağının kalıntılarının nihayet temizlendiği haberi geldi.

"Ama yıllar geçti," demişti Piper. "Yıllar önce halletmiş olurlardı sanıyordum."

Galen başını sallamıştı. "Lanetli toprak," demişti. "Başrahip, Aziz öldüğünde orayı yakmıştı. Bir tanrıya yakışır bir ateş yakmak istediğini söylemişti.

dedi. Ben de sonsuza kadar harabe olarak kalacağını düşünmüştüm."

Bu mantıklıydı. Anuket Şehri kâr üzerine kurulmuştu. Piper, tapınağın bir hafta içinde depo yapmak için boşaltılmamış olmasına şaşırmıştı.

"Hepimiz gidiyoruz," dedi Galen. "Hepimiz. Ölüleri son yolculuğuna uğurlamak için son bir hac yolculuğu." Yutkundu. "Benimle gelir misin?"

"Elbette."

Ve işte buradaydı, bu boğucu vagonda, tozla kaplı, sakinmiş gibi davranan üç paladinle birlikte. On iki kişiydiler: yedi paladin, Stephen ve Istvhan'ın ortakları, Rat'ın bir görevlisi ve Dreaming God'dan Jorge. Ve tabii ki Piper'ın kendisi.

Araba durdu. Üçünün de hareket etmeyeceği belli olunca, Piper pencereyi açtı ve yanmış taşlarla kaplı geniş bir alana baktı. "Vardık," dedi.

Bir süre daha heykel gibi durdular, sonra Shane uzun uzun bir nefes aldı ve kapıyı açtı. Serin sonbahar güneşinin altına çıktılar. Piper artık kapı eşiklerinde istem dışı duraksamıyordu, ama yine de en son çıkan oydu.

Diğer iki koç da durmuştu. Piper, paladinlerin dışarı çıkmasını izledi ve tek tek, mıknatısa çekilen demir tozu gibi, harabelerin bilinmeyen bir noktasına döndüler.

"Sunak," diye mırıldandı Galen.

Stephen omuzlarını dikleştirdi. "Tamam," dedi. "Jorge, Clara, ne yapacağınızı biliyorsunuz. Kardeşlerim, bunu bitirelim."

Galen elini sıktı ve uzaklaştı. Piper onu takip edip etmemeyi düşünürken, Jorge omzuna dokundu.

"Benimle gel," dedi Jorge sessizce. "Hazırlıklar yaptık. Her ihtimale karşı."

Piper kaşlarını çattı. "Hazırlıklar mı?"

O takip etti üçüncü Tanrı'nın üçüncü Tanrı'nın koç. Stephen'ın ortağı Grace ve Rat rahibi şampiyonunu takip zaten içindeydiler ve

diğer iki sürücü arkadaki tahtada duruyordu. Istvhan kadar iri bir kadın olan Clara, kollarını kavuşturmuş dışarıda duruyordu. Gözleri hala yedi paladinin üzerindeyken Piper'a başını salladı. "Tamam," dedi yumuşak bir sesle. "Onları kışkırtacak bir şey olursa, yedi çılgın savaşçıyla uğraşmak zorunda kalırız. Sen, Grace ve Zale arabada kalacaksınız, Matthias da sizi buradan uzaklaştıracak."

"Peki ya sen?" diye sordu Piper, kaşlarını çatarak.

Clara gülümsedi. "Jorge ve ben kalıp izleyeceğiz ve sonra temizlik yapacağız."

Piper onu baştan aşağı süzdü. Clara çok iri ve kaslıydı, ama zırh bile giymiyordu. "Emin misin?"

"Eminim."

Onay için Jorge'ye baktı. Jorge başını salladı. "Daha önce bu adamlardan ikisiyle dövüştüm," dedi sessizce. "Hoşuma gitmedi, ama kaybetmedim."

"Sorun çıkmasını beklemiyoruz," dedi Clara. "Ama yine de hazırlıklı olacağız."

Piper, onun arkasından, paladinlerin harabelerin arasından geçtikleri yere baktı. Geniş, ateşten kararmış bir taş levhanın etrafında yarım daire şeklinde duruyorlardı. O izlerken, tek tek diz çöktüler.

Beklediler. Arabada yapılan nöbet, sunaktaki nöbetle karşılaştırılamazdı, ama yine de nöbet gibi hissettiriyordu. Piper defalarca yutkundu. Jorge ayağıyla yere vurdu. Grace ellerini ovuşturdu. Rat'tan gelen ince yapılı avukat-kutsal Zale, saçlarını gözlerinden uzaklaştırmaya çalışıyordu, ama saçları hemen geri düşüyordu.

Sonunda Istvhan ayağa kalktı. Arabaya doğru döndü ve selam vermek için elini kaldırdı. Clara uzun bir rahatlama nefesini bıraktı.

Sevdiği adamla kavga eder miydi? Piper bir şekilde öyle olabileceğini düşündü. Clara'da sert bir pratiklik vardı.

Diğerleri ayağa kalkmaya başladı. Sadece Marcus ve Galen uzun süre diz çökmüş halde kaldı.

Stephen eliyle işaret etti. Clara arabadan uzaklaştı ve diğerlerine de onu takip etmeleri için başını salladı.

Ayaklarının altında taşlar dönüyordu. Kararmış fayansların arasında yabani otlar filizlenmişti. Piper, o anda bile yanık kokusunu alabiliyordu.

Çok büyük bir tapınaktı. Altara ulaşmak uzun zaman aldı ve Marcus ile Galen hala taşın önünde diz çökmüş durumdaydılar.

"Onunla konuş," diye fısıldadı Stephen Piper'a. "Ben Marcus'la ilgilenirim."

Onunla konuşmak mı? Piper, bir tanrının yasını tutan bir adama ne söyleyebilirdi ki? Yutkundu ve başını salladı.

Galen'in omuzları gergindi. Piper, düz olmayan zeminde bu kadar uzun süre diz çökmüş olmasının bacaklarına ne kadar acı verdiğini düşünerek içinden acı çekti. Elini uzattı ve Galen'in omzuna koydu, paladin irkildi.

"Galen," dedi yumuşak bir sesle. "Galen, seni

seviyorum." "O öldü," dedi Galen.

"Biliyorum."

"O kadar büyük bir şey ölmemeli. Sanki okyanus ya da rüzgâr ölmüş gibi. Bu mantıklı değil."

"Biliyorum."

"Asla mantıklı

gelmeyecek." "Biliyorum."

Galen'in eli yavaşça yükseldi ve Piper'ın elini sıktı. Piper bekledi.

Sonunda paladin derin bir nefes aldı ve ayağa kalktı. "Teşekkür ederim," dedi.

"Tabii ki."

Galen arkasını döndü. Piper onun arkasındaki sunak taşına baktı. Yanmış bir harabenin ortasında duran bir taş parçasıdan başka bir şey yoktu. İnsanlar üzerinde böyle bir güce sahip olmak tuhaf bir şeydi.

Galen'in hayatının merkeziydin, diye düşündü Piper, yokluğunda olan Çelik Aziz'e. *Ona yaptıklarını affedemem, ama belki de başka seçeneğin yoktu. Onu bugünkü haline sen getirdin ve ben o adamı çok seviyorum.*

Kocam için teşekkür ederim.

Elini uzattı ve minnet ve saygıyla parmak uçlarını kırık taşın üzerine koydu. Çıplak teni güneşin ısıttığı taşa dokundu.

Ve birdenbire Piper, bir tanrının öldüğünde nasıl hissedildiğini anladı.

YAZAR HAKKINDA

T. Kingfisher, Kuzey Carolina'lı yazar Ursula Vernon'un biraz absürt olan takma adıdır. Başka bir hayatında çocuk kitapları ve tuhaf çizgi romanlar yazmaktadır. World Fantasy ve Eisner ödüllerine aday gösterilmiş, Hugo, Sequoyah, Nebula, Alfie, WSFA, Coyotl ve Ursa Major ödüllerini kazanmış, ayrıca Junior Library Guild tarafından altı kez seçilmiştir.

Bu isim, yetişkinler için yazarken kullandığı isimdir. Eserleri arasında korku, epik fantezi, masal uyarlamaları ve elfler ve goblinler hakkında tuhaf küçük hikayeler bulunmaktadır.

Yazmadığı zamanlarda muhtemelen bahçede kelebeklerle göz teması kurmaya çalışıyordur.

T. KINGFISHER'IN DİĞER ESERLERİ

T. Kingfisher

olarak Nettle &

Bone Paladin’in

Gücü

Bir Büyücünün Savunma Amaçlı Pişirme

Rehberi Paladin'in Zarafeti

Kılıçkalp Saatli

Çocuklar Mucize

Makinesi Küçük

Büyücü

Dokuz Goblin

Kurbağa Sözleri ve Diğer

Hikayeler Yedinci Gelin

Kuzgun ve Ren Geyiği

Bryony ve Güller

Çakal Karılar ve Diğer Hikayeler Orcus'ta

Yaz

Korku Romanları:

Çarpık Olanlar Boş

Yerler

Ölüleri Hareket *Ettiren*

Ursula Vernon

Sofawolf Press'ten:

Kara Köpekler İkili

Serisi Elmas Dağı

Demir Kazıcı Evi

O Zaman Mantıklı Gelmişti

Çocuklar için:

Dragonbreath Serisi *Hamster*
Princess Serisi Castle
Hangnail

The Other Shelf Kitap Kanalı

The Other Shelf Sohbet Kanalı

İremucka Favorites Kanalı